PRINTED AT THE S. A. M. PRESS, MADRAS. 12-1-27.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல், புலம்பல், பத்திரகிரியார் புலம்பல் ஆகியவற்றிற்குக் காலஞ்சென்ற கோளம்பாக்கம். பெ. சிங்காரவேலுமுதலியா ரென்பார் அஷ்டாவதானம். பூவை. கலியாணசுந்தரமுதலியார் அவர்களைக்கொண்டு உரையொன்றெழுதுவித்து "ஞானார்த்ததீப உரை" யெனப் பெயரிட்டு கிரந்த சுதந்தரச்சட்டபடிச் சகல வுரிமைகளுந் தாமேயடைந்து பிரசுரித்து வந்த இந்நூலினது சர்வ சுதந்திரங்களையும் சி. முருகேசமுதலியார் எம்மிடமிருந்து கிரயம் பெற்றுக்கொண்டு விற்றுக்கொடுத்துவிட்டனர். இனித்தாம் அச்சிடவாவது பிரசுரம் செய்யவாவது பிறருக்கு அதன் பாத்தியதைகளை விற்கவாவது தமக்கு யாதொரு உரிமையும் கிடையாது இல்லையென்பதையும் எழுதி ரிஜிஸ்டர் செய்து கொடுத்துவிட்டனர் ஆதலின் இனி ஷை "ஞானார்த்ததீப வுரை என்னும் இப்புத்தகத்தின் சர்வ சுதந்தரங்களும் எங்களுக்கு உரியதாகலின் ஷை புத்தகத்தை எங்களுடைய அனுமதியின்றி யாவராயினும் அச்சிட்டாலும் அல்லது மேற்படி புஸ்தகத்திலிருக்கிற எந்த அமிஸங்களை அச்சிட்டாலும் 1867ஸு 25 வது ஆக்டின் 6·வது பிரிவின் பிரகாரம் அதனால் எங்களுக்கு நேரிடும் சகல நஷ்டத்திற்கும் ஜவாப்புதாரியாவதுடன் கிரிமினலுக்கும்பாத்தியமாவார்கள் என்பதை இதன்மூலமாய் அறிவித்திருக்கிறோம்.

இப்படிக்கு,

கீ. திருவேங்கட முதலியார்.

கே. வெ. துரைசாமி முதலியார்.

நெ. 62. திருப்பள்ளித் தெருவு,

ஜார்ஜ் டவுன் மதறாஸ்.

புத்தக விளம்பரம்.

இராமலிங்கசுவாமிகள் அருட்பா கிளேஸ்	5	0	0
௸ டிக்கு காலிகோ பயிண்டு	4	0	0
நைடத உரை கிளேஸ்	4	0	0
இராம நாடகம்	1	0	0
௸ டிக்குகலிகோ பயிண்டு	2	0	0
மார்கண்டேயர் புராணம்	1	8	0
தாயுமானவர் பாடல் மூலம்.	0	8	0
௸ டிக்கு கிளேஸ்	1	4	0
பக்தவிஜயம் முதல்பாகம்	1	8	0
௸ கிளேஸ்	2	8	0
வைத்திய அகராதி மூலமும் உரையும்	1	0	0
போகர் 7000-பாடல்	4	0	0
நான்கு வேதரகசியம்	0	8	0
18-சித்தர்ஞானக் கோர்வை	1	0	0
௸ கிளேஸ்	2	6	0
பசுமூலிகை அகராதி	0	12	0
நவரத்தின வைதிய சிந்தாமணி.	1	0	0
பெரிய சுந்திர சேகாம்	0	12	0
சோதிட கடலகராதி	0	12	0
மாட்டு வாகடம் அசுவசாஸ்திரம்	1	8	0
அகஸ்தியர் பாலவாகடம் 300	0	12	0
பனிரெண்டுநிகண்டு கிளேஸ் கலிகோ பயிண்டு	2	0	0
சோதிடசாரமென்னும் பாகெட் சோதிடம்	1	8	0
பெண்கள் ஜனன ஜாதக பலபோதினி	1	0	0
திருமால் முருகன் பரமன் தோத்திர பக்திரசக்கீர்த்தனை	0	5	0
தசாவதார டிராமா	0	8	0

கே. வெ. துரைசாமி முதலியார்.

நெ. 62, திருப்பள்ளித் தெருவு,

ஜார்ஜ் டவுன் மதருஸ்.

மூன்று ரூபா ஸ்டாம்பு

எடிடர் பாதித்ய நகல்.

1924ஹு நவம்பர்மீ 10௳ சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாய்க்கன் பேட்டை வடமலே மேஸ்திரி தெருவு 10வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் வேளாளர்குலம்-சிவமதம்-பயிண்டாபீஸ் ஜீவனம் கீழ்ச்சேரி-பொன்னப்ப முதலியார் குமாரன் கீ. திருவேங்கட முதலியார்-1ஷை பட்டணம் ஷை பேட்டை திருப்பள்ளித்தெருவு62-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும்-வேளாளர்குலம் - விஷ்ணுமதம்-வர்த்தக ஜீவனம் கேளம்பாக்கம் - வெங்கடாசல முதலியார் குமாரன் K. V. துரைசாமி முதலியார்-2 ஆகிய உங்களிருவருக்கும் ஷை பட்டணம் சீனுமுதலி தெருவு 13 - வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் வேளாளர்குலம் சிவமதம் கஷ்டம் அவுஸ் கிளியரிங்கு ஏஜெண்டு ஜீவனம் காலஞ்சென்ற கொடுங்கூர் - இராஜரத்தின முதலியார் குமாரன் கொ. முருகேச முதலியார் எழுதிக்கொடுத்த கரார் நாமா என்னவென்றால், 1918ஹு செப்டம்பர்மீ 28௳ சென்னை சூளை சட்டண்ணநாய்க்கன் தெருவு 12 - வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் சிறுமணவூர் - முனுசாமி முதலியார் குமாரன் சி. மு. நடேசமுதலியாருக்கு சென்னை - பெத்துநாய்க்கன் பேட்டை நம்மாழ்வார் தெருவு 53 - வது நெம்பர் வீட்டில் குடியிருந்து காலஞ்சென்ற K. P. சிங்காரவேலுமுதலியார் ரிஜிஸ்டர் பாத்தியதையுடன் அனுபவித்துவந்த பட்டினத்தார் பாடல் ஞானுரைத்த தீபவுரை அஷ்டாவதானம் பூவை. கலியாண சுந்தர முதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்ட புஸ்தகம் - 1 சோதிட விளக்க வினுவிடை என்னும் பெரிய சுந்திர சேகரம்-2 சோதிட கடலகராதி-3 இம்மூன்று புஸ்தகங்களின் ரிஜிஸ்டர் பாத்தியதையும் K. P. சிங்காரவேலு முதலியார் குமாரன் K. P. S. இராஜகோபாலு முதலியார் என்பவர் இடமிருந்து மேல்கண்ட சி. மு. நடேச முதலியார் கிரயம் பெத்துக்கொண்ட மேல்குறிப்பிட்ட மூன்று புஸ்தகங்களின்ரிஜிஸ்டர் பாத்தியதையை 1921ஹு அக்டோபர்மீ 19௳ யில் ஷை சி. மு. நடேச முதலியாரிடமிருந்து நான் கிரயத்திற்கு வாங்கி என்னுடைய பொருப்பில் வைத்திருந்த மூன்று புஸ்தகங்களின் ரிஜிஸ்டர் பாத்தியதையுடன் அனுபவித்து

வந்ததை உங்களிருவருச்கும் நாளது தேதியில் சுத்த கிரயஞ் செய்து தீர்மானித்துக் கொண்ட ரூபாய் 150—0—0 எழுத்தால் ரூபாய் நூற்றிஐம்பதும்இன்றையதேதியில்உங்களிருவரிட மிருந்து நான் ரொக்கம் பெற்றுக் கொண்டே னுகையால் இன்றுமுதல் மேல்கண்ட மூன்று புஸ்தகங்களின் ரிஜிஸ்டர் பாத்தியதையை அச்சிடவாவது விற்கவாவது அடமானம் வைக்கவாவது யாதொரு பாத்தியதையும் எனக்கு கிடையாது இனிமேல் தாங்களிருவரும் மேல்கண்ட புஸ்தகங்களை அச்சிடவும் பிரசுரம்செய்யவும் முதலான சகல சுதந்தரமும் உங்களுடையதே யாகும். அதன்றி உங்களில் ஒருவராகிய K. V. துரைசாமி முதலியார் என்பவர் ஜீவனுர்த்தம் செய்யும் பொருட்டாய் என்னை தயாவிஷயமாய் கேட்டுக்கொண்ட தின்பேரில் பட்டினத்தார் பாடல் ஞானுர்த்ததீப வுரைஎன்னும் புஸ்தகம் மாத்திரம் 1-பதிப்பு-2000 புஸ்தகங்களைபோட்டுக்கொள் ளும்படி 1921-ம் வருஷத்தில் ஏற்கெனவேஉத்திரவுகொடுத்ததும் இல்லாமல் 1923-ம் வருஷத்தில் K. P. S. இராஜகோபாலுமுதலி யாருக்கும்தயாவிஷயமாய் என்னைகேட்டுக் கொண்டதின்பேரில் பட்டினத்தார் பாடல்ஞானுர்த்ததீப வுரைஎன்னும் புஸ்தகம்1-பதி ப்பு2000 புஸ்தகமும்சோதிட கடலகராதிஎன்னும் புஸ்தகம் 1-பதி ப்பு 2000-புஸ்தகமும் அச்சிட்டுக்கொள்ளும்படி ஏற்கெனவே நான் உத்திரவு கொடுத்திருக்கிறேன். தவிரவேறு யாருக்கும் அச் சிடும்படி உத்திரவு செய்தது கிடையாது மேல்கண்ட இரண்டு பதிப்புதவிர வேறுயாராகிலும் பதிப்புபோட்டிருந்தாலும் போட பிரயத்தினப்பட்டாலும் அப்பேர்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்துநீங் களே சட்டபடி தாவாசெய்து சகலநஷ்டத்தையும் அவாளிட மிருந்து வசூல் செய்துக்கொள்ள வேண்டியது. இந்தப்படிக்கு என் மனோராஜியில் சம்மதித்து எழுதிக்கொடுத்த புஸ்தக ரிஜிஸ்ட் டர் காப்பிரைட் விக்கிரய பத்திரம்.

சாக்ஷிகள். C. முருகேச முதலியார்.

பே. ஆதிமூல முதலியார்.

N. கணபதி முதலியார்.

ம. திருவேங்கிட முதலியார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் மான்மியசங்கிரகம்.

கல்யாண சுந்தரகுண சம்பன்னரானசிவபெருமான் ஒருகாலத்தில் அளகேசனுகிய தமது தோழன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அநாதிமல பெத்தர்களாகிய ஆன்மகோடிகள் உய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு தென்தேயநோக்கி, நித்தியமங்கள சொரூபியாகிய பார்வதியாருடன் தருமவிடைமே லெழுந்தருளி, பற்பல தேவர்கள் சூழ்ந்துவரத் திருக்கைலாயத்தினை விட்டு நீங்கி, காசி முதலிய தமது திவ்வியக்ஷேத்திரங்களைக் கடைக்கணித்துக்கொண்டு திருக்காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்குச் சமீபித்தருளினுர்.

அப்பட்டினத்தில் சஞ்சமர் நீல கண்டனுக்குகந்த சைவாசாரத்துல்யர்கள் நிறையப்பெற்றுச் சிவமணம் வீசிக்கொண் டிருத்தலைக்கண்ட குபேரன் அப்பட்டினத்தினை விட்டு நீங்க மனமெழாது திகைக்கையில் அஃதுணர்ந்த கருணாநிதியாகிய கண்ணுதற்பெருமான் குபேரனைநோக்கி, "நீ இப்பட்டினத்தில் விருப்புற்றனை யாகலின் நீ யிவ்விடத்தில் பிறக்கக்கடவர் யென்றனர்."

அக்கட்டளையைச்சிரமேற்கொண்டு திடுக்கிட்டுமனங்கலங்கிச் சிவபெருமானை வணங்கி ஐயா! அடியேன் தேவரீர் ஆஞ்ஞையின்படி இப்பட்டினத்தில் பிறந்து வளர்கையில் மேலும் மேலும் பிறவிக்கடலில் ஆழாதவண்ணம் தடுத்தாட் கொண்டருளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள பெருமான் அங்ஙனமே யாகுகவெனத்திருவாய் மலர்ந்தருளி வெள்ளியங்கிரிக்கு எழுந்தருளினர்.

பின்னர்குபேரன் அப்பட்டினத்துச்சிவநேசச் செல்வராகிய வநேசகுப்தருக்கும் ஞானகலை யென்பவருக்கும் சற்புத்திரராக

அவதாரஞ்செய்து திருவெண்காடர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்று வளர்ந்து வருகையில், தனது ஐந்தாம் வயதில் தந்தையார் சிவசாம்பிராச்சியமடையத் தாயாருடனிருந்துகொண்டு சிறுபிராயத்திற்றானே கல்வித்திறம்பெற்று சிவசாத்திரவுணர்ச்சியுற்றுப் பிறவிக்கஞ்சிப் பெரிதும் பெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் கண்ணுதற்பெருமான் ஒருவேதியர் வடிவங்கொண்டு அவர் கனவிற்றோன்றி "குழந்தாய்" நாளையதினம் திருவோண நட்சத்திரமும் பிரதோஷமும்கூடிய சோமவாரச் சுபத்தினமாக விருத்தலின் திருவெண்காட்டினையடைந்து சிவதீட்சை பெற்றுவரக் கடவா யென்றனர். கனவினின்று நீங்கி எழுந்து தனது கனவினைத் தாயாருக்குத் தெரிவித்து அவ்வம்மையர் சம்மதத்துடன் அவ்வெண் காட்டினையடைந்து ஆலயத்திற் பிரவேசித்தமாத்திரத்தில் கனவிற்கண்ட வேதியரே எதிர்வந்து ஆசீர்வதித்து சிவதீட்சை செய்து விநாயகமூர்த்தியும், ஸ்படிகலிங்கமும் அமைந்த வொருதங்கப் பெட்டகத்தினை யீந்தருளவேற்று அவ்வாசிரியர் கட்டளையின்படி அம்மூர்த்திகளைப் பூசித்து ஆன்மார்த்தமூர்த்திகளாகக்கொண்டு, எண்ணிறந்த சிவனடியார்கட்கு மகேச்சுரபூஜை செய்வித்து அவ்வடியார்கட்கு வேண்டிய திரவியமும் அபாரமாகக் கொடுத்துவரப் பின்னர் பொருளின்மையால் அக்குறிப்பைத்தனது தாயாருக்குத்தெரிவித்து வருந்துகையில், அன்றிரவு அவர் கனவில் சிவபெருமான் எழுந்தருளி, "அன்ப! நம்மில்லத்தில் வேண்டிய திரவியம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அழைப்பித்து நின்குறையை முடிப்பிக்க" என்ற மாத்திரத்தில் கனவினின்றும் நீங்கிக் களிப்புற்று அங்ஙனமே பொருளையழைப்பித்து வேண்டியவளவு சிவநேசச் செல்வர்க்கு அளித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினந் திரும்பிவந்து வாழ்ந்து வருகையில், தனது பதினாறு வயதில் அப்பட்டினத்திலேயே தனதுமரபினுக்கொத்த சிவசிதம்



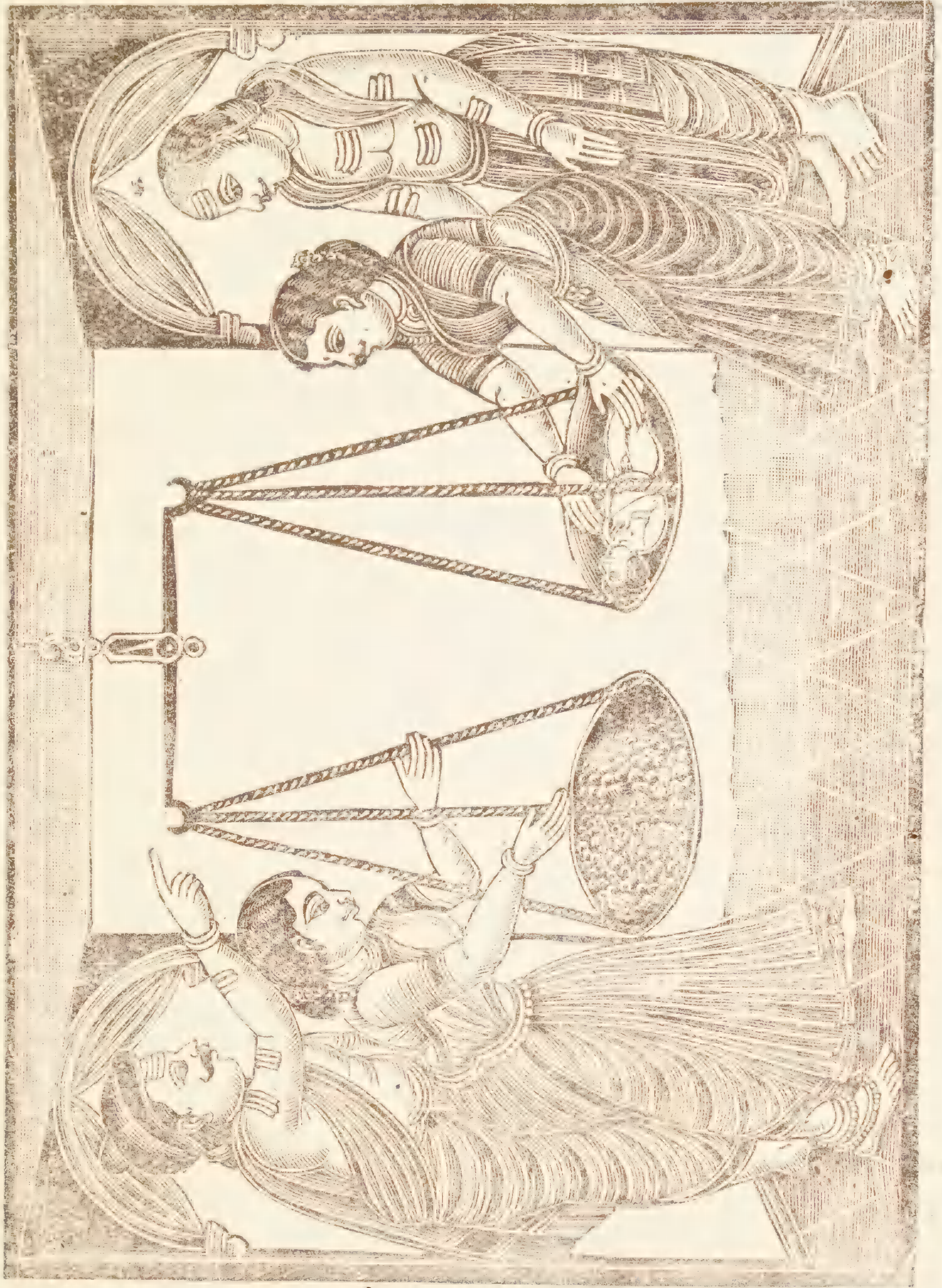
சிவசருமரும் சுசீலையும் சிவபிரானுகிய குழந்தையைக் காணுதல்.

பாசெட்டியாருக்கும் சிவகாமியம்மைக்குப் பிறந்த சிவகலை என்னும் பெண்மணியை விவாகம்செய்துகொண்டு இல்லற தருமத்திலிருந்து தனது குலத்தொழிலை விருத்திசெய்து பட்டினத்துச் செட்டியார்என யாருமழைக்கத்தகுந்த சிறப்புப்பெயருடன் வாழ்ந்துவருகையில் முப்பதுவயது வரையில் புத்திரசம்பத்தின்றியிருப்பதையுணர்ந்து திருவிடைமருதூர் பெருமானை வணங்கிப் பலவிரதமியற்றி வருவாராயினர்.

இங்ஙனம் நிகழுகையில், திருவிடைமருதூர் நன் மூலநாயகி சமேதராகியமருதப்பிரானுனவர் தம்மைப்பூசிக்கும் சிவசருமசிவாச்சாரியர் தருமத்தினை நீக்கியருளும்பொருட்டு அவ்வேதியர்பால் பல வற்புதங்களைக்காட்டிக் கடைசியில் அவ்வேதியர் கனவினும், அவர் மனைவி சுசீலை கனவினுந்தோன்றி, "அன்புடையீர்! நாம் இத்தலத்தின் காருண்யாமிர்த தீர்த்தக்கரையில் கீழண்டை வில்வ விருட்சத்தில் குழந்தையுருக்கொண்டு இருப்போம் அக்குழந்தையை நீங்களெடுத்துக்கொண்டுபோய்க் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் புத்திரனின்றிப் பல தவம் செய்துகொண்டிருக்கிற திருவெண்காடரிடங் கொடுத்து அக்குழந்தை நிறையளவு பொன்பெற்று உங்கள் தரித்திரத்தினை நீக்கிக்கொள்வீர்களாக" எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அங்ஙனமே மறுநாள் சிவசருமர் அக்குழந்தையினைக்கண்டு எடுத்துக்கொண்டு வந்து தனதுமனைவி பால்கொடுக்க அவ்வம்மையார் ஏற்று அக்குழந்தையின் வடிவத்தினைக்கண்டு அக்குழந்தையைவிட்டுச் சிறிதும் பிறிதற்கு மனம்வராது வருந்தி ஆயினும் சிவபெருமான் கட்டளைக்கஞ்சி அக்குழந்தையுடன் தானும் தனது நாயகனுமாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைநோக்கி நடந்து அவ்வூரினுக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஒரு சோலையில் தங்கியிருந்தனர்.

சிவபெருமான் திருவெண்காடர் சிவகலை இவர்களிருவர் கனவினுமெழுந்தருளி "சோலையிலே வந்திருக்கும் பிராமணரிடத்துள்ள குழந்தையினைப் பெற்றுக்கொண்டு அக்குழந்தை நிறையளவு திரவியம் கொடுக்கச்சொல்லி" மறைந்தனர். கண்விழித்தெழுந்த திருவெண்காடர் தன் மனைவியுடன் சோலையிற் சென்று அவ்விருவரையும் தமது வீட்டிற் கழைத்துக் கொண்டுவந்து பலவுபசாரம்செய்து குழந்தையைப்பெற்றுக்கொண்டு அக்குழந்தைக்குச் சரியிடையாகத் திரவியங் கொடுத்தனுப்பி வைத்தனர்.

இங்ஙனம்கிடைக்கப்பெற்ற புத்திரனுக்குத் தாய்தந்தையர்கள் மருதப்பிரான் எனத்திருநாமமிட்டுப் புத்திரோற்சவம்கொண்டாடி வளர்த்து வருவாராயினர். மருதப்பிரான் தமது இளவயதிற்றானே சகலகலா வல்லவராகிக் கண்டோர் ஆச்சரியமுறப்பலவற்புத திருவிளையாடல்களைச் செய்து வருவாராயினர். பதினறு வயது பூர்த்தியானவுடன் தமதுதந்தையிடம் சென்று "ஐயா! நான் தீபாந்தரங்களிற்சென்று வர்த்தகம் செய்து பொருள் சேகரிக்க விரும்புகிறேன் உத்திரவு கொடுத்திடவேண்டும்" எனக் கேட்கத் தந்தையார் தனது புத்திரனைப்பிரிய மனமில்லையாயினும் தனது குலத்திற்குத் தக்கப்படி பொருளீட்டுதல் தருமமென வெண்ணி விடைகொடுக்கப்பெற்று தோழர்பாலருடன் கப்பலேறித் தீவாந்தரம்சென்று தாம்கொண்டுபோன சரக்குகளையெல்லாம் விற்றுத் திரவியம் சேகரித்து அவற்றை யெல்லாம் சிவ கைங்கரியமாக செலவழித்துவிட்டு, எருமுட்டைகளையும், தவிட்டுமுட்டைகளையும் கப்பல்நிறையவேற்றிக்கொண்டு தமது தோழருடன் திரும்பி வருகையில், பலவற்புதங்களைக் கடலினடுவிற் காட்டிக் கரைவந்து சேர்ந்தவுடன், திருவெண்காடர் எதிர்கொண்டுபோய் தனது புத்திரர் கப்பலில் எருமுட்டைகளும், தவிடுமுட்டைகளு மிருக்கக் கண்டு தனது புத்திரனுக்கு ஏதோ சித்தப்பிரமை கண்டிருப்பதா



குழர்தையை சுவேதாரண்யரிடத்தில்கொடுத்துபொன்பெறுதல்.

கத் தீர்மானித்து, அப்புத்திரனை ஒரு காட்டில் வைத்துவிட்டு எருமுட்டைகளையும் தவிட்டினையும் சோதித்துப்பார்க்க முறையே மாணிக்கங்களும், பொற்றூளும் இருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று ஓடோடியும்சென்று தன்புத்திரனைப் பார்க்கையில் அவனைக்காணாது மனம்வருந்தி நின்றனர். காவலிலிருந்த மருதவாணர் திருவிடைமருதூரில் சிவசருமர் முன்தோன்றி அவரைக்குடும்பத்துடன் ஐக்கியம் செய்துக்கொண்டு மகாலிங்கத்தி லெழுந்தருளினர்.

திருவெண்காடர் புத்திரசோகத்தால் மிகவருத்தமடைந்துகொண்டிருக்கையில், தனது மனைவியார் ஒருசிறுபெட்டிகொண்டுவந்து முன்னர்வைத்து "இதனைத் தாங்கள் வந்தவுடன் தங்களிடம் கொடுக்கும்படி நமதுபுத்திரன் கொடுத்துவிட்டுப்போயினன்" என்றனர். திருவெண்காடர் அதனைத்திறந்துபார்க்க அதில் ஒரு காதற்றவூசியும், "காதற்றவூசியும்வாராதுகாணும் கடைவழிக்கே" என்று எழுதியுள்ள வொருசீட்டும் இருக்கக்கண்டு, அக்கணமே துறவடைந்து தடுத்த தாயாருக்கும் மனைவிக்கும் பல ஆறுதலை சொல்லிவிட்டு தனது திரவிய பொக்கிஷத்தினைச் சிவனடியார்கட்குச்சூறையிடும்படி தனதுகணக்கப்பிள்ளையாகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளையிட்டு வெளியேற அவ்வூர்ப் புறத்திலுள்ள பொதுமண்டபத்திலிருந்து கைப்பிச்சையேற்று உண்டுசிவஞான நிஷ்டைகூடியிருந்தனர். சிலநாளைக்குப்பின் தனதுதாயார்தேகவியோகமடையச்சுற்றத்தினர் அவ்வம்மையாரைச் சுடுகாட்டிற்குக்கொண்டுபோகையில் திருவெண்காடர்கண்டு அச்சுற்றத்தினரை விரட்டிவிட்டுத் தாயாரை பச்சைவாழைமட்டையிற் கிடத்திச் சிலவெண்பாக்களைப்பாடித் தகனகிரியை முடித்துப்பின்னர் திருவிடைமருதூர்முதலிய பல தலங்கட்குச் சென்று பலபாக்களைப்பாடித் திருவாரூரடைந்து தன்னிடத்தன்பு பூண்டிருந்து சந்நியால் உயிரிழந்த வொருவனை மீண்டுயிர் பெற்றெழச்செய்து, கொங்குநாட்டினையடைந்து வாய்பேசாத மவுனவிரதத்தோ டிருக்கையில் ஒரு

நாள் அர்த்தராத்திரியில் ஒரு மூர்க்கன்வீட்டுத் தலைவாயலிலிருந்து கை தட்ட, அவன் இவரையறியாமல் கள்ளனென்றெண்ணித் தடி யெடுத்தடிக்கச் சிவசிவ எனத்திரும்பி இனி இருக்குமிடந்தேடி வந்தாலன்றி அன்னம்புசிப்பதில்லையெனத்தீர்மானித்துக்கொண்டு வடதேயநாடி உஞ்சேனமாகாளமடைந்து அவ்வூர்ப்புறத்திலுள்ள கணபதி யாலயமடைந்து சிவஞான நிஷ்டை கூடியிருக்கையில், அவ்வூர் இராஜஞன பத்திரகிரியார்வீட்டில்களவு செய்து கொண்டுபோகும் திருடர் தாங்கள் செய்த பிரார்த்தனைபடி ஒரு ஆரத்தினை கணபதிக்குச் சாத்தவெண்ணி யிருட்டில் அக்கணபதிக்குச் சமீபத்தில் நிஷ்டைகூடியிருந்த திருவெண்காடர் கழுத்திலிட்டுச்சென்றனர் மறுநாள் காவலாளர் அரசன்வீட்டு ஆபரணம் திருவெண்காடர் கழுத்திலிருக்கக்கண்டு இவர் திருடருள் ஒருவரெனத் தீர்மானித்து அரசரிடம் ஒப்புவித்து பலதீங்குசெய்யவும் அவர் சிவசிவவென நிற்க இவரைக் கழுமாத்தி லேற்றும்படி அரசன் ஆக்ஞாபித்தனன். இவர் கழுமரத்தினுக்குச் சமீபித்தவுடன் அதுபற்றியெறிய வரசன்கண்டு சுவாமிகள் திருவடியிற் பணிந்து துறவடைந்தனன். பின்னர்சுவாமிகள் கட்டளையின்படி பத்திரகிரியார் திருவிடைமருதூரடைந்து தான் ஒரு நாயினைவளர்த்தார் அந்நா யிறந்தபின் அதுகாசிராஜன் புத்திரியாகப்பிறக்க அதுகண்டு தானும் அப்பெண்ணுமாகச் சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கி அப்போது அவ்விடத்துண்டாகிய வொரு சோதியிற்கலந் தருளினர். திருவெண்காடர் மறுபடியும் திருவெண்காடடைந்து அவ்வூரரசனாற் சிறையிற்கிடந்த சேந்தனாரை அவ்வூர் விநாயகரைக்கொண்டு சிறைவிடுவித்து அவ்வூரைவிட்டுப் பல தேசயாத்திரை செந்தமிழ்ப்பாக்கள் பலபாடிக்கொண்டே யுலவிச் சோழநாடுகடந்து, தொண்டைமண்டலத்திற் பிரவேசித்தும் பலதலங்களைத் தரிசித்தபின்னர், திருவருட் பெருஞ்செல்வர்களாய் மூவர் பாடல்பெற்றதும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கும் சங்கிலி நாச்சியாருக்கும் திருமணம் நடந்தேறியதும், விண்டு, இலட்சுமி, பிரமன், சரஸ்வதி, சந்திரன், ஆதிசேடன், அகத்தியர், வால்மீகி, பாணினி, உரோமசர் வாசுகி, இலவன், தொண்டைமான் முதலியோர் பூசித்ததும், மோ

ட்சபூமியுமாகிய திருவொற்றியூர் என்னும் திவ்வியதலத்தினைய டைந்து சமுத்திர தீரமடைந்து அவ்விடத்தில் விளையாடிக்கொண் டிருந்த சிறுபிள்ளைகளுடன் கூடிச் சில விநோதங்களைக் காட்டி குழியில் மறைகிறதும் மணற் குன்றின்மேல் வருகிறதுமான திரு விளையாட்டினைச் செய்துகொண்டே யிருந்து ஒருதரம் குந்தித் தன்மீது ஒரு சாலைக்கவிழ்க்கச்செய்தனர். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் அச்சிறுபிள்ளைகள் அச்சாலை யெடுத்துப்பார்க்கத் திருவெண் காடர் சிவலிங்கத் திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளினர். அப்போது அச்சிறுவர்கள் கண்டு வியந்து இவ்வதிசயத்தினை ஊரில் உள்ளவர் கட்கெல்லா மறிவிக்க அவர்களெல்லோரும் திரண்டுவந்து தரி சித்து ஆனந்தித்தார்கள். இதற்குமுன்பே இவர் பத்தினியாராகிய சிவகலையம்மையார் இவர் திருவடியையே சிந்தித்துக்கொண்டிரு ந்து சிவபதமடைந்தனர். காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் உள்ளயாவரும் திருவெண்காடரது வவைக்கிய நிலையைக்கேட்டு அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுவந்து திருவொற்றியூரினை யடைந்து தரிசித்துப் பல திருத்தொண்டு செய்து திருவருட்பாங்குக் குரியவரானார்கள். சுபம். சுபம். சுபம்.

நேரிசை வெண்பா.

“ஆடியுத்தி ராட மவிர்பூசம் புகார்த் திருவெண்
காடரொற்றித் த்யாகர் கவின்பதியில்—நீடுமண
லிற்கோ லியகுழியி லேய்ந்து சிவலிங்கச்
சிற்கோல மான தினம்.”

திருவெண்காடர் மான்மிய சங்கிரகம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டும்,

ஞானார்த்ததீபவுரையும்.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!

(பொழிப்புரை.) மங்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை, மனமே! சிந்தனை செய்வாய், மனமே! சிந்தனைசெய்வாய் செம்மையாகிய பொன்மயமாயுள்ள சபையிலுள்ளவனைச் சிந்தனை செய்வாய் மனமே! சிந்தனை செய்வாய் மனமே.

(குறிப்புரை.) நினைமின் மனனே என்பது இழிவிற் சிறப்பாக வந்த ஒருமையிற் பன்மை மயக்கம், ஈண்டுச் சிவபெருமானென்றது நிஷ்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை, அம்பலவனையென்றது சகல சொரூபமாயுள்ள தில்லை நடராஜ பிரபுவை.

அலகைத் தேரி னலமரு காலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலையோம் பற்க

(பொ - ரை.) பேய்த்தேரினையும், சுழல்காற்றினையுமுறையே யொத்த பொய்யாகிய உலக வாழ்வினையும் உடம்பினைப் பாது காவா திருப்பாயாக.

(கு - ரை.) உலகம் என்று காரியப்பாட்டினையுடைத்தா யிருத்தலினாலும், உடல் அநித்திய தன்மையைப் பெற்றிருத்தலினாலும் இவ்விரண்டினிடத்து மழுந்தற்க வென்பார் ஓம்பற்கவென்றார். அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற்கடுமை பற்றித்தோற்றிச் சூரியனின் கிரணம் மேகப்படலத்தின் மறைந்த வழித்தானு மறைந்து போவதாகிய பேய்த்தேர் ஒரு காரணங்காட்டி உலககாரிய மறைந்து போவதர்கு உவமையாவது. உலகமித்தை யென்பது கருத்தல்ல. பொய்யென்றது காரணகாரியப்படுகிற திரிபினை நோக்கியாம். உடலைக்கொண்டு சுற்றிச்சுற்றி உலகத்திலலைவதால் காற்றுக்குவமையாக்கினர். உயிரை விசாரியாது உடம்பு காத்தலிலேயே காலங் கழித்தல் கூடாதென்பார் ஓம்பற்க வென்றார். இதனல் உடலை வெறுத்துவிட வேண்டுமென்பதன்று. அங்ஙனம் கூறின் "உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின்றேனே" என்று திருமந்திரத்தோடு முரணும்.

பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்குந்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்

பெருந்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
அருந்தின மலமாம் புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்.

(பொ - ரை.) (யோனிவாய்ப்பட்டுப்) பிறந்தனயாவும் இறந்துவிடும், இறந்தனயாவும் (மற்றொருகாலத்தில் யோனிவாய்ப்பட்டு) பிறக்கும், உற்பத்தியாவன வெல்லாம் மறைந்துவிடும், மறைந்தன வெல்லாம் மறுபடியும் உற்பத்தியாகும், தூலவடிவினையுடைய வெல்லாம் சூட்சும ரூபத்தினை யடைந்துவிடும், சூட்சுமரூபத்தினை யுடையன திரும்பத் தூலவடிவினை யடையும், தெரிந்தனயாவும் மறந்துவிடும், மறந்தனயாவும் பின்பு ஞாபகத்தில் வரும், சேர்ந்திருந்தவைத்தூரவிலகும், தூரமாயிருந்தன பின்வந்து சேரும், உண்ட உணவனைத்தும் மலமாகின்றன, தரித்த ஆடைகளனைத்தும் அழுக்காய்விடும், விரும்பப்படுவன வெறுக்கப் படுகின்றன. வெறுக்கப்படுவன வெல்லாம் விரும்பப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்ற இவையனைத்தும் (மனமே) பிரத்தியட்சமாகத் தெரிந்து கொண்டனை அல்லாமலும்.

(கு - ரை.) இதனால் பிரபஞ்சம் எக்காலத்தும் காரியகாரணம் பட்டுக்கொண்டே யிருக்குமன்றி யொருகாலத்து மழிந்து சூனியப் பொருளாவதில்லை. யென்பார் மாறிமாறி யாவும் வருமென்னும் பிரத்தியட்சமான அனுபவங்களை யெடுத்துக்காட்டினர். இதனால் சித்தாந்தத்தாற் பிரதி பாதிக்கப்படும் சற்காரிய வாதவுண்மை தெரிவித்தவாறாயிற்று.

பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன
ஓம்பினை யனைத்து மனைத்துநினை யோம்பின
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றொன் றொழியா துற்றனை யன்றியும்.

(பொ-ரை.) இதுகாறும் அடிக்கடி உலகின்கண்ணே நீ பிறந்துள்ள பிறவிகளனைத்திலும் அனேகமான உயிர்களை நீ கொன்றாய். அவைகளும் உன்னைக்கொன்றன. அவைகளையெல்லாம் நீ தின்றாய். அவைகளும் உன்னைத்தின்றன. எல்லாவற்றையும் நீகாத்தாய், அவைகளு முனைக்காத்தன, செல்வமடைந்தகாலத்து ஆனந்தமுற்றாய், தரித்திரமடைந்தகாலத்துத் துக்கமுற்றாய், புண்ணியஞ்செய்து தெய்வலோகமடைந்தாய், (பாவஞ்செய்து) நிரயத்திற் கிடந்தாய். சுக துக்கங்களை இப்பெரிய வுலகி லனுபவித்தாய் (கூறியவற்றுள்) ஒவ்வொன்றினின்றும் நீங்காது அனுபவித்தாய், அல்லாமலும்,

(கு-ரை.) அநாதிதொட்டு ஆன்மகோடிகள் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பிரபஞ்சத்தில்போகங்களை யனுபவிக்குந்தோறும் அப்போகங்கள் மாறிமாறிவந்துகொண்டிருந்த வியல்போன்றதாயிற்று. இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் விளையாதவரையில் ஆன்மாக்களுக்கு இச்சுழற்சி நீங்காதென்பதும் குறிப்பால் விளக்கியவாறாயிற்று.

புற்புதக் குரம்பைத் துச்சி லொதுக்கிடம்
என்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பீளையு நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாறும்
சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து.

(பொ - ரை.) நீர்க்குமிழினை யொத்த சிறுகுடிலை, யாருமருவருத்துத் துச்சிலென வொதுக்கத்தகுந்த இடமென்னத் தங்கியிருக்கும் நல்வினை தீவினைக் கிருப்பிடமாகிய உடலைக் கருங்கல்லினைக்காட்டிலும் வலிமையினையுடையதாக நினைத்தனை இவ்வுடலுள் (கண்ணென்னும்) ஒருபொறியில் பீளையும் நீரும்வெளிப்படும், மறுபடியும் (காதென்னும் ஒரு பொறியில் குறும்பி புறப்படும், (மூக்கென்னும்) ஒரு பொறியில் சளியும் நீரும் இழியும், (வாயென்னும்) ஒரு பொறியில் உமிழ் நீரும் கோழையும் ஒழுகும் (பாயுருவென்னும்) ஒரு வழியில் காற்றும் மலமும் உண்டாகும், (உபத்தமென்னும்) ஒரு வழியில் சலமும் சீயும் வழியும் (இவையேயன்றி) அவ்வுடலில் உள்ளிருந்து வெளிவரைக்கும் நாற்றமெடுக்கும், கடைசியாக உடல் சுட்டெலும்பாகிவிடும். (இத்தகையஉடலுற்ற வாழ்வினை நன்கு விசாரித்துத் தெரிந்து, இவ்வுடற்பற்று நீங்கி.)

(கு - ரை.) யாவரும் அருவருக்கத்தகுந்த இத்தகைய வஸ்துக்களுடன்கூடிய உடல்மிகுந்த அசுத்தமான தெனக்குறிப்பித்தன திருக்கடைக்காப்பு. "என்பிழற் சுழிநிறைத்திறைச்சி மண்சுவரெறிந்திதுமில்லம், புன்புலாறுறு தோல்போர்த்துப் பொல்லமையான் முகடுகொண்டு, முன்பெலா மொன்பது வாய்தலாற் குரம்பையின் மூழ்கிடாதே" என்றதனுற் காண்க.

கடிமலர்க் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவரும் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவற மருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென நெக்குநெக் குருகித்
திருச்சிற் லம்பலத் தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினமின் மனனே! நினைமின் மனனே!

(பொ - ரை.) பரிமளமிகுந்த பிரணவாகாரமாகிய) கொன்றை மலரினைத்தரித்த சடையினைவாய்ந்த முடியோடுங்கூடிய சிவபெருமானை, நீங்காத மங்களகரமான பெரிய சிவானந்த வின்பத்தினை, (மரத்தைவிட்டு நீங்காத நிழலைப்போல) அதனை நீங்காத தன்மையுடன் தங்கி, எனதென்னும்மமகாரம் நீங்க, தற்போத வெ

ண்ணம்நீங்கி, நல்வினை தீவினை மும்மல நீங்க, பிறப்பு இறப்புநீங்க, மாயாமயக்க நீங்க, ஆணவ விருளற, இரவுபகலென்னுந் தோற்ற நீங்க, இம்மை மறுமைப் (பயன்களின் ஆசை) நீங்க ஒப்பற்ற முதல்வனை, சிதம்பரத்தில் சகளீகரித்தெழுந்த (அருட்பெருஞ்) சோதியை, பொன்னம்பலத்தின் சபாபதியை, ஆனந்தத்தாண்டவ மூர்த்தியை, அக்கினியைக்கண்ட அரக்கினைப்போல நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி, சிதாகாயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திலே விளங்குகின்ற சிவபெருமானை, மனமே சிந்தனை செய்வாய், மனமே! சிந்தனை செய்வாய், மங்கள சொருபமாயுள்ள முதல்வனை செம்மையாகிய பொன்மயமாயுள்ள சபையிலுள்ளவனை மனமே! சிந்தனை செய்வாய் மனமே சிந்தனை செய்வாய்.

(கு - ரை.) அபரஞான முன்னிட்டுச் சுட்டுப் பொருள்களினூட்ட முறும்வரையில் வாசகஞானமேயன்றி வாச்சியஞான நிகழாதாகலின் வேற்றுமையுற்ற வனைத்தினு முள்ள தற்போதநீங்கப் பரஞானத்தேநின்று அந்த ஞானதீதனாய் விளங்கும் சிவத்தினையே தரிசித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பார், எனதற ***** நினைமின்மனனே என்றனர். சிவஞான சித்தியார்.

"பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பார் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானவைந் தவத்தின் கலக்கம்
தருஞானம் போகஞான திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞானஞ் சங்கற்பனைஞான மாகுந்
திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்தசிவ ஞான
மாதலாற் சீவன்முக்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்."

என்றதனுற்காண்க.

இரண்டாவது
கோயிற் றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட ஞடுங்
காதலும் கருத்துமல் லாணின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் பேழை யிருவினைப் பெட்டகம்
வாதபித்தங் கோழை குடிபுகுஞ் சீறூர்
ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
பீற்றற் றுண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
அடலைப் பெரிய சுடலைத் திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா நோய்க்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் பஞ்சரம்
சோற்றுத் துருத்தித் தூற்றும் பத்தம்
காற்றிற் பறக்குங் கானப் பட்டம்
விதிவழித் தருமன் வெட்டுங் கட்டை

சதுர்முகப் பாணன் றைக்குஞ் சட்டை
ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி கிண்டுங் கிழக்கஞ் சருமம்
பவக்கொழுந் தேறுங் கவைக்கொழு கொம்பு
மணமாய் நடக்கும் வடிவின் முடிவிற்
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
ஊரிற் கிடக்கவொட்டா வுபாதி
காலெதிர் குவித்த பூளை காலைக்
கதிரெதிர்ப் பட்ட கடும்பனிக் கூட்டம்
அந்தரத் தியங்கு மிந்திர சாபம்
அதிரு மேகத் துருவி னருநிழல்
நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
கண்டுயில் கனவிற் கண்டகண் காட்சி
அதனினும் பொல்லா மாயக் களங்கம்
அமையு மமையும் பிரானே யமையும்
இமய வல்லி வாழியென் றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங் காட்டி
ஆண்டுகொண் டருள்கைநின் னருளினுக் கழகே.

(பொ - ரை.) உடலானது அங்கும் இங்குமாகச் சுழலுகின்ற (பஞ்சேந்திரியமென்னும்) ஐந்து கள்வர்கள் கலகம் விளைத்து வருத்துகின்ற காடு, மூத்திரமும் மலமுந்தங்கிய பெட்டி, நல்வினை தீவினை நிறைந்தபொய்யிடம், வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமமென்கிற

மும்பிணிகளும் வாசஞ் செய்கின்றசிறியவூர், அழுக்காகிய அற்பத் தோலில் இரத்த நிறைந்தவச்சு, துர்நாற்றத்தை யுடைய பானை, நாலுமுழ நீளமும் ஒன்பது துவாரங்களு முள்ள கிழிந்த துண்டுத் துணி, (உண்பதர்குதவாத) பேய்ச்சுரைக்கொடி பயிராகுந்தோட்டம், உயிர்களைக் கொன்று தின்கின்றமையால்) சாம்பல் மிகுந்த விசாலமான சுடுகாட்டுமேடு, ஆசைக்கயிற்ருல் ஆடுகின்ற பம்பரம். நீங்காத பலநோய்களுக்கு இடம், ஓடுகின்ற கப்பல், மாயாக்காரியங்களையுடைய அழியும் கூண்டு, சோற்றினையூதும் துருத்தி, தூற்றுகின்ற பதர், காற்றினில் பறக்கின்ற காற்ருடி, கன்மத்திற்குத் தக்கபடி எமன் வெட்டுகின்ற கட்டை, நான்கு முகங்களுடன் கூடிய தையற்காரனுல் தைக்கப்படும் அங்கி, சுடுகாட்டு நெருப்புக் கிடுகின்ற சிலகரி, காமத்தீயில் கறுகிப்போகின்ற உலர்ந்த அலை, புழுக்கள் குடையும் கிழங்குத்தோல், பாவமாகிய தளிர்படருதற்கான கொழுகொம்பு, விவாகக்கோலத்துடன் சஞ்சரிக்கும் வடிவினைவாய்ந்து அந்தியத்தில் பிணமாய்ப்படுக்கும் சவவுருவம் (பிணமாயினபின்) ஊரில் தங்கவொட்டாதபடி (பலராலும் செய்யத்தகுந்த) உபத்திரவம், காற்றுக்கு முன் குவித்துவைத்த பூளைமலர் காலையிலுதிக்கும் சூரியனுக்கு முன்தோன்றிய மிகுதியாகிய நிறைந்தபனி (மழைக்காலத்தில்) ஆகாயத்திற் ரோன்றுகின்ற இந்திரவில், இடிக்கின்ற மேகத்துருவினது நுட்பமாகிய நிழல், நீரிற்ரோன்றும் குமிழி, நீரின்மேலெழுதும் எழுத்து, கனவுகாலத்தில் அனுபவிக்கும் காட்சி, அக்காட்சியினும் நிலையில்லாத மாய்கையுடைய களங்கம் (இத்தகையவுடல்) வரும் (எனக்கும்) வரும்! எனது பெருமானே! வரும், இத்தேகம் வாராதபடி) காதுவரையில் நீண்டு கலகத்தைச்செய்யும் பாதகத்தன்மைவாய்ந்த கண்களையுடைய மாதர்கள் சமீபத்தில் துன்பத்துடனுடும் ஆசையும் எண்ணமும் மேல்லாமல் தேவரீருடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளைத் தரிக்கப்

புண்ணியஞ் செய்யாத சங்கடம் மிகுந்த அடியேன் பக்கத்திலிருந்து பார்வதியார் வாழ்த்துச்சொல்லித்தோத்தரிக்க சிவானந்தத் தாண்டவத்தினைச் செய்து (அடியேனை) தடுத்தாண்டுகொண்டருளுதல் தேவரீர் திருவருளினுக்கு அழகாகும்.

(கு - ரை.) பிரானே! பாங்கிருந்து ஆண்டுகொண் டருள்கை நின்னருளினுக்கழகே என்று அன்வயஞ்செய்து முடித்துக்கொள்ளுக மகளிடத்துக் காதலும் கருத்து மமைப்பது மிகுசங்கடமென்பார், காதளவோடிய * * * கூர்ந்த தமியேன் என்றனர். திருமந்திரம் "கோழை யொழுக்கக் குளமூடு பாசியி, லாழநடுவா ளளப் புறுவார்களைத், தாழத்துடக்கித் தடுக்க கில்லாவிடிற் பூழைநுழைந்தவர் போகின்றவாறே" என்றதனாற்காண்க. தேகமானது பலவகைப்பட்ட ஆபாசங்கட்கும் இடமாயதென்பார், அங்கோடிங்கோ * * மாயக்களங்க மென்றனர். திருவாசகம் "பொத்தையூன் சுவர்புழுப்பொதிந்துளுத்தசும் பொழுகிய பொய்க்கூறை, யித்தை மெய்யெனக்கருதி நின்றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை" என்றதனாற்காண்க. இங்ஙனம் பெண்ணினிடத்தும் உடலினிடத்துமுண்டான பற்றொழித்து ஆனந்தத் தாண்டவத்தினையே ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பார், இமையவல்லி * * * அழகே என்றனர், திருமந்திரம் "ஒளியாம் பரமு முளதாம்பரமு, மளியார் சிவகாமி யாகுஞ் சமயக், களிவார் பரமும் கருத்துறை யந்தத்,தெளிவாஞ் சிவானந்த கூட்டத்தின் சித்தியே" என்றதனாற் காண்க.

மூன்றாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

பாற்கடல் கடையப் படுங்கடு வெண்ணெயைத்
திருமிடற் றடக்கிய சிவனே யடைக்கலம்.

(போ-ரை.) திருப்பாற்கடலை (முதல்வன் ஆணையின்றித் தேவர்களும் (அசுரர்களும்) கடைய (அக்காலத்தில்) உண்டாகிய விஷமாகிய வெண்ணெயை அழகியகண்டத்தின் கண்ணே வைத்த சிவபெருமானே அடைக்கலம்.

(சூ - ரை.) அங்ஙனம் திருப்பாற் கடலிற்றோன்றிய விஷத் தாற் சர்வான்மாக்களுந் துன்புறா வகையாகத் தேவர் முனிவர் வேண்டுகோளுக் கிரங்கிப் பானஞ்செய்து அவர்கட்கு அடைக்க லந்தந்தமையின் தானுமடைக்கல மென்றார். பாகவதம் "யேஸமா மந்தரிய பகவாந் பவாநீம் விசுவபாவநா, தத்விஷம் கக்துக ரேபே ப்ர் பாவஜஞோந்வ மோதத, ததாகரதவீக்ருத்ய வ்யாபிஹாலாஹ லம் விஷம், அபக்ஷயம் மகாதேவாக் ருபாயபூதபாவநா, நிசமயகர்ம பிச்சம் போர்வே தேவதேவஸ்யமீடுஷா, ப்ரஜாதாக்ஷாயணீ ப்ர ஹ்மா வைகுண்டஸ்சஸஸ விரே" என்றதனுற் காண்க.

அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக் காலனைக்
காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்.

(போ-ரை.) யாவற்றினையும் தனது சாமர்த்தியத்தால் அடக்கும் (வல்லமைவாய்ந்த) கொடிய கொலையினைச் செய்யும் இயமனைத் திருவடியைத் தூக்கியெடுத்து (உதைத்து) அடக்கியகடவுள் னினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) இயமனை யிடதுகாலா லுதைத்துத் தள்ளித் தன்னைப் பூசித்துவந்த மார்க்கண்டேய முனிவரைச் சிரஞ்சீவியாக்கி யடைக்கலந்தந்தமையின் தானுமடைக்கல மென்றனர். அரதத்தர் "காலகர்வாபஹத்வாத்தைதே யோவாஸ" எனவும், சங்கர சங்கிதை "மதத்தான் மிக்கான் மற்றிவன் மைந்தனுயிர்வவ்வப், பதைத்தானென்னுவுன்னி வெகுண்டான் பதிமூன்றுஞ், சிதைத்தான்வாமச்சேவடி தன்னாற் சிறிதுந்தி, யுதைத்தான் கூற்றன் விண்முகில்போன்மண்ணுற வீழ்ந்தான்" எனவும் வருவனவற்றாற்காண்க.

உலகடங் கலும்படைத் துடையவன் றலைபறித்
திடக்கையி லடக்கிய விறைவநின் னடைக்கலம்.

(பொ - ரை.) உலகமனைத்தையு முண்டாக்கினவராகிய (பிரமனது) தலையினைக்கிள்ளி இடது திருக்கரத்தில் வைத்திருக்கிற இறைவனே நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) தானே பிரமமெனத் தருக்குற்ற பிரமனது ஐந்தாவது தலையினை நகநுதியாலரிந்து பின்வேண்ட அடைக்கலந்தந்தமையின் தானுமடைக்கலமென்றனர். பிரமாண்டபுராணம் "ஸஸர்வஜஸ் வாத்மநாகிஞ் சித்பைரவம் லோகதாஹகம். ஸ்வயம் ஸரஷாநமகாதேவ க்ஷுணுத்வை காலபைரவா, சகந்தகாஜாக்ரேணப் ரஹிமணாபஞ்சமம் விரா" என்றதனாற் காண்க.

செய்யபொன் னம்பலச் செல்வநின் னடைக்கலம்.

(பொ - ரை.) செம்மையாகிய பொன்னம்பலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கும் செல்வனே நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) சிவபெருமா னொருவனே செல்வனென்பது அதர்வசிரசு 'ஸர்வைஸ்வரிய சம்பன்னஸம்பு' எனவும், சுவேதாசுவ

தாம், 'தமீஸ்ஞம்பரபமம்மஹே ஆவரம் எனவும், ஸகவஸ்ய ப்ரபு மீஸகம், எனவும் வருவனவற்றுற்காண்க.

ஐயநின் னடைக்கல மடியனின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை.) அழகனே உன்னுடைய அடைக்கலம் அடியேன் நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) அழகென்னும் பொருளைப்பயக்கும் ஐ என்றமொழியினடியாக ஐயன் என்ற சொல் பிறந்தமையின் அழகன் எனப் பொருள்கொண்டாம். ஆரியன் என்னும் பதம் ஐயனெனத்திரிந்த தெனப்பொருள்கொள்வர் சிலர் அவர் தமிழ்நயமறியாதவராவர்.

மனவழி யலைந்திடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
விழுப்பொரு ளறியா வழக்குறு மனனும்
ஆணவ மலத்துதித் தளைந்தி லுளைந்திடு
நிணைவைப் புழுவென நெளிந்திடு சிந்தையும்
படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறு மழுக்காறு மிவறுபொச் சாப்பும்
கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
விகலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துணிவும் பணிப்பும்
முக்குண மடமையு மைம்பொறி முயக்கமும்
இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரெனுங் குருகுவிட் டோடுங் குரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
கொழுந்தசை மேய்ந்து மொழுக்குவிழுங் குடிலைச்
செழும்பெரு வுதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை

மலவுடற் குடத்தைப் புலவுடற் புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
கொலைபடைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
புலாக் கவலை விளைமரப் பொதும்பை
ஆசைக் கயிற்றி லாடும்பம் பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங்காற் றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக் காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்குக்
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவழிக் கரைசேர் கெடுமரக் கலத்தை
இருவினை விலங்கொடு மியங்குபுற் கலனை
நடுவன்வந் தழைத்திட நடுங்கிடும் யாக்கையைப்
பிணமெனப் படுத்தியான் புறப்படும் பொழுதுநின்
னடிமலர்க் கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தென வெறித்தெழுங்
கடுநடை வெள்விடைக் கடவுணின் னடைக்கலம்
இமையா நாட்டத் திறையே யடைக்கலம்
அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
மறையவர் தில்லை மன்றுணின் றாடிக்

கருணைமொண் டலையெறி கடவுளே யடைக்கலம்
தேவரு முனிவருஞ் சென்றுநின் றேத்தப்
பாசிழைக் கொடியொடு பரிந்தருள் புரியும்
எம்பெரு மானின் னிணையடிக் கபயம்.
அம்பலத் தரசே யடைக்கல முனக்கே.

(பொ - ரை.) மனம்போன வழியிலேயே சென்று (என்னை) அலக்கழிக்கும் கனவினுக்குநிகரான இப்பிரபஞ்சவாழ்வும், (திருவருளென்னும்) மேன்மையான பொறிளினையறியாது குற்றமுடையமனமும், ஆணவமலத்திற்பிறந்து அதிற்கலந்து உபத்திரவப் பட்டுக் கொழுப்பிற்புழு வென்ன அசையும் சிந்தையும், வஞ்சகமும் பாவமும் வாய்ந்த (யாவரும்) பழிக்கத் தகுந்த நினைப்பும், குற்றமும், பொறாமையும், ஆசையம், மறதியும், கபடமும், பொய்யும், தந்திரமும், அதிகக் கோபத்தால் விளையும் போரும், கொலையும், இழிவாகிய சிறுமையும் விரோதமும், பயமும் திடனும், நடுக்கமும் முக்குணத்தால் விளைந்த அறியாமையும், பஞ்சேந்திரியங்களின் செயலும், இல்லாமையும், நோயும் தங்கிய தேகத்தினை, உயிரென்றழைக்கப்படும் பட்சிநீங்கியோடும் கூட்டினை, எலும்புடனே நரம்பினைக்கொண்டு (ஆங்காங்கு ஒன்றிற்கொன்று பொருந்திய) இடங்களிற்கட்டி, கொழுப்புடன்கூடிய தோலினால் மூடியொழுக்குண்டாகும் குடிசிலினை, செழிப்பில் மிகுந்த உதிரத்துடன்கூடிய சிறு புழுக்கள் தங்கியகூண்டினை ; மலப்பொருள் நிறைந்த பாண்டத்தினை, ஊணிறைந்த கூடையினை, நீங்காத சோற்றினை (யடைக்கும்) துன்பமயமான பள்ளத்தினை, கொலைசெய்யத்தகுந்த ஆயுதங்கள் எண்ணிலவிருக்கும் தூணியினை, வெறுக்கத்தகுந்த பல வினைகளென்னும் பண்டங்களாகிய குப்பையினை, பழிமொழிகளாகிய சரக்குகள்சிந்தும் கந்தற்கோணியை கோபாக்கினியை யுண்டாக்

கும்கொல்லனுடைய துருத்தியினை,பஞ்சேந்திரியப்பட்சிகள் அடை ந்திருக்கும் கூண்டினை, நீங்காத கிலேசங்கள் வளரும் மரப்பொந்தினை, ஆசைக்கயிற்றாற் சுழலும் பம்பரத்தினை, காசு (சம்பாதிப்பதிலும்) பணம் சம்பாதிப்பதிலும் சுழன்று திரிகின்ற காற்றாடியினை, ஆன்மாக்கள்செய்யும் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி மயங்கி (எக்காலமும்) சுற்றிவரும் சக்கரத்தினை, (பிரபஞ்சமாகிய) வெட்டவெளியில் உருட்டிவிட்ட தேர்ச்சக்கரத்தினை, பாவமாகிய பாண்டங்களை யேற்றிக்கொண்டு பிறப்பாகிய கடலிற்புகுந்து, காமமென்னுங்காற்று மோதியலைக்க, தீயவழியென்னும் கரையிற்போய்ச் சேர்ந்து கெடுகின்ற கப்பலை, இரண்டு வினைகளாகிய விலங்குடன் சஞ்சரிக்கும் உடலினை, இயமன் வந்து அழைத்திட நடுக்கங்கொள்ளும் தேகத்தினை, சவமாகக்கிடத்திவிட்டு (ஆன்மாவாகிய) யான் வெளிப்படுகையில் தேவரீரது திருவடித்தாமரையினிடத்து அபயமாக அடைக்கலம் (புகுந்தேன்.) ஆகாயத்தில் அச்சத்துடன் இடியிடித்தாலென்ன ஆவேசத்துடன் எழுகின்ற வேகமான நடையினைவாய்ந்த வெள்ளை இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளும் கடவுளே தேவரீருக்கு அடைக்கலம். இமைகொட்டாத திருநேத்திரங்களையுடைய இறைவனே அடைக்கலம். அன்பர்கட்கு எளியவனே யடைக்கலம் அடைக்கலம். தீட்சிதப் பிராமணர்கள் வாழுகின்ற தில்லையம்பதியில் கனகவம்பலத்தி லெழுந்தருளி ஆனந்த நிர்த்தனஞ்செய்து, திருவருளினை முகந்துவீசுகின்ற கடவுளே! யடைக்கலம், தேவர்களும் முனிவர்களும் தினஞ்சென்றிருந்து தோத்தரிக்க, பசுமையாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்த கொடிபோன்றசிவகாமியம்மையுடன் விரைந்து அருள்புரியும் எமது பெருமானே தேவரீரது இரண்டு திருவடிகட்கபயம் பொன்னம்பலத்துச் சபாபதியே தேவரீருக்கே யடைக்கலம்.

(த,-ரை.) உடலை யுற்றுநோக்கி விசாரிக்கின்ற காலத்து எவ்வகையினும் பிரயோசனப் படுவதாகத் தோன்றுவதற்கேதுவின்

2

மையின் இவ்வுடற்பற்றைவிட்டு அம்பலத்தரசனையே யடையவே ண்டுவதே தகுதியெனக் குறிப்பித்தனர். திருக்கடைக்காப்பு "நிணங்குடர்தோ ளரம்பென்பு சேராக்கை தானிலாயதன்றூற், குணங்களார்க்கல்லது குற்றநீங்காதெனக் குலுங்கினேயே, வணங் குவார் வானவர் தானவர் வைகலு மணங்கொண்டேத்து, மணங் கனூர் தொழுதுய்யலாமையல் கொண்டஞ்சநெஞ்சே" என்றத னூற்காண்க.

நான்காவது

கச்சித்திருவகவல்.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

திருமால் பயந்த திசைமுக னமைத்து
வருமேழ் பிறவியு மானிடத் துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக்
குலவிய சிவபதங் குறுகா தவமே
மாதரை மகிழ்ந்து காதல்கொண் டாடும்
மானுடர்க் கெல்லாம் யானெடுத் துரைப்பேன்
விளிவெளி மாக்க டெளிவுறக் கேண்மின்.

(பொ - ரை.) நாராயண மூர்த்தியானவர் பெற்ற சதுர்முகப் பிரமன் படைத்துவரும் ஏழுபிறவிகளிலும் மனித சென்மமாகப் பிறந்து, பார்வதியாருடைய தலைவனாகிய சிவபெருமானது தாம ரைமலரைப்போன்ற திருவடியினை வணங்கி விளங்குகின்ற சிவப தவியினை அடையாமல் வீணாக மாதர்களை (எண்ணிச்) சந்தோ ஷித்து ஆசைபூண்டு கொண்டாடுகின்ற மாந்தர்களுக்கெல்லாம் நான் (சில உண்மைகள்) எடுத்துச்சொல்வேன்! காதலுக்குரிய எளிமையினை வாய்ந்த மாந்தர்கள் தெளிவடையக் கேளுங்கள் (அவை யென்னையோ வெனின்.)

(சூ - ரை) பூர்வசென்மத்தில் மாடுமுதலியவைகளாயிருந்து புண்ணியமிகுதியால் அடுத்தசென்ம மனிதப்பிறவி யெடுத்தவர்கட்கு அதுமுதல் இரண்டொரு சென்மம் வரையில் மலத்தடிப்பு அதிகமாகையால் அவர்களறிவிற்குச் சிவபெருமானுண்மை விளங்காது என்பது சகஜம். ஏழுதரம் மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்கட்கு அம்மலத்தடிப் பிரியாதாகலின் இத்தகையினரும் சிவபெருமான் உண்மை தெரியாதிருக்க அவர்பாலிரங்கி, எழ்பிறவியும் * * * குறுகாது என்றனர். ஈடணைகள் மூன்றில் மண், பொன் இரண்டினையும் விட்டு "மாதரை மகிழ்ந்து" என்று பெண்களை மாத்திரம் குறித்ததென்னையோ வெனில்? பொன்னைவிரும்புவதும் மண்ணை விரும்புவதுங் காதல்கொண்டுள்ள பெண்ணினைப்பற்றியே யாகலாமென்க. இங்ஙனம் முதல்வினை மறந்து மாதர் மயலில் மயங்குவார் மிருகத்தினை யொத்தாரென்பார் மாக்களென்னாது மக்களென்றார்.

முள்ளுங் கல்லு முபன்று நடக்கும்
உள்ளங் காலைப் பஞ்சென வுரைத்தும்
வெள்ளெலும் பாலே மேவிய கணைக்கால்
துள்ளும் வராலெனச் சொல்லித் துதித்தும்
தசையு மெலும்புந் தக்கபுன் குறக்கை
இசையுங் கதலித் தண்டென வியப்பியும்
நெடுமுடை றாங்கி நின்றிடு மிடையைத்
துடிபிடி யென்று சொல்லித் துதித்தும்
மலமுஞ் சலமும் வழும்புந் திரையும்
அலையும் வயிற்றை யாலிலை யென்றும்
சிலந்தி போலக் கிளைத்துமுன் னெழுந்து
திரண்டு விம்மிச் சீப்பாய்ந் தேறி

உகிராற் கீற வுலர்ந்துள் ளுருகி
நகுவார்க் கிடமாய் நான்று வற்றும்
முலையைப் பார்த்து முளரிமொட் டென்றும்
குலையுங் காமக் குருடர்க் குரைப்பேன்.

(பொ - ரை.) முள்ளினும் கல்லினும் முயற்சித்து நடக்கும் உள்ளங்காலினைச் செம்பஞ்சென்னச்சொல்லியும், வெண்மையான எலும்புகளினாலே பொருத்தப்பட்டிருக்கின்ற கணைக்காலினைத் துள்ளுகின்றவரால் மீனென்னப் புகழ்ந்தும். மாமிசமும் எலும்பும் பொருத்தமாகவுள்ள அற்பத்துடையினை யிசையாகிய வாழைத்தண்டென உரைத்தும், நீண்ட உடலினைச்சுமந்துகொண்டிருக்கும் இடையினை உடுக்கைபோன்றதென்றும், பிடியளவானதென்றும் கூறிப்புகழ்ந்தும், மலமும் நீரும் கொழுப்பும் மடிப்பும் அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற வயிற்றினை ஆலிலையென்றும், சிலந்திப்புற்றினைப்போலக்கிளம்பி முன்வளர்ந்து உருண்டுபுடைத்துச்சீவடிந்து நகத்தால் கிள்ள உலர்ந்து உள்ளுருகிச் (சில காலத்திற்குப்பின்) கண்டவர் சிரிப்பதற்கேற்றதாய் தொங்கி வற்றிப்போகும் தனத்தினை நோக்கித் தாமரை மொக்கென்றும் (நாய்போன்று) குலைக்கும் மோகாந்தகாரத்தில் முழுகிக்கிடக்கும் அந்தகர்கட்குச்சொல்லுவேன்.

(த-ரை.) நாயானது பசையற்றஎலும்பினைக்கடித்துக்கொண்டிருந்து ஓயாது குலைத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல மாந்தர் பிரயோசனமற்ற மாதரை யனுபவித்துக்கொண்டு காலமனைத்தும் புகழ்ந்துகொண்டே யிருப்பவரென்பவர் குலையும் என்றனர். குருடர் என்றதனால் அறிவாகிய கண்ணைக்கொண்டு சிவத்தினை யறியாது காமாந்தகாரத்தில் மூழ்கி அறிவுமயங்கிக் கிடப்பாரை அன்றியும், வயதினாலும், உணவினாலும் கழுவுவதினாலும். ஆபரணங்

கள் அணிதலினாலும் ஆடை உடுத்தலினாலும், மாதர்கள் அவயவங்கள் மேனோக்கில் கண்களுக்கு ரம்மியமாகத் தோன்றிக் காமுகர்களைக் கவரச் செய்யினும், அறிஞர்கள் உற்றுநோக்கில் அவயவனைத்தும் மிக அருவருக்கத் தகுந்தவைகளால் ஆகியதெனவும், நாற்றமடிக்கத் தகுந்தவை சேரத்தக்கனவுமா யிருப்பனவற்றை உவமான வாயிலாக வாயாரப் புகழ்ந்து காலங்கழித்தலென்னபிரயோசனமென்பார், காமக்குருடர் என்றனர்.

நீட்டவு முடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
ஊட்டவும் பிசையவு முதவியிங் கியற்றும்
அங்கையைப் பார்த்துக் காந்தளென் றுரைத்தும்
வேர்வையு மழுக்கு மேவிய கழுத்தைப்
பாரினி லினிய கமுகெனப் பகர்ந்தும்
வெப்பு மூத்தையு மேவிய வாயைத்
துப்பு முருக்கின் றாய்மல ரென்றும்
அன்னமுங் கறியு மசைவிட் டிறக்கும்
முன்னிய பல்லை முத்தென மொழிந்தும்
நீருஞ் சளியு நின்றுநின் றொழுகும்
கூரிய மூக்கைக் குமிழெனக் கூறியும்
தண்ணீர் பீளை தவிரா தொழுகும்
கண்ணைப் பார்த்துக் கழுநீ ரென்றும்
உள்ளுங் குறும்பி யொழுகுங் காதை
வள்ளைத் தண்டின் வளமென வாழ்த்தியும்
கையு மெண்ணெயுங் கலவா தொழியில்
வெய்ய வதரும் பேனும் விளையத்
தக்க தலையோட் டின்முளைத் தெழுந்த

சிக்கின் மயிரைத் திரண்முகி லென்றும்
சொற்பல பேசித் துதித்து நீங்கள்
நக்கிச் செல்லு நரக வாசல்.

(பொ - ரை.) (ஒரு பொருளையெடுக்க) நீட்டுதற்கும், (எடுத்த பின்) முடக்குதற்கும், மிகுந்ததிரவியத்தினைவாங்குதற்கும், (உணவுமுதலியவற்றை) ஊட்டுதற்கும், (யாதாமொன்றை பிசைவதற்கும் உபகாரங்களை இவ்விடத்துச் செய்யாநின்ற உள்ளங்கையினை நோக்கிக் காந்தள் புட்பமென்று கூறியும், வியர்வினையும் அழுக்கினையும் பொருந்திய கழுத்தினை உலகினிலினிமையான பாக்குமரமெனச்சொல்லியும், வெப்புநாற்றத்தினையும் ஊத்தையினையும்பொருந்தியவாயினைச் சிவந்த முருக்க மரத்தின் சுத்தமான புட்பமென்றும் சாதத்தினையும் பதார்த்தத்தினையும் மென்று மென்று (வயிற்றில்) இறக்குகின்ற முன்னேயுள்ள பல்லினை முத்தென வியம்பியும், ஜலமும்சளியும் தங்கியிருந்து ஒழுகும்அந்த மூக்கினைக்குமிழம்பூவெனவியம்பியும், தண்ணீரும் பீளையும் நீங்காது ஓடிவரும் கண்ணினைநோக்கிச்செங்கழுநீர் புட்பமென்றும், உள்ளேகுறும்பி தங்கி வழிகின்றகாதினை வள்ளைத்தண்டினழகையொத்ததெனப் புகழ்ந்தும், கையினால் எண்ணெயைக்கொண்டு தடவாதிருக்கில் கொடிய புழுதியும் பேனுமுண்டாகத் தக்க கூந்தலை திரண்டமேகமென்றும் பலமொழிகளைப்பேசிப்புகழ்ந்து (மாந்தர்களாகிய)நீங்கள் விரும்பிப்போகின்ற நரகவாசல் எத்தகையதென்னில் இயம்புதும்.)

(கு - ரை.) "வையமிசை மாரிபெய் கொண்டலோபசிய சைவலமோ கருங்குழல், நுதல்வளரிளம்பிறையோ மதனன்கைச்சிலையோ மதர்த்துமான்மருள் மிகுந்து, மையணிந்தையரிபடர்ந்தகண் கடிகாவிமலர்த்தடத்தில் வளரிளஞ்சேலோ வாடவர்மனஞ்சூறை கொள்ளும்வேலோ, செய்யபவளக்கடிகையே விதழிலங்குநகை

செப்பு வெண்டாளவடமோ, தீஞ்சொல்மாங் குயிலோசையோ கிள்ளை மொழியோ தெவிட்டாத தெள்ளமுதமோ, திகழ்வதன மோராயிரந்திங்களொளியினைச் சேர்த்தேயமைத்திட்டதோ, செம்பொனஞ்சிறையனங்குலவுதேன் வாவியிற் செழித்தகம்போதிகழ் களம், துய்யமணி மார்பிடங்கொண்டு பூரித்துசுணங்கு பூத்தொளிமிகுங்கத்தூரிகுங்குமச்சந்தனச் சாந்தணிந்திலகுதுணை முலைவெண்முளரிமுகையோ, சூதோ கடற்குமிழியோ கூவிளங்களோசொல்லரிய விமயகிரியோ சொர்ன கிண்ணங்களோ கும்பமோ சிற்றிடை தூயமலர்வாளியென்மேல் லெய்யுமதனே, விண்ணிடைத்தோன்றுமின்னலோ விதழ்வில் பூங்கோடியோ மதன், இல்லெனச் செல்லுநல்லல்குலரவோ தொடையிலங்கு மிளவாழையோபொன் இணையிலடிபங்கயப்போம்தாமற்றேதோவியம்புதற்கயனனந்தன் இவர்கட்கு மரிதென்னிலன்னனே நின்னழகை யாவருரை செய்வர் மாதோ" எனப்புலவர் வியந்து பாடுவது வழக்கமாகலின் "சொற்பல பேசித்துதித்து" என்றனர்.

தோலு மிறைச்சியுந் துதைந்துசீப் பாயும்
காமப் பாழி கருவிளை கழனி
தூமைக் கடவழி தொலைபெறு வாசல்
எண்சா ணுடம்பு மிழியும் பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிக் காமுக ணுய்த்தா னென்றும்
இச்சித் திருக்கு மிடைகழி வாயில்
திங்கட் சடையோன் றிருவரு ளில்லார்
தங்கித் திரியுஞ் சவலைப் பெருவழி
புண்ணிது வென்று புடவையை மூடி

உண்ணீர் பாயு மோசைச் செழும்புண்
மால்கொண் டறியா மாந்தர் புகும்வழி
நோய்கொண் டொழியா நுண்ணியர் போம்வழி
தருக்கிய காமுகர் சாரும் படுகுழி
செருக்கிய காமுகர் சேருஞ் சிறுகுழி
பெண்ணு மாணும் பிறக்கும் பெருவழி
மலஞ்சொரிந் திழியும் வாசற் கருகே
சலஞ்சொரிந் திழியுந் தண்ணீர் வாசல்.

(பொ-ரை.) தோலும், மாமிசமும் நெருங்கிச் சீழ்வடிகின்றகாமக்குகையாம் கருவோற்பத்தியாகும் கழனியாம், சூதகம்வழிகின்றதுவாரத்தினையுடையவாயிலாம், எட்டுச்சாணுடலிருக்கும் உடல் வெளிவரும் பெரியவழியாம், உலகத்தில் (ஆன்மாக்களின்) இந்திரியத்தினை யொழித்தற்கேற்ற மறைந்த இடமாம், அத்தகைய இடத்தினை விரும்பிக்காமாந்தகாரத்தினால் தானெக்காலத்தும், ஆசைகொண்டிருக்கும உடலின் மத்தியிலுள்ள பெரியவாசலாம், சந்திரனைச் சடாபாரத்திலணிந்த சிவபெருமான் திருவருளினையடையாதவர் இருந்து திரிகின்ற மெலிவான பெரியவழியாம், இது புண்ணுக்குச் சமானமென்று புடவையைக்கொண்டு மூடியும் உள்ளே யிருந்து நீரினை யூற்றும் ஓசையுடன் கூடிய சிவந்த புண்ணும், காமவாசை கொண்டு (சிவபெருமான் திருவருளினையறியாத மாந்தர்கள் நுழைகின்ற வழியாகும், காமநோய்பெற்று அது நீங்காத அற்பர்கள் போகும் வழியாகும், கருவம் கொண்ட காமிகள் நெருங்கும் படுகுழியாம், செருக்கினையுடைய காமிகள் சேருகின்ற சிறியகுழியாம், பெண்ணும் ஆணும் பிறப்பதற் கேதுவாகிய பெரியவழியாம், மலமானது வழிந்து இறங்குந் தண்ணீர் வாசலாம்.

இத்தை நீங்க ளினிதென வேண்டா
பச்சிலை யிடினும் பத்தர்க் கிரங்கி
மெச்சிச் சிவபத வீடருள் பவனை
முத்தி நாதனை மூவா முதல்வனை
அண்ட ரண்டமு மனைத்துள புவனமுங்
கண்ட வண்ணலைக் கச்சியிற் கடவுளை
ஏக நாதனை யிணையடி யிறைஞ்சுமின்
போக மாதரைப் போற்றுத லொழிந்தே.

(பொ - ரை.) இத்தகைய (நிதம்பத்தினை) நீங்கள்சுகமான தென்றுவிரும்பாமல், பொதுமகளிரைப் புகழ்தலின்று நீங்கி (நீரும்) பச்சிலையிடினும் அடியார்களுக்கு (மனம்) இரங்கி வியந்து பாராட்டித் (தமது) சிவபதமாகிய மோட்சவீட்டினைப் பாலிக்கின்ற பெருமானை மோட்சத்தினுக்குத் தலைவனை, நித்தியமாயுள்ள முதல்வனை அண்டபகிரண்டங்களையும் பதினான்கு புவனங்களையும் காரியப்படுத்திய தலைவனை, காஞ்சிமாநகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனை, தன்னந்தனியனை, (அவனது) இரண்டு திருவடிகளையும் தொழுமின்கள்.

(கு - ரை.) இதுகாறுமெடுத்துக் கூறியதக்கவர்களாலே யருவருக்கத்தகுந்த அங்கத்தினுக் காசைப்படா திருக்கவேண்டு மென்பார். "இனிதெனவேண்டாம்" என்றனர், வெறும் பச்சிலையினைப்பறித்துப் பரமனையருச்சிக்கினும் பத்தருக்குப் பரிந்தருள், செய்வானென்பார், "பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி என்றனர் தாயுமானவர், "கல்லாலெறிந்துங் கைவில்லாலடித்துங் கனிமதுரச், சொல்லாற்றுதித்துகற்பச்சிலை தூவியுந்தொண்டரின, மெல்லாம்பிழைத்தன ரன்பற்றநானினியேது செய்வேன், கொல்லாவிரதியர்நேர்

நின்ற முக்கட்குருமணியே'' என்றதனுற்காண்க. போகமாதரென்பது விலைமகளிரை. இவர்கள் பெயரைக்குறித்துச் சொல்லவே, இல்லறத்திலிருந்துகற்புடையமனைவியுடன் வாழ்ந்துஇல்லற நெறி தவறாது சிவசிந்தனையுட னிருக்கின்றவ ரல்லவெயென வேற்பட்டது. பின்னும் திருவெண்காட்டடிகள் மாதரை யடிக்கடிவை வது பொருட்பெண்டிரை நோக்கியேயாம்.

திருவேகம்பமாலை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற் [பனே.
றிறந்தான் பெருமையை யென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! தருமஞ் செய்பவனைப் பார்க்கிலும் வீட்டைநீங்கிய துறவியானவன் கோடிபங்கு உயர்ந்தவன், இத்துறவினைப் பார்க்கினும் மனத்துறவு அடைந்தவன் நூறுகோடிபங்கு உயர்ந்தவன், கோபமுழுவதனையு நீங்கி அறிவுமயமா யிருந்து சகலகேவல மற்றுத் தற்போதமொழிந்தவன் பெருமையினை நான் என்னவென்று சொல்லி (மதிப்பேன்)

(கு - ரை.) அறமியற்றுபவன் இல்லறத்தான், இல்லந் துறந்தான் வானப்பிரஸ்தன் உள்ளத்துறவுடையோன் சந்நியாசி, இருவாதனை யற்றிறந்தான் ஞானி, பிரபஞ்சமுகமாகச் செல்லும்வாசனையை யொடுக்கிக்கொண்டு சிவமயமாயிருந்து பிறவிக் கேதுவா

கிய தற்போத மொழிந்தவனே பெரியோனென்பார் "என்சொல்லுவேன்" என்றனர். பதிபசுபாசவிளக்கம். "அறிவிலறிவாயகண்டிதமா யநந்தாநந்த மயமாகிச், செறியும்பரம சிவந்தன்னைத், தன்னுட்கண்டு தியானித்துக், கறவையருந்தப்பால் சுரக்குங்காலமேனுங் கடைப்பிடிப்போர், பிறவிக்கடலைக் கடந்தோர்க ளவரேயுலகிற் பெரியோரே" என்றதனாற் காண்க. (1)

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகி யப்பா
லெட்டியடி வைப்பரோ யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(போ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே (ஆசைமிகுதியினாலே இருகரங்களால்) சேர்த்து, (மார்புடனே) யணைக்கத்தகுந்த மனைவியரும் புத்திரரும் தச்சனாகிய இயமன் (மரம்போன்ற சரீரத்தினைவெட்டிமுறித்துக் கீழே மரம்போலத் தள்ளிவிட்டால் அவர்கள் சாப்பறையடிப்பித்து வாத்தியமுழக்குவித்துப் புலம்புவார் சுடுகாடு வரையில் வந்து (திரும்பி வந்துவிடுவார்) அப்புறத்தில் ஓரடியாயினும் வைப்பாரோ (வையார்.)

(கு - ரை.) காமமிகுதியால் பெண்டிரைக் கட்டியணைத்தல் மக்களைக் கட்டியணைத்தல் அன்புமிகுதியால், ஆன்மாக்களின்காலவரையறை யுணர்ந்து வருபவனாகலின் இயமன் காலனெனப் பட்டான், தச்சன் மரங்களைவெட்டிக் கீழே தள்ளுதல்போல இயமனும் உடலைக்கீழேதள்ளுபவனாகையால் தச்சனென்றார், மனைவியரும் புத்திரரும் மயானத்திற்கு அப்புறம் வாராரெனவே, செய்துள்ள புண்ணியபாவங்கள் சூக்குமவுடல் செல்லு முலகத்திற்கும் வருமென்பதாயிற்று. (2)

கைப்பிடி நாயகன் தூங்கையிலே யவன் கையையெடுத்
தப்புறந் தன்னி லசையாமன் முன்வைத் வயல் தளவி
லொப்புடன் சென்று துயினீத்துப் பின்வந் துறங்குவளை
யெப்படி நானம்புவேன் யிறைவா கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே ! (விவாககாலத்தில் பலரறிய) கைப்பிடித்த கணவன் கையினை (மெள்ளத்தூக்கி, அப்புறத்தில் சிறிதுமசையாதபடி முன்னேவைத்துவிட்டு வேறுவீட்டிற்குத் தன்சம்மதத்துடன்சென்று தூக்கமின்றி (அன்னிய நாயகனொருவனுடன் சுகித்திருந்து) திரும்பிவந்து (தனது சொந்தநாயகன்பக்கத்தில் பழையபடி நித்திரை செய்பவளை எவ்வாறு நம்புவேன்.

(கு - ரை.) "கைப்பிடிநாயகன் என்றது விலைமகளிரேயன்று குலமகளிருவரும் இன்ன நடவடிக்கை யுடையாரெனக் குறித்தற்கு எப்படி நம்புவேன் என்றதனால் மாதர்கள் உள்ளத்தினையறிவது கஷ்டமென்பதாயிற்று. "அத்திமலருமருங்காக்கை வெண்ணிறமுங், கந்துபுனமீன்பாதங் கண்டாலும்—பித்தரே, காணுமறிவுடையோர்கடவுளருங் காண்பரோ, மாணார்விழியார்மனம்" என்றதனாற் காண்க. (3)

நன்னாரிற் பூட்டிய சூத்திரப் பாவைநன்னார் தப்பினால்
றன்னாலு மாடிச் சலித்திடுமோ வந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலி யானுந் திரிவதல்லால் மற்றுனைப் பிரிந்தால்
லென்னாலிங் காவதுண்டோ யிறைவா கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே, நல்லநாரினால் கட்டப்பட்டிருக்கிற சூத்திரப்பதுமை (ஆடிக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில்) அந்த நல்லநார்

அறுந்து விட்டால் பதுமையேயாடியசையுமோ (அசையாது) அந்தத்தன்மையைப்போல தேவரீரால் யானும் (இந்த வுலகத்தில்) சஞ்சரிப்பதல்லாமல், தேவரீரைப் பிரிந்தால் அடியேனால் இவ்வுலகில் ஆகும் காரியம் எதாவது உண்டோ, (ஒரு சிறியதுமில்லை.)

(கு - ரை.) ஆன்மா சுதந்தர வீனனாய்த் தனக்கென வொரு செயலின்றியாவும் முதல்வன் செய்விக்க செய்பவனாகலின், என்னாலிங்காவதுண்டோ என்றனர். சிவஞானசித்தியார், "உலகினிலென்செய லெல்லா முன்விதியே நீயே யுன்னின்றுஞ் செய்வித்துஞ்செய்கின்றாயென்று. நிலவுவதோர் செயலெனக் கில்லேனுன் செயலென்று நினைவார்க்குவினைகளெல்லாம் நீங்குந்தானே" என்றதனாற் காண்க. பதுமையினை யொருவன் ஆட்டுவிக்க ஆடுவது போல ஆன்மாவும் முதல்வன் ஆட்டுவிக்கவாடு மென்பார், தன்னாலாடிச் சலித்திடுமோ என்றனர். தேவாரம் "ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரே" என்றதனாற் காண்க. (4)

நல்லா ரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுள தோவக மும்பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே, நல்லவர்களுடைய சினேகமும், தேவரீரது சிவபூசையில்விருப்பமும், ஞானமும் அல்லாமல்வேறொன்று ஆன்மாவிற்கு உறுதியைக்கொடுக்கு நிலையுள்ளதானபொருள் உண்டோ (இல்லை) வீடும், திரவியமும், மனைவியும், உறவினரும் புத்திரரும், உலகவாழ்க்கையும், அழகிய உடலும் இவைகளெல்லாம் புறம்பேயிருந்து மயக்கத்தக்கவைகளேயாம்.

(சு - ரை.) நல்லாரிணக்கமென்றது சங்கம வழிபாடு, நின்பூசைநேசம் என்றது இலிங்கவழிபாடு, ஞானமுமே என்றது ஆசாரியனை யடைதற்கேதுவாகிய ஞானவழிபாடு. இம்மூன்றுமேயொருவனுக்கு இன்றியமையாத உறுதிப்பயனைக்கொடுத்தற்கேதுவென்பார். 'வேறு நிலையுளதோ' என்றனர். அகமுதல் உடம்பு ஈறாகக் கூறப்பட்டன வெல்லாம் நம்மை யேமாற்றத் தக்கனவே யன்றி அவற்றாற் பிரயோசனமில்லை யென்பார், எல்லாம் வெளிமயக்கே, என்றனர். உபதேசகாண்டம். "மக்களை நிதியைப்பேதை மகளிரைமருங்குசூழ்ந்த, வொக்கலை நோக்கி யேமாந்துறுகதி நோற்கலாராய், மிக்கிழி நரகத்தாழ்வர் மென்சிறுபறவைகண்டக்தோ, தக்க வெஞ் சுழளுக்கண்டை கொண்டுவிண் டுயலாதன்றோ" என்றதனாற்காண்க. (5)

பொல்லா தவனெறி நில்லா தவனைம் புலன்கடமை
வெல்லா தவன்கல்வி கல்லா தவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லா தவனுண்மை செல்லா தவனின் றிருவடிக்கன்
பில்லா தவன்மண்ணி லேன்பிறந் தேன்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (அடியேன்) கொடியன், நல்வழியி னடவாதவன், பஞ்சேந்திரியங்களை யடைக்காதவன் (கற்கவேண்டிய கல்வியினைக் கற்காதவவன், உண்மையடியாரிடம் சினேகியாதவன்! மெய்யென்பதுணையாதவன், தேவரீர் திருவடியினிடத்து அன்பில்லாதவன் (இத்தகைமயன்) பூமிக்குப் (பாரமாக) ஏன் பிறந்தேன்.

(சு - ரை.) யாவருக்கும் நல்லவனுயும், தருமவழியில் நடப்பவனுயும் இந்திரியங்களின் வழியே மனத்தினை விடாதவனுயும்,

கண்ட நூல்களைக் கற்றவனும், சிவனடியார் கூட்டுறவினையுடையவனும், சத்திய விரதனும், சிவநேசமுடையவனுயு மிருப்பவனே உலகத்தில் பிறந்ததனு லடையவேண்டிய பெரும் பிரயோசனத்தையடைவ னென்பதாம். 6.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மே
லிறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன்றந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருக் கென்சொல்லு வேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்குமேகாம்பரநாதனே! (ஒருவன் உலகத்தில்) பிறக்கின்ற காலத்து (யாதொன்றையுந்தன்னுடன்) கொண்டுவந்ததில்லை, பிறந்து (வாழ்ந்து) உலகில் இறக்குங்காலத்து (தானிதுகாறுஞ் சம்பாதித்த பொருள்களிலொன்றினையும்) கொண்டுபோவதில்லை, (பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும்) மத்தியகாலத்தில் (அதாவது உலகில்வாழுங்காலத்தில் கிடைக்குஞ்செல்வம் சிவபெருமான் நமக்குக்கொடுத்ததென்று எண்ணி இறப்பவர்க்குக்) கொடுக்காமல் இறந்துபோகும் பிரபஞ்ச அடிமைகட்கு நான் என்னவென்றெடுத்துரைப்பேன்.

(கு - ரை) பூர்வ சென்மத்திற் புண்ணியபலனுக்குத் தக்கபடி இச்சென்மத்தில் சிவபெருமான் வேண்டிய செல்வங்கொடுத் திருக்க இச்செல்வத்தினைக்கொண்டு இப்போது தானதருமங்களைச் செய்து அடுத்த சென்மத்திலு மிங்ஙனமே செல்வனாக வாழவேண்டுமென்று கருதாது சிறிதும் செலவழியாம லிருக்கும் உலோபர்கட்கு எடுத்துச் சொல்லியும் கேளாரென்பர் 'என் சொல்லுவேன்' என்றனர். (7)

அன்ன விசார மதுவெ விசார மதுவோழிந்தாற்
சொன்ன விசாரந் தொலையா விசாரநற் றேகையரைப்
பன்ன விசாரம் பலகால் விசாரமிப் பாவிநெஞ்சுக்
கென்ன விசாரம்வைத் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (அடியேனுக்கு முதலுண்டாவது) உணவு சம்பந்தமாக வுண்டாகும் துக்கம் அதுவே யெப்போதும் நீடித்த துக்கம், அது நீங்கிய காலத்தில் திரவியந் தேடவேண்டு மென்னுந் துக்கம் நீங்காதுக்கம். (அது நீங்கியகாலத்தில்) மாதர்களை நெருங்கி வாழவேண்டுமென்னுந் துக்கம் (இங்ஙனம்) எக்காலத்தும் துக்கமே, இத்தீய மனத்திற்கு என்ன துக்கம் வைத்தனை) (இத்துக்கங்களினின்று நீங்குங்காலம் எக்காலமோ அறிகிலேன்.)

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவருளினையடைதற் கேதுவாகிய சாதனங்களிற் சிறிதும் புத்தியைச் செலுத்தாது, உடலைக்காத்தலினும் போகங்களை யனுபவித்தலினும், சிற்றின்பம் நுகர்தலினும் சாதனமாயுள்ள வற்றிலேயே காலங்கழிக்கின் உய்வதெங்ஙனமென்பார். 'என்ன விசாரம்' வைத்தாய் என்றனர். (8)

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையு நினையாப் பிழையுநின் னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையுந் துதியாப் பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (கற்கவேண்டிய நூல்களை) கற்காத குற்றத்தினையும்,

அந்நூல்களை விரும்பாத குற்றத்தினையும், மனங்கசிந்து உருகியவ் வழி நில்லாத குற்றத்தினையும் தேவரீரதுபஞ்சாக்கரத்தைச் செபியாக் குற்றத்தினையும், தோத்தரியாத குற்றத்தினையும் (மற்றுமெனையறியாது செய்யும்) எல்லாக்குற்றங்களையும் மன்னித்துத் திருவருள் புரிந்தருளவேண்டும்.

(கு - ரை.) கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் உபாய நிஷ்டை இவற்றி லொன்றேனும் செய்யவில்லையென்பார் முறையே "கல்லாப்பிழையும் * * * சொல்லாப் பிழையும் என்றனர். இந்நான்கினுந்தேர்ந்த பரமஞானிகளாய் விளங்குபவரும் சிவபெருமானைத் தோத்தரித்து வணங்க வேண்டுவது அவசிய மென்பார். "துதியாப்பிழையும் தொழாப்பிழையு மென்றனர்" தன்னையறியாமலும் சில சிவாபராத முண்டாமென்பார் "எல்லாப்பிழையும் பொருத்தருள்வா" யென்றனர். (9)

மாயநட் போரையு மாயா மலமெனும் மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றாதையைக் கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயும தேநிட்டை யென்று னெழிற்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) அழகினைவாய்ந்த காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (அடியேனைத்தடுத்தாட்கொண்டகுருநாதா) மாயையென்னும் சினேகரையும், ஆணவமலமென்னும்மாதர்களையும், தன்னிடத்திலிருந்தும் அப்புறப்படுத்திச் சந்நியாசமடைந்து உண்மையான திருவருளாகும். தாயாருடன் தொடர்ந்து தந்தையாகிய சிவபெருமானை யடைந்து பின்னர் தாயினையறந்து பொருந்தியிருப்பதே நிஷ்டையெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

(கு - ரை.) கன்மத்தினை எங்ஙனமாயினும் அனுபவித்தே தீர வேண்டுமாதலினால் மாயாகாரியங்களிடத்துப் பற்றும் ஆணவமலத் தடிப்பும் நீங்கவே இதுகாறு மலத்துடன் விரவியிருந்த திரோதானசத்தி அருட்சத்தியாக விளங்க அவ்வருட்சத்தி மூலமாக முதல்வனுடன் இரண்டறத் தியானிக்கும் சமயத்தில் திருவருட்டோற்றம் முனைந்து தோன்றாதாகலின் அந்தநிலையே நிர்விகற்ப சிவ ராஜயோக சமாதி யென்றனர். (10)

வரிக்கோல வேல்விழி யாரனு ராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோது வேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொ லேன்றமி யேனுடலை
நரிக்கோ கழுகு பருந்தினுக் கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
எரிக்கோ இரைஎது க்கோவிறை வாகச்சி யேகம் பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதனே ! செவ்வண்டினையொத்த அழகிய வேலாயுதம்போன்றகண்களையுடைய மாதர்களின் ஆசையென்னும்மயக்கிற் சிக்கி (அவர்கள்) அழகினை வர்ணித்துக்கொண்டிருப்பேன். பஞ்சாக்கர மகா மந்திரத்தினைச்செபியேன் (இத்தன்மையுடைய) உடல் நரியினுக்கோ, கழுகினுக்கோ, பருந்திலுக்கோ, கொடிய நாயினுக்கோ, அக்கினிக்கோ, மற்றெவற்றிற்கோ, இரையாய் விடும்.

(கு - ரை.) வேதவிருதயமாய் மந்திர ரத்தினமாக விளங்கும் பஞ்சாட்சர தியானத்தினைக் கைவிட்டு மாதர் மயக்கிற் கட்டுப் பட்டிருப்பவர்கள் உருவசித்தி, அருவசித்தி, அருவுருவசித்தி, மூன்றிலொன்றையடையாது தங்கள் தேகத்தினை நரிமுதலியவற்றிற்கு இரையாகும்படி செய்வார்கள். (11

காதென்று மூக்கென்று கண்ணென்று காட்டியென்கண்ணெ
மாதென்று சொல்லிவருமாயை தன்னை மறலிவிட்ட [திரே
தாதென்றெண் ணாமற் சுகமென்று நாடுமித் துர்ப்புத்தியை
யேதென் றெடுத்துரைப் பேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ள.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! காதுகளெனவும், மூக்கெனவும், கண்களெனவும் என் கண்முன்னே காட்டி (இவையனைத்தையுமுடைய) பெண்ணென்று சொல்லிவருகின்ற மாயையாகிய வடிவினை எமன் என்முன்னனுப்பியதென்று நினையாமல் இன்பங்கொடுக்கத்தகுந்த உருவமென விரும்பும் எனக்குண்டாகியிருக்கும் கெடுதலையான புத்தியின்றன்மையை யென்னவென் றெடுத்துரைப்பேன்.

(கு - ள.) பேரின்பத்தினையடைவதற் கேதுவாயுள்ள விடயங்களில் மனத்தினைச் சிறிதுஞ் செலுத்தாமல், சிற்றின்பத்தினையடைவதற்கேதுவாயுள்ள மாதரிடத்துப் புத்தியினைச் செலுத்தியதில்மூழ்தி கிடக்கின் இயமன் தூதுவர் அஞ்சாது வந்து இலேசாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுவ ரென்பதாம். (12)

ஊருஞ் சதமல்ல வுற்றார் சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ள.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! ஊரும்நித்தியமன்று, சுற்றத்தாரு நித்தியமன்று விரும்பிப் பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையரும் நித்தியமன்று, மனைவியரும்

நித்தியமன்று, புத்திரர்களும் உலகத்தி லனுபவிக்கும் சிறப்புகளும் நித்தியமன்று, திரவியமும் நித்தியமன்று இவ்வுலகிலே எத்தகையரும் நித்தியமன்று (எல்லாமனித்தியமே) தேவரீர் திருவடியே நித்திய மானது.

(கு-ரை.) ஈண்டுக்குறித்தவற்றுள் ஆன்மாக்களியாவரும் இறப்பிலும் பிறப்பிலும் சட்டுப்பட்டுக் கிடத்தலினாலும் பதார்த்தங்கள் யாவும் மாயாகாரியங்களா யிருத்தலினாலும் இவையெல்லாம் சதமல்லவென்றார். இறப்பினும் பிறப்பினுங் கட்டுப்படாது என்று நித்தியனா யுள்ளவன் சிவபெருமா னொருவனேயாகலின் அவன் திருவடியே சதமென்றனர். (13)

சீறும் வினையது பெண் ணுரு வாகித் திரண்டுருண்டு
கூறு முலையு மிறைச்சியு மாகிக் கொடுமையினால்
பீறு மலமு முதிரமுஞ் சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங் கரைகண்டி லேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! கொடுமையினை விளைவிக்கும் வினையானது ஒரு பெண்ணின் வடிவினையெடுத்து (அப்பெண்ணிடம்) திரண்டு உருண்டுகுவித்த நுனியும்மாமிசத்திரட்சியினாலு (மமைந்தனத்தின்) கொடுமையினையும், மலம்வரும் (குதத்தினுக்குச்) சமீபத்தில் உதிரம்வழியும் (நீச்சக்குழியாகிய) பெரிய, குழியினையும் விட்டு நீங்கியடையும் கரையொன்றினையும் கண்டேனில்லை.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சமுகமாக மனத்தினைச் செலுத்தியுள்ள எத்தகையினரையும், மாதர்கள் அங்கங்களுக்குள்சிறந்து விளங்கித் தம் வயமாக விழுத்துத் தங்களிடத்து மயங்கச்செய்கின்றதனாலும் நீச்ச விஷயமாய் யிருத்தலினால் அவையிரண்டினையு மாத்திரம் குறித்தனர். (14)

பொருளுடை யோரைச் செயலினும் வீரரைப் போர்க்களத்துந்
தெருளுடை யோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடை யோரைத் தவத்திற் குணத்தி லருளிலன்பி
லிருளாறு சொல்லினுங் காணத் தருங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ள.) காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! செல்வமுடையவர்களை அவர்களுடைய (தருமச்) செய்கைகளாலும், வீரமுடையவர்களை அவர்களுடைய (தீர) யுத்தத்தினாலும் அறிவுடையோர்களை அவர்களுடைய (நல்ல) முகக்குறியினாலும் தேர்ந்து தெரிந்து கொள்வதுபோல, திருவருளுடைய பெரியோர்களை அவர்கள் தவத்தினாலும், குணத்தினாலும், நிறையினாலும், அன்பினாலும், குற்றமற்ற வசனத்தாலும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

(க - ள.) உலகில் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள்தாங்கள் செய்யுங் காரியங்களைக்கண்டு அக்காரியங்கட்குக் காரணமாயுள்ள கருத்தாக்களின் உண்மைத்தன்மையைக் கண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம் என்றனர். (15)

பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறு பருக்கத்தங்க
டுருத்திக் கறுசுவை போடுகின் றார்துறந் தோர்தமக்கு
வருத்தி யமுதிட மாட்டா ரவரையிம் மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண் டேனிருந் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ள.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! பஞ்சின் மூட்டையினைப்போலுள்ள வயிறு

நாளுக்குநாள் தொப்பையிட்டு அதிகப்பட (ஒவ்வொருவரும்) தங்கள் தோற்பைக்கு அறுசுவையுடன் கூடியபண்டங்களை யிடுகின்றார் (இங்ஙன மன்று.) துறவிகட்கு (அன்புடன்வலிய) வரவழைத்து அன்னம் படைக்கமாட்டார் அத்தகைய உலோபர்களை இப்பெரிய பூமியில் என்வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனே.

(கு - ரை.) "இல்வாழ்வானென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு நல்லாற்றினின்றதுணை" என்ற தருமநூலுக்கு விரோதமாக நடக்கின்றவன் உலகிலிருந்தால் அவன் பழக்கத்தால் பலருங் கெடுவராகலின், அத்தகையினரைச் சீக்கிரம் இவ்வுலகத்தினின்றும் அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்றனர். (16)

பொல்லா விருளகற் றுங்கதிர் கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லா யிருந்திடு மாறெக்கு மேயறி வோருளத்தில்
வல்லா ரறிவா ரறியார் தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம் விழிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! அதிகமான இருளையகற்றும் சூரியன் கிரணம் கூகையென்று சொல்லப்படுகின்ற பட்சியின்கண்ணுக்கு இருளாகவே யிருந்திடுந்தன்மையினையொக்கும், பரமஞானிகள் தமது உள்ளத்தில் அகவிழிகொண்டு பார்க்க வல்லவராகலின் அவர்கள் தம் கண்ணால் (ஞானசூரியனை) அறிவது அறியாதவர்கட்கு (அறியாமையாகிய) மயக்கம் காரணமாயிருப்பதும் (ஆலோசிக்குமிடத்து) இவையனைத்தும் கண்மயக்கேயாம்.

(கு - ரை.)பூதசூரியன் எல்லார் கண்களுக்கும் உபயோகமாகவிருக்கினும் கூகையின் கண்களுக்குஉபயோகப்படுமாறில்லைபோல

ஞானசூரியன் எல்லார் உள்ளங்களிலும் பிரகாசிக்கினும் அறியாமை வாய்ந்தார் உள்ளத்தில் பிரகாசியா னென்பதாம். (17)

வாதுக்குச் சண்டைக்குப் போவார் வருவர் வழக்குரைப்பர்
தீதுக் குதவியுஞ் செய்திடு வார்தினங் தேடியொன்று
மாதுக் களித்து மயங்கிடு வார்விதி மாளுமட்டு
மேதுக் கிவர்பிறந் தாரிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! (இவ்வுலகினர்) தங்கள் ஆயுள்நாள்பரியந்தம் வீண்தருக்கம் புரியவும் போர்புரியவும் போவதும் வருவதுமா யிருப்பர்கள் (வீண்) வழக்குத்தொடுப்பர் தீமையானகாரியங்கட்கு வேண்டிய உதவி புரிவார்கள் பிரதிதினமு மலைந்து (திரவியஞ் சேகரித்து) ஒரு பெண்ணுக்குக் கொடுத்து மயங்கி யிருந்திடுவார்கள் எதன்பொருட்டு இவ்வுலகிலிவர் பிறந்தார்.

(கு-ரை.) சாகிறவரைக்கும் பகிர்முகமாயுள்ள விவகாரங்களிற் பிரவேசித்து வீணாள் கழிந்து ஒரு பயனையு மடையாது போகின்றனரேயன்றி அந்தர்முகமாக விருந்து மறுமைக்கு அடையவேண்டிய புண்ணிய சாதனங்களி லொன்றையும் சேகரித்துக் கொண்டாரில்லை யென்றனர். (18)

ஓயாமற் பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந் திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரை வைவர் சதியா யிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார் பிறர்க்குபகாரஞ் செயார்தம்மை யண்டினர்க்கொன்
றீயா ரிருந்தென்ன போயென்ன காண்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீ புரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! (உலகத்திற் பெரும்பாலோர் எப்போதும் பொய்பேசிக்

கொண்டேயிருப்பர், நல்லவர்களை தூஷிப்பர், அனேகமான தவங்களைச்செய்து பெற்றெடுத்ததாயினை, நிந்தைசெய்வார், அனேகமான வஞ்சகங்களைச் செய்வர், உண்மைச் சாத்திரங்களை ஆராயார், அந்நியர்கட்குபகாரம் செய்யார், தம்மையடுத்து யாசித்தவர்கட்கு ஒருசிறிது மீயார் (இத்தகையினர்) உலகத்தில்வாழ்ந்தென்ன இறந்தென்ன இரண்டு மொன்றே.

(கு-ரை.) தாங்கள் தீமையினைச்செய்து கொண்டிருப்பதன்றி தங்கட்கு யாதொரு சம்பந்த மில்லாரைவைவதாலும், பலவிதத்தாலும்தமக்கு நன்மைசெய்தாரைநிந்தித்தலும், தாமடையவேண்டியவற்றை யடையாமலும் இப்பிரகாரமாக எவ்விதத்திலு நன்மை செய்யாது தீமையினையே செய்து கொண்டிருப்பவர் உலகிலிருந்து வாழ்தலினும் இறத்தலே நன்றென்றார். (19)

அப்பென்றும் வெண்மைய தாயினுமாங்கந் நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றி யேகுண வேற்றுமை தான்பல சார்தலினாற்
செப்பில பக்குவம் பக்குவ மாயுள்ள சீவனிலு
மிப்படி யேநிற்ப னெந்தை பிரான்கச்சி யேகம்பனே

(போ-ரை.) எமது தந்தையாகிய பெருமானும்! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனுமானவனே! நீரானது எக்காலத்தும் வெண்மைநிறத்தினையுடைய தாயினும் உலகில் பூமியின் சார்பால் பல நிறத்தினைப் பெறுதலைப்போல, ஆராயுங்கால் பக்குவம் அபக்குவமான வேற்றுமையுள்ள சீவன்களிடத்தும் அவ்வாறேயிருப்பன்.

(கு - ரை.) சிவபெருமான் சர்வவியாபகனுப் ஆன்மாக்களோடும் இரண்டறக்கலந்து எக்காலத்துமிருக்குந் தன்மையுடையனு

யினும் அவன் திருவருள்பெற்ற பக்குவரிடத்துவெளிப்பட்டும், அப க்குவரிடத்து மறைந்தும் சீவத்தன்மைகளுக்குத் தக்கவாறு விளங்கு வனென்றனர். (20)

நாயாய்ப் பிறந்திடி னல்வேட்டை யாடி நயம்புரியுந்
தாயார் வயிற்றி னராய்ப் பிறந்துபின் சம்பன்னராய்க்
காயா மரமும் வறளாங் குளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயா மனிதரை யேன்படைத் தாய்கச்சி யேகம்பனே.

(போ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நாய் சென்மமாகப் பிறந்திட்டால் தக்க வேட்டையினை ச்செய்து (தன் எசமானனுக்கு) நன்மையைச்செய்யும், தாயினது வயிற்றில் மனிதர்களாகப்பிறந்து பிறகு செல்வர்களாய் (வாழ்ந்து) காய்காய்க்காத மரத்தினைப்போலவும் சலம்வற்றிய குளத்தினைப் போலவும், கல்லினாற்செய்த பசுவினைப்போலவும், தன்னையடுத்த தற்கு (ஒன்று) கொடாதாரை யேனுண்டாக்கினை.

(கு-ரை.) காயாமரமும், வறண்டகுளமும், கல்லாற்செய்த பசு வும்யாருக்கு முபயோகமில்லாதவாறுபோலஉலோபிகளாலியாதும் பிரயோசனமில்லை யென்பதாம். திருமந்திரம். "எட்டிபழுத்த விருங்கனி வீழ்ந்தென்ன, வொட்டிய நல்லறம் செய்யாதவர் செல் வம், வட்டி கொண்டாட்டியே மண்ணின் முகந்திடும், பட்டப் பத கர் பயனறியாரே" என்றதனுற் காண்க. உலோபிகள் ஏழைகள்வந் தால் நாய்போலக்குலைப்ப ரென்பர் நாயினைக் குறிப்பாற் கூறினர்.

ஆற்றிற் கரைத்த புளியாக்கி டாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித் திருவுளம் பற்றுமை யாபுர மூன்றெரித்துக்
கூற்றைப் பணிகொளுந் தாளுடை யாய்குன்றவில்லுடையா
யேற்றுக் கொடியுடை யாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! திரிபுரங்களை தகித்தும், இயமனையடிமை கொளும் திருவடிகளையுடையானே! மேருமலையினை வில்லாகவுடையானே! இடபக்கொடியை யுடையவனே! (தேவரீர் இடத்து அடியேன் வைத்திருக்கும்) அன்பனைத்தையும் ஆற்றிலேகரைத்து விட்ட புளியினைப்போலச்செய்திடாமல் காத்து (அடிமையாக்கிக் கொள்ள) சித்தம் வைக்கவேண்டு மையனே.

(த-ரை.) ஆற்றிலே கரைத்த புளியினால் நீருக்கு யாதொரு பிரயோசன மில்லாதவாறுபோல, தேவரீர் திருவருளாகிய நதியிற் கலக்கும் அடியேன் பிரயோசனமற்றுப் போகாதபடி அன்பிற்குத் தகுந்த அருள் செய்யும்படி கருணைவைத்தல்வேண்டுமென்பதாம். (22)

பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப் பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால் வெருட்டி முலையான் மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணாங் குழியிடைத் தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணா துனைமறந் தேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்ற பேயானது பெண்ணுருவெடுத்துவந்து என்னைப்பிடித்துக்கொண்டு அதன்கண்களினாலேமருளச்செய்து, தனங்களால்மயங்கச்செய்து மிக விசாலமான புண்ணென்று சொல்லும்படியான (நீச்சம்) என்னும் பள்ளத்தில் தள்ளி என்னுடைய அறிவினைக் கிரகித்துக் கொள்ள தேவரீரை நினையாது மறந்துவிட்டேன்.

(கு-ரை.) மாதர்கள் மையலாகிய மருளிலே மயக்குண்டார் சிந்தை தெளிவதில்லையாகலின் 'ஊனமறந்தேன்' என்றனர். திருமந்திரம். "பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகையாரும், மிருள்கொண்ட பின்வெளிகொண்டு நின்றோரு, மருள்கொண்டமாதர் மயமுறுவார்கள், மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்ற கில்லாரே" என்றதனாற் காண்க. (23)

நாவார வேண்டு மிதஞ்சொல்லு வாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண் பார்கள்கை தான்வறண்டால்
போய்வாரு மென்று நடுத்தலைக் கேகுட்டும் பூவையருக்
கீவார் தலைவிதி யோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! ஒருவனிடத்தில் செல்வமிருக்கும்பொழுது (விலைமாதர்கள்) நாவினால் நல்லவார்த்தைகளனைத்தையும் சொல்லுவார்கள் உன்னை விட்டுப் பிரிந்துவிடின் உடனே இறந்து விடுவேனென்று உடனிருந்து கலந்துண்பார்கள், செல்வம் குறைந்துவிட இவ்விடம் விட்டுப் போய்வாருமெனச் சிரசிற்குட்டியனுப்பும் (மாதர்கட்குத் திரவியம்) கொடுப்பது இவர்கட்குத் தலைவிதியோ (அறியேன்.)

(கு-ரை.) விலைமாதர்கள் சொல்வதனைத்தும் பொருள்பறிக்கின்ற வார்த்தையென்பார் 'குட்டும் பூவையர்' என்றனர் 'வெம்புவாள் விழுவாள் பொய்யே, மேல்விழுந் தழுவாள்பொய்யே, தம்பலம் தின்பாள் பொய்யே, சாகின்றேனென்பாள் பொய்யே, அம்பினுங்கொடியகண்ணா ளாயிரஞ் சிந்தையாளை, நம்பின பேர்களெல்லா நாயினுங்கடையாவாரே என்றதனாற் காண்க. (24)

கல்லார் சிவகதை நல்லோர் தமக்குக் கனவிலும்மெய்
சொல்லார் பசித்தவர்க் கன்னங் கொடார்குரு சொன்னபடி
நில்லா ரறத்தை நினையார்நின் னாம நினைவிற்சற்று
மில்லா ரிருந்தென் னிறந்தென் புகல்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! சிவபெருமான் சரித்திரங்களைப்படியார், நல்லவர் தமக்குக் கனவிலும் உண்மையினைப்பேசார், பட்டினிகிடப்பார்க்கு அன்னங்கொடார், 'ஆசாரியர் சொன்னபடிநில்லார்' தருமஞ் செய்ய எண்ணார் தேவரீருடைய திருநாமத்தினை நெஞ்சினினை யார் (இத்தகையினர்) உலகில் இருந்தென்ன இறந்தென்ன.

(கு - ரை.) சிவபுராணங்களைப் படித்தலும், சிவனடியாரிடத்து உண்மை பேசுதலும், சிவனடியார்க் கன்னமிடுதலும், சிவதருமங்களைச் செய்தலும், சிவநாமங்களை யுச்சரித்தலும், ஆசாரியர் கட்டளையிற்கட்டுப்படுதலும் மனிதசென்ம மெடுத்தலினாலுண்டாகும் பிரயோசன மென்றனர். (25)

வானமு தத்தின் சுவையறி யாதவர் வன்கனியின்
றூனமு தத்தின் சுவையெண்ணல் போலத் தனித்தனியே
தேனமு தத்தின் றெளிவாய ஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கினமு தச்சுவை நன்றல்ல வோகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாம்பர நாதனே! தேவாமிர்தத்தின் சுவையினைத் தெரியாதவர்கள் குற்றம்பொருந்திய பழத்தினுடைய சுவையினை நாடுதல்போல், தனித்தனியாகத் தேன் சுவையினும் பாலின் சுவையினும்மிகுந்துள்ள (சிவ) ஞானசுவையினைச் சிறிது மறியாதவர்கட்கு (கடல்) ஈந்த அமுதச்சுவை நன்றாகத் தோன்றாதல்லவா!

(கு - ரை.) நரைதிரையினைப் போக்கடிக்கத்தகுந்த தேவாமிர்தத்தினை நாடாது குற்றமுள்ள பழங்களைநாடித் திருப்தியடைதல் போல, முதல்வனுடன் இரண்டறக்கலந்து அநுபவிக்கும் சிவானந்தத்தினை நாடாதவர் சிற்றின்பத்தினை நாட எண்ணுவர் எனவே கனியினைநோக்க சுவை சிறந்த தாயினும், ஞானத்தினைநோக்க பேரின்பம் சிறந்ததேயாம். (26)

ஊற்றைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற் றுருத்தியைச் சோறிடுந் தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத் திரிந்துவிட் டேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் எகாம்பரநாதனே! நாறுகின்ற உடலினை, பொய்நிறைந்த மனத்தினை, மாமிசம் தங்கிய கிழிந்துள்ள துருத்தியினை சாதத்தினை யடைக்கும் தோற்பையினை, சொல்லற்கரியகாற்று றைந்துள்ள நிலையில்லாப் பாண்டத்தினை விருப்பங்கொண்டே தாங்கி யுலவினேன்.

(கு-ரை.) எவ்விதத்தும் சிறிதுங்கௌரவமில்லாத உடலினைத் தாங்கிவாழுதலிலென்ன பிரயோசனமென்றனர். 'ஒன்றுமலச்செடி லொன்பது பீறல்வொன்பதிலு, நின்றுமலச்செடில் வீசுமெந் நேரமு நீர்வட்டன்றைக், கன்று துடைப்பினும்போகாது பார்த்த வருவருப்பையென்று துடைப்பனால கோரகமிதிலுநன்றே. என்றதனாற் காண்க. (27)

சொல்லால் வருங்குற்றஞ்சிந்தனை யால்வருந்தோடஞ்செ
பொல்லாத தீவினை பார்வையிற் பாவங்கள் புண்

லல்லாத கேள்வியைக் கேட்டிடுந் தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நான் வார்த்தைசொல்லும்போது சொற்களால் நேரிடுங் குற்றங்களையும், எண்ணும்போது மனத்தால் நேரிடுங் குற்றங்களையும், உடலாற் காரியங்களைச் செய்யும்போது விளைந்தகுற்றங்களையும், கண்ணால் விளைந்த குற்றங்களையும், பாபநூல்கள் படித்தலினால் வருங் குற்றங்களையும் மற்றும் பற்பலவகையால் நேரிடுங் குற்றங்களையும் பொறுத்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) சொல், சிந்தனை தீவினை என்றதனால் மனம்வாக்குக் காயங்களால் நேரிடுங்குற்றங்கள். புண்ணியநூலென்றது பதிநூலினை, அல்லாத கேள்வியென்றது பசுபாசநூல்களை, குற்றங்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்வது ஆன்ம சுபாவமாகலின் பொறுத்தருள வேண்டுமென்றனர். (28)

முட்டற்ற மஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளை யோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப் பகலில் வெளிமயக் கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தை நீதவிர்ப் பாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நல்லமஞ்சளினை நல்லெண்ணெயுடன் கலந்து முகத்திற் பூசிக்கொண்டு மினுக்கி (கால்களில்) மோதிரந்தரித்து, (முகத்தில்) திலதமிட்டு, (காதில்) பித்தளைச் சுருளைத் [illegible]க்கிப்பூண்டு, பகற்காலத்திலேயே வெளிமயக்கத்தையுண்டாக்கும் ப[illegible]ர்கள்மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையினைத் தேவரீர் தவிர்த்தருளவே[illegible]ம்.

(கு - ரை.) பெண்ணொருத்திகுரூபியாக விருந்திடினும் தன்னை யலங்கரித்துக்கொண்டு அவ்வேடத்தால் பகற்காலத்திலேயே விடநாயகர்களை மயக்குவதுண்மையின் அவர்பால் நேசம்வைத்தல் தகாதென்பர், இட்டத்தை நீதவிர்ப்பா யென்றனர். (29)

பிறந்துமண் மீதிற் பிணியே குடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற் றின்பத்தின் மேன்மய லாகிப்புன் மாதருக்குட்
பறந்துழன் றேதடு மாறிப்பொன் றேடியப் பாவையர்க்கீந்
திறந்திட வோபணித் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! இவ்வுலகில்பிறந்து பலநோய்களையு மனுபவித்தும் பேரானந்தத்தை மறந்து, சிற்றின்பத்தில் மயக்குண்டு அற்பமாதர் கூட்டத்திற் சென்று திரிந்து தடுமாறி அவர்பொருட்டுத் திரவியம் சம்பாதித்து அம்மாதர்கட்குக்கொடுத்து (வீணாக) இறந்து விடத்தானோ கட்டளை யிட்டனை.

(கு - ரை.) பிறந்தநாள்முதலாக இருக்கும் நாள்வரையில் அனுபவமாக அனுபவித்தயாவும் சிறிதும் பிரயோசன முடையனவாகாமலும் இவற்றைக்கொண்டு அடையும்பலனு மொன்றுமில்லாதிருத்தலினாலும் இத்தன்மையவற்றில் காலத்தை வீணாகக் கழித்தேனென்பார், இறந்திடவோ பணித்தாய் என்றனர். (30)

பூதங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றுப் பின்முனற்றுக்

காதங் கரணங் களுமற்ற வானந்தக் காட்சியிலே
யேதங் களைந்திருப் பேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! ஐம்பொறிநீங்கி, பொருந்திய ஐம்புலன்கள் நீங்கி, மாறுபட்டகுணங்கள் நீங்கி, பேரவாநீங்கி, கேவலசகலம் நீங்கி, மயக்கும் அந்தக் கரணங்கள் நீங்கி முடிவில் தோன்றும் சிவானந்த தரிசனத்தில் குற்றமின்றி வாழ்வேன்.

(கு-ரை.) பூதமுதலியவற்றுள் என்றதனால்அந்தந்ததத்துவங்கள் பிரபஞ்சமுமாகச் செலுத்தும் காரியங்களினின்றும் ஒடுங்கி என்பதாம், பின் முன் என்றதுமறைப்பு நினைப்பாகிய சகல கேவலத்தினை, ஏதங்களென்றது பலகாரியங்களை, தத்துவச் சேஷ்டைகளொடுங்கிய அவசரத்து அகமுகத்திலே விளைவது சிவானந்தமாகலின் ஆனந்தக் காட்சி என்றனர். (31)

நல்லா யெனக்கு மனுவொன்று தந்தருண் ஞானமிலாப்
பொல்லா வெனைக்கொன்று போடும் பொழுதியல் பூசைசெ
சொல்லார்நற் கோயி னியமம் பலவகைத் தோத்திரமு [பஞ்
மெல்லா முடிந்தபின் கொல்லுகண் டாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நல்ல தாய்போன்றவரே! எனக்கு விண்ணப்பமொன்றுளது அதுகொடுத்தருளவேண்டும் (அதாவது) ஞானமின்மையால் பொல்லாதவனாயிருக்கின்ற அடியேனைக் (கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி) அழகியசிவபூசை பஞ்சாட்சரஜெபம், புகழ்வாய்ந்த நல்லசிவாலயத்தில் தெய்வவழிபாடு, பலவகையானதோத்திரங்கள் யாவும் முடிவாயினபின்னர் கொல்லுதல் வேண்டும்.

(கு-ரை.) பலவகைத் தோத்திரமாயின் பன்னிரு திருமுறை களிலுள்ளவை பூசையாதி தொழில்கள் விவகாரத்திற்கன்றிப் பாரமார்த்திகத்தில் வேண்டுவதில்லை யென்பாரை மறுத்து, எக்காலத்தும் வேண்டுமென்பார் சர்வசங்கம் பரித்தியாக முற்ற பரமஞானியாகிய திருவெண்காடரே 'எல்லாமுடிந்தபின் சொல்லுகண்டாய் என்றதனால் சாம்பரியந்தம் சிவதானங்களை விடப்படாதென்பதாயிற்று. (32)

சடக்கடத் துக்கிரை தேடிப் பலவுயிர் தம்மைக்கொன்று
விடக்கடித் துக்கொண் டிறுமாந் திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித் தின்றுழல் வார்க டமைக்கரம் பற்றிநம
னிடக்கடிக் கும்பொழு தேதுசெய் வார்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! உடலாகிய பாண்டத்திற்கு ஆகாரம் தேடிப் பற்பல உயிர்களைக்கொன்று (அவற்றின் மாமிசங்களை அன்னத்துடன்) பதார்த்தமாகக்கொண்டு கெருவித்து வாயில்வைத்த மாமிசம் மிருதுவாகும்படி (பற்களினால்) கடித்துத் (தின்று) இக்காலத்தில் அலைகின்றவர்களின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இயமதூதர் முரட்டுத்தனமாக அடிக்கும்போது என்னசெய்வார்கள்.

(கு-ரை.) உயிரைக்கொன்று தின்னும் பாவிகளை அவசியம் இயமதூதர் கட்டாயமாக வந்து பிடித்துத் தண்டிப்பாரென்பார் 'கரம்பற்றி நமனிடக்கடிக்கும்' என்றனர். எத்தகைய பாவஞ்செய்வாரைக்காட்டிலும், புலாலுண்பாரைமாத்திரம் அதிகமாகத் துன்பம் செய்வானென்பார் 'இடக்கடிக்கும்' என்றனர். சிவஞானதீபம் "எவ்வுயிரு மும்முயிராமென்று நோக்கி இரங்காது கொன்றருந்து மிழிவினோரை, வவ்வியமாருந் தண்டஞ் செய்து வல்லிரும்பை

உருக்கியவர் வாயில் வார்த்துச், செவ்வியதீயெழு நரகில் வீழ்த்தி மாறுவேதனைகள்செய்வரென வேதமோதும்'' என்றதனுற்காண்க.

நாறு முடலை நரிபொதிச் சோற்றினை நான்றினமுஞ்
சோறுங் கறியு நிரப்பிய பாண்டத்தைத் தோகையர்தங்
கூறு மலமு மிரத்தமுஞ் சேருங் குழியில்விழா
தேறும் படியருள் வாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(போ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! நாற்றமெடுக்கின்ற தேகத்தை, நரியுண்ணத் தகுந்த மிகுதியான சோறடைக்கத் தகுந்ததனை! நான் தினந்தோறும் சோற்றினையும் பதார்த்தத்தினையும் போட்டு அடைத்த பாண்டத்தினை, மாதர்களுடைய மலமும் இரத்தமும் சேர்தற்கேதுவான பள்ளத்தில் விழுந்திடாமல் (முத்திகரையை) ஏறும்படி கிருபைசெய்வாய்.

(கு - ரை) ''தோழியென்பாய் சிக்குழியையன்று சிறுநீராழியென்பவருக் கென்னேருதியே'' என்றதற்கேற்ப மாதர் நிதம்பத்தினைக் குழியென்றனர். (34)

சொக்கிட் டரமனைப் புக்குட் டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்ற மன்னரைக் கேட்பது போற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக் குருலிங்க சங்கம நிந்தித்து வீட்டிச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென் சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

(போ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! அரசன் அரண்மனைப்புகுந்து மயக்கமிட்டுத் திருடிய துஷ்டர்கள் (மறுபடியும்) எட்டுத்திக்கும் கீர்த்திபெற்ற அரசன்

யாசகங்கேட்பதுபோல, சிவபெருமானை நிந்தித்து அறிவிற்சிறந்த குருலிங்க சங்கமர்களை வைது பின்னர் மோட்சவீட்டிற்கு இச்சிக்கும் வயிறு பொருத்தவர்க்கு என்னவென்று சொல்லுவேன்.

(ஞா - ரை.) சிவபெருமானை ஆன்மாவாகிய தானேயென்றும் குருலிங்க சங்கமங்கள் விவகாரத்தில் மாத்திரம் வழிபடத்தக்கவர்களென்று கூறித்திரிந்து மறுபடியும் சிவாலயத்திற்சென்று மோட்சமடைய விரும்புவாரடையுங்கதி நரகமாகலின் 'அவர்க்கென் சொல்லுவேன்' என்றனர். (35)

விருந்தாக வந்தவர் தங்களுக் கன்னமிகக்கொடுக்கப் [நித்த
பொருந்தார் வளம்பெற வாழ்வார்நின் னாமத்தைப்போற்றி
மருந்தா முலைபங்க வென்னாத பாதக ரம்புவியி
லிருந்தாவ தேதுகண் டாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(ஞா - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! வீடுதேடி அதிதியாக வந்தவர்களுக்கு அன்னம் வேண்டிய அளவுகொடுக்க மனங்கொள்ளார், (தாங்கள்மாத்திரம்) செல்வமிகவுண்டாக வாழ்ந்துவருவர், தேவரீர் திருப்பெயரினைச் சொல்லி உண்ணாமுலைப்பாகத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் அண்ணாமலையானே என்னார் அத்தகையபாவிகள் உலகத்தில் வாழ்ந்து வருதலினாலென்ன பிரயோசனம்.

(ஞா - ரை.) திருக்குறள் 'விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவாமருந்தெனினும், வேண்டற்பாற்றன்று, திருமந்திரம், 'சிவசிவவென்கிலர் தீவினையாளர்' என்றவற்றிற்கு மாறாப்பாவிகள் விருந்தினையு மோம்பார்சிவநாம முச்சரியார் இத்தகையினர் தாங்களும் பிரயோசனமடையாது உலகிற்கு முபயோக மல்லாதிருப்பாகலின் 'அம்புவியிலிருந்தாவ தேதுகண்டாய்', என்றனர். (36)

எல்லா மறிந்து படித்தே யிருந்தெமக் குள்ளபடி
வல்லா னறிந்துள னென்றுண ராது மதிமயங்கிச்
சொல்லான் மலைந்துறு சூழ்விதி யின்படி துக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ் சிவன்செய லேயென்பர் காண்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! எல்லா நூல்களையும் தெரிந்து படித்தேயிருந்தும் நமக் கேற்பட்டிருக்கின்ற அளவினை எல்லாம்வல்ல சிவபெருமான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறா னென்பதனை யறியாது, புத்திகெட்டுஅறிவீனர் சொற்களால் மருண்டு, உற்றவிதியின்படி துக்கமடைந்து பின்னர் எல்லாம் சிவன்செயலென்று தேர்வர் (இஃதென்ன அறியாமை.)

(கு - ரை) எவ்வளவு கற்றவர்களாயிருக்கினும் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி சிவபெருமான் கூட்டிவைப்பதல்லது நமது முயற்சியாலிது நடப்பதன்றெனத் தேராது செல்வச் செருக்கால் மறந்து வாழ்ந்து, தரித்திரமுற்றபின் யாவும் சிவன் செயலாலே வருமென வறிவர். (37)

பொன்னை நினைந்து வெகுவாகத் தேடுவர் பூவையன்னாள்
தன்னை நினைந்து வெகுவா யுருகுவர் தாரணியில்
உன்னை நினைந்திங் குனைப்பூசி யாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னை யிருந்துகண் டாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ! ஏகாம்பரநாதனே! திரவியத்தின்மேலாசையை வைத்து அதைச் சேகரிக்கப் பெருமுயற்சிசெய்து சம்பாதிப்பார், இலக்ஷிமிக்கு ச்சமான வாழ்க்கை வாய்ந்த பெண்ணினை எண்ணி அதிக

மாக மனமுருகுவர் பூமியின் கண்ணே தேவரீரைத் தியானித்துத் தேவரீரைப் பூசியாத உலோபிகளாகிய இவரெல்லாம் உலகிலிருந்து என்ன பிரயோசனம்.

(கு - ரை.) உலகத்தில் பகிர்முகமாக அனுபவிக்க வேண்டிய இன்பங்கட்கேதுவாயுள்ள அநித்திய சாதனங்களில் நாட்டங்கொண்டிருக்கின்றார்களேயன்றி அந்தர்முகமாக அனுபவிக்கவேண்டிய பேரின்பத்தினுக் கேதுவாயுள்ள நித்தியசாதனங்களில் நாட்டங் கொண்டிலரென்பதாம். (38)

கடுஞ்சொல்லின்வம்பரை யினரைக் குண்டரைக் காமுகரைக்
கொடும்பவ மேசெயு நிர்மூடர் தம்மைக் குவலயத்து
நெடும்பனை போல வளர்ந்துநல் லோர்த நெறியறியா
விடும்பரை யேன்வகுத் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(போ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (எந்நேரமும்) கடிந்து பேசுகின்ற வம்பு வார்த்தையுடையவரை, சீலம் சிறிது மில்லாரை, கோட்சொல்பவரை, காமாந்தகாரரை, கொடியபாவச் செயல்களையே செய்யும் புத்தியில்லாதவரை, இத்தகையரை (இவ்வுலகில்) நீண்ட பனைமரம் போல் வளர்ந்து நல்லவர்களுடைய நன்னெறியினைச் சிறிதுமறியாத செருக்கினரை ஏன் மனிதவகுப்பிலுண்டாக்கினை.

(கு-ரை.) மனிதசென்மமெடுத்து நீதிநூல்களிற் கூறிவைத்த நன்னெறியிற் சிறிதும் நடவாது முற்று மாறாக நடந்து தன்னையடுத்த அனேகருக்குத் தீங்குகளையே விளைவிப்பவர் உலகத்தில் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை யென்பார், இடும்பரையேன்வகுத்தாய் என்றனர். (39)

கொன்றேனனேகமுயிரையெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றேனதன்றியுந் தீங்குசெய் தேனது தீர்கவென்றே
நின்றேனின் சன்னிதிக் கேயத னாற்குற்ற நீபொறுப்பா
யென்றே யுனைநம்பி னேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! எண்ணிலாவுயிர்களை (ஆகாரத்தின் பொருட்டுக்) கொன்றேன், அவற்றை யெல்லாம் இம்சைசெய்து புசித்தேன், அல்லாமலும் (அனேக வுயிர்கட்குத்) தீங்குசெய்தேன், இப்பாவ மனைத்தினையும் போக்கடித்துக் கொள்ளவேண்டித் தேவரீர் சன்னிதானத்தி லடைந்தேன் (ஆகலின்) தேவரீர் எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வீரென்றெண்ணித் தேவரீரை நம்பினேன்.

(கு - ரை) கொல்லுதலினாலேயும் அவற்றைத் தின்னுதலினாலேயும் பெரும்பாவம் விளையுமென அறியாக்காலத்தி லெல்லாம் இங்ஙனம் செய்துவந்தேன். நூலாராய்ச்சியாலும் நல்லோர் சார்பாலும் பாவமென வறிந்தபின் தேவரீரின் கோயிலையடைந்தேன் பாவத்தினைப் போக்கியாள வேண்டுமென்பதாம். (10)

ஊரிருந் தென்னநல் லோரிருந் தென்னுப காரமுள்ள
பேரிருந் தென்பெற்றதாயிருந் தென்கடப்பெண்கொடியாள்
சீரிருந் தென்னநற் சிறப்பிருந் தென்னவித் தேயத்தினி
லேரிருந்தென் வல்ல வாவிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! இவ்வுலகில் ஒரு ஊர் சொந்தமாக விருந்தென்ன, நல்லவர்க ளிருந்தென்ன, உபசரிக்கும் பேரிருந்தென்ன

ஈன்றதாயிருந்தென்ன, அழகினைவாய்ந்த கொடிபோன்ற பெண்ணும் அவர் கொண்டுவந்த சீதனமுமிருந்தென்ன, நல்ல புகழ்ச்சியிருந்தென்ன, அழகு மிகுந்தென்ன எல்லாம் வல்லவனே (தேவரீர் அருள் சிறிதுமில்லையே.)

(சு - ரை.) உலகின்கண்ணே யனுபவிக்கவேண்டிய போகங்கட்குரித்தான சுகமனைத்தும் ஏராளமாயிருக்கினும் சிவபெருமான் திருவருளில்லாதபோது ஒன்றும் பிரயோசனமில்லையென்பதாம்.

வில்லா லடிக்கச் செருப்பா லுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பா லடிக்கக் களிவண்டுகூர்ந்
தல்லார் பொழிற்றில்லை யம்பல வாணர்க்கோ ரன்னைபிதா
வில்லாத தாலல்ல வோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! ஒருவன் வில்லினால் அடிக்கவும், ஒருவன் செருப்பினாலுதைக்கவும், ஒருவன் கோபித்துக் கல்லாலெறியவும், ஒருவன் பிரம்பினாலடிக்கவும் (நேர்ந்ததெல்லாம்) மதுவையுண்ணும் வண்டுகள் தங்கி, மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைசூழ்ந்த திருத்தில்லையம் பதியிலே கனகசபையிலே நிர்த்தனம்பண்ணும் பெருமானுக்குத் தாய்தந்தைமாரிருந்து கேளாததினாலல்லவா.

(சு-ரை.) வில்லாலடித்தவன் அருச்சுனன், செருப்பாலுதைத்தவன் கண்ணப்பநாயனார், கல்லாலெறிந்தவன் சாக்கியநாயனார், பிரம்பாலடித்தவன் அரிமர்த்தனபாண்டியன், சிவபெருமான் தாய்தந்தையரில்லாது நித்தியனாயுள்ளவனாகலின் இங்ஙனம் அடியார்க்கெளியனாயிருந்து இங்ஙனம்பாடுபட்டு அடியார்களையாட்கொண்டு தமது சர்வஞ்ஞத்துவத்தை நிறுத்தினர். தாய்தந்தையரை வாய்ந்த மற்றைய தேவர்களிங்ஙனம் செய்யாரென்பதாம். (42)

திருவேகம்பம்

எண்சீர் விருத்தம்.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
வப்ப னெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னை யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூட னாயடி யேனு மறிந்திலே
னின்ன மெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
வென்செய் வேன்கச்சி யேகம்ப நாதனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (இதுகாறுமெடுத்த கோடானகோடி சென்மங்களில் வாய்ந்த) தாய்மார்கள் எத்தனைபெயர்களோ, தந்தையர்கள் எத்தனைபெயர்களோ, மனைவிமார்கள் எத்தனை பெயர்களோ, புத்திரர்கள் புத்திரிகள் எத்தனை பெயரோ, இதற்கு முன் போந்த ஜென்மங்கள் எத்தனையோ, மூடனாகிய சிறியேனுந் தெரிந்தேனில்லை, இனி மேல் வரும் சென்மங்கள் எத்தனையோ, இவற்றை யொழித்தற் கென்ன உபாயஞ் செய்வேன்.

(கு-ரை). இதுகாறு மெடுத்துள்ள எண்ணில்லாத சென்மங்களினும், இனியெடுக்கும் அளவில்லா சென்மங்களினு மேற்படுஞ் சுற்றத்தினர்கட்கு இவ்வளவெனத் தொகைதெரிந்து கொள்வது கூடாதாகலின், எத்தனை எத்தனையென்றனர். இனியேனுமொரு தாய்வயற்றில் பிறவாதபடி செய்தருளவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

திருத்தில்லை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காம்பிணங் கும்பணைத் தோளார்க்கும்
    பொன்னுக்குங் காசினுக்குந்
தாம்பிணங் கும்பல வாசையும் விட்டுத்
    தனித்துச்செத்துப்
போம்பிணந் தன்னைத் திரளாகக் கூடிப்
    புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங் கத்துதையோவென்
    செய்வேன்றில்லைச் சங்கரனே.

(பொ-ரை.) திருத்தில்லையில் எழுந்தருளியிருக்குஞ்சங்கரனே, மூங்கிலினையொத்த பெருத்ததோளையுடைய மாதர்கட்கும், பூமிக்கும் தாம்நெருங்கும் பற்பல அவாவினையும் நீங்கித்தனியாக இறந்துபோகின்ற பிணந்தன்னைச் (சூழ்ந்து) கூட்டமாகச்சேர்ந்து, மேல்விழுந்து புரண்டு இனிமேல் சாகப்போகிற பிணங்கள் புலம்புகின்றன அந்தோ இந்த வறியாமைக்கு என்செய்வேன்.)

(கு-ரை.) மரணம் நிச்சயமாகலினாலும், இறந்துவிட்டவர்கள் போலவே நாமும் சிற்சிலநாளிலிறக்கவேண்டியது திண்ணமாகலினாலும், ஆண்டாண்டுதோறுமழுதுபுரண்டாலு' மாண்டவர்வருவாரிலவாகலானும் அறியாமையால் வீணே கூக்குரலிடுவதினாலென்ன பயன் என்று இறங்கிக் கூறுவார் 'என் செய்வேன்'என்றனர். (1)

சோறிடு நாடு துணிதருங் குப்பைகொண் டன்பரைக்கண்
டேறிடுங் கைக ளிறங்கிடுந் தீவினை யெப்பொழுது

நீறிடு மேனியர் சிற்றம் பலவர்நிருத் தங்கண்டா
லூறிடுங் கண்க ளுருகிடு நெஞ்சமென் னுள்ளமுமே. [ர்

(பொ-ரை.) எக்காலத்தும் திருநீறு பூத்த திருமேனியாய் சிற்றம்பலத்திலே செய்தருளும் ஆனந்தநிர்த்தனத்தினைத் தரிசித்தால் உலகத்தினர் அன்னமளிப்பர், குப்பை வஸ்திரங்கொடுக்கும், சிவத்தொண்டு செய்யும் அடியாரைக்கண்டு இரண்டு கரங்களும் கூப்பும், தீவினைகளொழியும், கண்களினின்றும் (ஆனந்தக்) கண்ணீர்ஊற்றெடுக்கும் என்னெஞ்சமும்உள்ளமும் கரைந்துருகும்

(கு-ரை.) தில்லைக் சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தநிர்த்தனமிடும் நடராஜப்பிரபுவினைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் உடலினுக்குவேண்டியன பிறர்தாட்சணியமின்றிக் கிடைப்பதுடன் சிவபத்திவிளைவதற் கேதுவாகிய சாதனங்களும் நிகழுமென்பதாம். (2)

அழலுக்குள் வெண்ணெயெனவே யுருகிப்பொன்னம்பலத்தா
நிழலுக்கு ணின்று தவமுஞற் றுமனிட் டீரமின்னார்
குழலுக் கிசைந்த வகைமாலைக் கொண்டுகுற் றேவல்செய்து
விழலுக்கு முத்துலை யிட்டிறைத் தேனென் விதிவசமே.

(பொ-ரை.) பொன்னம்பலத்திலே தாண்டவம் செய்தருளும் பெருமானாது திருவடிநிழல் பரவும் சிதம்பராலயத்தில் இருந்து அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெயென மனமுருகித் (திருத்தொண்டாகிய) தவத்தினைச்செய்யாமல், கொடுமை வார்த்தைகளைப்பேசி பெண்களின் கூந்தலுக்கு பொருந்திய விதமான புட்பமாலை தந்து அவர்கட்கு வேண்டிய சிறிய வேலைகளைச்செய்து, விழற்புல்விளைவதற்கு மூன்றுதுலாநாட்டிவைத்துச் சலயிறைத்தவனை நிகர்த்தேன் என் தலைவிதியே.

(கு-ரை.) மோட்ச•வீட்டிற்கு வேண்டிய பேரின்பத்தையனு
வித்தற் கேதுவாகவுள்ள சிவாலயத் தொண்டினைச் செய்து காய
த்தை வீணாய்க்கழித்தே னென்பார் 'விழலுக்குமுத்துலையிட்டி
றைத்தேன்' என்றனர். (3)

டாமற் பாழுக் குழையாமலோ முறைப்பவர்பாற்
கூடாம னல்லவர் கூட்டம் விடாமல்வெங் கோபநெஞ்சில்
நாடாம னன்மை வழுவாம லின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற (ஆசாரிய
மூர்த்தியாகிய பெருமானே! (வயிற்றினிமித்தம் அங்குமிங்கும்) ஓ
டாமல் பிரயோசனமற்ற காரியங்கட்கு உழைக்காமல் வஞ்சகவார்
த்தைப் பேசுபவர்பால் சேரியாமல், அடியார்கூட்டத்தைப் பிரியா
மல், கொடிய கோபத்தினை மனத்தில் வையாமல், நன்மைகளைச்
செய்யாமல், இன்றைக்கென் செய்வது நாளைக்கென்செய்வதென்று
(துக்கித்துத்) திரவியம் தேடாமல் (நினது திருவருட்) செல்வம்
த்தருள்வாயாக.

(கு-ரை.) உலகத்தின்கண்ணே உடலைக் காத்தலின்பொருட்டு
எத்தனையோ விதமாகமுயற்சிசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது. செய்
யாம லிருத்தற்கும் கூடவில்லை. தேவரீர் திருவருட் செல்வம்
கிடைத்துவிடும் பட்சத்தில் இம்முயற்சி யனைத்தும் தாமே நழுவி
விடுமென்பதாம்.

பாராம லேற்பவர்க் கில்லையென் னாமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற் பாவங்கள் வந்தணு காமன் மனமயர்ந்து
போராமற் சேவை பிரியாம லன்பு பொறுதவரைச்
சேராமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் (ஆசாரிய மூர்த்தியாகிய) பெருமானே! உயர்வு தாழ்வு பாராமல், பிச்சை யென வந்தவர்கட்கு இல்லை யென்று சொல்லாமல், பிறரைக் குற்றஞ்சொல்லித் திரியாமல், பாவத்துக்கேதுவான செயல்கள் செய்யாமல், மனமானது (நல்ல முயற்சியில்) சோர்வடைந்து பிறழாமல், சிவதரிசனம் விடாமல், சிவனிடத்து அன்பில்லாதவரைச் சேராமல் இறக்கும் படியான திருவருட் செல்வத்தினை தந்தருள வேண்டும்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சத்தில் திரவியம் சேகரித்துச் செலவு செய்யாதிருக்கவேண்டிய முயர்சியில் மனம் எவ்வெவ்வகையிற் போமோ அவைகளை யெல்லாந்தடுத்து, திருவடிச் செல்வம் அடைய வேண்டிய முயற்சியிலேயே யிருக்கவேண்டு மென்பதாம். (5)

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற் குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவ ரோடிணங் காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக் கேளாமற்றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளிருக்கும் (ஆசாரிய மூர்த்தியாகிய பெருமானே! (ஒரு உயிரையும்) கொல்லாமல் அங்ஙனம்) கொன்றதைப் புசியாமல், வஞ்சனை, புறங்கூறல், திருடு தலைக்கற்றுக்கொள்ளாமல், வஞ்சகருடன் கூடாமல், கனவிலேனும் பொய்சொல்லாமல் பிறர்ப்பொய்ச் சொற்களைக்கேளாமல், மயில் போன்ற சாயையுடைய மாதர்கள் மயக்கத்திலே சிக்காமல் தேவரீர் திருவருட் செல்வந் தந்தருள வேண்டும்.

(கு - ரை.) இவ்வுலகில் தீமையான காரியங்கள் எவ்வளவோ யுளதுஅவ்வளவும் என்னைவிட்டு விலகவேண்டுமாயின் தேவரீரது திருவருட் செல்வம் கிடைத்தாலல்லது வேறவழியில் நீங்காதாக லின் திருவருள்புரிய வேண்டுமென்றனர். (6)

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள் ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவ துங்கண்டு பின்னுமிந்த
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரில்லையே.

(பொ - ரை.) முடிதரித்த அரசர்களும், மற்று மனேகமான உயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்களும் (இறந்து சுடுகாட்டி லெரிகிற போது) ஒரு கைப்பிடி சாம்பலாகி வெந்து பின்னர் மண்ணாவதை யும்(பிரத்தி யட்சகமாகப்) பார்த்திருந்தும்மேலும் இவ்வுலகத்தின் வாழ்வினையே நாடுவ தல்லாமல், பொன்மயமாகிய அம்பலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் திருவடியினையடைந்து நாமனை வரும் பிழைக்கவேண்டுமென்று தெரிந்து கொள்ளுவாரில்லை.

(கு-ரை) இவ்வுலகில் எத்தகையினரும் முடிவில் சாம்பலாகி விடுவதனைப் பிரத்தியட்சமாகத் தெரிந்திருந்தும் அங்ஙனமேயழி தற்கேதுவாகவுள்ள பிரபஞ்ச வாழ்வினை நாடி யலைகின்றனரே யன்றிச் சாம்பலாகாது வாழ சிவன்றிருவடியை நாடுகின்றார்களில் லையே என்செய்வ னென்பதாம். (7)

காலை யுபாதி மலஞ்சல மாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சால வுபாதி பசிதாக மாகுமுற் சஞ்சிதமா
மாலை யுபாதி துயில்காம மாமிவை மாற்றிவிட்டே
யால முகந்தரு ளம்பல வாவென்னை யாண்டருளே.

(பொ-ரை.) ஆலகாலவிஷத்தினை விரும்பியுண்டருளியபொன்னம்பல நாதனே! ஒவ்வொருவருக்கும் (ஒவ்வொருநாளும்) காலையிலுண்டாகின்ற உபத்திரவப் மலசலப் பிரவர்த்தியாம், அல்லாமல் நடுப்பகலில் மிகுந்த உபத்திரவம் பசியெடுத்தலும் தாகம்வேண்டுதலுமாம், மாலைக்காலத்தின் உபத்திரவம் பூர்வவினைக்குத் தகுந்தபடி தூக்கமும் பெண்போகமுமாம், இவற்றை நீக்கியாண்டருள வேண்டும்.

(கு - ரை.) எழுந்தது முதல் தூங்கும் வரையில் பற்பல இன்றியமையாத துன்பங்களிற் கட்டுப்பட்டிருத்தலினால் இவற்றினின்று நீங்கி நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்து நித்தியானந்த சுகமனுபவிக்கும் தன்மையை யளித்தருள வேண்டுமென்பதாம். (8)

ஆயும் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாண ரருகிற்சென்றாற்
பாயு மிடபங் கடுக்கு மரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங் கணமும் பெருந்தலைப் பூதமும் பின்றொடரப்
போயென்செய் வாய்மன மேபிணக் காடவர் போமிடமே.

(பொ-ரை.) மனமே! எவராலும் ஆராயப்படுகின்ற புகழினை வாய்ந்த திருத்தில்லை யம்பலநாதர் சமீபத்திலடைந்தால் மாடொன்றுமுட்டவரும், பாம்புகடிக்கவரும், பின்பாகத்திற் சென்றாலோ பேயும் வேதாளமும், பெரியதலையினையுடைய பூதமும் நின்று பின்னேதொடர்ந்துமருட்டும் அவர்போகும் இடமெல்லாம் பிணங்கள் நிறைந்த காடாக விருக்கும் (அத்தகையரிடத்து) நீ போயென்ன செய்குவை.

(கு-ரை.) இத்திருச்செய்யுள் நிந்தாத்துதி மாடு தருமசொரூபமெனவும், பாம்பு மாயா சொரூபமெனவும், பேய்முதலியனதெய்வசொரூபங்களெனவும், பிணக்காடு சர்வசங்கார காலத்திலுலக

மிருக்குந் தன்மையெனவும், உணரப்பெறாத அறிவிலிகட்குச்சாமா ன்ய மாடுபோலவும், பாம்புபோலவும், பேய்முதலிய போலவும் இடுகாடுபோலவும் தோன்றுதலாகலின் இத்தகையினர் கோயிலிற் குச் சென்று என்னபிரயோசன மென்பார், 'போமெயன் செயாய்' என்றனர். (9)

ஓடும டுத்தத ளாடையுஞ் சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுக டோறும் பலிவாங்கி யேவிதி யற்றவர்போ
லாடும ருட்கொண்டிங் கம்பலத் தேநிறகு மாண்டிதன்னைத்
தேடுங் கணக்கென்ன காண்சிவ காம சவுந்தரியே.

(போ - ரை.) (சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் (சிவகாம சவுந்தரியே! (பிச்சையெடுக்கும்பொருட்டு) ஓடுந்தாங்கி, (மேற் போர்வைக்கு) தோலாடையும் பூண்டு, இங்குமங்குந் திரிந்து மெதுவாக வீடுகள் தோறும் பிச்சைவாங்கி, திக்கற்றவர்போலமருட்சிவாய்ந்து வெட்ட வெளியினிற்கும் ஆண்டியினை நாடும்விதமென்னவோ (அறிகிலேன்.)

(கு - ரை.) சிவபெருமான் ஓடு எடுத்தது பிரமன் சிரச்சேதனத்தையும், தோலாடை கொண்டது, கஜயுத்தத்தையும், பிச்சை வாங்கியது தாருகாவனக்கிரீடா விலாசத்தையும் அம்பலத்தேநிற் பதுசதா நிருத்தத்தினையுமாகலின் இவ்வுண்மை சிவகாமசௌந்தரியே யறிவாளாகலின், 'தேடுங்கணக்கென்னகாண்' என்றனர். (10)

ஊட்டுவிப்பானுமுறங்குவிப்பானு மிங்கொன்றொடொன்றை
மூட்டுவிப் பானு முயங்குவிப் பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப் பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப் பானு மொருவனுண் டேதில்லை யம்பலத்தே.

(பொ-ரை) (ஆன்மகோடிகளை) உண்பிக்கின்றவனும், தூங்குவிக்கின்றவனும், ஒருபொருளுடன் மற்றொருபொருளைச் சேர்ப்பிக்கின்றவனும், தொழில் செய்விப்பவனும், அதன் பிரயோசனத்தைக் காட்டுவிப்பவனும், பாசக்கயிற்றின் வழியாட்டு விப்பவனும் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே சிவபெருமானொருவனுண்டு.

(பொ-ரை) ஆன்மாக்கள் சுதந்தர வீனராகலின் தாங்களே பாசத்தைப் பற்றாராகலினாலும், பாசம் சடமாகலின் தானே ஆன்மாக்கள் பாசத்தினை யனுபவிக்கவேண்டிய அவசியமாகலினாலும் பசுபாசங்களைக் கடந்த வொருபதியாகிய சுதந்தரன் சந்நிதானத்திலேயே யாவும் நிகழுமாகலின், 'ஒருவனுண்டே' என்றனர். தில்லையம்பலமென்று குறித்ததனால் அவ்வம்பலத்தில் நடராஜப்பிரபு ஆடப் பிரபஞ்சமனைத்தும் போகத்தில் ஆடும் என்பதாயிற்று. திருமந்திரம். "தத்துவமாடச் சதாசிவந்தானாட, சித்தமுமாடச் சிவசத்தி தானாட, வைத்த சராசரமாட மறையாட, வத்தனுமாடினா னனந்தக் கூத்தே" என்றதறற் காண்க. (11)

அடியார்க் கெளியவ ரம்பல வாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற் செல்வ வரம்பெற லாம்வைய மேழளந்த
நெடியோனும் வேதனுங் காணாநித்த நிமலனருட்
குடிகாணு நாங்க ளவர்காணு மெங்கள் குலதெய்வமே.

(பொ-ரை) (சிவபெருமான்) சிவனடியார்கட்கு எளிய தன்மை வாய்ந்தவர், பொன்னம்பலத்திலே நடனஞ்செய்பவர், அவர் திருவடியைப் பணிந்தால் அழியாமல் திருவருட்செல்வமனுபவிக்கும்படியான வரத்தினைப்பெறலாம், எழுலகத்தினையும் திருவடியி

ளர்ந்த நெடுமாலும் பிரமாவும் கண்டறியாத நித்தியனாகிய நின்மலனுடைய திருவருளையனுபவிக்கும் நாம் அவர்க்கு அடிமையாகிய குடிகள், அவர் எங்கட்கு ஆண்டானாகிய குலதெய்வமாம்.

(கு-ரை.) தங்கட்கெனவொரு சுதந்தரமில்லாது உடல்பொருள் ஆவி மூன்றினையும் ஆசாரியனிடமொப்புவித்த சிவனடியார்கள் வேண்டியவற்றைச் சிவபெருமான் வலிய வந்தருளி ஆட்கொள்வனென்பர். 'அடியார்க்கெளியவர்' என்றனர். "அடியார்க்கெளியவன் சிற்றம்பலவன்" என்றதனாற்காண்க. திருவடியால் யாம்பெறலாமென்பது "திருவடிஞான மேதிண் சித்தி முத்தியே" என்னுந் திருமந்திரத்தாலும், ஆண்டானடிமையென்பது "எல்லாமுன்னடிமையே எல்லாமுன் னுடைமையே எல்லாமுனது செயலே" எனுந் தாயுமானவர் திருவாக்காலுமறிக. (12)

தெய்வச் சிதம்பர தேவாவுன் சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்த சொப்பன மாமன்னர் வாழ்வும் புவியுமெங்கே
மெய்வைத்த செல்வமெங் கேமண்ட லீகர்தம் மேடையெங்
கைவைத்த நாடக சாலையெங் கேயிது கண்மயக்கே. [கே

(பொ-ரை) தெய்வத் தன்மைவாய்ந்த சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் தேவனே! தேவரீர் மனமானது ஆன்மாக்களிடத்திராது சிறிது திரும்பிவிடில் நிலையில்லாததும் கனவுபோன்றதுமான அரசர்கள் வாழ்வும் அவர் ஆளும்பூமியும் என்னவாகும், உண்மையென்று நம்பியுள்ள செல்வமென்னவாகும், சக்கிரவர்த்திகளின் உப்பரிகை யென்னவாகும், அலங்கரித்துள்ள நடன சாலைகள் என்னவாகும், இவையனைத்தும் கண்களுக்குண்டாகும் காட்சியேயாகும்.

(கு-ரை.) சிதம்பரேசன் பிரபஞ்சமுகமாகச் சிருஷ்டி, திதி திரோபவம், அனுக்கிரகமென்னும் நான்குகிருத்தியங்களை நடத்துகிறகாலத்தில் மாத்திரம் பிரபஞ்சவாழ்வனைத்தும் உண்டு போலத் தோன்றுமேயன்றிச் சங்காரமுகமாகத்திரும்புகிற காலத்தில் வாழ்வனைத்தும் கண்மயக்காகமுடியுமேயல்லது வேறில்லை என்பதாம்.

உடுப்பானும் பாலன முண்பானு முய்வித் தொருவர்தம்மைக், கெடுப்பானு மேதென்று கேள்விசெய் வானுங்கெதியடங்கக், கொடுப்பானுந் தேகியென் றேற்பானு மேற்கக்கொடாமனின்று, தடுப்பானு நீயல்லை யோதில்லை யானந்தத் தாண்டவனே.

(பொ-ரை.) தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்தருளுபவனே! ஆடையுடுப்பவனும், பாலுடன் அன்னங்கலந்து உண்பவனும், பிழைப்பித்து ஒருவரைக் கெடுப்பவனும், என்னவென்று வினவுபவனும், திருப்தியாய்க்கொடுப்பவனும், இல்லையெனயாசிப்பவனும், யாசிக்கக்கொடுக்க வொட்டாமல் தடுப்பவனுந் தேவரீரேயல்லவோ.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகக் கலந்து அத்துவிதமாகவிருந்து அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி பிரேரேபிப்பவன் சிவபெருமானே யாகலின் 'நீயல்லையோ' வென்றனர். காரைக்காலம்மையார் "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே, யறிவாயறி கின்றான்றானே—யறிகின்ற, மெய்ப்பொருளுந்தானே விரிசுடர் பிரகாச, மப்பொருளுந் தானேயவன்" என்றதனாற்காண்க.

வித்தாரம் பேசினுஞ் சோங்கேறி னுங்கப்ப மீதிருந்து
சத்தாவென் றோதிப் பவுரிகொண் டாறினுந் தம்முன்றம்பி

பொத்தாசை பேசினு மாவதுண் டோதில்லை யுண்ணிறைந்த
கர்த்தாவின் சொற்படி யல்லாது வேறில்லை கன்மங்களே.

(போ-ரை.) மகாவித்துவான்களாகப் பேசினும், மரக்கலமேறினும், மூங்கிலின்மீதிருந்து தாதாவெனக்கூறிக் கூத்தாடினும், தம்முடைய தமையன்தம்பி துணையாகப்பேசினும், ஏதாவதுண்டாகுமோ, சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற நடராஜப்பிரபு செய்விக்கும் செயற்படியல்லாது வேறு செயல்களொன்று மில்லை.

(கு-ரை) ஆன்மாக்கள் தங்கள் சுதந்தரங்கொண்டு எவ்வகை முயர்சி செய்யினும் அதுகூடிவருவது சிவபெருமான் திருவருளிருந்தாலல்லது மானிடர் பிரயத்தனத்தால் கூடிவராதென்பார், 'சொற்படியல்லாது வேறில்லை' யென்றனர் "அவருக்குக்குள்ளபடியீசனருளாலே யவரவரைக் கொண்டியற்று மாறு—லவரவரை, நல்லார் பொல்லா ரென்று நாடுவதே நெஞ்சமே, எல்லாஞ் சிவன் செயலென்றெண்" என்றதனுற்காண்க தாதாவென்றது எதுகை நோக்கித் தத்தாவென்றாயது. (15)

பிறவா திருக்க வரந்தரல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாண ரடிக்கமல
மறவா திருமன மேயது காணன் மருந்துனக்கே.

(போ-ரை.) மனமே! உலகத்திலே பிறவாதிருக்கும்படி சிவபெருமான் வரமளித்தல் வேண்டும், அங்ஙனம்பெறாது உலகில் பிறந்துவிடில் மறுபடி யிறவாதபடியிருக்க மருந்தொன்றுண்டு, அது எப்படியோவெனில் தருமம் வளராநின்ற புகழோடுங்கூடிய தில்லை

யம்பலத்திலே வாழ்கின்ற நடராஜப்பிரபுவின் திருவடிக்கமலத்தினை மறவாமலிருமனமே அதுவே நல்ல மருந்து உன்றனக்காம்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவடி மருந்தாகி ஆன்மாக்களுக்குண்டாகும் பிறவிப்பிணியைத் தீர்க்கத்தகுந்ததாகலின் 'அதுகாணன் மருந்துனக்கே' என்றனர். தேவாரம் "மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்லவடி" என்றதனாற்காண்க. (16)

தவியா திருநெஞ்ச மேதில்லை மேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந் திருக்கின்ற ஞான கரனைப் புராந்தகனை [தாய்
யவியா விளக்கைப் பொன்னம்பலத் தாடியை யைந்தெழுத்
செவியாம னீசெபித் தாற்பிற வாமுத்தி சித்திக்குமே.

(போ-ரை.) மனமே! அலையாமலிரு, சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானை, உலகமுழுவதும் வியாபித்திருக்கின்ற ஞானசொரூபனை, திரிபுரமெரித்தவனை, என்றுங்கெடாததீபம்போன்றவனை பொன்னம்பலத்திலே நிர்த்தனம் பண்ணுபவனை பஞ்சாட்சர மந்திரத்தினால் வாயால்செபியாதபடி மனத்தால் செபித்துவந்தால் பிறவாத முத்தியானது உண்டாகும்.

(கு-ரை.) ஒவ்வொருவரின் பிறப்பினை யொழித்தற் கேதுவாகவிருப்பது பஞ்சாக்கர மகாமந்திரமானதால் 'பிறவாமுத்தி சித்திக்குமே' என்றனர். திருக்கடைக்காப்பு "வீடும் பிறப்பை வறுத்துமெச்சினர், யீடை கெடுப்பன பின்னைநாடொறு, மாடுகொடுப்பன மன்னுமாடை, மாடியுகப்பன வஞ்செழுத்துமே" என்றதனாற்காண்க.செபியாமற் செபித்தலாவது தற்போதமுன்னிட்டுச்செபிக்காமல் அருட்போதமுன்னிட்டுச் செபிக்கவேண்டுமென்பது.

நாலின் மறைப்பொரு ளம்பல வாணரை நம்பியவர்
பாலி லொருதரஞ் சேவிக்கொ ணாதிருப் பார்க்கருங்கல்
மேலி லெடுத்தவர் கைவிலங் கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலி னிறுத்துவர் கிட்டியுந் தாம்வந்து கட்டுவரே.

(பொ-ரை.) நான்குவேதங்களிலும் உட்பொருளாய் விளங்கும் பொன்னம்பலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் நடராஜபிரபுவை (அவரே தெய்வமென) நம்பி அவர் சந்நிதானத்தில் ஒருதரமாகிலும் வணங்காதிருப்பவர்கட்கு எமலோகத்தில் (என்னகதியெனில்) கருங்கல்லினை யவர்மேல் வைத்து இருகரங்கட்கும் விலங்கிடுவர் மறுபடியும் ஒற்றைக்காலினிற்கும்படி செய்வர், மறுபடியும் நெருங்கி மற்றைய உறுப்புக்களையும் கட்டிடுவார்கள்.

(கு-ரை.) சிவபெருமானைத் தமது ஆயுட்குள் ஒருதரமாகிலும் வணங்காது இறந்தவர்களை எமலோகத்தில் பலவகையாகப் பல துன்பங்களினைச்செய்வர். எனவே சிவநாமங்களை ஏகதேசம் ஒருதரம் சொல்லினும் ஒருதரம் தரிசிக்கினும் புண்ணியமுண்டென்பதாம்.

ஆற்றோடு தும்பை யணிந்தாடு மம்பல வாணர்தம்மைப்
போற்று தவர்க்கடை யாளமுண் டேயிந்தப் பூதலத்திற்
சோற்றாவி யற்றுச் சுகமற்றுச் சுற்றத் துணியுமற்றே
யேற்றாலும் பிச்சை கிடையாம லேக்கற் றிருப்பர்களே.

(பொ - ரை.) கங்காநதியுடனே தும்பை மலரினைத் தரித்து நிர்த்தனஞ்செய்யும் பொன்னம்பலவாணரை தோத்திரம் செய்யாதவர்கட்கு அடையாளங்களுண்டு, அவை யென்னவென்றால் இவ்வுலகிலே சோற்றுவாசனையுங்கிடையாமல், நன்மைகளையிழந்து உடு

க்க வஸ்திரமின்றி, வீடுதோறும் போய் பிச்சைகேட்டாலும் பிச்சையிடுவாரின்றித் துன்புற்றிருப்பார்கள்.

(கு - ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டிய போகங்களனைத்தையும் கூட்டிவைப்பவன் சிவபெருமானேயென்று நினைந்து அவனை வணங்கி வாழ்பவர்க்கே சோறுமுதலிய யெல்லா நலனுந் தடையின்றி இம்மையிலும் மறுமையிலும் அனுபவிக்க நேரிடுமென்பதாம். திருப்பாட்டு "இம்மையேதரும் சோறும் கூறையு மேத்தலாந் துயர் கெடலுமாம்" என்பதனாற்காண்க. (19)

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதிபதியை
நித்தனை யம்மை சிவகாம சுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப் பொன்னம் பலத்தாடு மையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனை கோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றவே.

(பொ - ரை.) நமது தந்தையை, முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கட்குந் தலைவனாகிய மகாதேவனை, நித்தியமாயுள்ளவனை, நமது தாயாகிய சிவகாமசுந்தரியினிடத்தில் நேசமுடையவனை, எம்முடைய கர்த்தனை, பொன்னம்பலத்தில் நிர்த்தனஞ்செய்யுமையனைத் தரிசிக்க (நம்முடைய) நேத்திரங்கள் எண்ணில்லாதகாலம் தவம்செய்திருக்கின்றன.

(கு - ரை.) அனேக சென்மாந்திரங்களில் செய்த புண்ணியத்தாலன்றி நடராஜ தரிசனம் கிடையாதாகலினாலும், கண்களாற் காண்டற்கரியன் அவன்திருவடி தரிசனமேயாகலினாலும், "காணக் கண்களெத்தனையோ கோடியுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றனவே" என்றனர் தேவாரம். "பொருவிடை யொன்றுடைப் புண்ணியமூர்த்தி புலியதள, னுருவுடையம்மலை மங்கைமணாள னுலகுக்

கெல்லாந், திருவுடை யந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன் றிருவடியைக் கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்றோ'' என்றதனாற் காண்க. (20)

திருச்செங்காடு.

நெருப்பான மேனியர் செங்காட்டி லாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார் திருவுள மெப்படியோவின்ன மென்னையென்னைக்
கருப்பா சயக்குழிக் கேதள் ளுவரோ கண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமே தருமோ தெரியாது சிவன்செயலே.

(பொ - ரை.) அக்கினிப் பிரகாசம்போன்ற திருமேனியினையுடையவர், திருச்செங் கோடென்னுந் தலத்தில் ஆத்திமரத்தினிழலில் எழுந்தருளியிருப்பவர் (இவர்) திருவுளப்பாங்கு எத்தன்மைத்தோ? இனிமேலும் அடியேனை யொருதாயின் வயிற்றினிடத்துத்தள்ளுவரோ (அல்லது) நாரணன் காண்டற்கரிய திருவடியினையே தந்து விடுவரோ அறியேன் (எல்லாம்) சிவன்செயலேயாம்.

(கு-ரை.) பிறப்பதும் மோட்சமடைவதும் ஆன்மாக்களின் இச்சைவலியல்லவாகையாலும், அவரவர்கள் கன்மத்தின்வழிநடக்குமாகையாலும், அக்கன்மத்தை யூட்டுவிப்பவன் கடவுளேயாகையாலும் 'சிவன்செயலே' என்றனர். தாயுமானவரும் ''சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேரேன் நாளும்'' என்றனர். (1)

திருவொற்றியூர்.

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் சொருகி யறிவழிந்து [யான்
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்

செய்யுந் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே.

(பொ-ரை.) எல்லாஞ் செய்யவல்ல திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! சிலேட்டுமமேலிட்டு, கண்விழிகள் உள்ளடங்கி, அறிவுகெட்டு, மெய்யாகிய தேகம் பொய்யென்று சொல்லும்படியான நிலையினையடைந்தபோது, யான் ஒருகாரியத்தை விரும்புகிறேன் (அஃதென்னவெனில்) என்னுடைய நெற்றியின்கண்ணே விபூதிதரித்து இரண்டு கரங்களும் அஞ்சலியாகவிருக்கப்பண்ணி, பஞ்சாட்சரத்தைச் செபிக்கவும் செய்வித்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) தேகத்தை விடுகிற காலத்தில் தருமதானங்களும் சிவத்தியானமுங்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதாம். பற்றற்ற பரமஞானியாகிய பட்டினத்தடிகள் தான் சிவலிங்கவடிவாக விளங்கும் திருவருளைப் பூரணமாக வடைந்திருந்தும் உலகத்தினை விட்டு மறையுமளவும் திருநீறு முதலிய சாதனங்களுடனிருக்க வேண்டுமென விரும்புவாராதலின், தற்காலத்துச்சிலர் தாங்கள்ஞானிகளாய் விட்டோம் விபூதிமுதலியன வேண்டியதில்லையெனப்பேசியுளறித்திரிபவர்களுடையும் கதி யென்னமோ அறிகிலேம். (1)

சுடப்படு வாரறி யார்புர மூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படு மாமதிற் றென்னொற்றி யூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர் பொற்பத நந்தலை மேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பது காண்மன மேவிதி யேட்டைக் கிழிப்பதுவே.

(பொ-ரை.) மனமே! முப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானாகிய வலிமைபொருந்திய பெரிய மதில்களாற் சூழப்பட்ட அழகிய திரு

வொற்றியூரனுடைய விசாலமான வீதியில் நடப்பவர்களது அழகிய திருவடி நம்முடைய தலையின்மேற்படும்படி நல்லபடியுருண்டு கிடப்பதுவே, பிரமனால் எழுதப்பட்டு (நமக்கெனவேற்பட்டுள்ள) ஏட்டினைக்கிழிக்கத்தக்கதாம். இவ்வுண்மையறியாத பாவிகள், இறந்து சுடப்படுவார்கள்.

(கு - ரை.) திருவொற்றியூர் மோட்சபூமியாகலின் அத்தலத்தினை நாடிவந்து அவ்வீதியிலுலாவும் உத்தமச்சிவனடியார்கள் திருவடிப்பரிசத்தால் மோட்சமுண்டாமென்றார். திருவொற்றியூர் வீதி சிறந்ததென்பது "ஆதிமாலகழ்ந்து மண்ணை யறிவரும் செய்யாளாதற், நீதிலாவொற்றியூரிற் நீண்டுதற் கறியபெம்மான்,ஓதிநேரிழை பாற் றூதங் குலகுய்ய நடந்தாலந்த, வீதியின் பெருமைதன்னை யாவர் தாம் விளம்பவல்லார்" என்றதனாற் காண்க. (2)

திருவிடைமருதூர்

காடே திரிந்தென்ன காற்றேற புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடே யெடுத்தென்ன வுள்ளன் பிலாதவ ரோங்குவிண்
நாடே யிடைமரு தீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால் [ணோர்
வீடே யிருப்பினு மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே.

(பொ - ரை.) (சிவபெருமானிடத்து உள்ளபடி) அன்பிலாதவர்கள் காட்டினிடத்தே சஞ்சாரம்செய்தென்ன, காற்றினையுணவாகக்கொண்டென்ன, கந்தைத்துணிகளைத்தரித்துஓடுகொண்டுபிச்சையெடுத்தென்ன, ஒரு பிரயோசனமுமில்லை. ஓங்கியதேவர்கள் நாட்டினையொத்த திருவிடைமருதூர் பெருமானுக்கு மெய்யன்பையுடையார் மாதர்களுடன் வீட்டிலேயிருந்து கொண்டிருந்தாலும் . உண்மை ஞானத்தால் விளையும் மோக்ஷாநந்தம் அடைகுவர்.

(கு - ரை.) இல்லறத்திருக்கினும், துறவறமடையினும் அன்பு காரணமாகத் திருவருளுண்டாமன்றி, வேறு ஆசிரமங்களால் பிரயோசனமில்லை யென்பார் 'அன்பர் மேவுவரே' என்றனர். தாயுமானவர். "மத்தமத கரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகு வாயிலுடன் மதியகடுதோய் மாடகூடச்சிகா மொய்த்த சந்திரகாந்த மணிமேடை யுச்சிமீது, மூத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகை யார்களொடு மூத்து முத்தாய்க்குலாவி மோகத்திருந்துமென் யோகத்தி னிலைநின்று மூச்சைப் பிடித்தடைத்துக், கைத்தல நகம்படை விரித்த புலி சிங்கமொடு கரடிநுழை நூழைகொண்ட கானமலை யுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென் கரதலாமலகமென்னச், சத்தமற மோனநிலை பெற்றவர்க ளுய்வார்காண் சனகாதி துணிவிதன்றோ, சர்வபரி பூரணவகண்ட தத்துவமான சச்சிதா னந்தசிவமே." என்றதனுற் காண்க. (1)

தாயும் பகைகொண்ட பெண்டீர் பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும் பகையுற வோரும் பகையிச் செகமும்பகை
யாயும் பொழுதி லருஞ்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினாற்
றேயுநெஞ் சேமரு தீசர்பொற் பாதஞ் சுதந்திரமே.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சத்திலழுந்திகிடக்கும் மனமே! ஆராயுங் காலத்தில் அருமையான செல்வம் நம்மைவிட்டு நீங்கிவிடில், அருமையாகப் பெற்றெடுத்த அன்னையும் பகையாவள், விவாகஞ்செய்துகொண்ட மனைவியும் பெரிய பகையாவள், தனது பிள்ளைகளும் பகையாவர். சுற்றத்தினரும் பகையாவர், இவ்வுலகத்தினரும் பகையாவர் ஆகையால் இவ்விடத்தில் திருவிடைமருதூர் பரமசிவன் அழகிய திருவடியே நமக்குச் சுதந்திரமாகும்.

(கு - ரை.) செல்வமுற்றகாலத்தில் உடனிருந்து சகலாநன்மைகளையும் அனுபவித்துவாழ்ந்தார் எத்தகையினரும் அச்செல்வம்

நீங்கியகாலத்தில் நெருங்கி வாழ்தலின்றிப் பகையினையும் கொள்வார் என்பார் யாரும் பகை என்றார். ஔவையார். "கல்லானேயாயிடினுங் கைப்பொரு ளொன்றுண்டாயின், எவ்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்-இல்லானை, இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள், செல்லாதவன் வாயிற்சொல்" என்றதனாற் காண்க.

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோ கடற்புற மோகன மேமிகுந்த
நாடோ நகரோ நகர்நடு வோநல மேமிகுந்த
வீடோ புறந்திண்ணை யோதமி யேனுடல் வீழுமிட
நீடோய் கழுக்குன்றி லீசா வுயிர்த்துணை நின்பதமே.

(பொ-ரை.) உயர்ந்திருக்கின்ற திருக்கழுக்குன்றத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் வேதாசலனே! அடியேனது தேகம் விழுமிடம்வனத்திலோ, மரத்தடியிலோ, சமுத்திர தீரத்திலோ, மேகந்தவழும் மலையிலோ, பட்டணத்திலோ, அப்பட்டணத்தின் மத்தியிலோ, நன்மை மிகுந்த வீட்டிலோ, வெளித்திண்ணையிலோ (அறியேன்) தேவரீர் திருப்பதமே (அக்காலத்தில்) என்னுயிருக்குத் துணையாக விருத்தல் வேண்டும்.

(கு-ரை.) மரணமடைவது நிச்சயம் அது இன்னகாலத்தில் இன்னவிடத்திலெனை அறியாராகலின் அக்காலத்தில் அறிவுநிலை இவ்விதமிருக்குமெனை அறிதலில்லை. ஆகையினால் அவ்வமயம் என்மனத்தின் கண்ணே தேவரீர் திருவடிக்காட்சிக் கொடுத்தருளவேண்டு மென்பதாம். (1)

திருக்காளத்தி.

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டோடி யாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தரு கேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங் கணக்கென்ன காண்கயி லாபுரிக் காளத்தியே.

(பொ - ரை.) கயிலையென்று சொல்லும்படியான காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே ! (தாயின்வயிற்றில்)பத்து மாதம் வரையிலிருந்து, உலகில் வெளிவந்து, வயதடைந்து, பட்டு முதலிய வஸ்திரங்கள் உடுத்து, முத்தாபரணங்களும், பவளமாலை களும் தரித்து, அங்குமிங்குமோடி விளையாடி (உலக அனுபவமுழு தும்) அனுபவித்தபின்பு இறந்து பூமியில் கிடக்கும் சவத்தின்சமீ பத்திலே இனி இறக்கும்பிணங்கள் சூழ்ந்துகொண்டு அழும் காரண மென்னையோ.

(கு-ரை.) தம்முளொருவனுகவிருந்தவன் மாண்டு பிரத்தியட்ச மாகக் கிடப்பதைக்கண்டு தாமுமிவ்வாறு மாளவேண்டியது நிச் சய மாகலின், இனியடையவேண்டியவற்றை யடைவதற்குப் பிர யோசன மென்னவென்பார், 'கத்துங் கணக்கென்னகாண்' என்ற னர். ஔவையார் "ஆண்டாண்டுதோறு மழுது புரண்டாலு, மாண் டார் வருவரோ மாநிலத்தில்—வேண்டாம், நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும், எமக்கென் னென்றிட் டுண்டிரும்" என்றதனுற் காண்க. (1)

பொன்னுற் பிரயோசனம் பொன்படைத் தார்க்குண்டு
பொன்படைத்தோன்

தன்னாற்பிர யோசனம் பொன்னுக்கங் கேதுண்டத்
தன்மையைப்போ
லுன்னாற்பிர யோசனம் வேணதெல் லாமுண்
டுனைப்பணியு
மென்னாற்பிர யோசன மேதுண்டு காளத்தி
யீச்சுரனே.

(போ - ரை.) திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவ பெருமானே! பொன்னினாலடைய வேண்டிய பிரயோசனம் பொ ன்னினை யுடையாருக்குண்டு, பொன்னின்பிரகாசத்தைப்போன்ற தேவரீரால் பிரயோசனம்அடியேனுக்கு அனேகமாகவுண்டு, தேவரீ ரைவணங்கும் அடியேனால் பிரயோசனம் தேவரீருக் கென்னவு ண்டு (ஒன்றுமில்லை.)

(கு-ரை.) பொன்னினை யொருவன்போற்றி வருவானே யானால் அப்பொன்னினால் அவனுக்கு இம்மையிலனுபவிக்க வே ண்டிய போகமனைத்துக்கும் எதுவாக விருந்து வெகுபுகழினையும் உண்டாக்கும், அப்பொன்னுக்கு அவனாலனுபவிக்கவேண்டியதொ ன்றுமில்லை, அதுபோல திருவருளினை யொருவன் போற்றி வரு வானேயானால் அத்திருவருளினுக்கு அவனாற் செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்பதாம். (2)

வாளரன் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா விளமை துறக்கவல் லேனல்லன் றொண்டுசெய்து

நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்ல ஞனினிச்சென்
றுளாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே.

(பொ - ரை.) வாளைக்கொண்டு (தாயுந் தந்தையும் சம்மதித்துத் தமது) பிள்ளையினை யறுத்துப்படைத்ததுபோல செய்தேனல்லேன், மனைவி சொன்ன ஆணையிற் கட்டுப்பட்டு யௌவன பருவத்தைக் கழித்ததுபோல செய்வேனல்லேன், சிவப்பணி ஆறுநாள்வரையிற்செய்து கண்ணை யகழ்ந்து அப்பியதுபோலச் செய்வேனல்லேன் இத்தகையான திருக்காளத்திப் பெருமானுக்கு அடிமையாகும் விதம் எப்படி.

(கு - ரை.) வாளான் மகவரிந்தவர் சிறுத்தொண்ட நாயனர், இளமை துறந்தவர் திருநீலகண்டநாயனர், கண்ணிடந்தப்பியவர் கண்ணப்பநாயனர், செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து முத்தியைப் பெற்ற நாயன்மார்களிலொருவரை யொத்துவாழாத நான் கடைத்தேறுவ தெப்படி யென்பார் ஆளாவதெப்படியோ என்றனர். (3)

முப்போது மன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினற்
செப்போ திளமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவன்விடு
மப்போது கண்கலக் கப்படவும் மமைத்தா யையனே
யெப்போது காணவல் லேன்றிருக் காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொ - ரை.) திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! ஒரு நாளைக்கு மூன்றுவேளைச் சாப்பிடவும், பின்பு தூங்கவும், பின் காமவிச்சையாய் செப்புக்கிண்ணத்தினை யொத்த சிறுதனத்தியருடன் அணையவும் (காலங்கழித்து) உயிர்விடுந் தருணத்தில் கண்கலங்கியழவும் செய்தனை (இத்தகையான்) ஐயனே! எக்காலத்திலுனைத் தரிசிக்க வல்லவனவேன்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்ச போகமே நித்தியமெனவெண்ணி உண்ணு வதிலேயும், உறங்குவதிலேயும் ஊடலிலேயும் மரணத்தருவாயலில் அந்தோ வாழ்நாளை வீணுகக்கழித்துவிட்டோமேயென நினைந்து துக்கமுற்று இருக்கும்படி எனக்குக் கன்மத்தினை யூட்டிவைப் பாயேல், தேவரீரைத் தரிசித்து உய்யும் வண்ணம் எங்ஙனம் என் பார் எப்போது காணவல்லேன் என்றனர். (4)

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கிளைத்துமின்னு
ரரைக்கே யவலக் குழிபரு கேயசும் பார்த்தொழுகும்
புரைக்கே யுழலுந் தமியேனை யாண்டருள் பொன்முகலிக்
கரைக்கே கல்லா நிழற்கீ ழமர்ந்தருள் காளத்தியே.

(பொ-ரை.) பொன்முகலி நதி தீரத்திலும், கல்லாலவிருட்சத் தின் நிழலினும் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்காளத்தி நாதனே! ஆகாரத்தின் பொருட்டே பகற்காலத்திலேயும் இரவுகாலத்திலே யும் அலைந்து வாடி மின்னற்கொடிபோன்ற மாதர் அரையினிட த்து அப்பிரயோசனமான பள்ளத்தின் சமீபத்தில், வழுக்குநிலம் போன்ற இடத்தினின்று (நீர்முதலிய) வடியும் குழிப்புண்ணுக்கே (நாடித்) திரியும் அடியேனைத் தடுத்தாண்டருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) பகற்காலமாத்திரமேயன்றி, இரவு காலத்திலேயும் வயிற்றினிமித்தம்ஓடியுழன்று அதனுல் தேகமிளைத்தும், மாதர்கள் நிதம்பத்திலே நாட்டத்தையு முடையவனுகிப் பிரபஞ்சமுகமாக விருக்கின்றவென்னைக், குருமூர்த்தியாகி எழுந்தருளி அனேகரை முந்தியகாலத்திலாண்டு கொண்டதுபோல அடியேனையும் தடுத் தாண்டு கொண்டருளவேண்டுமென்பார், 'ஆண்டருள் கல்லாநிழற் கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே' என்றனர். (5)

நாறுங் குருதிச் சலதாரை தோற்புரை நாடொறுஞ்சீ
யூறு மலக்குழி காமத் துவார மொழிந்திடும்புண்
டேறுந் தசைப்பிளப் பந்தரங் கத்துள சிற்றின்பம்விட்
டேறும் பதந்தரு வாய் திருக் காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொ-ரை.) திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாதனே! நாற்றத்தினை வாய்ந்த இரத்தம் ஒடிக்கொண்டிருக்கிற நீர்க்கால், தோலால் அமைந்த புண்குழி, பிரதிதினமும் சீழ் ததும்பும் மலநிறைந்த பள்ளம், ஆசைவழி (புடவையில்) மறைந்திருக்கும் இரணம், மதர்த்த தசையுடன் கூடிய பிளப்பு, இரகசியமாக அனுபவிக்கவேண்டிய அற்ப வின்பம் இத்தகையதனை நீங்கி முத்தியடைதற்கேதுவாயுள்ள திருவடியினைத் தந்தருளுவாய்.

(கு-ரை.) விரும்புதற் கேதுவான ஒரு சிறிது நன்மையின்றி முற்றும் அருவருக்கத் தகுந்த நிலையுடன்கூடிய அசுத்தமாகிய கடலில் தடுமாறுமடியேன் முத்தியென்னுங் கரையினையுடைய தேவரீர் திருவடியாகிய முத்தியைத் தந்தருளவேண்டுமென்பார், 'பதந் தருவாய்' என்றனர். (6)

கைலாயம்.

கான்சாயும் வெள்ளி மலைக் கரசேநின் கழனம்பினேனை
ஊன்சாயுஞ் சென்ம மொழித்திடு வாய்கர வூரனுக்கா
மான்சாயச் செங்கை மழுவலஞ் சாய வளைந்தகொல்லைத்
தேன்சாய நல்ல திருமேனி சாய்த்த சிவக்கொழுந்தே.

(பொ-ரை.) ஞானமணம் வீசும் வெள்ளிமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே! மாமிசம்பொருந்திய (அடியேன்) பிறவியினை

ீக்கிடுவாய், திருக்காரூர்ச் சிவசருமரின்பொருட்டு அழகிய இடது கரத்திலுள்ள மான்சாயவும், வலதுகரத்திலுள்ள மழுசாயவும் பிரணவம்போலும் வளைந்த கொன்றையிலுள்ள தேன்சொட்டவும் அழகிய திருமேனிசாய்ந்த சிவக்கொழுந்தே.

(கு - ரை.) காரூர் என்பது திருவிருஞ்சிபுரம் அத்தலத்தில் திருமஞ்சனம் செய்கையில் திருமுடி எட்டாததுபற்றிக் குந்திக் குந்தி வருந்திய சிவசருமரென்னும் ஆதிசைவச் சிறுவர்க்காக சிவபெருமான் திருமுடியை வளைத்தருளினார். இவ்வருமைச்சரித்திரம் ஷை திரிவிரிஞ்சைத் தலபுராணத்தில் பாலனுக்குத் திருமுடி வளைத்த சருக்கத்தாலுணர்க. (1)

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்துதின்று
பல்லுங் கரையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலு மிருப்பதென் றோகயி லாயத்தனே.

(பொ - ரை) திருக்கைலயிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! இல்லறத்திலிருந்து, நீங்கி, பசியெடுத்தகாலத்தி ல்பிச்சையெடுத்துப்புசித்து பல்லுகளில்,(தாம்பூலந் தரித்தலா லுண்டாகிய) கறையின்றி வெண்மையானவாயாகி ஒருபதார்த்தத்தினும் பற்றுமில்லாமல், சொல்லினும் அச்சொல்லின் பொருளினும் விசாரமில்லாமல் சுகத்தினையே கொடுப்பதான சிவானந்த நித்திரையிலே எக்காலமும் தங்கி வாழ்தலெக்காலமோ (அறியகில்லேன்.)

(கு - ரை.) தேகமுள்ளளவும் பசிப்பிணி யுண்டாகுமாதலின் அப்பிணியை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மாத்திரம் வேண்டிய வொரு கிறியமுயற்சிசெய்துகொண்டு மற்றை யெத்தகைய விவகாரங்க

ளிலும்செல்லாது சுகத்தினை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதாம். (2)

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிர்ச்சிந்தனுய்த்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே.

(பொ - ரை.) தந்தையே! திருக்கைலையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! கோபநீங்கி, ஆசைநீங்கி, செயல்நீங்கி, நினைவுநீங்கி, மறைவுநீங்கி, யாதொரு எண்ணமுமில்லாமல், தனித்தவிடத்திலே தங்கி சிவானந்த நித்திரையாகிய உறக்கத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன்.

(கு - ரை.) அனர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகவுள்ள எந்த விஷயங்களிலும் மனத்தினைச் செலுத்தாமல், ஏகாந்த ஸ்தானத்தி லிருந்து கொண்டு சிவானுபவமாக விருந்து கொண்டிருப்பேனென்பதாம்.

கையார வேற்றுநின் றங்ஙனந் தின்று கரித்துணியைத்
தையா துடுத்துநின் சந்நிதிக் கேவந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிந் துள்ளே யுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
வையாவென் றோல மிடுவதென் றோகயி லாயத்தனே.

(பொ - ரை.) திருக்கைலையி லெழுந்தருளியிருப்பவனே! கையினைநீட்டிப் பிச்சையெடுத்து அப்படியே புசித்துக் (குப்பையிற்கிடக்கும்) கரித்துணியிலுள்ள (கிழித்தலைத்) தையாது தரித்துச் சிவாலயத்தையடைந்து எப்போதும், தேகம் பூமியிற் படும்படிப்

பணிந்து மனத்துள்ளே (விளையுமானந்தத்தினாலே) மயிர்க்கூச் செறிய ஐயனே என்றழுது கூப்பிடுவதென்னாளோ.

(கு - ரை.) அன்னத்திற்றும் ஆடைக்கும் பிரயாசைபடாது ஐயமேற்றும் ஆறு மிச்சியாத யாடையுடுத்தும் வாழுநிலையினை யடைந்திடினும் சிவாலயம் செல்லுதலிலும் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிதலிலும், ஆனந்தமுறுதலிலும், தோத்திரம் செய்தலிலும் நீங்கக்கூடாதென்றனர். (4)

நீறார்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேறுப் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாறாத் தியானமுற் றானந்த மேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராறுப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை.) திருக்கைலையிலெழுந்தருளி யிருப்பவனே! விபூதியணியப்பட்ட தேகமானது மயிர்க்கூச் செறியவும், மனம் நெகிழ்ந்து மெழுகுபோல வுருகித்தளர்ந்து தேவரீர் திருவடியிலே மாறுபடாத தியானம்வைத்துச் சிவானந்தமேற் கொண்டு மார்பினிடத்திலே கண்களினின்றும் ஆற்றினைப்போல வெள்ளம் பெருக் கெடுப்பது என்னாளோ.

(கு-ரை.) விபூதிபூசிச் சிவானந்தக் கண்ணீருங் கம்பலையுமாக நின்று சிவத்தியானமுடன் வாழும் பத்திநிலையே சிறந்ததென்பார் 'கிடப்பதென்றோ' என்றனர். (5)

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புக்கிட வேகாந்த மாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை.) தந்தையே! திருக்கைலையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! திரவியமுடையார் பின்னாலேபோய்த் தனக்குண்டாயிருக்கும் கஷ்டங்களை யெடுத்துச் சொல்லிப் பிரதிதினமும், பல்தெரியும்படிக் கெஞ்சித் தவியாதபடிச் சிவானந்தமனுபவிக்கு மிடத்தில் புகுந்து தன்னந்தனியனாய் ஏகாந்தத்திற்குரிய இடத்திலே கவலையற்று என்றிருப்பேன்.

(கு-ரை.) வயிற்றினிமித்தம் பிறர்பாற்சென்று அவதிப்படாமல் அந்தர்முகமாக விருந்து ஆனந்தங் கொண்டிருப்ப தெந்நாளென்றனர். (6)

மந்திக் குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ் சிந்தையை யானென்செய் வேனெனைத்தீதகற்றி
புந்திப் பரிவிற் குருளையை யேந்திய பூசையைப்போ
லெந்தைக் குரியவன் காணத்த னேகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை.) தந்தையே! திருக்கைலையில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! யான் தாயாகிய குரங்கினை வலிய அதன்மடியைத்தாவிப் பிடித்துக்கொள்ளும் குட்டியினை யொத்திருப்பேனல்லன், நாயினேன் அப்பியாசத்தினைத் தெரிந்திருந்தும் (பாவமான) விஷயங்களையே யெண்ணிகொண்டிருக்கும் மனத்தினைத் (தடுக்க) யான் என்ன செய்திடுவேன், அடியேனைத் தீமையினின்று நீக்கி எனது புத்தியானது ஆசையினால் தனது குட்டியினை வலியத்தாவுகின்ற பூனையினைப்போல ஆட்கொள்ள என்றந்தையாகிய நினக்கு உரியவனாக விருக்கின்றேன்.

(கு-ரை.) மர்க்கட நியாயத்தின்படி நானே தேவரீரைவந்து பற்றிக் கொள்வதற்குச் சத்தனல்லனாகலினாலே, சந்தேகிக்கும்படி

யானவற்றை நீக்கி தேவரீரே வலியவந்து என்னைத் தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டும் என்றனர். (7)

வருந்தேன் பிறந்து மிறந்து மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ் வாரிடத்தி
லிருந்தே னினியவர் கூட்டம்வி டேனின் னஞ்செழுத்தா
மருந்தே னருந்துவ னின்னரு ளாற்கயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை.) திருக்கைலமலையில் எழுந்தருளி யிருப்பவனே! தேவரீர் திருவருளினாலே இனி இறப்பினிலும் பிறப்பினிலும் வருந்தமாட்டேன், மயங்குகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாகத் தங்கேன், நரகினிற்சேரேன், தேவரீரையே தோத்தரிப்பாரிடத்தில் சேர்ந்தேன், அத்தகையார் கூட்டத்தினின்றும் விலகேன் அழகு பொருந்திய பஞ்சாட்சரமாகிய அறியதேனினையுண்பேன்.

(கு-ரை.) திருவருளினை வாய்க்கப்பெற்றார்க்குச் செனனமரணமும், பஞ்சேந்திரிய சேட்டையும், நிரயத்துன்பமும் நீங்கப்பெற்றுச் சிவனடியார்க் கூட்டுறவும் பஞ்சாட்சர தியானமும் உண்டாமென்பதாம். (8)

மதுரை

விடப்படு மோவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படு மோநின் னருளின்றி யேதின மேயலையக்
கடப்படு மோவற்பர் வாயிலிற் சென்றுகண் ணீர்ததும்பிப்
படப்படு மோசொக்க நாதா சவுந்தர பாண்டியனே.

(பொ-ரை.) சொக்கலிங்கப்பெருமானே! சோமசுந்தரப் பாண்டியனே, தேவரீருடைய திருவருளினை யடைதலில்லாமலே, இவ்

வுலகவாழ்க்கையானது என்னுல் நீங்கமுடியுமோ, அங்ஙனம் நீங்கி னும் மனந்தானுறுதிப்படுமோ இல்லை, ஆகலின் நான் எந்நாளும் அங்குமிங்கு மலைதலையின்றி நீங்குவனே, அறிவில்லார் தெருவாயி லிலேசென்று கண்ணீர்வடியத் துன்பமனுபவிக்க முடியுமோ முடி யாது ஆட்கொள்ளுவாயாக.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுடைய திருவருள் கிடைத்தாலல்லா மல் பிரபஞ்சவாசனை நீங்காது, மனமொழிப்படாது அது கிடை யாதாதலினுலே வயிற்றினிமித்தம் கண்ணீர்த்ததும்ப அற்பர்கள் வீடுதோறும் சென்று கெஞ்சிப்பிழைக்க வேண்டியதாயிற்று.

பொது

உடைகோ வணமுண் டுறங்கப் புறந்திண்ணை யுண்டுணவிங்
கடைகா யிலையுண் டருந்தத்தண் ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறு மீசர் திருநாம முண்டிந்த மேதினியில்[றைக்சே
வடகோ டுயர்ந்தென்ன தென்கோடு சாய்ந்தென்ன வான்பி

(போ-ரை.) இவ்வுலகிலே, உடுத்தற்குக் கவுபீனமுளது, நித் திரைசெய்ய வெளித்திண்ணைகளுளது, உண்ணுவதற்கு இலே சாக அடையத்தகுந்த காய்இலையுளது குடிக்கத்தண்ணீருளது அரிய மோட்சவழிக்குச் சாதனமாக இடபவாகனத்தின் மேலெழுந்தரு ளும் சிவபெருமான் திருப்பெயருளது (ஆகலின்) ஆகாயத்திலுலா வும் சந்திரனுக்கு வடக்குமுனை உயர்ந்தென்ன தென்முனை சாய்ந் தென்ன இரண்டுமொன்றே.

(கு-ரை.) உலகத்தின்கண்ணே யின்றியமையாது ஒருவன் அனுபவிக்க வேண்டியன மானத்தைக்காத்தலும் நித்திரைசெய்த

லும், ஆகாரமுண்ணுதலுமாகலின், இவற்றின்பொருட்டு விலையுயர்ந்த பீதாம்பர முதலிய வாடைகளையும், பஞ்சணையிட்ட மஞ்சமும், மதுரம்பொருந்திய பாயாசன்னமும் நாடாமல் ஒரு, கோவணத்துண்டும், தெருத்திண்ணையும், சருகுமுதலியவும் போதுமென்றனர். "சிவசிவவென்னச் சிவகதிதாமே" எனத் திருமந்திரங்கூறுதலினால் துணைக்கே திருநாமமுண்டு என்றனர். சந்திரனுனி வடதிசை யுயரின் உலகத்திலுக்கு க்ஷேமமும், தென்றிசைதாழின் உலகத்தினுக்கு க்ஷாமமுமாம். உலகத்தினைக் கருதார்க்கு அக்குறி என்னபிரயோசனமென்றனர். மணிவாசகர். "எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கே லோரெம்பாவாய்" என்றது மிக்கருத்துக்கொண்டேயாம். (1)

வீடு நமக்குத் திருவாலங் காடு விமலர்தந்த
வோடு நமக்குண்டு வற்றாத பாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடு நமக்குண்டு கேட்டதெல் லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடு நமக்குச் சொலவே யொருவரு மிங்கில்லையே.

(பொ-ரை.) நல்லமனதே; நமக்கு மோட்சவீடு திருவாலங்காட்டுத்தலம், என்றுங் குறைவுபடாத பாத்திரம் சிவபெருமான் தந்த ஓடு. விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கச் செல்வமிகுந்த பட்டினமுண்டு, நமக்குச் சமத்துவமானவரைச் சொல்ல இவ்வுலகிலொருவருமில்லை.

(கு-ரை.) ஒருவன் அத்தியாவசியமாக அனுபவிக்கவேண்டிய பலன்கள் மறுமைக்குச் சிவபோகமும், இம்மைக்குச் சீவபோக முமாம், சிவ போகத்திற்குக்காடும், சீவபோகத்திற்கு நாடும், பிரத்தியட்சமாகவும் இலேசாகவும் இருத்தலின் அவற்றையே நாடியிருப்பவர் தன்னைவிட வேறொருவரில்லையாகலின் ஒருவரும் இல்லையென்றனர். மோட்சவீடாகத் திருவாலங்காட்டினைக் குறித்த

தென்னையோவெனின்? இவ்வுலகில் இதுகாறுமியாரும் மோட்ச மடைந்து சிவபோகமனுபவித்துக் கொண்டிருத்தல் இவ்வுலகிலேயே அது அப்பிரத்தியட்சம்: நாம் காரைக்காலம்மையார் சிவலோகமனுபவிப்பது இவ்வுலகில் திருவாலங்காட்டிலேயே இது பிரத்தியட்சம் ஆகலின் இத்தலத்தினைக் குறித்தாரெனக. (2)

நாடிக்கொண் டீசரை நாட்டமுற் றாயிலை நாதரடி
தேடிக்கொண் டாடித் தெளிந்தா யிலைசெக மாயைவந்து
மூடிக்கொண் டோமென் றுங்காமா யுதங்கண் முனிந்தவென்
பீடிப்பை போநெஞ்ச மேயுனைப் போலில்லைப்பித்தர்களே [றும்

(பொ-ரை.) மனமே பிரபஞ்ச மாயையானது நம்மிடம்வந்து நம்மை மூடிக்கொண்டன வென்றும், மன்மத பாணங்கள் நம்மை பீடிக்கின்றவென்றும் இரங்கிப் பேசுகின்றனை, இவையுண்டாகாதபடி சிவபெருமானைத் தேடி விசாரித்து அவர்பால் எண்ணம்வைத்தாயில்லை, அப்பெருமானுடைய திருவடியினைநாடிச் சந்தோஷித்துத்தெளிவினை யடைந்தாயில்லை அந்தோ! உன்னைப்போலப் பித்தம் பிடித்தவர்கள் (உலகில்) இல்லை.

(கு-ரை.) பிரபஞ்ச மாயா காரியங்களாலுண்டாகிற பற்றும் மாதர் மயக்கால் வரும் இச்சையுமாகிய மோகம், சிவபெருமானை யடையவேண்டிய கதியினை விசாரித்துத் தேர்ந்தார்க்குத் தாக்காதென்பதனை யறிந்தாயில்லை யென்பார் 'நெஞ்சமேயுனைப் போலிலைப் பித்தர்களே' என்றனர். திருமந்திரம். "பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்தோர் பாசம், தெரிந்தேன் சிவகதி செல்லு நிலையை, யறிந்தேன் வினையை யயில்மணவாளன், முரிந்தேன் புரத்தினை மூந்துகின்றேனே" என்றதனாற் காண்க. (3)

கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்றெண்ணப், பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழு, மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான், செய்கின்ற பூசையெவ் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே.

(பொ-ரை.) (அடியார்களுடைய) தீவினையையொழித்த சிவபெருமானே! கைகளானவை (புட்பங்களைக்கொண்டு சிவபெருமானையருச்சிக்கின்ற காலத்தில்) நேத்திரமானவை (அப்பெருமானைப் பாராது) வேறு பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவும், மனமானது (அப்பெருமானைச் சிந்தியாது) யாதாமொரு விஷயத்தினையெண்ணிக் கொண்டிருக்கவும், திருவோடு கூடிய வஞ்சகமாகிய நாவானது (அப்பெருமான்) திருநாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிராமல், வேறு வீண்வார்த்தைகளைப் பேசவும் புலால் நாற்றத்தினையுடைய தேகமானது (தனித்திருக்காமல்) சாமான்யருடன் பரிசித்துக்கொண்டிருக்கவும், காதுகளானவை (தாம் சொல்லும்) மந்திரங்களைக் கேளாமல் அந்நியர் வார்த்தைகளைக் கேட்கவும் விரும்பிச் செய்கின்ற சிவபூசையினைத் தேவரீர் எங்ஙனமேற்றுக் கொள்ளுவீர்.

(கு-ரை.) சிவபூசை செய்கின்ற காலத்தில் அகக்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் ஒத்திருந்தாலன்றிப் பூசையால் விளையும் புண்ணியம் கைகூடாதென்பதாம். பெரியபுராணம். "ஐந்துபேரறிவுங் கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கரணங்க ணான்குஞ், சிந்தையேயாகக் குணமொரு மூன்றுந் திருந்து சாத்துவிகமேயாக, இந்துவாழ் சடையா னாடுமானந்த வெல்லையி றனிப்பெருங் கூத்தின், வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துட் டிளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்" என்றதனாற் காண்க. (4)

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்பல் பச்சிலையா
லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்க வீசனிருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதையோ கெடுவீ ரிந்த மானிடமே.

(பொ-ரை.) செகத்தீரே! (சிவாலயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் (சிவலிங்கப்பெருமானைத்) தரிசனஞ் செய்வதற்குக் கண்ணுண்டு, தியானிக்க மனமுண்டு, (தேவார திருவாசகங்களை) மனமுருகிப் பாடப்பண்களுண்டு, அவற்றைக்கேட்கச் செவிகளுண்டு, அப்பெருமான் திருவடியிலருச்சிக்கப் பச்சிலைகளுண்டு, (இவ்வளவும் செய்யச் சந்தோஷித்தும்) பிரத்தியட்சமாகச் சிவபெருமானிருந்துகொண்டிருக்கையில் (இவற்றிலொருகாரியமும் செய்யாமல்) இந்தத்தேகம் (மடிந்து) மண்ணாகிப்போகின்றது ஐயோ!கெட்டுப்போகாதீர்கள்.

(கு - ரை.) மானிடப்பிறப்பு வாய்ந்தார்க்கு இந்திரியங்களனைத்தும் சுகமாகவிருக்கவும், பூசைக்கு ஏற்ற சாதனங்கள் இலேசாகக் கிடைக்கத்தக்கனவாக விருக்கவும், இவற்றைக்கொண்டு சிவபூசை செய்யப் பிரத்தியட்சமாகப் பெருமானைத்தரிசியாது வீணாகமடிந்து போகின்றார்களென்பார் 'மண்ணுண்டு போகுதையோ' என்றனர். தேவாரம். "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு, அண்ணலாரது கண்டருள் செய்யாநிற்கும், எண்ணியலிபாவிகளீதுணராமலே, நண்ணி வீணாக நழுவுகின்றாரே" என்றதனாற் காண்க. (5)

சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலும்
அல்லிலு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு மாய்ந்துவிட்டோர்
இல்லிலு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருக்குமிடங்
கல்லினுஞ் செம்பிலு மோவிருப் பானெங்கள் கண்ணுதலே.

(பொ-ரை.) எம்முடைய திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெருமான் சிலையிலும் விக்கிரகத்திலுமாத்திரந்தானே எழுந்தருளியிருப்பான் (அங்ஙனமன்று) அவற்றின் மாத்திரமேயல்லாமல் மந்திரமொழியிலும், அம்மந்திரமொழியின் சித்தியிலும், வேதங்களிலும் ஆணவமலத்தினைக் (காரியப்படுத்தலின்) அவ்வாணவமாகிய இருளிலேயும் (சுத்தமாயையினைக்) (காரியப்படுத்தலின்) மாயாகாரியமாகிய வாகாய வெளியிலும், (மெய்கண்டசாத்திரங்களை) ஆராய்ந்து (பிரபஞ்சப்பற்றினை) நீங்கினோர் வீட்டிலும், அடியாரிதயத்திலும் சிவபெருமானிருக்கும் இடங்களாகும்.

(பொ-ரை.) ஒகார இடைச்சொற்குறிய எட்டுவகைப்பொருள்களில் ஈண்டு வினாவுதற்பொருளைத்தந்தது. முதல்வன், உருவமேயெனச்சாதிப்பாரையும் அருவமேயெனச் சாதிப்பாரையும்மறுத்து அருவமாயும் உருவமாயும் இருப்பனென்றும் உண்மையினைவிருத்திச் செய்யுள் விளக்கியது, சிலர் இத்திருச் செய்யுளைக்கொண்டு விக்கிரகவாராதனையை மறுக்க முன்வருவர். அந்தோ! அவர்கள் நெற்றியிலே கண்ணினையுடைய திருவுருவத்தினைத் தெரிவிக்கும் கண்ணுதல் என்னும் அரிய பெரியப்பிரயோகத்தினை யறியாதவரேயாவர், இத்தகையர் பொருட்டேயன்றோ, ஆசிரியர் அத்தகைய பிரயோகம் செய்து வைத்தனர். அன்றியும் அவர்கள் முன்னுள்ளனவும் பின்னுள்ளனவுமாகிய செய்யுள் சம்பந்தங்களை ஆராயாது பரிகசிக்கும் லீட லீட நியாயமாகவும் பேசிச் சருவ வியாபகலட்சணந் தேராதவராவர். (6)

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்
தினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாதநினை [தால்
நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கி நெறியினின்றால்
உனைப்போ லொருவருண் டோமன மேயெனக் குற்றவரே.

(பொ-ரை.) மனமே! இத்தேகமானது (கன்மவினையின்) காரியத்தாலாகிய அக்கன்மத்தினையனுபவுத்து ஒழிந்தால் பின்னர் அத்தேகம் ஒருசிறிது நேரமுமிராது (இங்ஙனமானதால்) சிவபெருமானினுடைய திருவடியினைத்தியானஞ்செய், அங்ஙனம் செய்வாருடன் கூடியிரு, அங்ஙனம் செய்யாரைவிட்டு விலகு, (இச்சன்மார்க்க) வழியில் நடப்பையேல் எனக்குரியத்துணையாவார் உன்னைப்போலொருவ ரெனக்குக் கிடைப்பரோ? (கிடையார்)

(த-ரை.) பிராரர்த்துவவினை யனுபவிப்பதற்கே இத்தேகமோருருவாகி வந்திருக்கின்றது, அவ்வினையனுபவித்து முடியின், தேகம் நழுவிவிடும் அங்ஙனம் நழுவுவதற்கு முந்தியே அடுத்த செனனத்திற்குப் பிராரத்துவமாகவரும் ஆகாமியமேறதபடி சிவத்தியானமும் சிவனடியார் கூட்டுறவுங் கிடைக்கப்பெறின் மறுசெனனமுண்டாகா தென்பதாம். (7)

பட்டைக் கிழித்துப் பருவூசி தன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச் சுருட்டிஎன் மொய்குழலாள்கையில் முன்கொடுத்துக்
கட்டியிருந்த கனமாயக் காரிதன் காமமெல்லாம்
விட்டுப்பிரியவென் றோவிங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே.

(பொ-ரை.) பட்டுவஸ்திரத்தினைக்கிழித்து (அதிலொருதுண்டெடுத்துக்கொண்டு) ஒருபெரிய ஊசியினை யாவலுடனெடுத்து (அத்துண்டினில்) பொருந்தச்சுருட்டி, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற புஷ்பங்களையணிந்த கூந்தலினையுடைய (மனைவியின்) கரத்திலே தந்து சம்பந்தித்திருந்த பெருத்த மாயாசத்தியின் இச்சையினைத்தும் என்னைவிட்டு நீங்க வேண்டுமென்றோ இப்பிரகாரம் சிவபெருமான் எழுந்தருளிவந்தது.

(த-ரை.) மருதவாணர் திருவெண்காட்டிகட்குப் புத்திரராகவிருந்து வளர்ந்து வருகையில் அவருடைய பரிபக்குவம்

கண்டு அவர் துறவடையும்படிக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு காதற்ற ஆசியினைப்பட்டிற் சுருட்டிக்கொடுத்து மறைந்தபோது திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருச்செய்யுளிது. (8)

சூதுற்ற கொங்கையு மாஞர் கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்ற பூசலுக் கென்செய லாஞ்செய்த புண்ணியத்தால்
தீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்று தெளிவதற்கோ
காதற்ற வூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே.

(பொ-ரை.) (சொக்கட்டான்) காயினையொத்த தனமும் பெண்களுடைய ஆலிங்கனமும், சூழ்ந்துள்ள (பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களும்)எப்போதும் செய்துக்கொண்டிருக்கிற துன்பத்திற்கு என்ன செய்வது? (பூர்வசென்மத்திற்செய்த) புண்ணிய வசத்திஞல் மாசற்றமருதவாணன் (எனது) மனத்தினின்றும் (உண்மை) தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டோ காதொடிந்த ஊசியினை எனது காத்தினில் கொடுத்துவிட்டனன்.

(த - ரை.) சொல்கேட்டான் என்னும் பதங்கள் சொக்கட்டானெனத்திரித்து வழங்குகிறது. காதற்ற ஊசியானது நூலினைக் கொண்டு ஆடையைத் தைப்பதற்கு உபயோகப்படாததுபோல மாயாகாரியமாகிய பிரபஞ்சப்பொருளும் அப்பொருளால்வரும் போகமும் ஒரு நன்மையினையுமடையப் பிரயோசனப் படாதென்பதாயிற்று. (9)

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணு மலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ் சேயிந்தப் பூதலத்திற்
தீதுற்ற செல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே.

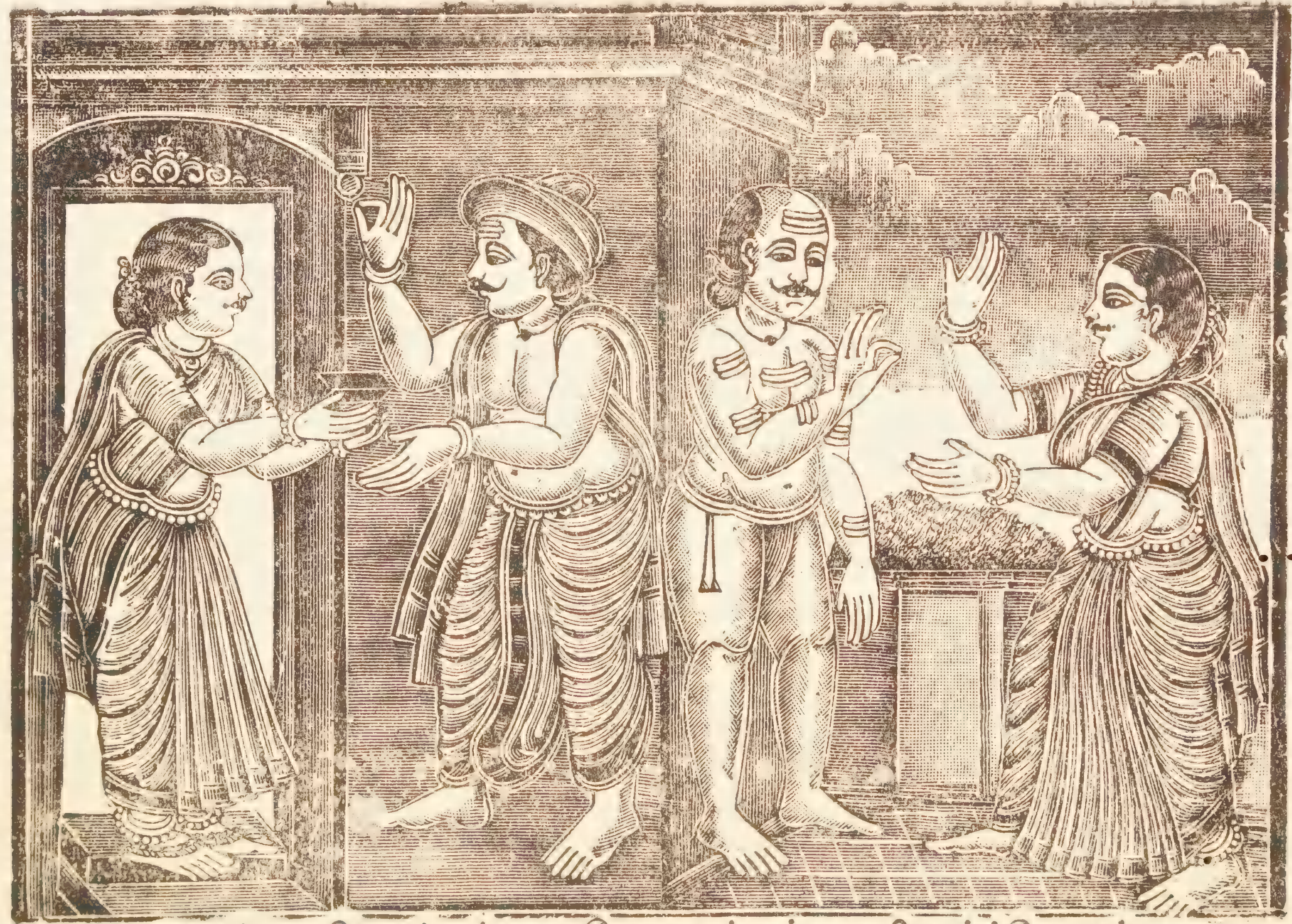
(போ-ரை.)மனமே! (அருச்சுனன்முதலியவரோடு) போர்புரிந்த வலிமைபொருந்திய புயத்தினைவாய்ந்த திருவண்ணாமலைக்கடவுளது தாமரைபோன்ற திருவடியினைப் புட்பங்களைக் கொண்டருச்சித்து எக்காலமும் தோத்தரிக்கும் மனமே இவ்வுலகினில் குற்றமுறுதற்கேதுவாகிய செல்வத்தினுலென்ன பிரயோசனம்? அச்செல்வத்தினைச் சம்பாதித்துப் புதைத்துவைத்தும் பிரயோசனமென்ன? சாகிறகாலத்திலே காதுடைந்த ஒரு ஊசியும் உடன்வராது.

(தா-ரை.) தனக்கென எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுத் தேடும் திரவியமும் அப்படித்தேடிய திரவியத்தைப் பத்திரப்படுத்தவேண்டுமெனும் பாதுகாப்பும் ஆகிய முயற்சியனைத்தும் அப்பிரயோசனமாகி இறந்துபோகும் காலத்தில் ஒரு சிறிதும் கொண்டுபோவதற்கு அச்செல்வத்தி லுபயோகப்படாதென்பதாம். (10)

வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணாசை மங்கையை விட்டுவிடப், போதித்த வன்மொழி கேட்டிலை யோசெய்த புண்ணியத்தா, லாதித்தன் சந்திரன் போலே வெளிச்சமதாம் பொழுது, காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே

(போ-ரை.) பூமியில் வைத்த விருப்பமும், பெண்களின்மீது வைத்த ஆசையும் ஒழித்துவிடுதலே வேதத்தினுட்கருத்தென்று உபதேசஞ்செய்த ஆசாரியமூர்த்தியின் வார்த்தையினைக்கேட்டதில்லையோ பூர்வத்திற்செய்த புண்ணிய விசேஷத்தால் சூரிய சந்திர பிரகாசத்தினையும் ஒத்து உயிர் நீங்குகிற காலத்தில் காதுமுறிந்த ஊசியும் உடன்வராது.

(தா - ரை.) மண்பெண்ணாகிய பற்றிலுள்ள மோகத்தினையொழித்தாலன்றிப் புண்ணியஞ் சித்தியாதெனவுபதேசித்த ஆசாரியமூ



காதற்ற வூசியைக்கண்ட சுவேதாரண்யர் துறவியாய்ப்போதல்.

ர்த்தியின்வார்த்தையிற்கட்டுப்படின் தேகம்நீங்கிய காலத்தில் ஆதாவாக இருப்பது தருமமேயன்றிப் பிரபஞ்ச பதார்த்தத்திலொரு சிறிது மில்லையென்பதாம். இருளிலும் ஒளியிலும் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த ஆன்மாத் தேகத்தினின்று நீங்குகிறகாலத்தில் மாறுதலின்றி ஒரேவெளிச்சமாகத் தோன்றுவது சுபாவசித்தமாதலின் 'ஆதித்தன் சந்திரன்போலே வெளிச்சம்'என்றனர். புண்ணியத்தானென்றதனால் இத்தகைய வெளிச்சம் புண்ணியம்செய்து வாழ்ந்தாருக்கே யன்றிப் பாவம்புரிந்து வாழ்ந்தார்க்குத் தோன்றாதென்பதாம்.

மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந்தன் வாயின்மட்டே
இனமான சுற்ற மயானமட் டேவழிக் கேதுதுணை
தினையா மளவெள் ளளவா கினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாள வென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

(பொ - ரை.) (இறந்தபின் தேகத்தைப்பிறர்தாங்கிச் செல்லுகின்ற காலத்தில்) மனைவியும், புத்திரர்களும், போகமும், செல்வமும், தன்னுடைய வீட்டிலேயே யிருந்துவிடும். இனமாகிய சுற்றத்தினர்கள் மயானம்வரையில் வருவர், உயிர்போம் வழிக்கு என்ன துணையுண்டு (ஒன்றும் இல்லை) ஒரு தினையளவாவது ஒரு எள்ளளவாவது பூர்வம்செய்த தவத்தினையனுபவிக்க அது சிவலோகத்தை யடைய கைவல்லியமாம் இது சாதகமாம்.

(கு-ரை.) மனைவியும், புத்திரரும், போகமும் செல்வமும் உடலுக்கு ஆனந்தத்தினை விளைவித்துக்கொண்டு அதற்குபகாரமாக இருந்தனவேயன்றி ஆன்மாவிற்கன்று, ஆன்மாவினுக்கு உற்றத் துணையாகவிருந்து புண்ணியத்தினையூட்டுவித்தும் பெரும்பிரயோசனத்தினை விளைவிப்பது தவமொன்றேயாகும். (12)

அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட் டேவிழி யம்பொழுக
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந்த ருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

(பொ-ரை.) திரவியமும் போகமும் வீட்டளவிலேயே, கண்களினின்றும் நீர்சிந்தப் புலம்பும் மெல்லியமாதர் தெருவாயற்படியிலேயே, தேம்பித்தேம்பி இரண்டுகரங்களையும் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு துக்கிக்கும் புத்திரர்கள் சுடுகாடு வரையிலேயே (நின்று விடுவர்) துணையாகவருவது இரண்டு வினைகளாகிய புண்ணியமும் பாவமுமாம்.

(கு-ரை.) ஒருவன் இவ்வுலகில் புண்ணியம் செய்துகொண்டிருப்பானுயின் அவனிறந்தபின் அப்புண்ணியம் அவனுயிருடன் சென்று தெய்வலோகத்தில் சேர்க்கும். பாவஞ்செய்து கொண்டிருப்பானுயின் அப்பாவம் அவனுயிருடன்சென்று நரகலோகத்தில் சேர்க்கும் இவ்விரண்டிற்கும் அன்னியமாக விசுவாசித்திருந்தயாவும் வீட்டளவு சிலவும், வீதியளவு சிலவும், சுடுகாட்டளவு சிலவும், தங்கிவிடும். (13)

சீயுங் குருதியுஞ் செழுநீர் வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும் புடைவையொன் றில்லாத போது பகலிரவா
யீயு மெறும்பும் புகுகின்ற யோனிக் கிரவுபகன்
மாயு மனிதரை மாயாமல் வைக்க மருந்தில்லையே.

(பொ-ரை.) (மாதர்கட்குப்) புடவை மாத்திரமில்லா திருக்கின் சீயும், இரத்தமும், நிறைந்த மூத்திரத்துடன் அழுக்கும் தங்கிவழிந்து ஓடவும், எப்போதும் (அவற்றின்) துர்நாற்றத்தினைக்கண்டு

ஈயும் எறும்பும் நுழைகின்ற நிதம்பத்திற்குச் சதாகாலமும் (மோகம் வைத்து) மாளும் மனிதர்களை (அங்ஙனம்) மாயாமல்வைக்க மருந்தொன்றில்லை.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவருளாகிய அமிழ்தம் கிடைத்தாலன்றி மாதர்மயக்கம் தீராதென்பதாம். மாதரை ஆசிரியர் இங்ஙனமிழித்துக் கூறியது என்னையோவெனின்? சாத்திர ஆராய்ச்சி சிறிதுமில்லாத சிலமந்தமதிகள் இதுபோன்ற திருச்செய்யுள்களைப் படித்தபின்னராயினும் சிறிது ஆலோசித்து மாதர்களின் அங்கங்களில் வைத்திருக்கும் மயக்கத்தினின்று நீங்குவரென்னும் காருண்யத்தினாலேயாம். (14)

சீதப் பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினமிரந்து
நீதுய்க்கச் சோறு மனைதோறு முண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்கு ணல்ல விலைமாத ருண்டிந்த மேதினியில்
ஏதுக்கு நீசலித் தாய்மன மேயென்றும் புண்படவே.

(பொ-ரை.) நெஞ்சே! குளிர்ந்த பனியினை (நீக்கிக்கொள்ளுவதற்கு) இலேசாகக் கந்தையுண்டு, பிரதிதினம் யாசித்து நீ சாப்பிடசாதம் வீடுதோறுமுண்டு, காமவிச்சை எழுந்தால் தெருவில் நல்ல பொதுமகளிருண்டு, ஆகையால் இவ்வுலகில் எதன்பொருட்டு மனம் புண்படும்படிச் சலிக்கின்றனை.

(கு-ரை.) குளிருக்குக் கந்தையும் வயிற்றுக்குச் சோறும் காமவிச்சைக்குவேசியும் இலேசாகக் கிடைக்கக் கூடியவைகளாக விருக்கக் கவலையேதுக் கென்பதாம். தேகமுள்ள அளவும் அத்தேகத்தின் இந்திரியங்கட்குச் சுபாவமாக அமைந்துள்ள அழுக்கினைநீக்கிக் கொள்ளவேண்டுவது தருமமாக விருத்தலினால் கண்ணினின்றும் பீளையினையும், காதினின்றும் குறும்பியினையும் மூக்கினின்று சளி

யினையும்வாயினின்று எச்சிலினையும், காதினின்றுகுறும்பினையும்குரியினின்றுநீரினையுகுதத்தினின்றும்மலத்தினையும்நீக்கிக்கொள்ளுதல்போல் சுக்கிலத்தினையுமொழித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பார்விலைமாதருண்டு என்றார். இம்மாதர்கள் ஒருவர்சுதந்தரத்தி லில்லாமல் யாவருக்கும் பொதுவாகஇருந்து விலைக்குத்தகுந்தபடிப்பிறர்சுக்கில உபத்திரத்தையொழிப்பவர்களாகலின் அம்மாதரைக்குறிப்பித்தார். நல்லவிலைமாதர்என்றதுவேசிகளினின்றும் பிரிக்க. துறவிக்கு இங்ஙனம் நிகழ்ச்சியுண்டாதல் தருமமோவெனின் இந்நிகழ்வு மாதரைப் புணர்ந்து இன்பம் அனுபவிக்கவேண்டுமென்னும் கருத்துக்கொண்டன்று, தேகத்தியற்கையாக வுண்டாகும் சேஷ்டையினை நிவர்த்தித்துக்கொண்டு நிஷ்டைக்குப் பங்கம்வராதிருக்க வேண்டுமென்பதே. மாதரைக் கொண்டேயன்றி வேறுவகையாக நிவர்த்திசெய்து கொள்ளக் கூடாதோ வெனின் பெரியோர் சுக்கிலம் அப்பிரயோசனமாகப் படாதென்பது தருமம். துறவிகட்கு இங்ஙனம் இச்சை நிகழ்த்தலில்லை, ஒருக்கால் தேச தருமமாத்திரமாக நிகழின் இங்ஙனம் பரிகரித்துக் கொள்ளலா மென்பதாயிற்று. (15)

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நித்தநித்த
மாறுண்டு லாவி மயங்குநெஞ் சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச் சுகமுமுண்டே.

(பொ-ரை.) பிரதிதினமும் விகாரங் கொண்டு சஞ்சரித்து மயங்குகின்ற மனமே! (குளிக்க) நதியுண்டு, (விடாய்தீர) தோப்புண்டு, (தங்கியிருக்க) அழகிய தெருக்களில் பொது இடமுண்டு, (தரித்துக்கொள்ள) விபூதியுண்டு, (உடுக்க) நீண்ட கந்தையாகிய கவுபீனமுண்டு, (புசிக்க) வீடுகள்தோறும் சோறுண்டு, இவ்வளவும் அனுபவித்தபின் தூங்கியெழுந்தபின் நிஷ்டை கூடியிருக்கச் சுகமுமுண்டே.

(கு - ரை.) இன்றியமையாத வேண்டிய தேக சுகத்திற்குப் பலவற்றை வருந்தித்தேடாமல் இலேசாக யாவற்றையும் அனுப விக்கலா மென்பதாயிற்று. யாவற்றையு மனுபவித்த பின்னர் தன் னந்தனியாக இருந்து சிவயோக நிஷ்டையிலும் கூடிச் சுகமனு பவிக்கலாமென்பார்'சும்மாவிருக்கச்சுகமுமுண்டே' என்றனர். சிவ போகசாரம் "அருளறிந்து தானு மறிவந்தே யாங்குப், பொருளறி ந்து தானடங்கிப் போத—லிருளகல, விம்மா திறந்து விகற்பமற வொன்ருகிச், சும்மாவிருக்கச் சுகம்" என்றதனுற் காண்க. இத் திருச்செய்யுள் சர்வசங்க பரித்தியாகமுற்ற சந்நியாசியாயினும் திரு நீற்றினை விடப்படாதெனவும் ஞானிக்கு விபூதி வேண்டுவதில்லை யென்னும் ஏகான்ம வாதியரை மறுத்துக் கூறிற்று. (16)

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லொடுங்கிவந்தாற்
றடுக்கப் பழைய வொருவேட்டி யுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தால்
கொடுக்கச் சிவ னுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே.

மனமே! தரித்துக்கொள்வதற்கும், போர்த்துக் கொள்வதற்கும், குளிர்ந்த காற்றினுக்கும் வெய்யினுக்கும் வருந்தி வந்தால், அவற்றை நீக்கிக்கொள்ள பழமையான ஒரு வஸ்திர முண்டு, படுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானுல் உலகமுழுவதும் வெ ளித்திண்ணைகள் எவ்விடங்களிலு முண்டு, பசியுடன்வந்திடில்சோறு கொடுப்பிக்கச் சிவபெருமானுண்டு, நமக்கு வேறுவிதமான குறை யொன்று மில்லையே.

(கு-ரை.) உடலைக்காத்திடற்கு இன்றியமையாது ஒருபழைய வஸ்திரமே போது மென்பார் 'ஒரு வேட்டியுண்டு' என்றனர். இ

புண்ணியதேசங்களில் தாங்கள் தாங்கள் வீடுகட்டுங் காலத்திலே யே அஞ்ஞாதாவுடைய அன்னியர் படுக்கவே திருத்திண்ணை யமைப் பது சாம்பிரதாயமாகலின், அத்திண்ணையைக் குறித்தனர். இப்பெ ருந்தருமம் வடதேயத்தி லில்லாமலே யிருப்பது பெருங்குறை 'ஊட்டு வித்தா லாரொருவ ருண்ணா தாரே' என்ற தேவாரத் திரு வாக்கிணுக் கேற்பக் 'கொடுக்கச்சிவ னுண்டு' என்றனர். (17)

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டெ னுப்படி கேட்டுவிட் டோமினிக் கேண்மனமே
ஓடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்ட னடியார் நமக்குத் துணையுமுண்டே.

(பொ-ரை.) மாடுகள் கன்றுகள் இருக்கின்றன, மக்களிருக் கின்றார்கள், என்று சந்தோஷிப்பதெல்லாம்(ஒருகாலத்தில்) அழிவ டையும் எனப் (பெரியோர்களால்) தெரிந்துகொண்டோம், (ஆசை யால்) இனிச் சொல்கின்றேன் மனமே! கேட்பாயாக. பிச்சை யெடுக்க ஓடு உளது, உடுத்துக்கொள்ள கந்தையுளது, மனத்திலே தியானிக்கப்பஞ்சாக்கரமுண்டு, குண்டலமணிந்தநீலகண்டருடைய அடியார்கள் நமக்கு துணையுமுண்டு.

(கு - ரை) முன்குறித்தன இம்மையில் நிலையுற்றனவு மன்று அவற்றால் மறுமைக்கு உதவி செய்வனவுமன்று, பின்குறித்தல் இம் மையில் நிலையுற்றன, இவற்றால் மறுமைக்கு உதவியுமுண்டென்ப தாம் பற்றற்ற பரமசன்னியாசியாயினும், பஞ்சாட்சரஜெபம்விடப் படாதெனவும்அச்செபம்மனதில் தியானமாகஉபாசனை ஜெபம்செ ய்யவேண்டுமெனவும் இத்திருச்செய்யுள் விளக்கியது. பாரமார்த்தி

கத்தில் செபமுதலியதும் வேண்டாமென்னும் ஏகான்ம வாதியவரை மறுத்துக் கூறியது. (18)

மாத்தா னவத்தையு மாயா புரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண் டோநித்த னன்புகொண்டு
வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தா லுலகத் தவர்போ லிருப்பர்பற் றற்றவரே.

(பொ-ரை.) பெரிய பிரபஞ்சத்தால் விளையும் அவத்தையினை யும் மாயையினால் காரியப்பட்ட உடலால் விளையும் மயக்கத்தினை யும் நீங்கினவர்கட்குச் சதா செய்து கொண்டிருக்கவேண்டிய நிஷ் டையொன்றுளதோ, வேண்டியதில்லைநித்தியனுயுள்ள சிவபெருமா னிடத்து அன்பு பூண்டுவேர்த்தபோது ஸ்நானஞ் செய்து, பசியெ டுத்தபோது அன்னமுண்டும், நித்திரை வந்தபோது தூங்கியும். பார்க்கின்றவர்கட்கு உலகத்தினரைப்போலவே வாழ்ந்து வருவர் பிரபஞ்ச பற்றில்லாதவர்கள்.

(ரஃ-ஷி) "நெக்கு நெக்குள்ளுருகி யுருகிநின்று விருத்துங்கிட ந்து மெழுந்து, நக்கு மழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி நானா விதத் தாற் கூத்துநவிற்றிச், செக்கர் போலுந் திருமேனித் திகழநோக் கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப், புக்கு நிற்பதென்று கொல்லோவென் பொல் லாமணியைப் புணர்ந்தே" என்ற திருவாசகத்தின்படி உலகத்த வர் போலிருப்பர் என்றனர். (19)

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்
அன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல்லறமு நட்பும் [லா
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே.

வேன்) பிறப்பதற்குமுன் (பூர்வசென்மத்தினில் செய்துகொண்ட பாவகர்மமோ என்னைக்கழுவிலேறும்படி) விளைந்து விட்டது.

பத்திரகிரி யரசனின் மந்திரி யேவியபடி வெண்காடரைக் காவலாளர்கள் கழுவேற்ற அக்கழுமரத்தினைச் சமீபித்தபோது திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருச்செய்யுளிது, ஆன்மா பரதந்திரனும் பரமான்மா சுதந்திரனு மாகலான் தன்செயலின்றி எல்லாம் அவன் செயலென்றனர்! "சிவ செயலாலேன் யாதும் வருமெனத்தேரேனும்" என்றனர் தாயுமானவரும். (22)

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றென்னைத் தேடிவந்து
பரிவாகப் பிச்சை பகருமென் றூனைப் பதம்பணிந்தேன்
கருவாகு மேதக் கடற்கரை மேவக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கி கொள்ளவல் லோவிங்ஙன் னேசிம னுற்றதுவே.

(பொ-ரை.) சிவவேடங்கொண்டு வீதியிலுலாவி அடியேனை விசாரித்து வந்து ஆசையாகப் பிச்சைகேட்ட வொருவனது திருவடியினைப் பணிந்தேன். பிறப்பென்னும் துன்ப சமுத்திரத்தில் விழவேண்டி யிருக்கும் அடியேனை அடிமையாக்கிக் கொள்ளவன்றோ சிவபெருமான் இங்ஙனம் வந்ததுவே.

(கு-ரை.) தன்னைப் பிறவிக் கடலினின்று மெடுத்து ஆட்கொள்ளும் பொருட்டே சிவனடியார் வேடங் கொண்டுவந்து தன் பாலிரந்தனனென்பார் 'இங்ஙனே சிவனுற்றதுவே' என்றனர். (23)

விட்டே னுலகம் விரும்பே னிருவினை வீணருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டுமி ரேன்மெய் கெடாதநிலை

தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்சொல்லே நான்மறைக்கு
மெட்டேனெ னும்பர மென்னிடத் தேவந்திங் கெய்தியதே.

உலகப்பற்றினை நீங்கினேன், நல்வினை தீவினை யிரண்டினையும் விரும்பேன், (சிவநாமமல்லாத) வீண்வார்த்தை களைப்பேசுபவரிடம் நெருங்கேன், அவர் வார்த்தைகளைச்செவியிற் கேட்டுத் திரியேன், தேகமழியாத சித்தியினை யடைந்தேன், இன்ப துன்பங்களை யிழந்தேன், பழமையாகிய நான்கு வேதங் கட்கு எட்டுதலில்லையென்று சொல்லும்படியான சிவம் என்னிடத் தடைந்தது.

(கு - ரை.) மலத்தடிப்பால் மறைந்து கிடந்த சிவம் என்னி டத்து வெளிப்பட்ட மாத்திரத்துப் பிரபஞ்ச முகமாக வறிய வேண்டியதாகிய விஷய மனத்திலும் இனி மனம் செல்லுதலில் லையாம். (24)

அட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தையைந்தும்
விட்டேறிப் போன வெளிதனி லேவியப் பொன்றுகண்டே
னட்டாகிச் செம்மதிப் பாலூற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாத பேரின்ப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே.

(பொ-ரை.) எட்டுவித அங்கயோகங்களையும், ஆறுவகையான ஆதாரங்களையும், ஐந்துவித பேதமான அவத்தைகளையும் கழித்து கடந்து மேலே சென்ற திருவருள் வியாபகத்திலே ஒரு பொருளி னைத் தரிசித்தேன். (அவ்விடத்தில்) திரட்சியாகிய செவ்விய சந் திரனிடத்துண்டாகும் ஞானமிர்தமுண்டு களித்திருக்க(ஒருவரும்) கிட்டுதற்கரிய சிவானந்த வின்பம் என்றனை யுட்கொண்டு இருக் கின்றது.

(கு - ரை.) யோகம் எட்டாவன: இயமம், நியமம், ஆதனம் பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சாமாதி

ஆராதாரம் ஆறுவன:—மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம்' அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை. அவத்தை ஐந்தாவன:-சாத்திரகம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம். இவற்றைக் கடந்தோர் திருவருண்மயமாகச் சிவராஜயோக நிஷ்டையிலிருந்துகொண்டு ஞானமிர்த முண்டிருப்பரென்பதாம். (25)

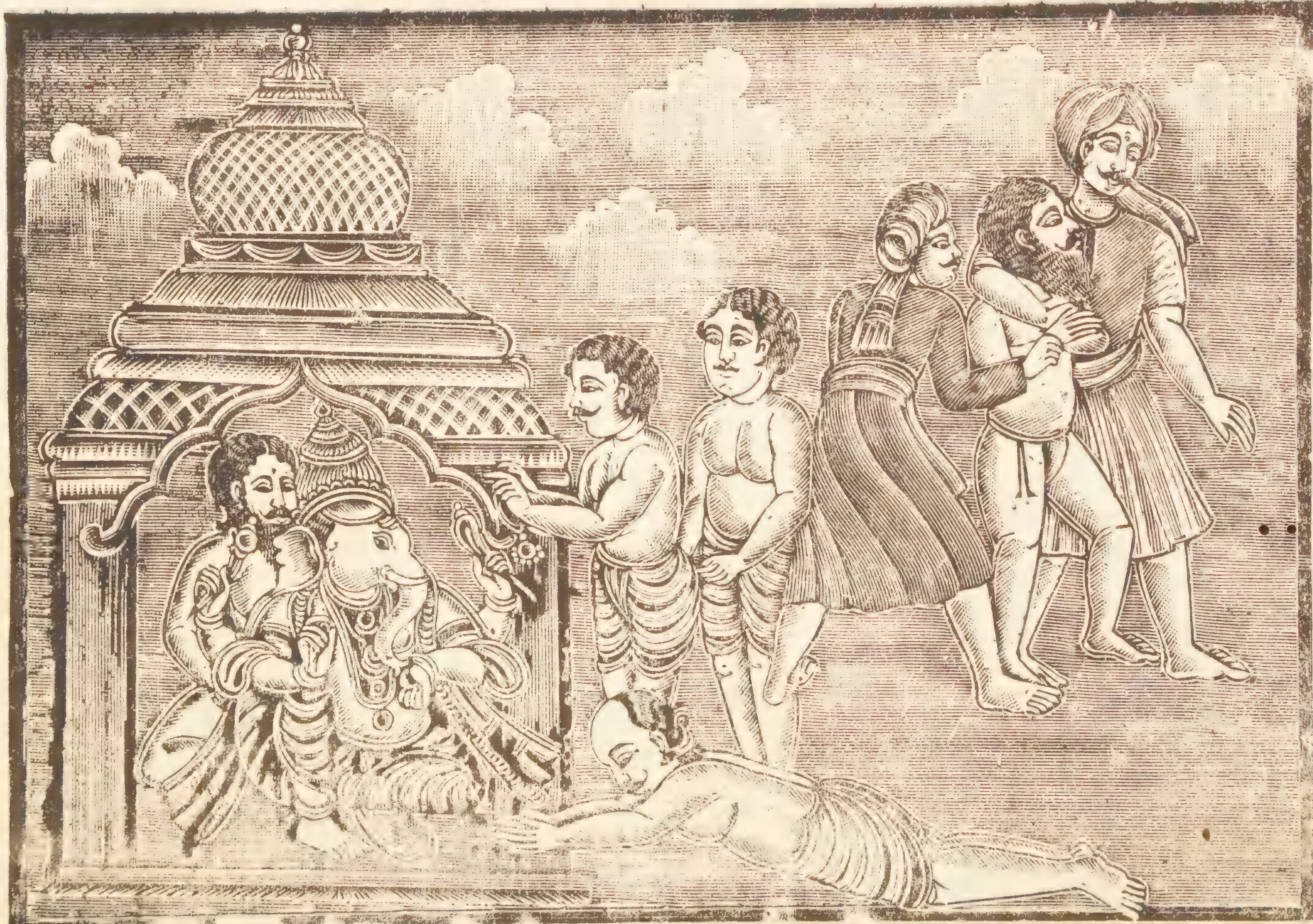
எரியெனக்கென்னும் புழுவோவெனக்கெனு மிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக் கென்னும் பருந்தோ வெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும்புன்னா யெனக்கென்னுமிந் நாறுடலைப்
பிரிய முடன் வளர்த் தேனித னாலென்ன பேறெனக்கே.

(பொ - ரை.) உயிரினின்று நீங்கிய உடனே நாற்றத்திற்கேதுவாயுள்ள இச்சரீரத்தினை நெருப்புக் கொளுத்திவிடும், புழுக்களுண்டாகி மேயும், மண் தின்றுவிடும், பருந்து கொத்தும், நரி பிடுங்கும், அற்பநாய் கடிக்கும் இவையனைத்தும் தனதெனப் பாராட்டும் (இவ்வுண்மையறியாமல்) அன்புடன் காத்துவந்தேன் இதனால் நானடைந்த இலாபமென்னையோ (ஒன்றுமில்லை.)

(தா - ரை.) திருமந்திரம். "உடலாரழியி லுயிராரழிவர், திடம்படு ஞானம் சேரவு மாட்டார்" என்றபடி ஆன்மா ஞானமடைதற்குத் தேகமுமொரு சாதனமாக இருக்க, இங்ஙனம் இழித்துச் சொற்றதென்னையோ வெனின்? தேகமெடுத்தலினால் அடையவேண்டிய இலாபத்தினையடையாதார் உடலினைக்குறித்துக் கூறியபடியேயாம். அங்ஙனமாயின் தன்மேலேற்றிக் கூறியதென்னையெனின்? இது சிவஞானிகள் வழக்கு.

அண்ணாமன் வீதி யாசிருப் பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொரு நாலொன்ப தாமவ ரேவலு நன்னுமிவ்வூர்





ஆண்டிணன் பசிக்கு மடைப்பள்ளி யான சுகமுமெல்லாம்
எண்ணிலி கால மவமே விடுத்தன மெண்ணரிதே.

(போ-ரை.) பொருந்திய உடலாகிய இவ்வூரில் ஆன்மாவா கிய அரசன் (இருதயத்தினை) அரசிருக்கையாகப் பெற்று (மூலா தாரமுதல் ஆஞ்ஞைவரையில் உலாவும் வீதியாகக்கொள்ள முப் பத்தாறு தத்துவங்களும் ஏவற்படைகளாக விருக்கக்கொண்டது. (அன்றியும்) ஆன்மாவினுக்குப் பசியுண்டான காலத்து அதை நிவ ர்த்திக்கத்தகுந்த சமையல் வீடு. இச்சுகங்களை நோக்கி அளவற்ற காலம் வீணே கழித்தனன் அவற்றையெல்லாம் திரும்பவும் நினை த்துப் பார்க்க அருமையாகும்.

(கு-ரை) ஆன்மா அனுபவித்தற் கேதுவாயுள்ள சுகங்களைப் பெரிதாக வெண்ணி யவற்றிலேயே யழுந்திக் கிடந்ததன்றி ஆன் மவனுபவத்திற் கன்னியமாக வோர் சிவானுபவத்தில் இலேசமும் பெற்றேனில்லை யென்பார், 'எண்ணிலிகாலமவமே விடுத்தனம்' என்றனர். (27)

என்பெற்ற தாயருமென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்ற மாதரும் போவென்றுசொல்லிப் புலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம்வந்து குடமுடைத்தார்
உன்பற்றொழிய வொருபற்று மில்லை யுடையவனே.

(போ-ரை.) என்னை (அருமையாகப்) பெற்றெடுத்த தாயா ரும் என்னை (யாதொருவுபயோகத்திற்கும் வாராத) சவமென நீக்கி விட்டனர். (இதுகாறும்) சுகத்தை (என்னால்) அனுபவித்து வந்த பெண்டிரும் விலகிப்போவெனக் கூறியழுதுவிட்டனர். வலிமை யுடைய புத்திரர்களும் மயானத்தில சுற்றிவந்து நீர்க்குட முடை த்து விட்டனர்.

இனிமேல் தேவரீரிடத்து வைத்த பற்றேயன்றி வேறு பற்றுகிடையாது என்னை யடிமையாக உடையவனே!

(கு-ரை.) ஏதோவொரு காரணம்பற்றி என்பால் அதிக விசுவாசம் வைத்தவரனைவரும் அக்காரணத்திற் கேது என்பால் நிகழாமைகண்டு முற்றும் வெறுத்து விட்டனர். தேவரீரை மறந்து அவர்பால் வைத்திருந்த பற்றுனது இப்போது நீங்கிவிடவே நின்னைவந்தடைந்தேன் ஆட்கொள்வாயாகவென்பார். 'உன்பற்றொழியவொரு பற்றுமில்லை' என்றனர், தாயார், மாதர், மைந்தரெனப் பன்மையிற் கூறினமையின் முன்சென்மங்களி னடந்தவற்றை விளக்குவதாயிற்று. (28)

கறையற்ற பல்லுங் கரித்துணி யாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்ற நெஞ்சமும் பொல்லாத வூணும் புறந்திண்ணை
தறையிற் கிடப்பு மிரந்துண்ணு மோடுஞ் சுகமறியக் [யுங்
குறைவற்ற செல்வமென் றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே.

(பொ-ரை.) (தாம்பூலம் தரித்தலால் விளையும்) கறையில்லாத பல்லும், அழுக்குத்துணியும், பொறுமை வாய்ந்த மனமும், சுவையில்லாத உணவும், வெளித்தெருத் திண்ணையும், பூமியின்மீது படுக்கையும், யாசித்து உண்ணுதற்கேற்ற மண்ணோடும் (இவையனைத்தும்) உலகப்பிரசித்தமாக யாதொரு குறைவில்லாத செல்வமென்றே அழகிய வேதங்கள் முறையிடுகின்றன.

(கு-ரை.) முற்றுந்துறந்த பெரியோர்கள் தாங்கள் இன்றியமையாது அனுபவிக்க வேண்டியவை இலேசாகக் கிடைத்தற்குரிய பதார்த்தங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமென்றிப் பிரயாசைப்பட்டுச் சேகரித்தற் குரியவைகளாக விருக்கப்படாதெனவும் அவையே, சிறந்தவை யெனவும் கூறுவார் 'குறைவற்ற' செல்வமென்றே என்றனர். (29)

எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்குமொன்றாய்
முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பார் கருத்தில்வையார்
பட்டப் பகலை யிரவென்று கூறும் பாதகரே.

(பொ-ரை.) எட்டுத் திக்குகளினும், பதினாறு கோணங்களினும் எவ்விடத்தும் ஒரே தன்மை வாய்ந்து வியாபகமாக இருக்கும் அருட்பெருஞ் சோதியினை, அறிவினர் யாவரும் (அப்பெருமானைப்பற்றிச் சொல்லும் நூல்களை) கயிற்றாற்கட்டிச் சுருட்டித் தங்கள் கக்கத்தில வைப்பவரே யல்லாமல், மனத்தில் வைக்கமாட்டார்கள், அத்தன்மையினர் பட்டம் பகலை இரவென்னச் சாதிக்கும் பாவிகளே யாவர்கள்.

(கு-ரை.) சதாகாலமும் சாஸ்திரங்களைப் படித்து அவற்றைக்கையில் வைத்துக்கொண்டு மூடர்கள் திரிவரேயன்றி அச்சாஸ்திரங்களில் சிவபெருமான் சர்வ வியாபகமாகவுள்ள தன்மையினைத் தெரிந்து மனத்துட்கொள்ளாது அப்பெருமான் ஏகதேசியெனவே சாதிப்பர் என்பதாம். (30)

வாய்நாறு மூழன் மயிர்சிக்கு நாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறு மங்கம் பிணவெடி நாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
சீநாறும் யோனி யழுநாறு மிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறு மங்கையர்க் கோவிங்ங னேமனம் பற்றியதே.

(பொ-ரை.) வாயில் (ஊத்தை) நாற்றமெடுக்கும், சிக்குண்ட மயிரினில் (அழுக்கு) நாற்றமெடுக்கும், மையிட்டிய கண்களில் (பீளை) நாற்றமெடுக்கும், தேகத்தில் பிணநாற்றமெடுக்கும், பெரிய பள்ளமாகிய யோனிக்குழியில் சீழ்நாற்றமெடுக்கும், குறியில்வெண்மைநாற்றமெடுக்கும், அன்றியும் இந்திரியச்சேறு சிந்துதலினால்

பாய்நாற்றமெடுக்கும் இத்தகைய அசுத்தங்கள்வாய்ந்த மாதர்களிடத்திலேயே (அடியேன்,) மனமானது இச்சைகொண்டது.

(கு - ரை.) கிரியையாளர்களாகிய புபூட்சுக்கள் பகிர்முக நோக்க முடையார், முமூட்சுக்கள் அகமுக நோக்குடையார், ஆதலின் மாதர்கள் மேல்கொண்ட அலங்காரத்தால் மயங்கி அவர்பா லாசையுற்று வேறு சிந்தையின்றி மயங்கிக் கிடக்கின்றனர். கிரியையாளர்களாகிய புபூட்சுக்கள் அகமுகவிசாரணையில்லாத வேடத்தால் மயங்காது அவவேடத்தினைக் கொண்டிருக்கிறதேகத்தின் அங்கங்களொன்றினையும் விசாரித்து அவற்றிலுள்ள குற்றங்களை நாடிவெறுப்பார்கள் முமூட்சுக்கள். ஆகவே 'மங்கையர்க்கோ விங்ஙனேமனம்பற்றியதே' என்றனர். (31)

உரைக்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித் தரிக்கத் திருநீ றுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக் கரித்துணி யாடையு முண்டெந்தச் சாதியிலு
மிரக்கத் துணிந்துகொண் டேன்குறை வேது மெனக்கில்லையே.

(பொ - ரை.) வாயாரச் செபித்தற்கு நன்மையான மகா பஞ்சாக்கர மந்திரமுளது, வேதத்தில் சொல்லியபடியே சந்தோஷித்துத் தரித்துக்கொள்ள திருநீறுளது, விடுத்திக்கொள்ள வீதிக்குப்பைகளில் அழுக்குத் துண்டான ஆடையுண்டு, எத்தகைய சாதியினும் யாசிக்க தைரியங் கொண்டேன் இனி யாதொரு குறைவுமில்லை அடியேனுக்கு.

(கு-ரை.) ஒவ்வொருவரும் மனோவாக்குக் காயங்களைச் சுத்தி செய்து கொண்டால் அடையவேண்டிய சிவசாம்பிராச்சியமாகிய திருவருளினை யடைந்து விடலாம், அங்ஙனம் சுத்தி செய்வதற்கு மனம்வாக்கென்கிற பதார்த்தங்களைத் தெரிவித்தனர். மந்திரநாயக

மாகியபஞ்சாக்கர மகா மந்திரத்தினை மனத்தாலெண்ணி வாக்கால் செபிக்கவே மனமும் வாக்கும் சுத்தியாய் விட்டன. காயத்தில் வேதபடிதமாயுள்ள விபூதிதரிக்கவே காயம் சுத்தியாய்விட்டது. ஆகவே 'திருவெழுத்தைந்துண்டு' திருநீறுமுண்டு என்றனர். இன்றியமையாது தரிக்கவேண்டிய கௌபீனத்திற்குக் கரித்துணியைக் குறிப்பித்தனர். 'சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை' என்ற பூலோக சரஸ்வதியின் வாக்கியத்தினை மேற்கொண்டு 'எந்தச்சாதியிலும்' இரக்கத்துணிந்து கொண்டேன் என்றனர். (32)

ஏதப்பட் டாயினி மேற்படும் பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட் டாயில்லை நல்லோ ரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட் டாய்மட மாதர் கலவி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட் டாய்நெஞ்ச மேயுனைப் போலில்லை பித்தருமே.

(பொ-ரை.) மனமே! உலகத்துன்பத்தினையடைந்தாய், பெரியோரிடம் நாடி இனிமேலடையப்போகும் துன்பங்கள் இன்னதெனத் தெரிந்துகொண்டு அறிவிற் கொண்டாயில்லை, அற்பவறிவினால் துக்கமடைந்தனை, அறியாமையினையுடைய மாதர்கள் சையோக மயக்கத்தினாலே பேதையாயினை பித்தர்களுள் உன்னைப் போ லொருவனுமில்லை.

(கு-ரை.) அறியாமையால் இதுகாறும் அனுபவித்த துன்பங்களத்தனையும் போக இனிமேலாகிலும் துன்பங்களடையாதிருக்க வேண்டியதற்காகப் பரிகாரம் பெரியோரை யடுத்துத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இன்னமும் மாதர் மயலில் மடக்குண்டு கிடக்கின்றுயாதலின், 'உனைப்போலில்லை பித்தருமே' என்றனர். (33)

சுரப்பற்று வல்வினை சுற்றமு மற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்று மங்கையர் கைபிணக் கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்று நாதனை வாயார வாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற் றிருப்பதன் றோபர மாபர மானந்தமே

(பொ-ரை.) பெருமானே! (நானிவ்வுலகில்) வீண்வார்த்தை பேசுதலில்லாமல், தீயவினைகளடைதலில்லாமல், உறவினர்(நெருக்கம்) இல்லாமல், வஞ்சகமில்லாமல், மாதர்கள் சிநேகமில்லாமல், சஞ்சலமில்லாமல், அளவு கடந்து சிவபெருமானை வாய்நிரம்ப வாழ்த்துதலைச்செய்து மனமொடுங்கி அவாவில்லாமல் இருக்குந் தன்மையல்லவோ, விசேஷ ஆனந்தநிலை.

(கு - ரை.)மாயாகாரிய ரூபமாகிய போகமனைத்தும் பிரபஞ்சத்தில் நழுவ விட்டாலன்றிச் சிவபெருமானை வாயாரவாழ்த்தி ஏத்துதற்கு அனுகூலமுண்டாகாதெனவும் அங்ஙனம் ஏத்துதலினாலே தான்பெரும் ஆனந்தமுண்டாமெனவும் விளக்கினாராயிற்று.

பேய்போற் றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
நாய்போ லருந்தி நரிபோ லுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற்கருதித்தமர்போ லனைவர்க்குந்தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போ லிருப்பர்கண் டீருண்மைஞானந் தெளிந்தவரே.

(பொ - ரை.) மெய்ஞ்ஞானம் உணர்ந்தவர்கள் பேய்பிடியுண்டவனைப்போலச் சஞ்சரித்து, சவம்போல அசைவின்றிக் கிடந்து, அந்நியர் கொடுக்கும் பிச்சையினை நாயினைப் போலுண்டு, நரியினைப் போல அலைந்து கற்புடைய மாதர்களை அன்னையர்போலெண்ணி சுற்றத்தினரைப்போல எவருக்கும் இதம்பேசி, 'புத்திரனைப்போல' இருந்துக்கொண்டிருப்பர்.

(சு-ரை) தனக்கென ஒருபயனை நாடாதபெரியோர்கள் கண்ட கண்டவிடங்களிற்றிரியினும் திரிவர், அசைவற்றிருப்பினு மிருப்பர், உண்ணினும் உண்பர், உண்ணாதிருப்பினுமிருப்பர், பேசினும் பேசுவர், பேசாதிருப்பினுமிருப்பர், பிதாவைப் போலிருப்பினுமிருப்பர், புத்திரனைப் போலிருப்பினு மிருப்பரென்பதாம். ஒரு தன்மை கூறவே அதற்கினமான வேறுதன்மையினையும் கூட்டி யுரைத்தல் சம்பிரதாயமாம். (35)

விடக்கே பருந்தின் விருந்தே கமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கே புழுவந் துறையிட மேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கே கருவி தளர்ந்துவிட் டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கே யுனைச்சுமந் தேனின்னி னேது சுகமெனக்கே.

(பொ-ரை.) மாமிசபிண்டமே! பருந்துண்பதற்கேற்ற விருந்தே கமண்டலத்தினையேந்திய வீணனாகியபிரமன் சிருஷ்டித்த வளையே! கிருமிகள் வாசம் செய்யுமிடமே! நன்மையென்பது சிறிதுமில்லாவுடலே! நரம்புதளர்ந்து பிணமாய் விடில் ஈன்றெடுத்த அன்னையும் நெருங்காத சம்பந்தமுடைய பொருளே! உன்னை யிதுகாறுந் தாங்கினேன் உன்னாலேது சுகமெனக்குண்டு.

(சு - ரை.) உலகிலெவ்வொருவரும் ஒருபொருளைப் பரிப்பது அப்பொருளால் பின்னொருகாலத்தில் ஒருநன்மையினையடையலாமெனக்கருதியேயாம். உடலாகியநீ உனக்குரிய மனம்வாக்குகாயங்களால் இன்றியமையாது செய்யவேண்டிய சிவத்தியானமும் சிவதோத்திரமும் சிவபூசையு முறையேசெய்யாது வாழ்ந்தாயாதலின், உன்னைச்சுமந்து திரிந்ததினாலே என்னப்பிரயோசனங் கண்டேனென்பார், நின்னினேது சுகமெனக்கே என்றனர். (36)

அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற் பயனென்ன நின்னை யொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந் தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப் படிவரு மோசலி யாதிரென் னேழைநெஞ்சே.

(பொ-ரை.) அறியாமையினையுடைய மனமே! ஒரு துன்பம் வந்தடைந்த காலத்தில் அழுதலினாலே என்னப் பிரயோசனம், அப்போது துக்கித்தலினாலே யென்னப்பிரயோசனம், உன்னை வேறொருவர் மனநோகச் சொல்லினும் குற்றத்தைச் சிந்திப்பதி லென்ன, இவற்றாலாவது ஒன்றுமில்லை பிரமனெழுதிய தலைவிதிப் படியல்லாது விளையுமோ இவற்றிலொன்றினுக்கும் சலியவேண் டுவதில்லை.

(கு-ரை.) அவரவர்கள் பூர்வஜென்மத்திற்குத் தக்கபடி சிவாஞ் ஞையை மேற்கொண்டு பிரமன் விதித்தவற்றை யநுபவித்துத் தீர வேண்டுமேயன்றி அதுபற்றி விசனமுதலியவற்றை அடைதலினால் சிறிதும் பிரயோசனமில்லையென்பார் 'ஆவதில்லை' என்றனர்.(39)

ஊரீ ருமக்கோ ருபதேசங் கேளு முடம்படங்கப்
போரீர் சமணைக் கழுவேற்று நீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
சாரீ ரனந்தலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகநகைக்க
வேரி ருமக்கவர் தாமே தருவ ரிணையடியே.

(பொ-ரை.) ஓ ஊரிலுள்ளவர்களே! உங்கட்கொரு உபதேசம் செய்கிறேன் (கவனமாய்க்) கேளுங்கள், (உங்களுடைய)தேகமுழு வதும் (மதுரையின்கண்ணே) சமணர்களைக்கழுவிலேற்றிய திருநீற் றினைப் பூசிக்கொள்ளுங்கள், (உங்களுடைய) சுற்றத்தினர்களினின் றும் பிரிந்து(பொதுவாயுள்ள) வெளித்திண்ணைகளில் சிவயோக

நித்திரைசெய்து கொண்டிருங்கள், உலகம்சிரிக்கச் சிவவேடமாகிய அழகினைக் கொள்ளுங்கள் (இங்ஙனஞ்செய்யின்) அப்பரமசிவமே அவருடைய இரண்டு திருவடிகளைத் தந்திடுவர்.

(கு-ரை.) திருவெண்காடர் தாம் அனுபவித்துவரும் சாதனத்தினை உலகத்தாருக்கு தெரிவித்து உய்யும்பொருட்டுக் கருணைமிகுதியால் உபதேசித்தருளினர். மதுரையின் கண்ணே கூன்பாண்டியனுக்குச் சுரநோயுண்டாக அப்பாண்டியன் ஆசிரியர்களாகிய சமணமுனிவர்கள் பெரும்பிரயத்தனத்தால் தீராதிருக்க, திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளி "மந்திரமாவதுநீறு" என்ற திருப்பதிகத்தேவாரத்தைப்பாடி விபூதியிட்டு அச்சுரநோயைத்தீர்த்து அப்பாண்டியனையும் சைவனாக்கினர். தோல்வியடைந்த சமணர்களைப் பாண்டியன்கழுவேற்றினன். அக்குறிப்பினை விளக்கி விபூதியின் மகிமையினை விளக்குவான் 'சமணைக்கழுவேற்று நீற்றை' என்றனர். (57)

நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந் தா யில்லை மாமறைநூல்
ஏற்றிக் கிடக்கு மெழுகோடி மந்திர மென்னகண்டாய்
ஆற்றிற் கிடந்துந் துறையறி யாம லலைகின்றதே.

(பொ-ரை.) மனமே! விபூதியினைத் தரித்தென்ன (கங்கை முதலிய ஆறுகளில்) தீர்த்தமாடுதற்குப் போயென்ன (எடுத்தவுடலைமாற்றி) ஞானவானாய்ப்பிறக்க நல்லவகைதெரிந்து கொண்டாயில்லை, பெரியவேதங்களில் எழுதிக்கிடக்கும் அனேக கோடான கோடி மந்திரங்களின் (உண்மையினை) என்னவென்று தெரிந்தாய்; பிரபஞ்ச நதியிலேயிருந்து (திருவருளின்) துறைதெரிந்து கொள்ளாமல் அலைகின்றனை.

(த-ரை.) பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே மாயாபோக விஷயங்களிற் கட்டுண்டு அதிலேயே யழுந்திக்கிடப்பவர்கட்கு, விபூதியினாலும், புண்ணிய தீர்த்தங்களினாலும் பிரயோசனமில்லை யென்றனர். ஆகவே சாதனங்களை அன்புடனே செய்யவேண்டுமென்பதாம். (39)

ஓங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய் முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி னாலுலகு
நீங்காம லீங்கி நிறையா நிறைந்து நிறையுருவா
ஆங்கார மானவர்க் கெட்டாக்கனிவந் தமர்ந்திடுமே.

(பொ-ரை.) பிரணவசொரூபமாகிய பொருளினிடத்தே ஒப்பற்ற (நாதமெனும்) விதையானது அழகாக உற்பவித்த பிரயோசனத்திலே யிருக்கினும் அறிவிலே தோன்றுதபடி நீங்கி, மாயா விஷயங்களில் நிறையாமல் (திருவருளி) னிறைவில் நிறைந்து வியாபகமாய் அகங்கார சொரூபிகட்கு எட்டாத சிவமாங்கனியானது கிடைக்கப்பெறும்.

(த-ரை.) பிரணவத்தின் கண்ணே நாத மாத்திரமா யெழுந்த உண்மையினை விசாரித்தால் பிரபஞ்சசொரூபம் தோன்றாது அந்நாதத்திற்குக் காரணமாகிய சிவபெருமான் வெளிப்பட்டருளுவனென்பதாம். சுதந்தரவீனமுடையார்க்கே இப்பேறு உண்டாமென்பார் 'ஆங்காரமானவர்க்கெட்டா' என்றனர். (40)

விதியார் படைப்பு மரியா ரளிப்பும் விபன்கபிலைப்
பதியார் துடைப்புநம் பாலணு காது பரானந்தமே
கதியாகக் கொண்டுமற் றெல்லாந் துயிலிற் கனவெனநீ
மதியா திருமன மேயிது காணன் மருந்துனக்கே.

(பொ - ரை.) மனமே! பிரமனுடைய சிருஷ்டிப்பும், விண்டுவினுடைய இரட்சிப்பும், பெருமை பொருந்திய கயிலைப்பெருமான் சங்காரமும், நம்மிடத்து நிகழாது சிவானந்தமே துணையாகப்பெற்று, மற்றப்பிரபஞ்ச போகமனைத்தும் தூக்கத்திற்கண்ட கனாப்பொருள்களைப் போலக் கருதாமலேயிரு, இதுவே உனக்கு நல்லமருந்தாகும்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்ச காரியங்களைத் துச்சமெனக் கழித்துத் திருவருளையே ஆதாரமாகக்கொண்டு சிவானந்தத்தினை நாடியிருப்பவர்கள் முத்தொழிலிற் கட்டுப்படார்கள். அங்ஙனமுத்தொழிலிற் கட்டுப்படுதற்கேதுவாயுள்ள வினைநோயை நீக்குதற்கு இச்சாதனமேமருந்தாம். (41)

நாய்க்குண்டு தொண்டு நமக்குண்டு பிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட் சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டு தேசிகன் றன்னருணோக்கங்க ணோக்குதற்கே.

(பொ - ரை.) நாயானது (வீடுதோறும் பொருந்தித்தின்பதற்கு) எச்சல்இலை உளது, நமக்கு (ஊரார் இடுகின்ற) பிச்சைசோறு உளது, இயமனை செயிப்பதற்குப் பஞ்சாட்சர மகாமந்திரம் வாயிலுளது, மதியாமல் (எதிர்த்துவருகின்ற) பேயினை ஓட்டுதற்கு விபூதியுளது, பிரமிப்பை யடையச்செய்கின்ற ஜென்மநோயாகிய பிணிக்கு ஆசிரியனுடைய திருவருணோக்கமானது நம்மை நோக்குதற்கு உளது.

(கு-ரை.) நாய்க்கு எச்சிலை வீதிகடோறும் (இலைசாகக்கிடப்பதுபோலப் பிச்சைச்சோறும் நமக்குக்கிடைக்குமென்பார் நாயைக் குறித்தனர், பஞ்சாட்சரமகாமந்திரம் செபித்தாலன்றி எமபயம் நீங்காதென்பார். நமனைவெல்ல வாய்க்குண்டு மந்திரபஞ்சாட்சரம்

என்றனர். சாட்சி மார்க்கண்டேயர். ஔவையார். 'சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு, அபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம், இதுவே மதியாகு மல்லாதவெல்லாம் விதியேமதியாய்விடும்,' என்றதனுற் காண்க. எத்தகைய சமயத்தினரும் பேயாற் பிடியுண்டார்க்கு விபூதிப்பிரயோகமே செய்யவேண்டு மென்பார் 'பேய்க்குண்டு நீறு' என்றனர். எனவே, சிவனடியார்கட்குப் பேய்ப்பிடிப்பும் எமபயமு மிராதென்பதாயிற்று. (42)

நேமங்க ணிட்டைகள் வேதங்க ளாகமநீதிநெறி
யோமங்க டர்ப்பணஞ் சந்தி செபமந்திர யோகநிலை
நாமங்கள் சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்க டோறு மிவர்செய்யும் பூசைகள் சர்ப்பனையே.

(பொ-ரை.) நியமங்களை யனுஷ்டித்தல்களும், தியானம் கூடுதலும், வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்தலும், ஆகமங்களை யோதுதலும், (இந்நூல்கள்) சொன்னபடி, நியாய வழியிலிருத்தலும், ஓமங்கள் வளர்த்தலும், தர்ப்பணம்புரிதலும், சாந்தி நடத்தலும், செபம் பண்ணுதலும், மந்திரம் செபித்தலும், யோகநிலை கூடுதலும், தெய்வப் பெயர்களைச் சொல்லுதலும், சந்தனம் விபூதி தரிப்பித்தலும், நன்மையாகவே நாள் முழுவதும் இத்தகையர்புரியும் பூசைகளும் வஞ்சனையாகவே முடியும்.

(கு-ரை.) மனத்தினை யொருவழிப்படுத்தி வேறுசிந்தனை சிறிதுமின்றி மேற்சொன்னவற்றைச் செய்யின் பலனுண்டாமேயன்றி மனத்தினைப் பலவழியிலலையவிட்டு என்ன செய்யினும் சிறிதும் பிரயோசனமில்லை யென்பார் 'சர்ப்பனையே' என்றனர். இவ்வாசிரியரே "கையொன்றுசெய்ய விழியொன்று நாடக்கருத்தொன்றெண்ணப், பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழும், மெய்யொன்றுசார செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான், செய்

கின்ற பூசையெவ்வாறு கொள்வாய் வினைதீர்த்தவனே" என்றதனுற் காண்க. (43)

நாமெனத் தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்ச
மேனிப் படிக்கெட் டுழலுகின் றாயினி யேதுமிலா [மே
வானத்தின் மீனுக்கு வன்றூண்டி லிட்ட வகையதுபோற்
போனத்தை மீள நினைக்கின்றனையென்ன புத்தியிதே.

(பொ - ரை.) நல்லமனமே! நான் எத்தனை அறிவுகளைச்சொல்லிடினும் கேட்டுத் தெரிந்தாயில்லை, காரணமென்ன? இவ்வகையாக விதரீதப்பட்டுப் (பிரபஞ்ச) விடயங்களில் திரிகிறாய், ஆகாயத்திலுள்ள விண்மீனாகிய நட்சத்திரங்கட்கு தூண்டில் எறிந்த (அறிவில்லாத) வகையைப்போல் இனியாதொரு சம்பந்தமுமில்லாமல் நீங்கிய பொருளினை விரும்புகின்றனை இது எவ்வகையான அறிவு.

(கு-ரை.) உலகிலொருவன் சென்ற விஷயங்களைப்பற்றி மறுபடியும் எண்ணி எண்ணித் துக்கித்தல் ஆகாயத்திலுள்ள விண்மீனைப் பிடிக்கவேண்டுமெனக்கருதிப் பூமியிலிருந்தபடி தூண்டின் முள்ளைப்போலக் கருதும் அறிவீனத்தினையொக்கு மென்பதாம்.

அஞ்சக் காமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக் களைபறித் தேன்வளர்த் தேன்சிவ போகத்தையே.

(பொ-ரை.) பஞ்சாட்சரமென்று சொல்லப்படும் கோடாலியினால் இவ்வைம்புலன்களுந் தோன்றுகிற வஞ்சகத்தையுடைய கட்டையை முதலறும்படிவெட்டி அந்நிலத்தினைக் கொழுமையாக்கி

அதிகமாகத் திருத்தஞ்செய்து சதாசிவம் என்று சொல்லப்படுகின்றவிதையை நட்டுக் கூட்டமாகிய களைகளைப்பறித்தேனாகிச் சிவபோக மென்னும் பயிரை வளர்த்தேன்.

(கு-ரை.) ஒருவனுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தியான மந்திரம் இருந்து கொண்டிருக்குமாகில் ஐம்புல சேஷ்டைகள் ஒடுங்கிப்போகும். அவையொடுங்கவே, மனநிலையுறும், நிலையுறவே சதாசிவதியானத்திற் கேதுவாகும். எதுவாகவே சிவபோகம் விளையுமென்பதாம்.

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங் கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநாள்
நீயாரு நானு ரெனப்பகர் வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும் வந்து குடிகொள்வ ரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல்லாற் பின்னை யேதுநட் பாமுடலே.

(பொ-ரை.) உடம்பே! (உன்னை) வருந்திப்பெற்றெடுத்ததாயாரும் உனைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த (உறவினரும்) உன்பால் நேசம் (வைத்திருந்த) மனைவியரும் (உனக்கெனவொரு) செயலில்லாமலிருக்கும் மரணகாலத்தில், நீயார் நானார் எனப்பேசுவார்கள். அக்காலத்திலே வியாதியும் வந்து தலையெடுக்கும் (கடைசியாக) நிலையுற்ற நோயும் படுத்தபாயும் நீயுமல்லாது வேறு எந்தபொருள் உன்னோடு பிரியா சிநேகமாயிருக்கும்.

(கு - ரை.) சகல சம்பத்துடன் சௌக்கியமாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் எல்லாரும் வலியவந்து உறவாகுவர் (நோயும்பாயுமாகக்கிடக்கிற) மரணகாலத்தில் ஒருவருநெருங்கார்.

ஆயும் பொழுது மயிர்க்கால்க டோறு மருங்கிருமி
தோயு மலக்குட்டை யாகிய காயத்தைச் சுட்டிவிட்டாற்



மருதப்பிரான்வாணிபஞ் செய்ய கப்பலிற் செல்லல்

பேயு நடன மிடுங்கட மாமென்று பேசுவதை
நீயு மறிந்திலை யோபொருடேட நினைந்தனையே.

(பொ-ரை.) (ஓ மனமே) ஆராயுங்காலத்தில் ஒவ்வொரு மயிர்க்கலினும் மிகச்சிறிய புழுக்கள் மடிந்துள்ள மலநிறைந்த குட்டையாகிய இத்தேகத்தைச்சுட்டால் பேய்களும் (மேலேறிக்) கூத்தாடுகின்ற (இத்தேகமானது) (குடமாகுமென) அறிவுடையோர் பேசுவதை நீயும்கேட்டு அறிந்தாயில்லையா (இந்நிலையைக்) கருதாது பொருளைத்தேட நினைந்தாயே இது ஆச்சரியம்.

(க-ரை.) இவ்வுடலின் நிலையாமையினைப்பற்றி அறிஞர்கள் நன்கு சொல்லியிருந்தும் அதனை சிறிதும் கவனியாது அவ்வுடலினைப் போற்றி வளர்க்கப் பொருளைத் தேடியலைதல் அறியாமையென்பதாம். (47)

பூணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக்
காணும் படிக்கல்ல மங்கையர்க் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங் கடந்த சிவனடிக் கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும் வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே.

(பொ-ரை) தரித்துக்கொள்ளும் ஆபரணங்களைக் குறித்தல்ல, பொன்னினைக் குறித்தல்ல, நிலத்தினைக் கண்டு சந்தோஷிக்கும்படியல்ல, மாதர்கள் நிமித்தமல்ல, நன்மையாகிய சிறப்பினை நினைத்தல்ல, ஆகாயத்தினையும் கடந்த சிவபெருமானுடைய திருவடிக்கல்ல, என்மனமானது தன்னிலையினின்றும் கெட்டு வயிறாகிய சாண் உறுப்பினையும் பசியாறச்செய்ய அடியேன் அனுபவிக்கும் துன்பம் சிறிதல்ல அபாரமாகும்.

(கு-ரை.) திருவெண்காட்டடிகள் கொங்குதேயத்தில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்குங் காலத்தில் மவுனநிலையுற் றிருந்தாராக லின் மவுனனிலைநீங்கியபின் ஒருநாள் ஒருவீட்டின் தலைவாயினின் று கைதட்டிப் பிச்சையேற்க அவ்வீட்டுடையான் அவரைக் கள்வனென எண்ணிப் புடைக்கும் சமயத்தில் அயலாரோடிவந்து சிவயோகி யென்றுணர்ந்து வேண்டிய உபசாரம் செய்தபோது பாடியதிருச் செய்யுளிது.பசிநோய் யாவற்றினும் கொடிய தென்பார் 'படுந்துயர் சற்றல்லவே' என்றனர். ஔவையார் 'மானங்குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை, தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின், கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும், பசிவந் திடப்பறந்து போம்.'

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன் றோகுரு நாதன் மொழிந்ததுவே.

(பொ-ரை.) செப்புத்தகட்டிலே செதுக்காதயந்திரமும், வாயி னாலே செபியாதமந்திரமும், எட்டியறுக்கக்கூடாதமலரும், தருப் பணம் செய்யாத தீர்த்தமும், பெட்டகத்தில் கட்டிவையாத இலிங் கமும், தற்போதமுன்னிட்டு நினையாத மனமும், உள்ளத்தில் கால வரையல்லாதபூசை அல்லவோ ஆசாரியன் உபதேசித்தது.

(கு-ரை.) புறப்பூசைகட்கு இடம்பொருளேவல் இன்றியமை யாது வேண்டியிருத்தலினாலும், ஒவ்வொருகாலத்தில் அவைகட்கு முட்டுப்பாடு வருமானபடியாலும்,அங்ஙனம் நேர்ந்தகாலத்தில் திரு வுளக்கேடு உண்டாமாகலினாலும், இத்தகையபூசை இல்லறத்தினர் கட்கே யனுகூலமாக இருக்குமானபடியாலும், துறவியாகிய தனக்கு அத்தகைய சாதனம் நீங்கி, அந்தர்முகபூசை எக்காலத்தும்

இடையூறின்றி நடத்தும்படி தனதாசிரியர் உபதேசித் தருளினா ரென்பார், 'குருநாதன் மொழிந்ததுவே' என்றனர். (49)

எருமுட்டை பிட்கி னுதிர்ந்திடுஞ் செல்லுங் கெவரழு[illegible]
கருமுட்டை புக்குக் கழலைகன் றீர்கன துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப் பட்டவர் போலெழும் பேதையிர் பேத்துகிறீ
ரொருமுட்டும் வீட்டு மரணும மென்றைக்கு மோதுமினே.

(போ-ரை.) 'ஜெகத்தீரே! தாயினுடைய கருப்பமாகிய முட்டையினுள்ளே பிரவேசித்துச் 'சிவபெருமானுடைய, திருவடிகளை நீங்கினீர், இந்நீக்கத்துக்காகத் துக்கப்படாமல் இவ்வுடல் நீங்கியதின்பொருட்டு மிகுந்ததுன்பமுடையவர்களாய்ப்பெரிய இடரையடைந்து அழுகின்ற மூடர்களே!'என் கலக்கம் கொள்ளுகிறீர்'ஒருகுறைவும் வாராதபடி செய்யும் பரமசிவன் திருநாமங்களை எக்காலமும் தோத்திரம் செய்யுங்கள். எருமுட்டையினைப் பிதிர்த்தால் அதிலிருந்து உதிர்கின்ற செல்லுக்கு எவர் அழுபவர்கள் (ஒருவரும் அழார்.)

(கு-ரை.) இறந்துபட்ட பலதேகங்கள் எருமுட்டைப் புழுக்களுக்குச் சமானமாகும், ஆகலின் சென்றபிறப்புக்களை எண்ணி எண்ணித் துன்பப்படுதலில் சிறிதும் பிரயோசனமில்லை, சிவபெருமான் திருவடியினை மறந்தோமோவென எக்கங்கொண்டிருக்கின் அதனால் பெரும் பிரயோசனம் விளையுமென்பதாம். (50)

மையாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
ஐயாநின் மாயை யுருவெளித் தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே.

(போ-ரை.) சிவந்த தீயினைக் கரத்திலேந்திய ஐயனே! மையினைத்தீட்டிய கண்களைவாய்ந்த மனைவியும், புத்திரரும், பிரபஞ்ச வாழ்வும், வாழ்க்கைவீடும் தேவரீருடைய மாயாகாரியங்களாம். இவ்வுலகிலே முதலில் சத்தாகத் தோன்றியது காலங்கழியக் கழிய முழுவதும் பொய்யாகிப் பழமையான கட்டுக்கதைகளாய்க் கனவு கண்டது போலாகி மெதுவாக நீங்கியது.

(சு-ரை.) பிரபஞ்சசோதனை பண்ணாது பகிர்முக நாட்டத்துடனே வாழுகிற காலத்தில் எல்லாம் நிலையுள்ள சத்தியப்பொருளாகவே தோன்றின. நாளுக்குநாள் தத்துவசோதனைப் பண்ணிக்கொண்டுவருகிற காலத்தில் அவர்கள் கன்மத்தினுக்குத் தக்கபடி சிவபெருமான் மாயையினின்றும் காரியப்படுத்திவைத்த பதார்த்தங்களாகவே தோன்றுதலும், அவற்றினிடத்துப் பற்று நீங்கவே, அவைமறுபடியும் சத்தியமாகத் தோன்றுதலில்லையாகலின், 'மெல்லப்போனதுவே' என்றனர். (51)

ஆயாய்ப் பலகலை யாய்ந்திடுந் தூய வருந்தவர்பாற்
போயா கிலுமுண்மை யைத்தெரிந் தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்த தோளியர் காம விகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய் விழிக்கின் றனைமனமே யென்ன பித்துனக்கே.

(போ-ரை.) மனமே! பலவாகிய சாஸ்திரங்களை விசாரியாமல்,விசாரித்தறிந்தபின் பரிசுத்தம் பொருந்திய தவத்தில் மிகுந்தவரிடத்துச் சென்றாயினும் உண்மை யின்னதெனத் தெரிந்துகொண்டாயில்லை, உலகின் கண்ணே மூங்கிலினை யொத்த தோளைவாய்ந்த மாதர்களின் காமவிகாரமாகிய சமுத்திரத்தில் விழுந்து முழுகிப் பேய்போல விழிக்கின்றனை, உனக்கென்ன பயித்தம்.

(கு-ரை.) மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பலவற்றைக் கற்றலும் கேட்டலுமாகிய இருஞானம் கிடைக்கப்பெறின் தெளிதலும் நிட்டை கூடுதலுமாகிய இருஞானம் இலேசாகக் கிடைக்குமாகலின், முன்னிரண்டினைமாத்திரம் குறித்தனர். மெய்கண்ட செல்வரிடம் போய் அடுத்தே கேட்க வேண்டுமென்பார், போயாகிலுமென்றனர், மாதர்மயக்கிற் பட்டார்கட்குச் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி கிட்டாதென்பார், 'என்ன பித்துனக்கே' என்றனர். ஈண்டு உண்மையென்றது ஆன்மாவின் பெத்த நிலையாகிய பொதுவினை விசாரியாது, ஆன்ம தரிசனம் சிவதரிசனமாகவுள்ள விசேடங்களையறியாமல், பொது இலக்கணம் கூறுவது வேதம், உண்மையாகிய சிறப்பு இலக்கணங்களைக் கூறுவது ஆகமம். ஆகவே ஆகமங்களை விசாரித்தாயில்லை யென்பார். 'உண்மையைத் தெரிந்தாயில்லை' யென்றனர், சிவஞானசித்தியார். 'ஆரணநூற் பொதுச் சைவமருஞ் சிறப்பு நூலாம்' என்றதனாற் காண்க. (52)

அடியா ரூறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில் வேறு பயனுளதோ பங்கயன் வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறெக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலரே.

(பொ-ரை.) சிவனடியார்கள் சிநேகமும், சிவபூசையில் விருப்பமும், பத்தியுமில்லாமல் இவ்வுலகில் (ஒருவனுக்குப்) பயன் கொடுக்கும் செயல் வேறுண்டாமோ, பிரமன் சிருஷ்டித்த குடியிற் பிறந்த உறவினரும், மனைவியும், பிரபஞ்ச வாழ்க்கையும் குயவனாற் செய்யப்பட்ட பாண்டங்கள் தடியினாலடிப்பட்ட வகையாக ஒத்திருக்கு மெனவெண்ணி (மேற்படி) சிவனடியார்களாகிய இனத்தினைச் சேர்ந்தாரில்லையே.

(கு-ரை.) ஒருவன் இன்றியமையாது அனுபவிக்க வேண்டிய பெரும்பயன் அடியார் உறவும், அரன்பூசையும், அன்பும் ஆகிய இவற்றாலன்றி வேறுவிதத்தால் முடியாதென்பார் 'வேறு பயனுள தோ' என்றனர். சிவபெருமான் தொண்டர்களிடத்தும் சிவலிங் கத்தினிடத்தும் எழுந்தருளியிருப்பது சத்தியமாகலின் 'அடியா ருறவும் அரன் பூசையும்' வேண்டுமென்றனர். அந்நேசமும் பூசை யும் மனங்கசியச் செய்யவேண்டுமென்பார் 'அன்பும்' என்றனர். சிவப்பிரகாசம் "தொண்டர்களிடத்தும் வானோர் தொழுந் திரு மேனிதானும், மண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலேயென வணங்கி, வெண்டாளங்கள் சிந்த வழிமொழி குழறிமெய்யே, கண்டுகொண் டிருப்பர் ஞானக் கடலமு தருந்தினோரே" என்றதனாற்காண்க.(53)

ஆங்காரப் பொக்கிஷங் கோபக்களஞ்சிய மாணவந்தான்
நீங்கா வரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காம விலாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே.

(பொ-ரை.) அகங்காரத்தினுக்கு ஒரு பொக்கிஷமாயும், கோ பத்தினுக்கு ஒரு களஞ்சியமாகவும், ஆணவமானது என்றும் ஒழி யாத காவல் வீடாயும், பொய் அமைந்துள்ள கூடமாயும்,ஆகாயத் தினை யோங்கி வளர்ந்து நிறைந்துள்ள பெரியமதில் சூழ்ந்த காம சபையாயும், (உள்ள) நவத்துவாரங்களை வாய்ந்த தேகக் கந்தலே! பக்குவமாக வுன்னை உபசரித்து வந்தால் எந்தவிதமாக ஞானங் கைகூடிவரும்.

(கு-ரை.)அகங்காரம், கோபம், ஆணவம், பொய்,காமம் ஆகிய வற்றிற்கு இடமாயுள்ள தேகத்தினைப் போஷித்து வருதலிலேயே

காலத்தைக்கழித்துவரின் ஞானம் சித்தியாதென்பார் 'எப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே' என்றனர். இதனால் அகங்காராதிகளை யொழித்துவிட்டால், ஞானமடைதற்குத் தேகம் சாதனமாக விருக்குமாகலின், அப்போது உடலைப்பேணி வருவதினால் கெடுதலில்லையென்பதாம். (54)

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
பழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டி யநாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடை யானை மனத்திலுன்னி
விழியாற் புனல்சிந்தி விம்மி யழுநன்மை வேண்டுமென்றே.

(பொ-ரை) நீங்குதலில்லாத எண்ணில்லாத ஜென்மங்களை யெடுத்து அழுது அழுது அலைந்த மனமே! எக்காலத்திலும் அழியாத மோட்ச வீட்டிற்கு மருந்து (சொல்வேன்) கேட்பாயாக, என்று முள்ளவனை, மழுவினையும், மானினையும் ஏந்திய கரங்களையுடையானை, திருமாலாகிய இடபத்தை யுடையானை, அழியாத பதவிவேண்டுமென்று மனத்தே தியானித்து கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சிந்தித்தேம்பியழு! இதுவேமருந்தாம்.

(கு-ரை.) அழியாத பதவிக்கு அழியாத தெய்வத்தை வணங்க வேண்டுமென்பார் 'அழியாப்பதவி, அநாதியனை' என்றனர். கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நின்றவர்க்கே நன்மையுண்டாகு மாகலின் விம்மியழு என்றனர். திருவாசகம் "மெய்தானரும்பி விதிவிதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென் கை தான்றலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி" எனவும், 'அழுதாலுன்னைப் பெறலாமே' எனவும் வருவனவற்றாற் காண்க. (55)

நாய்க்கொரு சூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடு மோபெருங் காஞ்சிரங்கா

யாக்குவ ரார தருந்துவ ராரது போலுடம்பு
தீக்கிரை யாவதல் லாலேதுக் காமிதைச் செப்புமினே.

(பொ-ரை.) நாயினுக்கு ஒரு கர்ப்பமும் அக்கருப்பத்தினுக்கு ஒரு வைத்தியமும் இவ்வுலகிலுளதோ, பேயினுக்கு ஒரு ஞானம் பற்றுமோ, பெரிய எட்டிக்காயை வளர்ப்பவர் யாவர், அக்காயினை யுண்பவர்யாவர், அதுபோல இத்தேகம் நெருப்பினுக்கு இரையாய் விடுவதல்லாமல் எதற்குப் பிரயோசனம் சொல்லுங்கள்.

(கு-ரை.) பத்திரகிரியார் தன்னை வணங்கி நின்றபோது அவர்க்கோருறுதியுண்டாகும்படி அருளிச்செய்த திருச்செய்யுளிது. நாயினுக்கு மருத்துவம் செய்ய யாரும் ஏற்படார் போலப் பேய்போல அலைபவனுக்கு ஞானம்போதியாரெனவும், காஞ்சிரங்காயா ருக்கும் உபயோகப்படாததுபோலத் தேகமும் பிரயோசனமில்லை யென்றனர். இதனால் கசப்பினைத்தரும் எட்டிமரத்தினை நீக்கி உருசியைத்தரும் மாமரத்தினை வளர்த்து வருதல் வழக்கத்திலிருத்தல் போல பாவத்தினுக்கேதுவாகிய உடலினைப் போஷித்தல் நலமில்லையென வேற்பட்டது. (56)

கச்சிற் கிடக்குங் கனதனத் திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித் திருக்கின்ற வேழைநெஞ் சேயிம வான்பயந்த
பச்சைப் பசுங்கொடி யுண்ணா மலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக் கிடமன மேயொரு காலுந் தவறில்லையே.

(பொ-ரை) இறுக்கிக்கட்டிய கச்சியினுக்குள் தங்கியிருக்கும் பெருத்த தனங்களிலே உன்னுடைய கடைக்கண் பார்வைபட்டதினாலே, அத்தனத்தினை வாய்ந்த மாதர்களிடத்து ஆசை வைத்துக் கிடக்கின்ற அறியாமையுடைய மனமே! மலையரசன் பெற்றெடுத்த மிகவும் பசுமையாகிய பூங்கொடியை ஒத்தவளாகிய உண்ணாமுலைத்

தேவியினை வாமபாகத்தில் உடையாரது திருவடிகளிலே ஊன்றி யிருமனமே ஒரு காலத்திலும் உனக்குத் தவறுதல் உண்டாகாது. (சிவகதி கிடைக்கும்.)

(கு-ரை.) மாதர்களின் மயலில் மாந்தர்கள் சிக்குண்டு கிடப்பது சகசமாகலின் 'தனத்தில்—இச்சித்திருக்கின்ற வேழை நெஞ்சே' என்றனர். 'பயோதரமாகிய ஸ்தனமானது "மைந்தர்கள் மனஞ்சூறையிட்டு" என்றதனாற் காண்க. திருவடிஞானமே சிவகதிக்கு எதுவாகலின் 'பாதத்திலே தைச்சுக்கிட' என்றனர். திருமந்திரம் "திருவடி யேசிவ மாவது தேரிற், றிருவடி யேசிவ லோகஞ் சிந்திக்கிற், றிருவடியேசெல் கதியது செப்பிற், றிருவடி யேதஞ்ச முட்டெளி வார்க்கே" என்றதனாற் காண்க. (57

மானார் விழியைக் கடந்தேறி வந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனாகி யென்னைக் குடியேறிக் கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிநந் தாலுநற் பேறிது பொய்யன்றுகா
ணானா லிந்த வுடம்போ டிருப்ப தருவருப்பே.

(பொ - ரை.) மாதர்களுடைய கண்ணாகிய வலையினைக்கடந்து வந்தனன், சிவானந்தத்தில் வாழ்கின்ற ஆசாரியனும் நாயகனாகி, அடியேனைத் தனது திருவருட் பூமியில் குடியாக ஏற்றுக்கொண்டனன், இனியெனக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை (இனி) இவ்வுடல் நீங்கினாலும் இலாபமுண்டு, இவ்வுலகிலேயே வாழ்ந்தாலும் நல்ல இலாபமுளது இதுசத்தியம். ஆனாலும், இந்த உடலினுடனிருப்பது மாத்திரம் அருவருக்கத் தக்கதாகும்.

(கு-ரை.) அதிகத் துன்பத்திற்கேதுவாகிய மாதர்கள் மோகத்தினின்று நீங்கி அடையவேண்டிய குருகடாட்சமடைந்து விட்ட

படியால் இனி உடல் இறக்கினும் நன்மையேயாம், ஆயினும் திருவருட்பெருந்தகைமையில் உடற்பற்றால் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லையென்பர் 'உடம்போடிருப்ப தருவருப்பே' என்றனர். (58)

சற்றாகி னுந்தன்னைத் தானறி யாய்தன்னை யாய்ந்தவரை
யுற்றா கிலுமு ரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கானநிலை
பற்றாய் குருவைப் பணியாய் பரத்தையர் பாலிற்சென்றென்
பெற்றாய் மடநெஞ்ச பேயுனைப் போலில்லை பித்தனுமே.

(பொ-ள்.) சிறிதேனும் உன்னிலைமையினை நீயறியமாட்டாய், தன்னை விசாரித்துத் தேர்ந்தவரை அடைந்தாயினும் அவர்கள் (நல்ல விஷயங்களை யெடுத்துச்) சொல்ல (அவற்றைக்கேட்கப்) பொருந்தமாட்டாய், உனக்குத் தகுந்தநிலையானது இன்னதெனக் கைக்கொள்ளாய், ஆசாரியனை வணங்காய், வேசிகளிடத்தில்போய் என்ன இலாபமடைந்தாய், அறியாமையினை வாய்ந்தமனமே! உன்னைப்போல வொருபித்தன் (இவ்வுலகில்) இல்லை.

(கு - ரை.) தன்னைத்தானறிதலாவது ஆன்மா சுதந்தரனல்லனென்றும், எந்நாளும் ஆண்டவனுக்கு அடிமையென்றும், கன்மத்திற்குத் தக்கபடி முதல்வனறிவித்தாலன்றி யொன்றையு மறியாதென்றும் தெரிந்து கொள்ளுதல். தனையாய்ந்தவர் என்பது ஆன்மவிசாரம் செய்தவர். உனக்கான நிலையென்பது திருவருளைப்பற்றிக்கிடத்தல். குருவைப்பணியாய் என்றது இவையனைத்தும் தேர்தற்குக் காரணமாயிருப்பது ஆசாரியவழிபாடு என்பதாம். (59)

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையு மூத்தையறப்
புளியிட்ட செம்பையும்போற்றுகி லேனுயர்பொன்னெனவே

யொளியிட்டதாளிரண் டுள்ளேயிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட் டடைத்துவைத் தேனினிமேலொன் றும்வேண்டி
[லனே.

(பொ-ரை.) இரும்பு உளியினால் செதுக்கப்பட்ட கற்சிலையி னையும், அங்கங்கள் ஒழுங்குறவமைந்த சுன்னச் சாந்தினாற் செய்யப் பட்ட உருவத்தையும், புளியிட்டுத்துலக்கிய செம்புவிக்கிரகத்தை யும் துதித்து வணங்கேன், உயர்ந்த பொன்னுக்குச் சமானமென வேபிரகாசியானின்ற (சிவபெருமானுடைய) இரண்டு திருவடிகளை மனத்தினுள்ளே வைப்பது (கூடுமான) நன்னிலையென்று சொல் லித் தியானத்தில் வைத்துக்கொண்டேன். இனிமேலென்றைக்கும் ஒருபொருளும் வேண்டியதில்லை.

(கு-ரை.) பகிர்முகத்தில் கற்சிலையினையும், சாந்துருவத்தினை யும், பொற்சிலையினையும் தரிசிக்கிறகாலத்தில் அவ்வவ்வுருவங்க ளாகத் தோன்றுவதேயன்றித் தெய்வவடிவாகக் கிரகிப்பதற்குப் பக்குவமில்லேனாகலின், அப்பாவனையால் அபசாரப்படாது, அந்தர் முகத்தில் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துய்வேனென்ற னர். விக்கிரகங்களைத் தெய்வமாகப்பாவியாது தெய்வத்தை விக்கிர மாகப் பார்க்கவேண்டு மாகலினாலும், அது அதிதீவிரப் பக்குவமு டையார்க்கே விளங்குமாகலினாலும், அங்ஙனம் பக்குவம் விளையாத வழி மனத்தியானத்திலேயே திருப்தியடையவேண்டிய தாகலினா லும், 'இனிமேலொன்றும் வேண்டிலேன்' என்றனர். இங்ஙனம் பொருள்கொள்ளாது சிலவாசிரியர் விக்கிரகாராதனையை மறுத் துக் கூறினரென்பர். அந்தோ அவர்கள் 'தாளிரண்டு' எனத்திருவ டியைக்குறித்த உண்மையைத் தேராதவராவர். 'தாள்' உருவத்திற் கன்றி அருவத்திற்கின் றென்பது யாருமறிந்ததே, 'தாள்' என்ப தற்கு வேறு பொருள்கூறி இடர்ப்படுவோருமுளர். அவர்கள் லீலா லீட நியாயமாக உரை கொள்பவரேயாம். (60)

கல்லா லெறியுண்டுங் காலா லுதையுண்டுங் காளைகையில்
வில்லா லடியுண்டு முன்னாள் விடமுண்டு மேலிளித்துப்
பல்லாற் புரமெரி யேகம்ப வாணர் பதாம்புயத்தின்
சொல்லார் செவியினிற் கேளா திருந்ததென் றொல்வினையே.

(பொ-ரை.) கல்லினாலேயெறிபட்டும், காலினால் உதைபட்டும், (ஒரு) ஆண்மகன்கை வில்லாலடியுண்டும், பூர்வத்தில் விஷத்தினை யுட்கொண்டும் அதற்குமேல் புன்சிரிப்புப் பல்லினால் திரிபுரத்தினையெரித்த ஏகாம்பரநாதர், திருவடித்தாமரையின் தோத்திரத்தினை (என்) காதாரக் கேளாதிருந்ததற்குக் காரணம் என்னுடைய பழமையான வினையேயாம்.

(கு-ரை.) கல்லாலெறிந்தவர் சாக்கியநாயனார், காலினாலுதைத்தவர் கண்ணப்பநாயனார், வில்லாலடித்தவர் அருச்சுனன், விஷம் சாப்பிட்டது தேவர்கள் க்ஷேமார்த்தம், திரிபுரமெரித்தது சிவபூசையினின்றும் வழுவியநிமித்தம், காஞ்சி ஏகாம்பரநாதன் பெரும்புகழ் தனது காதினுக் கெட்டாதிருந்தது தொல்வினையே காரணமென்றனர். (61)

ஒருநான்கு சாதிக்கு மூவகைத் தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுந் தீர்த்தமும் வேறுள தோவத் திசைமுகனால்
வருநாளில் வந்திடு மந்தக் கண்ணாளன் வகுப்பொழிபக்
குருநாத னாணைகண் டீர்பின்னை யேதிக் குவலயத்தே.

(பொ-ரை.) (உலகில் நிகழும்) நால்வகை வருணத்தார்களாகப் பிரிந்துள்ள சாதிகளில் (வந்த பெரியோர்கட்கும்) மூன்று வகைப்பட்ட பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் என்னும் தேவர்கட்கும் தேவர்களுக்கும் உண்டாயிருக்கின்ற திருவிழாக்களும், தீர்த்தங்களும் (சிவபெருமானுக்கு அன்னியமாக) வேறாகவுண்டோ இல்லை.

நான்முகனால் வகுக்கப்பட்ட நாள்களில் வருவன வந்து விளையும், அந்தத்தலைவனாகிய பிரமன் வகுத்த கிரமங்களை யனுபவித்தொழிந்தால் ஆசாரியன் கட்டளையுண்டாம், இவ்விரண்டினுக்கும் வேறு ஏதுண்டு, இவ்வுலகின் கண்ணே.

(த-ரை.) சிவானுக்கிரகம்பெற்ற வரையே உலகம் கொண்டாடிமகிழுமாகலின் அப்பெருமானுக் கன்னியமாக வேறொன்றுமில்லையென்பார், 'வேறுளதோ' என்றனர். அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி பிரமன் விதித்துள்ள போகங்களை அனுபவித்தொழிந்த பின்னரே திருவருள்பதியக் குருகடாட்ச முண்டாகலின் பிரபஞ்சானுபவத்தில் திருவருளனுபவமும் திருவருளனுபவத்தில் பிரபஞ்சானுபவமும் விளையா தென்பதாம். (62)

எண்சீர் விருத்தம்.

நாப்பிளக்கப் பொய்புரைத்து நவநிதியந் தேடி
நலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றீசல் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
கவட்டுத்தொல்மரத்துளையிற்கா னுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப் போல
வகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீரே.

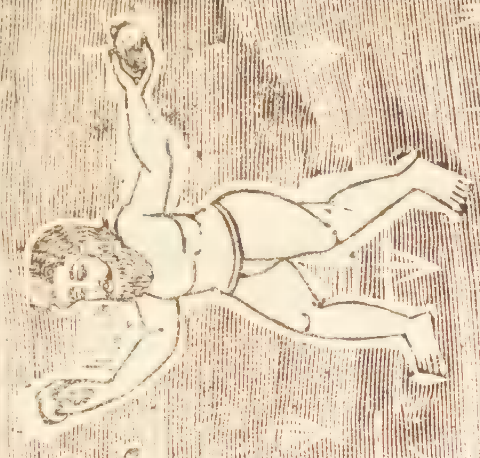
(பொ-ரை) நாவானது பிளந்து போகும்படிப் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசி நல்ல திரவியத்தைச் சம்பாதனைசெய்து நன்மை

யென்பது சிறிதுமில்லாத பெண்களைப்புணர்ந்து, பூமியானது பிளந்துபோகும்படி எழுகின்ற புற்றிலிருந்துவரும் ஈசலினைப்போலப் புலபுலவெனவும் கலகலவெனவும் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர், அப்பிள்ளைகளை காப்பாற்றுதற்கும் வகையேதுமறியீர் அவர்களைக் கைவிடவுமாட்டீர்கள் கிளையுடன்கூடிய பழைய வொரு மரத்தின் பிளவில் காலை துருத்துக்கொண்டு (அப்பிளவினுக்குத் தச்சன் வைத்துப்போன) ஆப்பினையசைத்து பிடிங்கிவிட்டபின் (தனது காலை மாட்டிககொண்டு துன்பப்படும்) குரங்கினைப்போல இப்பிரபஞ்சத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டீரே.

(கு-ரை.) திருவாரூரில்: தன்னையடுத்து மிகுந்த விசுவாசத்துடனிருந்த ஒருவனுக்கு விவாகம் நடந்தகாலத்தில் அவன் வேண்டுகோளுக்கியைந்து அவன் மணப்பந்தலுக்குச் சென்று அவனுக்கு இனி நேரிடுங் காரியத்தைக் கூறவேண்டி இச்செய்யுளைப் பாடிச் சேஷையிட்டு ஆசீர்வதித்துச்சென்றனர். தச்சனொருவன் ஒருநெடு மரத்தினைவாளால் சிறிதுதூரமறுத்து அப்பிளவிற்கு ஆப்புவைத்து விட்டுப்போன சமயத்தில் ஒருகுரங்கு ஓடிவந்து அப்பிளவில் காலையிட்டு ஆப்பினைப்பிடுங்கியபின் கால்மாட்டிக்கொண்டு துன்பமுற்றதுபோல உலகமின்னதெனச் சிறிதுமாராயாது அப்பிரபஞ்ச மயமாய் விவாகம் முடித்துக்கொண்டு பின் திண்டாட்டம் பெறுவரென்பதாம்.

அறுசீர் விருத்தம்.

மத்தளை தயிருண் டானு மலர்மிசை மன்னி னானும்
நித்தமுந் தேடிக் காணா நிமலனை நீயின் றேகிச்
செய்த்தலை கயல்பாய் நாங்கூர் சேந்தனை வேந்த னிட்ட
கைத்தளை நீக்கி யென்முன் காட்டுவெண் காட்டு ளானே.






(பொ-ரை.) மத்தினாலே கடையப்பட்ட தயிரினைத் திருடி யுண்டவனாகிய கிருஷ்ணனான நாராயணனும், தாமரைமலரின் மேல் நிலைபெற்றவனாகிய பிரமனும் பிரதிதினமும் தேடிய அவர் கட்குக் காணப்படாதுநின்ற மலராகிதனே தேவரீர் இன்றையதினம் சென்று கழனிகளிடத்தில் கயற்கண்டைகளோடியுலாவும் நாங்கூர்சேந்தன் என்பவனை அரசன்போட்டுவித்த கைவிலங்கினைத் தறித்து எனக்கு முன்னே அவனைக்காட்டவேண்டும் திருவெண் காட்டி லிருப்பவனே.

(கு-ரை.) திருவெண்காடர் துறவடைந்தபின் தனது காரியஸ்தரை அரசன் சிறையிட்டிருப்பதனைக் கேள்வியுற்று அவனை விலங்கினின்றும் நீக்கித் தன்முன்னே கொண்டுவரும்படி பாடிய திருச்செய்யுளிது. (65)

தாயாருக்குத்
தகனகிரியைசெய்கையிற் பாடிய
நேரிசை வெண்பா.

ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி.

(பொ-ரை.) பத்துமாதங்களாக (வயிற்றிற்) சுமந்து உடம்பு முழுவதும் நொந்து பெற்றெடுத்து (அயலிலுள்ளவர்கள்) ஆண்குழந்தையென்றவுடனே, ஆசையுடனெடுத்துச் செவ்விய இரண்டுகைகளினு மேந்திக்கொண்டு பொன்மலைபோன்ற முலையினின்றும் பாலினை யுண்பித்தவளை இனியெந்தச் சென்மத்தில் காணப்போகிறேன்.

(கு-ரை.) ஒருத்தி தனது பிரசவகாலத்தில் எவ்வளவு துன்ப மடைந்து மூர்ச்சித்திருக்கினும் பிறர்வந்து ஆண்குழந்தை யென்ற மாத்திரத்து அத்துன்பமனைத்தையும் ஒருபொருட்டாக மதியாது அப்பிள்ளையினிடத்து மிக அன்பு பாராட்டுவாளென்பதாம். பெண் குழந்தையினிடத்து அவ்வளவு அன்பு நிகழாது என்பது குறிப்பால் விளங்குகிறது. (1)

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
யந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
வெரியத் தழன்மூட்டு வேன்.

(பொ-ரை.) (கருப்பம் வாய்ப்பதற்கு) முன்னே அநேகமான விரதங்களை யெல்லாம் அனுஷ்டித்து, (கருப்பம் வாய்ந்த பிறகு) முந்நூறுநாட்கள் வரையில் இரவும் பகலும் (தனது கருப்பத்தி னுக்கு) யாதொரு பங்கமும் (வராதபடி) சிவபெருமானை வழிபட்டு வயிறுசரியச் சுமந்தீன்ற (என்னுடைய) தாயினுக்கோ நெருப்பெ ரிய மூட்டுவிப்பேன்.

(கு-ரை.) தனது அன்னை இறந்தவுடன் தனது சுற்றத்தினர் சுடுகாட்டிற்குத் தூக்கிக்கொண்டுவர அவர்களைக் கல்லாலெறிந்து துரத்திவிட்டுத் தானே தன்தாயினை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பச்சைவாழை மரங்களின்மீது வளர்த்தித் துன்பமுற்றுப் பாடிய திருச்செய்யுள்கள் மூந்தியது முதல்பின்னேழும். (2

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்

றகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
றகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன்.

(கு - ரை.) வஸ்திரத்தினுற் செய்யப்பட்ட ஏணையிலும், மரத் தொட்டிலிலும், தனது மாரின்மீதும், தோளின்மீதும், மஞ்சத்தி லும், என்னைவளர்த்தி விரும்பி விழித்தநேரம் முழுவதும் இடுப்பில் வைத்துக் காப்பாற்றிச் சிறப்புசெய்யும் தாயாரையோ விறகின் திட்டு நெருப்பை மூள்விப்பேன்.

(கு - ரை.) குழந்தைகள் அழுகிற காலத்தில் அக்குழந்தைக ளின் நோக்கத்தினைத் தெரிந்துகொள்வதற்குக் கூடாமல் அவ்வழு கையினைமாற்றவும், சுகமாக நித்திரை செய்விக்கவும், பலவிடங்க ளில் வைத்துவைத்துச் சுகப்படுத்துவதும் தாய்மார் வழக்கமென்ப ராம்.

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாமலேந்திமுலை
ந்துவளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே—பந்திபசல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்.

(பொ - ரை.) (அதிகப்) பிரயாசையுடன் வயிற்றில் (பத்துமா ம் வரையில்) தாங்கிப் பின்பெற்றெடுத்து வளர்த்து விருத்திய டைவித்து (எனைத்தனியே) விட்டுத் தங்கியிராமல் இரவும் பக லும் தனது கையினிடத்தே ஏந்திக்கொண்டு என்னைக் காப்பாற் ன தாயினுக்கோ உடம்பின்கண்ணே நெருப்பை மூட்டுவிப்பேன்.

(கு-ரை.) தாயார் எனது நிமித்தம் எவ்வளவு துன்பமுண்டாயி னும் அதனைப்பாராட்டாது எனக்கொருசிறிது துன்பமும் வாராத டி பாதுகாத்துவந்த அருமைத்தாயின் உடலில் அக்கினிபடும்படி ங்ஙனம் மனந்துணிவேனென்றனர். (4)

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமலு — னுருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத்திரவியபூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை) அன்னையினுக்கு வரிசை வைத்துப் பார்த்துச் சந்தோஷிக்காமல் சுவைவாய்ந்ததேனே, தேவாமிர்தமே, செல்வச் சம்பத்தினைவாய்ந்த மகனே, என (அன்புடனேஅழைத்து) வந்த வாயினுக்கு நான் அரிசியினையோ இடுவேன்.

(கு-ரை.) பற்பல இனிய சொற்களினால் அன்புடனே என்னை யழைத்துவந்த எனது அன்னையின் வாயினுக்கு அத்தகைய இனிமையான பதார்த்தங்களைக் கொடுத்து சன்மானிக்காமல் அவ்வாயில் வாய்க்கரிசி இடும்படி நேரிட்டது என்தலைவிதியோ வென்றனர். (5)

அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் — மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை.) (ஆசைமிகுதியால்) மிருதுவாக என்முகத்தின் மீது தன்முகத்தினைவைத்து முத்தமிட்டு எனதுமகனே யென்றழைத்த வாயினுக்கு வாய்க்கரிசையையோ அள்ளியிடுவது தாயினுடைய சிரசின்மேலே கைகூசாமல் கொள்ளியினையிடநேர்ந்ததே.

(கு-ரை) பேரானந்தத்துடனணைத்து முத்தமிட்ட எனது அன்னையின் சிரசில் அக்கினியையும், மிகுந்த உருக்கமுடன் என் மகனே என்றழைத்த வாயினுக்கு வாய்க்கரிசியும் இடும்படி நேரிட்டுவிட்டதும் சன்மமேயெனத் துக்கித்தபடியாம். (6)

கலி விருத்தம்.

முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையி
லன்னை யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க மூள்கவே.

(பொ-ரை.) முதலில் (சிவபெருமானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு முப்புரத்தின்கண்ணே (மூண்டெரிந்தது) பிற்பாடு (அனுமானால் இடப்பட்ட நெருப்பு தென்னிலங்கைநகரில் (மூண்டெரிந்தது) (இப்போது) என்தாயாரால் இடப்பட்ட நெருப்பு என்னுடைய அடிவயிற்றில் (மூண்டெரிகின்றது) (அங்ஙனமாக) யானும் தாயாருடம்பில் இட்டநெருப்பு மூண்டெரிக மூண்டெரிக.

(கு-ரை.) பெருநெருப்பு விஷயமாகப் பிரஸ்தாபிப்பது முப்புரத்திலேயும் இலங்கையிலேயுமாகலின், அவ்விரண்டினையுங்கூறினர். முப்புரத்திலே யுண்டானதுபோல என்வயிற்றி லுண்டாயதென்றும், அனுமார் மூட்டியதுபோல நான்மூட்டினேனென்றும் குறிப்பித்தனர். அதாவது தனக்குண்டாயதுக்கம் இவ்வளவிற்றெனக் கூறமுடியாதெனவும் தானிட வேண்டியது இன்றியமையாத செயலெனவும் தெரிவித்தனர். (7)

நேரிசை வெண்பா.

வேகுதே தீபதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியே னையகோ—மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

(பொ - ரை.) ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் (எனக்கு நேராக) மேலே பறவாதபடி என்னைப்பாராட்டி (மனத்திலே அன்

புடனே) எண்ணிவளர்த்தெடுத்த கையானது நெருப்பில் வேகா நிற்கின்றதே, வெந்து துண்ணியசாம்பலாகிறதே ஐயகோ தீவினையேன் எங்ஙனம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன்.

(கு - ரை) ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பட்சிக்குநேரே காலைமாலைகளில் சிறுகுழந்தைகள் நேர்படில் பட்சிதோடமுண்டாமெ ன்பது சாஸ்திர வழக்காகலின் 'குருவிபறவாமல்' என்றனர். இம்மைக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் உதவி, மறுமையில் புத்தெ ன்னும் நரகத்திற்கும் போகாதபடி தடுத்து மோட்சத்தையடைத ற்கு வேண்டிய வைதீக சாதனங்களையும் நடத்திவருவானென்று தாய் எண்ணியிருந்தாளாதலால் 'கருதி' என்றனர். 8

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்து வரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.

(பொ-ரை.) திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஞானவடிவானவனே! எப்போது தேவரீரையே நாடி மகிழ்ச்சியுடன் வரம்பெறவேண்டித் தங்கி என்னைப்பெற்றெடுத்த தாயானவள் வெந்துபோயினளோ, உன்திருவடியில் வந்துசேர்ந்தனளோ என்னை மறந்துவிட்டனளோ.

(கு-ரை.) திருவெண்காடரைப்போன்ற சற்புத்திரனைப் பெறுதற்குச் சிவபெருமானை நோக்கி அரியதவங் கிடந்திருந்தாலன்றிப் பலியாதாகலின், 'வரங்கிடந்து' என்றனர். சர்வசங்கப்பரித்தியாகமடையத்தக்க ஒரு புத்திரனைப்பெற்றவள் உடனே மோட்சமடைவள் என்பது சாஸ்திர நிச்சயமாகலின் 'நின்பதத்தில், வந்தாளோ' என்றனர். (9)

வீற்றிருந் தாளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள்—பாற்றெளிக்க
வெல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காமல்
எல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(பொ-ரை.) (எனது) தாயானவள் (சுகமாக) விருந்துகொண்டிருந்தாள், வீதியிலு (முலாவிக்) கொண்டிருந்தாள், நேற்று (சீவதிசையுட) னிருந்தாள், இன்றையதினம் (நெருப்பில்) வெந்து சாம்பலாயினாள், இதென்ன ஆச்சரியமென்று (மனம்) இரங்காமல் பால் தெளிக்கும் பொருட்டு நீவிரெல்லோரும் வாருங்கள் எல்லாம் சிவமயமேயாகும்.

(கு-ரை.) தனதுதாயார் தசனக்கிரியையின் முன்னிலையாக உலகநிலையாமையினைக்குறிப்பித்தர். இத்தகையசெயல் பிரபஞ்சத்தில் நிகழ்வது சகசமாம் என்பர் 'ஏதென்றிரங்காமல்' என்றனர். தோன்றுதலும் வாழ்தலும் இறத்தலும் நமதுவிருப்பத்தின்படி சிறிதும் நடவாது பூர்வகன்மத்திற்குத் தக்கபடி சிவன்கூட்டிவைப்பானென்பார். எல்லாம் சிவமயமே, என்றனர். (10)

திருவிடைமருதூர்.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கென்கோவே—நன்றி
கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து.

(பொ-ரை.) என் தலைவனே! தருமநெறியினைநினையாதவர்களுடைய முப்புரங்களையும் பெருநெருப்பினால் சாம்பலாக்கின திருவிடைமருதூர்ப்பிரானே! தேவரீருடைய சந்நிதியிலேவந்தும் ஆகாரத்

திணையென்று உட்கொண்டு நாகவிடாய் தணிந்து கொள்ளும்பொருட்டு நீரினைத்தேடுந் தொழிலானது எக்காலத்தில் எனக்குமுடிவு பெறும்.

(கு - ரை.) திருவருண்மயமாக விளங்குஞ் சிவாலயத்திலேயேயிருந்துகொண்டு, பசியின்பொருட்டுப் பிறரைநாடி ஆகாரத்திற்கு வேண்டியவற்றைக் கொள்ளாதிருக்குநாள் எக்காலம் சித்திக்குமென்பார் 'என்றுவிடியும்' என்றனர். (1)

திருவொற்றியூர்.

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப் போல வழகியதாந்—தொண்ட
ருடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு.

(பொ - ரை.) புகழானது ஓங்கிய திருவொற்றியூரின் சமுத்திரத் தீரத்திலேயிருக்கும் கரும்பானது கண்டம் கருமையானதாம், மூன்று நேத்திரங்களையுடையதாம், ஆகாயத்தினைப்போல அழகினையுடையதாம், சிவனடியார்கள் திருமேனி ஆனந்திக்கத் தித்தித்துக்கொண்டிருக்கும்.

(கு - ரை.) சிவனடியார்கள் திருவொற்றியூர்ப் படம்பக்கநாதரைத் தியானிக்குந்தோறும் அவர்கள்மனதில் பேரானந்த சுவை விளைந்துகொண்டிருக்குமாகலின் அந்நாதரைக் கரும்பு என்றனர்.

ஒடுவிழுந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தை யானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்துந்

தேவாதி தேவன் றிருவொற்றி யூர்த்தெருவிற்
போவா ரடியிற் பொடி.

(பொ-ரை.) கட்டிகள் உண்டாகிச் சப்பாயாநின்ற ஒன்பது துவாரங்களுள்ள உடலினுக்கு, இட்டு அதனைப் பரிகரிக்கத்த தந்த அவுடதத்தினை நான் தெரிந்துகொண்டேன் அதென்னெனின் நஞ்சினையுண்ட தேவாதிதேவனுடைய திருவொற்றியூர்த் தெருவின்கண்ணே நடப்பவர்களுடைய திருவடியின் துகளையாம்.

(கு - ரை.) சிவனடியார்கள் நெருங்கி எக்காலத்துமுலவும் திருவொற்றியூர் மாடவீதியிலுள்ள மண்ணிற் சிறிதினையொருவன் சிரசிற்றரித்துக் கொள்ளுவானேல் அவன்பிறப்பு எடுத்தற்கேற்ற வினையானது நீங்கிவிடுமென்பதாம். இது முத்திக்ஷேத்திரமாகலின் இவ்வுண்மை நமது திருவெண்காடர் தெரிந்தன்றே, பற்றற்ற மூர்த்தியாகிய அவர் உலகத்தின் கண்ணே பற்பலக்ஷேத்திரங்களையும் விரும்பாது இத்தலத்தினையடைந்து ஞானசமாதியிலே வீற்றிருந்தருளினர். (3)

வாவியெல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவணங்க ளெல்லாங் கணநாதர்—பூவுலகி
லீது சிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதுந் திருவொற்றி யூர்.

(பொ - ரை.) இது இவ்வுலகிலுள்ள சிவலோகமாதும் என்று பலதரம் தோத்தரித்து மெய்கண்ட தவத்தினையுடையவர்கள் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் திருவொற்றியூரிலுள்ள தடாகங்களியாவும் புண்ணியதீர்த்தங்களாம், மணல்முழுவதும்திருவெண்ணீறும், சோலைகளெல்லாம், சிவகணங்களாம்.

(கு - ரை.) திருவொற்றியூர் பூலோக கைலாசமென்னச் சிவஞானிகள் சொல்லுவதால் உண்மைச் சிவனடியார்கட்கு அத்தலத்துத் தடாகங்கள் புண்ணியதீர்த்தமாகவும், மணல் விபூதியாகவும், விருட்சங்கள் சிவகணங்களாகவும் தோன்றுமென்பதாம். ஆகவே திருவெண்காடர் தாம்கண்ட அனுபவ உண்மையை யிங்ஙனம் கூறினார். (4)

திருவாரூர்.

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றூரூர்க டோறு முழலுவீர்—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூடர்கா ணீவீர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர்.

(பொ - ரை.) திருவாரூருடையார் இவ்விடத்திலிருக்க (இத்தலத்தினைக்கடந்து, அந்த ஊரில் திருநாளென்றும் எல்லாவூர்களிினின்றும் சென்று அலைபவர்களே நேராக மனக்கருத்தையறியாத மூர்க்கர்களே! நீங்கள் தீபம் இருக்க நெருப்பைத்தேடுவீர்கள்.

(கு-ரை) "புகழுமூவரி லுருத்திரமூர்த்தி பொங்கொளியிற், றிசபூஞாயிறு வைசசளிற் செம்பொன் சிலம்பு, பசருமந்திரத் தஞ்செழுத் தென்னவே பலவா, நகரின் மேன்மை பெற்றது கமலாலயநகரம்" என்றபடி இத்தலத்தில் திருவிழாவைத் தரிசித்தபின் வேறுதலத்தின் திருவிழாவைத் தரிசிக்க மனம் வாராதாகலின், ஊரூர்கடோறுமுழலுவீர், என்றனர். (5)

எருவாய்க் கிருவிரன்மே லேறுண் டிருக்குங்
கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்

தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடும் தாரைக்கே நீ.

(பொ-ரை.) மலத்துவாரத்திற்கு இரண்டங்குலத்திற்கு மேலே எறிய புழுக்கூடாகிய பிறப்பிடத்திற்குக் கண்கலங்கினை, திருவாரூரின்கண் தேரோடும் திருவீதியில், நீரோடும் வழியின்பொருட்டு நீமாண்டுகிடந்தாயே.

(கு-ரை.) தன்னையடுத்திருந்த ஒருநல்லடியார் தன்கட்டளைப்படி விவாகஞ்செய்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் பெண்சம்பந்தமான சுகஜன்னிகண்டு மாண்டுபோக அதுதெரிந்து அவனைப் சமீபித்து இத்திருச்செய்யுளைப்பாடி எழுப்பிவிட்டனர். (6)

திருக்காளத்தி.

பொய்மை யொழியாப் புலாலைவிடாய் காளத்தி
ஐயரே யெண்ணு யறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமே யொழியாய் திருவெழுத்தைந் தோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு.

(பொ - ரை.) மனமே! பொய்பேசாதிராய், புலாலுண்ணுதலினின்றும் நீங்காய், திருக்காளத்திநாதரை நினைக்கமாட்டாய், சிவதருமத்தினைச் செய்யாய், கொடியகோபத்தினை நீங்காய், அழகிய பஞ்சாட்சரத்தினைச் செபியாய், உனக்கென்ன பெருமையுண்டாகப்போகிறது.

(கு - ரை.) ஒருவன் மனிதப்பிறப்பை யெடுத்து அதனாலடையவேண்டிய அரியபாக்கியத்தை யடையவேண்டுமாயின் நீக்கவேண்டுவன சில, கொள்ளவேண்டுவன சில, அவையாவன பொய்,

புலால் கோபம் இவற்றையொழித்தல் வேண்டும். சிவசிந்தனை, சிவதருமசிந்தனை, பஞ்சாட்சரதியானம் இவற்றைப்பெறவேண்டும்.

திருக்காஞ்சி.

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்கள்
எத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றே—னித்தம்
எனக்குக் களையாற்று யேகம்பா கம்பா
வுனக்குத் திருவிளையாட் டோ.

(பொ - ரை.) திருவேகம்பமுடையானே! கம்பாநதி யுடையானே! எத்தனை ஊர்கள், எத்தனைவீடுகள், எத்தனை தாய்மார்கள் ஈன்றோர்கள், எத்தனை பேர்வைத்தழைக்க என் என்று விடைகொடுத்தேன், நாள்தோறும் அடியேனுக்கு விடாய்தணியாய் தேவரீருக்கு இது ஒரு திருவிளையாட்டா யிருக்கின்றதோ.

(கு - ரை.) எடுத்த செனனங்கட்கு எண்ணிக்கை இவ்வளவெனக் கணக்கிட முடியாதாகலினாலும், அந்தந்தச் சென்மங்கள்தோறும் அனுபவித்த துன்பங்கட்கு அளவில்லையாகலினாலும், அதனால் விடாயுற்றிருக்கு மெனக்கு இச்சென்மத்திலாவது அக்கவலைதீர்த்து இனிசென்மமெடாதபடி செய்வாயென்றார். 'களையாற்றாய்' என்றனர் 'திருவிளையாட்டோ' எனச் சந்தேகித்ததனால் திருவிளையாட்டன்று எனது கன்மமென்றபடியாம். (8)

திருவிரப்பையூர்.

மாதா வுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே—நாதா
விருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா.

(பொ - ரை.) (என்னைப்பெற்ற) தாய்மார்கள் உடம்பு தளர்ந்தார்கள், வலியவினையையுடைய நான் கால் ஓய்ந்துவிட்டேன், பிரமனும் கைதளர்ந்துவிட்டான், தலைவனே திருவிருப்பையூரில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே இனிமேலும் ஒருதாயினுடைய கருப்பையாகிய ஊரில்வந்து பொருந்தாமல் என்னைக்காத்தருள்வாயாக.

(கு - ரை.) எடுத்த சென்மங்கட்கு அளவில்லையாகலின் அவ்வளவு சென்மங்களிலும் என்னைப்பெற்ற தாய்மார்களும், சிருட்டித்த பிரமனும், கொன்ற இயமனும் சலித்து விட்டனர்களாகலின், இனி அவர்கட்குச் சிறிது ஆறுதலுண்டாகும்படி என்னைப் படையாதிருக்கவேண்டுமென்றனர்.

திருக்கச்சிக்காரோணம்.

அத்தி முத லெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியேன் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
யிசிக்குதையா காரோ ணரே.

(பொ-ரை.) யானைமுதலாக எறும்பு ஈறாகவுள்ள எல்லா உயிர்கட்கும் மனமகிழ்ந்து அவைகள் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்ற ஆசாரியனே! மிகவும் பசிக்கின்றது ஐயனே! பாவியாகிய என்னுடைய பசியானது உதரத்தைப்பற்றி இழுக்கின்றது கடவுளே திருக்காரோணத்தி லிருப்பவரே!

(கு - ரை.) ஆன்மகோடிகட்கெல்லாம் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி உணவு ஊட்டிக் காத்துவருபவன் நீயேயாகலின் அவ்வான்மகோடிகளுள் ஒருவனாகிய நான்மாத்திரம் இங்ஙனம் பசியால் துக்கப்படலாமோ உடனே தணிக்கவேண்டுமென்பர். 10

திருக்குற்றாலம்.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
யுற்றா ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு.

(பொ-ரை.) எமன் நெருங்கிவதற்குமுந்தியே, கண்பஞ்சடைவதற்கு முந்தியே, பாலுண்டகடைவாய்ப்பல் விழுவதற்கு முந்தியே, உறவினர் மேலே விழுந்து அழுவதற்குமுந்தியே, ஊரிலுள்ளார் மயானத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சுடுவதற்குமுந்தியே, திருக்குற்றாலத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத்துதிப்பாயாக.

(கு-ரை.) மரணத்தருவாயில் இந்திரியங்கள் கலங்கிவிடுமாகலின் அச்சமயத்தில் நினைப்பதற்கேதுவாகிய கரணங்களும் அங்ஙனமேயாகும். ஆதலின் அறிவானது தெளிவாக விருக்கிற காலத்திலேயே சிவத்தியானம் பண்ணுதல் வேண்டுமென்றார். (11)

திருவையாறு.

மண்ணுந் தணலாற வானும் புகையாற
வெண்ணரிய தாயு மிளைப்பாற—பண்ணுமயன்
கையாற வும்மடியேன் காலாற வுங்கண்பா
ரையா திருவை யாறா.

(பொ-ரை.) என்தந்தையே! திருவையாற்றி லெழுந்தருளியிருப்பவனே! பூமியானது (தன்னுடைய) அனல் அடங்கும்படியாகவும், ஆகாயமானது (தன்னுடைய) புகையடங்கும்படியாகவும், (என்னைச் செனனங்கள்தோறும் பெற்றெடுத்த) அநேகதாய்மார்

ன் இளைப்பாறம்படியாகவும், சிருஷ்டிசெய்யும் பிரமன்கையாலும்
யாகவும், அடியேனுடையகால்கள் ஆறும்படியாகவும்திருநோக்கம்
வைத்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) எடுத்தசெனனங்கட்குக் கணக்கில்லையாகலின் அவ்
வ் செனனங்கடோறும் மரணகாலத்தில் கொளுத்தியபோது
ண்டாகிய நெருப்பும்புகையும், பிறந்தகாலத்தில் தாய்மார்க்குண்
ாகிய நோயும், பிரபஞ்சபோகத்தினை யனுபவிக்கும்படி பிரமன்
ழுதிவந்தமையும், அங்ஙனம் போகங்களை யனுபவிக்கிற காலத்
ில் உலகமெங்குந் திரிந்தலுத்தகாலும் இளைப்பாற அதாவது
னிச்சென்மம் வாராதபடி திருவடியிற்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டு
மன்பதாம். (12)

சிதம்பரம்.

ற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
றந்திடத்தைத் தேடுமே பேதைமட நெஞ்சங்
றந்திடத்தை நாடுமே கண்.

(பொ-ரை.) திருச்சிற்றம்பலமும் (அவ்வம்பலத்தில் ஆனந்த
ர்த்தம் செய்தருளும்) நடராஜப்பிரபுவும் சமீபத்திலிருக்க வெறு
மயாகிய அம்பலத்தைத் தேடிக்கொண்டோமே (என்னெனின்)
றியாமையினையும் மடமையினையும் வாய்ந்த மனமானது எந்நா
ும் தான் பிறந்தவிடத்தினையே தேடாநின்றதே, கண்ணானது
ான் (பால்) உண்ட இடத்தினையே நாடுகின்றதே.

(கு-ரை.) பிறப்பதற்கிடமாயுள்ள நிதம்பமும் பாலுண்பதற்கு
மாயுள்ள தனமும் ஒவ்வொருவரையும் மயக்கிக் காமத்தை
ட்டுவதற்கேதுவாகப் பிரபஞ்சத்திலிருந்து கொண்டிருத்தலி

ஞல், அம்மயக்கிற் சிக்காது உலகத்திலுள்ள மாதரனைவரையும் தாய்மார்களாகப் பாவித்து வாழவேண்டுமென்பதாம். (13)

போது.

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேறியிரு—நாடிநீ
என்னை நினைத்தா லிடுப்பி லுதைப்பேனுன்
உன்னை நினைத்தா லுதை.

(பொ-ரை.) இதழானது விரியாநின்ற புட்பமாலையினைத் தரித்தபெண்ணே! உன்னை இப்போது தேடினவர் போய்விட்டார் மனந்தெளிந்திரு, இனி நீ என்னை விரும்பி நினைத்தாயாயின், நானுன்னை இடுப்பிலுதைப்பேன், இனி உன்னை நினைத்தேனாயின் நீ என்னை உதை.

(கு-ரை.) அநேககோடி சென்மாந்தரங்களினும் மாதருடன் கலந்துகலந்து மயங்கிக்கிடந்த மனமானது ஒரேவழி தன்னையறியாது எதிரிட்டமாதொருவள்பால் நாடி அவளை வசியம் செய்துவிட உடனே தன்மனத்தைத் தன்வழித் திருப்பிக்கொண்டு அம்மாதினை நிக்கிரகித்தபடியாம். சாமானியர் மனத்தின்வழி அறிவினைவிட்டுமயங்குவர் அறிஞர் அம்மனத்தினை அறிவால் தன்வயப்படுத்திடுவர் எத்தகையினராயினும் பிராரத்துவத்தை யனுபவித்தேதீரவேண்டும், ஆனல் அபக்குவர்கட்கு அனுபவமாயும் பக்குவர்கட்கு வாசனை மாத்திரமாயும் நிகழும், ஈண்டுச் சுவாமிகள் பால் நேர்ந்தது பூர்வவாசனையேயாம். (14)

வாசற் படிகடந்து வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப் படுவதில்லை யண்ணலே—பாசைதனைப்

பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல்.

(போ-ரை.) பெருமையிற் சிறந்த பெருமானே! நான் வாசற் படியைக்கடந்து தாண்டிக்கொண்டுவந்து இடாத பிச்சைக்கு இப் போது ஆசைப்படுவதில்லை (அங்ஙனம்) அப்பிச்சைக்கு ஆசைகொ ண்டிருந்து கழிந்தகாலமனைத்தும் போதும், இனிக்குறித்துச்சொ ல்லுதற்கேலாத ஞானோபதேசம் செய்தருளுவாய்.

(கு-ரை.) ஒன்றினைச்சுட்டில் சுட்டுவானாகிய ஞாதுருவும், மன மாகிய ஞானமும், சுட்டப்படும் பொருளாகிய ஞேயமும் முளைந்து தோன்றுமாகலின், சுட்டிறந்தஞானம்வேண்டும் என்றனர். ஞானம் மனமாலை. "என்னை மாணவகா வீதென்று சுட்டாதே, பன்னு ளுமுண்மைதனைப் பாராதே—நின்னாலே, யொன்றலது வொன்று தங் குன்னையொன்றாயே, லொன்றுமிரண்டல்லாத வொன்று" என்றதனாற் காண்க. 2

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவு
பிச்சையிலே தானங் கிருப்பதும்—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்துதிரு வாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம்.

(போ-ரை.) விஷத்தினையுடைய பாம்பினைத் தரித்தபரமசி வனை நன்றாக வணங்குவதும், தன்னிஷ்டப்படி யிருந்துகொண் டிருப்பதும், பிச்சையெடுப்பதும், சாப்பிடுவதும், வந்து சிவாலய வாயற்படியிலேயே நித்திரைசெய்வதும் தானே இன்பமாகும்.

(கு-ரை.) இன்றியமையா துண்டாகும் பசியினை மாத்திரம் தணித்தற்குப் பிச்சையேற்றுண்டு சிவாலயதரிசனம் செய்தபின்

அக்கோயில் வாயற்படியிற் கிடத்தலே சுகமென்றனர். அதனால் எத்தகையினர்கட்கும் சிவாலய வழிபாடொன்றே மோட்சந் தருமென்பதாம். இதுபற்றியன்றோ, "திருக்கோயிலில்லாத திருவில்லூரும்" எனவும், 'ஆலயம் தொழுவது சாலவுநன்று' எனவும், "கோயிலில்லாதவூரில் குடியிருக்க வேண்டா மெனவும்" பெரியோர் பணித்துள்ளார். 3

இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்—பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
மிளைத்தாலும் போகே னினி.

(பொ - ரை.) சிவபெருமானே! நானிருக்கும் இடத்தினைத் தேடி என்பசியினைத் தணித்தற்கு அன்னத்தினைப் பரிவுடனே கொண்டுவந்தால் புசிப்பேன், அங்ஙனம் செய்யாமல் மிகவும் வருந்தி யழைத்தாலும் போகமாட்டேன், எனது தேகமெலிந்தாலும் இனிப்போகமாட்டேன்.

(கு-ரை.) பசியைத் தணித்தலின் பொருட்டு அன்னத்திற்கென வெளிவரின் வீதிகடோறும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் செல்லவேண்டியிருக்கின்றது, அவ்வவ்வீட்டிலுள்ள சாமான்யரை யெல்லாம் கெஞ்சவேண்டியு மிருக்கிறது, அவ்வமயம் மெய்-வாய்-கண்-மூக்குச்செவி, முதலிய வற்றிற்குப் பிரபஞ்சவேடிக்கை விளைகின்றது, அவ்விளைவின் வழியே மனம் செல்லுகிறது, செல்லவே இச்சை விளைகின்றது, இச்சை விளையவே அவ்விச்சையினை யனுபவிக்க முயற்சி உண்டாகின்றது, அம்முயற்சியில் இன்பதுன்பம் விளைகின்றன, அவை புண்ணிய பாவங்கட் கிடமாய்ப் பிறப்பினுக்கேது உண்டாகின்றது, இத்தகையவிபரீதங்கட் கிடங்கொடாதபடியிருந்த விடத்திலே யிருத்தலே நலமென்பார். "போகேனினி" என்றனர்.

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேர முஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

(பொ-ரை.) ஜகத்தீரே! உயிரானது உடலைவிட்டு நீங்கப் போகிறது, உயிர்நீங்கினவுடன் சரீரத்தினை உறவினர் சுட்டுவிடப் போகின்றார், ஆகையால் என்னபாடு பட்டாயினும் எப்பொழுதும் சிவபெருமானைத் துதியுங்கள் வணங்குங்கள் சொல்லிவிட்டேன் அதுவேசுகமானது.

(கு-ரை.) உலகத்திலே ஒருவன் நற்கதியினை யடையவேண்டியதற்கேற்ற சாதனங்கள் உடலுடன் உயிர் கூடியிருக்கும் காலத்திலேயே சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும். உடலோ அடுத்தகணம் நமது வசத்திலிருப்பது துல்லபம் ஆகலின், உடலோடிருக்கும் காலமெல்லாம் ஒவ்வொரு கணந்தோறும் சிவசிந்தனையுடனிருக்கவேண்டுமென்பார் "எந்நேரமும் சிவனை யேத்துங்கள்" என்றனர். 5

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியில்
பாவியென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி.

(பொ-ரை.) அறியாமை வாய்ந்த மனமே! உயிருடன்கூடிய சரீரமானது அழிந்துபோனாலும் உலகத்திலே பாவியென்ற பேரினைப் படைக்காதே, பொருந்திய சிறப்பினைவாய்ந்த விஸ்தாரவார்த்தையும் உலகவுறவும் உனக்கு வேண்டாம் மாண்டவர்போலத் திரிவாயாக.

(கு-ரை.) உலகத்தில் விகாரமுள்ளவரையில் நன்மை தீமைகட்கு கேதுவாகிய விஷயங்களுள சிக்குண்ணவரும் அங்ஙனம் சிக்

கவே எவ்வழியிலாவது பாவியென்றே பேருண்டாம் ஆகலின், மவுனம்பூண்டு நடைபிணம்போ லிருந்து கொண்டிருத்தலே யுத்தம மென்றனர். "பாவியென்ற பேர்படைத்துப் பாழ்நரகில் வீழாமல், ஆவிநின்ற சூத்திரத்தை யறிவதினி யெக்காலம்" என்றனர் பத்திரகிரியாரும். 6

பின்முடுகுநேரிசை வெண்பா

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சகமே
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச்—சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

(பொ-ரை.) மனமே! செல்வமிருக்க, வீடும் மனைவியுமிருக்க கனவினைப்போல நிலையிலதாகி விக்கலெடுத்து பற்கள்கிட்டி விட, கண்கள் மிகவும், பஞ்சடைந்து நீரையும் கோழையையும் கக்கி, இறந்துசாப்பறை யடித்தலைக்கண்டிருந்தும் இந்தச் சென்மத்தினை நம்பியிருப்பரோ (அறிவுடையோர்கள்.)

(கு-ரை.) அனுபவிக்க வேண்டிய சகல போகங்களும் குறைவறவிருக்க அவற்றையெல்லாம் விட்டுக் கணத்திலிறந்து விடும் உண்மையினைப் பிரத்தியட்சமாகத் தினமும் கண்டும் இவ்வுடலில் அபிமானம் வைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானை மறந்திருப்பது தகுதியாமோ என்றனர். 7

மேலு மிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன்
சீல மறிந்திலையே சிந்தையே—கால்கைக்குக் [வுடல்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்திமொத்தப் பட்ட
கட்டையிட்டுச் சுட்டவிடக் கண்டு.

(பொ - ரை.) மனமே! கால்கைகளுக்குத் தலையணைகளை வைத்து உடலுக்கு மெத்தைகள் தைத்து சுகதுக்கங்களை அனுபவித்த உடலை விரகிலிட்டுச் சுட்டுவிடப் பார்த்தும் இனி மேலுமிருக்க விரும்பினையே, வெள்ளிய இடப வாசனத்தையுடைய பரமசிவனது கல்யாண குணங்களை யறிந்திலையே.

(கு-ரை.) பற்பல வகையினும் உபசரித்து வைத்துக் கொண்டிருந்த உடலைப் பிரத்தியட்சமாக நெருப்பிலிடுவதைக் கண்ணாரக் கண்டிருந்தும், நித்தியமாகிய சிவபெருமான் திருவருளினை நாடாது உடலுடனே வாழவே விரும்புகின்றனை யென்ன பிரயோசனமடைவா யென்பதாம். 8

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே—வன்கழுக்கள்
டத்தித்தத் திச்சட்டைத் தட்டிக்கட் டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

(பொ-ரை.) மனமே! வலிமைபொருந்திய கழுக்கள் குதித்துகுதித்து இறகுகளைத்தட்டிமூடி உடலைச் சிறகூறுகளாக்கி இரைச்சலிட்டு மூக்கினுல் குத்தித் தின்னப்பார்த்தும் ஒன்பது வாயில்களையுடையதோர்பையாகிய உடலின்பொருட்டு எந்நாளும் அன்பு வைத்துத் திரிந்தாயே.

(கு-ரை) கழுகு முதலியவைகள் தமது பசியாற்றும் பொருட்டுப் பிடுங்கித் தின்னுதற்கேதுவாக உடலிருந்து கொண்டிருத்தல் பிரத்தியட்ச மாகலின் அங்ஙனம் அவற்றிற்கு உடலிரையாகாதபடித் திருவருளிற்கலந்துகொள்ள முயர்சிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை—முன்ன
மெரிந்தகட்டை மீதி லிணைக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

(பொ-ரை.) மனமே! அரசர்கள் இவர் என்று சொல்லப் பட்டிருந்து வாழ்ந்தாரை முன்னம் (வேறொருபிணம்) எரிந்த மேட்டின்பேரில் ஆண்மைக்குத் துணையாகவிருந்த கௌபீனத்தையும் உரிந்துகொண்டு எருமுட்டைகளின்மேல் வளர்த்தி விட்டதைப் பார்த்தும் இனிமேலும் பிறப்பதற்கு இணங்குவையோ.

(கு-ரை.) பிறருக்கு எவ்விதத்தும் பிரயோசனப்படாத அற்பத் துண்டாகிய கௌபீனத்தினையும், தன்னுடன் வைத்துக் கொளுத்துதற்கு இயலாதிருக்க அருமையென நாம் பாராட்டியனுபவித்துவந்த பொருள்களுக்கும் நமக்குமென்ன சம்பந்த முண்டென்பதை யாலோசித்து அவற்றிற் பற்றுவையாது பிறப்பினுக்கும் ஏதுவுண்டாக்கிக் கொள்ளாதிருக்க வேண்டுமென்பதாம். 10

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுசங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்கம்
ஆம்போ தனவூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம்.

(பொ-ரை.) முதலில் சங்கானது பாலை உண்பிக்கும், மாதர்களின் ஆசைகாரணமாக விவாககாலத்தில் உண்டாகிற நடுச்சங்கமூதுவது உறுதியான விலங்கு பூணும்படிசெய்யும், கடைசிகாலத்தில் உளது சங்கானது இறந்துபோகும் காலத்தினுக் குரியதாகி ஊதப்படும், நாம் உலகத்தில் வாழ்ந்த சுகம் அவ்வளவோ இவ்வளவோ அறியோம்.

(கு-ரை.) குழந்தைப்பருவத்தில் பாலூட்ட உபயோகப்படுத்துவது முதற்சங்கு, விவாகமகோற்சவ காலத்தில் ஊதுவது நடுச்சங்குமயானத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போம்போது ஊதுவது கடைச்சங்கு. (11)

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ —வித்தகனர்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப்போ மே.

(போ-ரை.) இவைகள் எத்தனைநாள் சேர்த்தெடுத்த உடம்புகள் அவ்வளவும் மண்ணுண்பதல்லவோ கடவுளின் திருவடியினை மெல்லப்பற்றி இராப்பகலற்ற இடத்திலே மேன்மைக் குடியாக விருப்போம்.

(கு-ரை.) 'புல்லாய்ப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிபல் மிருகமாகி பறவையாய் பாம்பாகி, கல்லாய் மனிதராய்' என்றபடி எத்தனையோசென்மங்க ளெடுத்தபின்னர் மனிதப்பிறப்பை யெடுக்கப் பெற்றும் அம்மனிதப்பிறப்பை மண்ணுக்கு வீடாகக் கொடுக்காமல் அப்பிறப்பிலேயே சிவபெருமான் திருவடித்தியானம் செய்துமோட்சவீடடைதலே தகுதியென்றனர். (12)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ —ரெச்சிறனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்தநிரா மயமாமே.

(போ-ரை.) சிற்சில வஸ்துக்களை எச்சிலென்று இகழ்ந்துரைத்து நன்மை தீமைகள் பேசவேண்டாம், எச்சிலிருக்கு மிடந்த

னைத் தெரிந்தீரில்லை, எச்சிலை யூகித்திருந்து பார்த்தால் ஒற்றுமை வெளியாகும் பிறகு மனத்துன்ப மற்றதாகும்.

(கு-ரை.) ஒருவஸ்துவினை எச்சிலென்று நீக்கில் எச்சிலில்லாத ஒன்றில் விருப்பமுண்டாம், ஆகவே ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்புமிகழும் அது எதுவாக சுகதுக்கம்விளைந்து புண்ணிய பாவங்கட் குட்பட்டுச்செனனமரணங்களில் அலைதல் வேண்டிவரும், ஆசலின் உலகிலுள்ள எல்லாப்பதார்த்தங்களினிடத்தும் சமபுத்தி பாராட்டி இருவினையற்றிருக்கவேண்டுமென்பார் 'இதமகிதம் பேசாதே'என்றனர். எச்சிலுண்டாமிடத்திலேயே எச்சிலில்லாததும் உண்டாகுமென்பதனைத் தெரிந்தீரில்லையென்பார், 'இடமறியீர்' என்றனர். ஈண்டு எச்சிலென்றது வாய் நீரையன்று நிக்கிரஷ்ட வஸ்துக்களை. (13)

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடா பேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய்.

(பொ-ரை.) எத்தனைபேர் தங்கள்தங்கள் கோசத்தினை நாட்டிய பள்ளம், எத்தனை பேர் தங்கள் தங்கள் காங்களினால் பிடித்த தனம், எத்தனைபேர், தங்கள் தங்கள் பற்களால் கடித்து இழுத்த கீழுதடு, ஆகையால் அடா தினந்தோறும் பொய்யினையே பேசுகின்ற உலகிலுள்ள, அறியாமையுடன்கூடிய மாதர்களினின்று நீங்கிப் பிழைப்பாய் பிழைப்பாயாக.

(கு-ரை.) ஈண்டு மாதரையெனப் பொதுப்படக் கூறினும் வேசிகளையே குறித்ததொன்றும். நாளொன்றுக்குப் பற்பல ஆடவர்களை யணைந்து அவ்வவர்கட்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் நம்புமாறு

உண்மையான வார்த்தைகளைப் போலவே இதமாகப் பொய்பேசிப் பொருளைக்கவர்ந்துகொண்டு அவர்களை விலக்கிவிடுவார்களாகலின் அத்தகையர் கூட்டுறவு எக்காலத்தும் கூடாதென்பார் 'உய்யடா' வெனப் பலதரம் வற்புறுத்திக் கூறினர். (14)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
பொருத்தருக்குந் தீங்கினைநீ புன்னேதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய் கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான்.

(போ - ரை.) மனமே! உலகிலிருப்பதுபொய் இறந்துபோவதுமெய் என்று ஆலோசித்து ஒருவர்க்காயினும் கெடுதிநினையாதே, பெருத்தவயிறானது நம்முடையதென்று நாமிருக்க, நாயும் நரியும் பேயும் கழுகும் தம்முடையதென்று தாமிருக்கும்.

(கு-ரை.) உலகின்கண்ணே பிறந்துவிடுவது பிரத்தியட்ச சாட்சியாகலின், அதனையடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு எவர்பாலும் தீங்குசெய்யாதிருந்தால் நாய்நரிகளுக்கு இரையாகாமல் மோட்சமடையலாம், தீங்குசெய்யின் நாய்நரிகட்கு இரையாகவேண்டுவது நிச்சயமென்றனர். (15)

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(போ-ரை.) பெண்கள் குடத்தில் நீரைமொண்டு தலையிலிட்டு அதிஉல்லாசமாக அசைந்து விளையாடிக்கொண்டு இரண்டுகைகளை வீசிவரினும் பெண்ணின் மனமானது தன்தலையின்மீதுள்ள நீர்க்

குடத்தின் கண்ணதேயாகும். அதுபோல எந்தத்தொழிலைச்செய்யினும் எந்த அவஸ்தையனுபவித்தாலும் முத்தர்களுடைய மனமானது மவுனநிலையிலேயேயிருக்கும்.

(கு-ரை.) பெரியோர்கள் உலகத்திலே ஆடுவாரோடாடியும், பாடுவாரோடுபாடியும், பெண்டுபிள்ளை சுற்றத்தினர் மத்தியிலிருந்தும் பகிர்முகவிவகாரங்கள் எவ்வளவுசெய்யினும், அந்தர் முகத்தியானத்தினை ஒரு இம்மிநேரமும்விட்டு நீங்கார். இதுவே சிவராஜயோக நிலையாம். (16)

மாலைப் பொழுதினறு மஞ்சளரைத் தேகுளித்து
வேலை மினக்கிட்டு விழித்திருந்து—சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானு லென்செய்வாள் பின்.

(பொ-ரை.) மாலைக்காலத்திலே மணத்துடன்கூடிய மஞ்சளினையரைத்துப் பூசிக்குளித்து வேலைமெனக்கிட்டுக் கண்விழித்திருந்து கர்ப்பமாகி (ஒருபிள்ளையினை) யீன்றெடுத்தாள் பெயருமிட்டாள் அங்ஙனம்பெற்ற பிள்ளையானது பித்தனுகி விட்டால் பிறகு அவள்யாதுசெய்வாள்.

(கு-ரை) உலகில் ஒருவன் ஒருகாரியத்தைப் பலவகையாக வெகுபிரயாசையுடன்முடிக்க எத்தனிக்கினும் அது அவனிஷ்டப்படிவாராது, வேறுவிதமாக முடியினுமுடியும் ஆகலின் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி திருவருள் கூட்டிவைக்குமேயல்லது தன் சுதந்தரத்தாலொன்றும் நடவாதென்பதாம். (17)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடலும்,
ஞானர்த்ததீபவுரையும்,
முற்றுப்பெற்றது.

உடற்கூற்று வண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான
  தந்ததனந்தன தந்ததனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
  தானனதானன தானனதந்த—
தந்த தனதான தனதனு

ஒருமட மாது மொருவனு மாகி யின்ப சுகந்தரு
மன்பு பொருந்தி யுணர்வு கலங்கி யொழுகிய விந்து
    வூறு சுரோணித மீது கலந்து—

(பொ-ரை.) ஒரு அழகியபெண்ணும், ஒரு வாலிபனுங் கூடி இன்பமாகிய சுகத்தினைக்கொடுத்தற்கேதுவாகிய அன்பினை யடைந்து (கலவியில்) அவசமாகியபோது வெளிப்பட்ட சுக்கிலம் பெண்ணிடத்துதித்த சுரோணிதத்துடன் கலந்து.

பனியிலோர் பாதி சிறுதுளி மாது பண்டியில்வந்துபு
குந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமி தென்று
    பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற

(பொ-ரை.) பனித்துளியில் பாதித் துளி யளவாகி மாதினுடையவயிற்றிற் பிரவேசித்துத் திரட்சியாகத் தாமரை மொக்கினை நிகர்த்து ஆமையுருவெனவாகிக் கண். உடல். வாய். காது. கால் கைகளென்று சொல்லத்தகுந்த.

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பது மொன்றுநி
றைந்து மடந்தை யுதரமகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமு வாரமு நாளு மறிந்து

(போ-ரை.) உருவத்தினையு மடைந்து உயிர் விருத்தியாதற்குப் பத்தமாதங்கள் பூர்த்தியாகி அம்மாதின் வயிற்றினின்று வந்து பூமியில் விழுந்து (அச்சமயம் இன்ன) யோகம் இன்னவாரம் இன்ன நட்சத்திரமெனத் தேர்ந்து.

மகளிர்கள் சேனை தரவணையாடை மண்பட வுந்தியு
தைந்து கவிழ்ந்து மடமயில் கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறி வீரறி வாகிவளர்ந்து—

(போ-ரை.) மகளிர்கூட்டம் அணையில் வளர்த்த (இவ்வேளையிலிருந்து) பூமியில் தாவியும் காலை யுதைத்துக்கொண்டு கவிழ்ந்து மயில்போன்ற சாயலையுடைய (தனதுதாயின்) முலைப்பாலைக் குடித்து சிறிது சிறிதாக அறிவு வளர வளர்ந்து.

ஒளிநகை யூற லிதழ்மடவாரு வந்து முகந்திட
வந்து தவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிரு போவென நாமம் விளம்ப—

(போ-ரை.) பிரகாசிக்கின்ற பற்களுடன் ஊறும் உதட்டினையுடைய மாதர்வந்து முத்தமிடத் தவழ்ந்து தாயின் மடியிலிருந்துகொண்டு குதலை வார்த்தைகளைச் சொல்லி வா போவென இரண்டொரு சொற்களைக்கூறி.

உடைமணி யாடை யரைவடமாட வுண்பவர் தின்பவர்
தங்களொ டுண்டு தெருவி லிருந்து புழுதி யளைந்து
தேடிய பாலரொ டோடிநடந்து
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே—

(பொ-ரை.) உடுக்கத்தருந்த ஆபரணங்களும் வஸ்திரத்துடன் அரைஞாண் அசைய(அன்னம்) சாப்பிடுவோருடனும் (பலகாரம்) தின்பவருடனும் புசித்து வீதிக்குவந்து புழுதியினைப் பூசிக்கொண்டு ஆடிவரும் மற்றைப் பிள்ளைகளுடன் ஓடிநடந்து ஐந்துவயது வரையில் இங்ஙனம் விளையாடியே. (1/4)

உயர்தரு ஞான குருவுப தேசமுந் தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும் விளம்ப
வாழ்பதினறு பிராயமும் வந்து—

(பொ-ரை.) உயர்வாகிய ஞானசிரியரிடம் உபதேசமும், தமிழ் சாத்திரங்களில் அளவு தெரிந்து வளர்பிறையென்று யாரும் சொல்லப் பதினறு வயதடைந்து.

மயிர்முடி கோதி யறுபதநீல வண்டிமிர் தண்தொடை
தொண்டை புனைந்து மணிபொ னிலங்கு பணிக ளணிந்து
மாகதர் போகதர் கூடிவணங்க—

(பொ-ரை.) தலைமயிர் கோதிமுடித்து வண்டுகள் தங்கிப்பாடும் குளிர்ச்சி பொருந்திய புட்பமாலைகளைத் தலையிற்றரித்து இரத்தினங்களிழைத்த பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்கள் பூண்டு மாகதர் போகதர் ஆகிய பாடகர்கள் சேர்ந்து புகழ்ந்து வணங்க.

மதனசொரூப னிவனென மோக மங்கையர் கண்டு
மருண்டு திரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழிபவெறிந்து
மாமயில் போலவர் போவது கண்டு—

(பொ - ரை.) மன்மதன் போன்ற வடிவனிவனென்ன காம மாதர்கள் பார்த்து மனமருண்டு கூடி வண்டுகளையொத்த விழிகளினால்மருட்ட அழகிய அவர் மயில் அன்ன சாயலுடன்நடப்பதனைப் பார்த்து.

மனது பொருமலவர்பிற கோடி மங்கல செங்கல
சந்திகழ் கொங்கை பருவ மயங்கி யிதழமு துண்டு
தேடிய மாமுதல் சேரவழங்கி—

(பொ-ரை.) மனர்தாளாது அம்மாதர் பின்னுலோடி மங்கல மான செவ்விய கலசத்தினையொத்த தனங்களையணைந்து மயங்கி அதரபானம்பண்ணித் தாம் சம்பாதித்த செல்வ முழுவதையும் ஒருங்கே கொடுத்து;

ஒருமுத லாகி முதுபொரு ளா யிருந்த தனங்களும்
வம்பி லிழந்துமதன சுகந்த விதனமி தென்று
வாலிப கோலமும்வேறு பிரிந்து—

(பொ-ரை.) ஒருமுதற் பொருளாகவும் அபாரமாகவு மிருந்த செல்வமுழுதும் வீணகச் செலவழித்து மதனலீலை விசனத்திற் கேதுவென்று வாலிப பருவத்தினின்றும் வேறுபட்டு.

வளமையுமாறியிளமையு மாறிவன்பல் விழுந்திரு
கண்க ளிருண்டு வயது முதிர்ந்து நரதிரை வந்து
வாதவிரோத குரோத மடைந்து—
செங்கை யினிலோர்தடியு மாகியே—

(பொ-ரை.) அழகுகெட்டு, இளமைகெட்டு, வலியபற்கள் உதிர்ந்து, இரண்டு நேத்திரங்களும் மறைந்து, மூப்படைந்து நரையும் திரையும் அதிகப்பட வாதநோயும், யாவரையும் விரோதிக்கும் கோபமும் பெற்று, செவ்வியகரத்தினிடத்தில் ஒருதடிபிடித்துமே.

வருவது போவ தொருமுதுகூனு மந்தி யெனும்படி
குந்தி நடந்து மதியு மழிந்து செவிதிமிர் வந்து
வாயறி யாமல் விடாமன் மொழிந்து—

(பொ-ரை.) ஒருமுதுகு கூனுடன் வருவதும் போவதுமாகி குரங்கினைப்போலக் குந்திக்குந்தி நடந்து அறிவுகெட்டுச் செவிடுபட்டு இன்னது சொல்லியதென்றறியாமல் எந்நேரமும்பேசி;

துயில் வருநேர மிருமல் பொருது தொண்டையு நெஞ்சமு
லர்ந்து வறண்டு துகிலு மிழந்து சுணையு மழிந்து
தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு—

(பொ-ரை.) தூங்குகின்ற சமயத்தில் இருமல் சகிக்க முடியாமல் தொண்டையும் மார்பும் உலர்ந்து வறண்டு இடுப்பிலுள்ள வஸ்திரம் நழுவச் சுரணையின்றி மாதரும் பிள்ளைகளும் கோளாறு செய்யப் பெற்று;

கலியுக மீதி லிவர் மரியாதை கண்டிடு மென்பவர்
சஞ்சல மிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம் வந்து
கால்வழி மேல்விழி சாரநடந்து—

(பொ-ரை.) இக்கலியிலே இவர் தன்மையினைப் பாருமெனச் சொல்பவர்கட்குத் துன்பமதிகரிக்கக் கலகல என மலமும் சலமும் பெருகிக் கால்வழியாகவும் தேகமேலும் பொருந்த வழிந்து;

தெளிவு மிராம னுரைதடு மாறி சிந்தையு நெஞ்சமு
லைந்து மருண்டு திடமு முலைந்து மிகவு மலைந்து
தேறிந லாதர வேதன நொந்து—

(பொ-ரை.) மனந்தெளிவின்றிக் குளறுபடி வார்த்தையடைந்து மனமும் எண்ணமும் அலைந்து நல்ல ஆதரவு இக்காலத்தில் இல்லை யென வருந்தி.

மறைய வன்வேத னெழுதிய வாறு வந்தது கண்டமு
மென்று தெளிந்து இனியென கண்ட மினியென தொந்த
மேதினி வாழ்வுநி லாதினி நின்ற—

(பொ-ரை.) வேதங்களுக்குரிய பிரமன் தலையில் எழுதிய விதி நெருங்கிவிட்டது, இனியமரணகெண்டமெனத் தெரிந்து இதைக்காட்டிலும் வேறு கண்டமேது இனியென்ன சம்பந்த முளது இனி வுலக வாழ்வு நில்லாது பாக்கியாக விருக்கும்.

கடன் முறைபேசு மெனவு றைநாவு றங்கிவி ழுந்துகை
கொண்டு மொருந்து கவைவழி கஞ்சி யொழுகிட வந்து
பூதமு நாலுசு வாசமு நின்று—
நெஞ்சு தடுமாறி வருநேரமே—

(பொ-ரை.) கடன் முதலியவற்றைப் பற்றி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமெனின் பேசுவீரென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த நாவானது குளறியிழுத்துக்கொள்ள, கைகளினாலே சாடைகாட்டி வாயில்வார்க்கும் கஞ்சி பக்கங்களின் ஒழுகிவிட பஞ்சபூதங்களும் விடுகின்ற பிராணவாயுவும் குறைய மனத்தடுமாற்ற முண்டான காலத்தே.

வளர் பிறைபோல வெயிறு முரோம முஞ்சடை யுஞ்சிறு
குஞ்சியும் விஞ்ச மனது மிருண்ட வடிவு மிலங்க
பாமலை போல்யம தூதர்கள் வந்து—

(போ - ரை.) வளர்கின்ற சந்திரனது கலையினைப்போலப் பற்களும் மயிருஞ்சடையும் சிறுகுடுமியும் காண கடினமனதும் இருண்ட உருவமும் தோன்ற பெரியமலையினைப்போல இயமதூதுவர்கள் வந்து.

வலைகொடு வீசி யுயிர்கொடு போக மைந்தரும் வந்துகு
னிந்தழ நொந்து மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
மாழ்கின ரேயிவர் கால மறிந்து:—

(போ - ரை.) வலையினை விசிறி உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு போகவே புத்திரரும் ஓடிவந்து குனிந்து துக்கப்பட வருத்தமாக மடிமேல் விழுந்து மனைவிபுலம்ப இறந்துவிட்டனரே;

பழையவர் காணு மெனுமய லார்கள் பஞ்சு பறந்திட
நின்றவர் பந்த ரிடுமென வந்து பறைபிட முந்த
வேபிணம் வேக விசாரியு மென்று:—

(போ - ரை.) இக்காலத்தினைக்கேட்டு இவர் மிக வயோதிகரென நினைத்து அயலார்கள் உடனே யோடிவந்து பந்தர் முதலிய இடச்செய்து மேளமுதலிய அடிப்பித்து பிணத்தினைக் கொண்டு போக விசாரியுங்களென்று;

பலரையு மேவி முதியவர் தாமி ருந்த சவங்கழு
வுஞ்சில ரென்று பணிதுகி றொங்கல் களப மணிந்து
பாவகமே செய்து நாறு முடம்பை:—

(போ-ரை.) பலரையுமனுப்பிக் கேட்டுப் பெரியோர் சிலரைக் கொண்டு பிணத்தினை யலம்பச்செய்து ஆபரணம், வஸ்திரம், காலை, வாசனைதரித்துத் தோற்றமாகச்செய்து துர்வாசனையுடைய தேகத்தை.

வரிசை கெடாம லெடுமென வோடி வந்திள மைந்தர்கு
னிந்து சுமந்து கடுகி நடந்து சுடலை யடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து:—

(பொ - ரை.) கிராமமாகத் தூக்குமென யாவரும் ஓடிவந்து இளமையான பிள்ளைகள் குனிந்து தூக்கிச் சீக்கிரம் நடந்து சுடுகாட்டை நெருங்கி இவ்வளவுதானோ மனிதவாழ்வென வருந்தி ;

விறகிட மூடி யழல்கொடு போட வெந்து விழுந்துமு
றிந்து நிணங்க ளுருகி யெலும்பு கருகி யடங்கி
யோர்பிடி நீறுமிலாத வுடம்பை:—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(பொ - ரை.) விறகு அடுக்கி மூடி நெருப்பு மூட்டிவிட்ட பிணம் வெந்து விழுந்து முறிந்து கொழுப்பு உருகி உடம்புகருத்துத் தீயடங்கி ஒரு கைப்பிடிசாம்பலுக்கு ஆகாத தேகத்தினை நம்பி இடக்கின்ற அடியேனை ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

(கு - ரை.) பிறப்பு, பாலியம், யவ்வனம், மூப்பு, மரணம் முதலியது நிச்சயமாகலினாலும், இத்தகைய அவஸ்தைகள் இனி யுண்டாகாதபடி இப்பிறப்பிலேயே உண்மை விசாரித்துத் திருவருளினைத் தேர்ந்து பெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழும் பாக்கியத்தை யடையவேண்டுமே யொழிய இவ்வுடலினை நம்பி வாழுதல் அப்பிரயோசனமென்பர் 'நம்பு மடியேனை யினியாளுமே' என்றனர்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் உடற்கூற்றுவண்ணமும்

ஞானார்த்ததீப வுரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருட்புலம்பலும்

ஞானார்த்ததீபவுரையும்.

முதல்வன் முறையீடு.



(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ - ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரை மாநகரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

(சு - ரை.) பாண்டிநாட்டு மலயத்துவஜ பாண்டியற்கும் காஞ்சன மாலைக்கும் பார்வதி புத்திரியாக அவதாரம் செய்து தனது கன்னிப்பருவத்தே தான் அரசாட்சி செய்த நாடானதால் கன்னி நாடு என மதுரைக்கு ஒரு பெயராயது.

மூல மறியேன் முடியு முடிவறியேன்
ஞாலத்துட் பட்டதுயர் நாட நடக்குதடா.

(பொ - ரை.) ஆதிவுற்பத்தியறியேன், அவ்வுற்பத்தி யந்தமாகும் தீர்மானமறியேன் உலகத்தில்சேர்ந்த துன்பம் எனைச்சார நடந்து வருகிறது.

(கு - ரை.) வினையுற்பத்திக்கும் அவ்வினையைப் போக்கடித்துக்கொள்வதற்கும் தக்க விசாரணை செய்து தெரிந்துகொள்ளாததால் அவ்வினையா லனுபவிக்க வேண்டிய துன்பம் பீடிக்கிறதென்பதாம்.

அறியாமை யாமலத்தா லறிவுமுதற் கெட்டனடா
பிறியா வினைப்பயனாற் பித்துப் பிடித்தனடா.

(பொ - ரை.) அறியாமையினைச் செய்கின்ற மும்மலத்தினால் எனது அறிவுமயங்கினேன், தேகமுள்ளளவும் பிரிதற்கேலாதவினையினால் பயித்தியங்கொண்டவன் போலாயினேன்.

(கு - ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு அறியாமையினைச் செய்வது ஆணவவினை, பிரியாதிருப்பது பிராரத்துவவினை, ஆணவமலத்தினைத் திருவருளைக்கொண்டு நீக்கிக்கொள்ளினும், பிராரத்துவம் அனுபவித்தே தீரவேண்டு மாதலால் இதனைப் 'பிரியாவினை' என்றனர். (2)

தனுவா தியநான்குந் தானாய் மயங்கினண்டா
மனுவாதி சத்தி வலையிலகப் பட்டனடா.

(பொ - ரை.) தேகமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கினிலும் தோய்ந்து அம்மயமாகவே யிருந்து மயங்கினேன், முதன்மையான திரோதான சத்தியாகிய வலையில் அகப்பட்டேன்.

(கு - ரை.) தனுவாதியாவன தேகம், கரணம், புவனம், போகம் ஆன்மா இவற்றிற் கட்டுபட்டு மயங்கி இவற்றிற்கு அன்னியமாகத் தானிருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்ளா திருத்தலின் 'தானாய் மயங்கினேன்' என்றனர். உண்மையினை விசாரிக்க வொட்டாது அடிக்கடி மறைவு உண்டாவது திரோதான சத்தி யாகலின் 'சத்திவலையிலகப்பட்டேன்' என்றனர்.

மாமாயை யென்னும் வனத்தி லலைகிறண்டா
தாமா யுலகனைத்துந் தாது கலங்கிறண்டா.

(போ-ரை.) பெரிய மாயையென்று சொல்லப்படுகின்றகாட்டில் அலைகின்றனன், தாமாகப் பிரபஞ்சத்தில் மணக்கலக்க முற்றிருக்கிறேன்.

(சூ - ரை.) உலக மனைத்தும் மாயாகாரியப்பாடாகலின் அக்காரியத்திற் சிக்குண்டார் அம்மாயையைக்கடத்தல் அசாத்தியமாகலின் உலகினை வனமென்றனர். (4)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(போ-ரை.) கன்னி வனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையம் பெருமானே.

மண்ணாசை பட்டேனை மண்ணுண்டு போட்டதடா
பொன்னாசை பெண்ணாசை போகேனே யென்குதே.

(போ-ரை.) பூமியினிடத்தில் ஆசைவைத்திருந்த என்னை அப்பூமியே சாப்பிட்டு விட்டது. பொன்னாகிய விருப்பமும் பெண்ணாகிய விருப்பமும் நீக்கக்கூடவில்லை.

(சூ-ரை.) மண்ணிலதிக விருப்பத்தை வைத்திருத்தலின் அவ்வுடல் மூவகைச்சித்தியிலொன்றை யடையாமல்,மண்ணில், புதைக்கும்படியான தன்மையை யடைகிறது, மற்றைய பொன்னின் ஆசையும், பெண்மோகமும் தேகமுள்ளளவும் தாக்குமென்பதாம்.

மக்கள்சுற் றத்தாசை மறக்கேனே யென்குதே
திக்கரசா மாசையது தீரேனே யென்குதே.

(பொ-ரை.) புத்திரரிடத்தும், உறவினரிடத்தும் வைத்துள்ள ஆசையானது மறக்கக்கூடவில்லை, திக்கனைத்தும் அரசாட்சி செய்யும்படியான ஆசையானது நீங்கினதில்லை.

(கு - ரை.) 'கடந்துளோர்களும் கடப்பரோ மக்கள்மேல் காதல்' என்றதாலும், 'கடன்மீதிலே ஆணைசெலவே நினைவர்' என்றதாலும் புத்திரர்மேல் விருப்பமும், அரசாட்சியில் விருப்பமும் நீங்காதென்பதாம். (6)

வித்தைகற்கு மாசையது விட்டொழியே னென்குதே
சித்துகற்கு மாசை சிதையேனே பென்குதே.

(பொ-ரை.) கல்வியில்பயிலும் விருப்பம் நீங்குவதில்லை,சித்திகளையடையுமாசை யொழிவதில்லை.

(கு-ரை) கல்விக்கு அளவில்லையாகலின் கற்குந்தோறும் மேலும் மேலும் விருத்தியடைவதற்கே முயற்சியுண்டாம். ஆன்மார்த்தமாகப் பிரயோசனமில்லையாயினும், உலகத்தை மிரட்டுதற்கு உபயோகமாகலின் சித்தியில் அவா அதிகரிக்கிற தென்பதாம்.'அஷ்டமா சித்தியிலேன் செய்' என்றனர் தாயுமானவர். (7)

மந்திரத்தி லாசை மறக்கேனே யென்குதே
சுந்தரத்தி லாசை துறக்கேனே யென்குதே.

(பொ-ரை.) மந்திரத்தில் வைத்துள்ள விருப்பம் மறப்பதில்லை. அழகில் வைத்துள்ள ஆசை நீங்குவதில்லை.

(கு-ரை.) பஞ்சாட்சர முதலிய மகாமந்திரங்களைச் செபிக்க வேண்டிய தின்றியமையாத கடமையேயாயினும், திருவருளைப் பூரணமா யடைதற்குச் செபிக்காமல் யாதாமொரு உலகசித்தி, யடைய வேண்டுமெனச் செபித்தல் கூடாதாகலின் 'மறக்கேனே' என்றனர். (8)

கட்டுவர்க்கத் தாசை கழலேனே யென்குதே
செட்டுதனி லாசை சிதையேனே யென்குதே.

(போ-ரை.) பலவகையான ஆடைகளில் ஆசைநீக்குதலில்லை திரவிய சிக்கனத்தில் ஆசைகுறைதலில்லை.

(கு-ரை.) குளிர் முதலியவற்றிற்கு அவசியமாக ஒரு ஆடையுடனிருக்கத் திருப்தியடையாமல் மேலும் மேலும் சித்திர விசித்திரமான பீதாம்பர முதலிய உடைகளிலும்; முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய தருமங்களிலும் பொருளைச் செலவிடாமல் சேகரித்து வைப்பதிலும் ஆசை நீங்கவில்லை யென்பதாம். (9)

மாற்றுஞ் சலவை மறக்கேனே யென்குதே
சோற்றுக் குழியுமின்னுந் தூரேனே யென்குதே.

(போ-ரை.) அடிக்கடி மாற்றிச் சலவைவஸ்திரங்களைத் தரிப்பதில் மறப்புண்டாவதில்லை, சோற்றினையடைதற்கேதுவாகவுள்ள வயிறாகிய பள்ளம் இன்பம் அடையவில்லை.

(கு-ரை.) ஒருவஸ்திரத்தினையே தோய்த்துக் கட்டிக்கொள்ள நினையாது, அடிக்கடி சலவைத்துணிகளையே அணிய விரும்புவதினால் ' மறக்கேன் ' எனவும் உண்ணுந்தோறும் பசி யெடுத்துக் கொண்டிருத்தலினால் (தூரேனே) எனவும் கூறினர். (10)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(போ-ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

ஐந்து புலனு மடங்கேனே யென்குதே
சிந்தை தவிக்கிறதுந் தேறேனே யென்குதே.

(பொ-ரை.) பஞ்சேந்திரிய வுணர்ச்சி யடங்கினபாடில்லை, மனமுமொடுங்கினபாடில்லை.

(கு-ரை.) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐம்புலன்களும் தாம்செய்யும் சேட்டைகளினின்று நீங்கினாலன்றி மனவியாபாரம் குறையாதென்பார் 'அடங்கேனே' 'தேறேனே' என்றனர். (11)

காமக் குரோதங் கடக்கேனே யென்குதே
நாமே யரசென்று நாடோறு மெண்ணுதே.

(பொ-ரை.) காமமும் கோபமும்விட்டு நீங்குவதில்லை, நாமே தலைமை பெற்றிருக்கவேண்டுமென எந்நாளும் தோன்றுகிறது.

(கு-ரை.) காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய இவைகளை நீங்கினாலன்றி அடியார்க் கடிமையாதல் இல்லை. அங்ஙனம் ஆகாதிருக்கவே தலைமை வாய்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற இறுமாப்புண்டாம்என்பார், 'கடக்கேனே' எனவும்'எண்ணுதே' எனவும் கூறினார். (12)

அச்சமாங் கார மடங்கேனே யென்குதே
கைச்சு மின்னுமானங் கழலேனே யென்குதே.

(பொ-ரை.) அச்சமும், அகங்காரமும், அடங்கினதில்லை உல
வேண்டிய
வறுத்தும் பின்னும் மனமானது நீங்கினதில்லை.
பூரணமா ய
யடைய வேண்டுலகர் தாட்சண்ணியத்தின் பொருட்டு அச்சங்
என்றனர். ருவித்தலும் சன்மார்க்க நடைக்கு இடையூ

ருதலாலும், மானத்தை விட்டாலன்றிப் பிரபஞ்சவாஞ்சை நீங்காதாகலினாலும் 'அடங்கேனே' எனவுங் 'கழலேனே' எனவுங் கூறினார். (13)

நீர்க்குமிழி யாடுமலை நித்தியமா யெண்ணுதே
ஆர்க்குமுய ராசை யழியேனே யென்குதே.

(போ - ரை.) நீரினிடத்தே தோன்றி உடனே மாறும் குமிழினையொத்த தேகத்தை நித்தியமெனவும், எத்தகையினர்க்கும் விருத்தியாகின்ற அவா நீங்காமலு மிருந்து கொண்டிருக்கிறது.

(கு - ரை.)பசுபாச விசாரணை தக்கபடி சாஸ்திர மூலமாக விசாரியாத குறைவினால் உடல் நித்தியமெனவும், அது சம்பந்தமான ஆசை நீங்காமலும் இருக்க நினைவு விளைகிற தென்பதாம்.

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில்வேகக்கண்டும்
எண்ணுந் திரமா யிருப்போமென் றெண்ணுதே.

(போ-ரை.) பிரத்தியட்சமாக உடலானது கட்டையின்மேலிருந்து எரிவதனைக் கண்டும் நெடுநாளைக்கிருப்போ மெனவே எண்ணம் விளைகின்றது.

(கு-ரை.) நித்தியம் தன்கண் முன்னே பாலவயதுடன் கூடிய வுடல்கள் சுடுகாட்டில் வேகக்கண்டும், அங்ஙனம் தனக்கும் எண்ணாத நேரத்தில் உண்டாகுமென்பதை யாலோசிப்பதில்லை. (15)

அநித்தியத்தை நித்தியமென் றுதாவா யெண்ணுதே
தனித்திருக்கே னென்குதே தனைமறக்கே னென்குதே.

(போ-ரை.) அனித்தியமாக உள்ளவற்றை நித்தியமாக விருக்கு மென்றெண்ணி யவற்றினிடத்தில் ஆசையுண்டாகிறது ஏகாந்தமாக இருக்கவும் தன்னை மறந்திருக்கவும் கூடவில்லை.

(கு-ரை.) உலகம் மாயாகாரியமாகலினாலும், அக்காரியமொரு காலத்துமாறிவிடுமாகலினாலும், அத்தகையவற்றில்அவர் மனம்வைத்தல்அப்பிரயோசனமென்பார் 'ஆதரவாயெண்ணுதே' என்றனர். தனித்திருத்தல் பிரபஞ்சபோகம் அனுபவியாதிருத்தல் தனைமறந்தலாவது சிவராஜயோக நிஷ்டை கூடியிருத்தல். (16)

நரகக் குழியுமின்னு நான்புசிப்பே னென்குதே
உரகப் படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பே னென்குதே.

(பொ-ரை.) நரகக் குழியானது எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாம்பின் படம்போன்ற நிதம்பம் தன் வசப்படுத்துகிறது.

(கு-ரை.) நரகத்திற்கேதுவான பாவத்தொழில்களே மேலும் மேலும் விளைந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாதர் ஆசையும் நீங்கினதில்லை யென்பதாம். (17)

குரும்பை முலையுங் குடிகெடுப்பே னென்குதே
அரும்பு விழியுமெந்த னாவியுண்பே னென்குதே.

(பொ-ரை.) தென்னங் குரும்பையொத்த தனம் மயக்குகின்றது. நீலோற் பலத்தினையொத்த நேத்திரம் உயிரை விழுங்குகின்றது.

(கு-ரை) மாதர்கள் கண்களும் தனங்களும் கண்டு மருண்டார் மறுபடியும் அவர் மீளுதல் அசாத்தியமாகலின் 'ஆவியுண்பேன்' 'குடிகெடுப்பேன்' என்கிறதென்றனர். (18)

மாதருருக் கொண்டு மறலிவஞ்ச மென்னுதே
ஆதரவு மற்றிங் கரக்கா யுருகிறண்டா.

(பொ-ரை.) இயமனானவன் பெண்ணுரு வாய்ந்து வஞ்சிக்கின்றது. அதனால் யாதொரு ஆதாரமில்லாமல் நெருப்பிலிட்ட அரக்கினைப்போல வுருகுகின்றேன்.

(கு-ரை.) "வீடுகள்தோறும் பெண்களைப்படைத்து இயமனை யென்செயப் படைத்தா" என்றபடி இயமனே பெண்களாய் மாறி யுள்ளாரெனவும் அவரினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுதற்கேற்ற சிவசாதனமான ஆதரவொன்றும் தேடிக்கொள்ள வில்லை யென வும் கூறினர். (19)

கந்தனை யின்றருளுங் கன்னி வனநாதா
எந்த விதத்தினு னேறிப் படருவேண்டா.

(பொ-ரை.) கந்தப்பெருமானைப் பெற்றெடுத்த மதுரைப்பெ ருமானே! எந்த வகையினுல் தேவரீர் திருவடியினை யடைந்து வாழுவேன்.

(கு-ரை.) திருவடியினை யடைதற்கேற்ற சிவசாதனங்களி லொன்றைக் கைக்கொண்டு இதுகாறும் பழகியறியேனுகலின் எங்ஙனம் ஏறிப்படருவேன் என்றனர். (21)

புல்லாகிப் பூண்டாய்ப் புலர்ந்தநாள் போதாதோ
கல்லாய் மரமாய்க் கழிந்தநாள் போதாதோ.

(பொ-ரை.) புல்லாகியும், பூண்டாகியு மிருந்து பலநாள் கழி ந்ததும் கல்லாய் மரமாயு மிருந்து பலநாள் கழிந்ததும்போதாதோ.

(கு-ரை.) கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி எடுத்த செனனங்களில் சிலகாலம் ஓரறிவு மீரறிவுமாகி வாழ்ந்தது முண்டென்பதாம். ( )

கிரியாய்க் கீடமாய்க் கெட்டநாள் போதாதோ
நீரியா யூர்வனமாய் நின்றநாள் போதாதோ.

(பொ - ரை.) கிரிப்பிள்ளையாகியும் புழுவாகியும் அறிவு கெட்டிருந்த நாள்களும், நீர் வாழ்வனவாயும், ஊர்கின்ற பாம்பு முதலிய செந்துக்களாயும் வாழ்ந்தநாளும் போதாதோ.

(கு-ரை.) எடுத்த அளவில்லாத செனனங்களுள் மூவறியுயிராணசெந்துக்களாகச் சிலகாலம் வாழ்ந்தது முண்டென்பதாம். (22)

பூதமொடு தேவருமாய்ப் போனநாள் போதாதோ
வேதனைசெய் தானவராய் வீழ்ந்தநாள் போதாதோ.

(பொ-ரை.) பூதங்களுடனே தேவர்களுமாகி வாழ்ந்தநாள்களுடன் துன்பத்தினைச் செய்கின்ற அசுரர்களாய் தங்கிய நாள்கள் போதாதோ.

(கு-ரை) உயர்ந்த பிறப்புகளுள் ஐயறிவுடன் கூடியசென்மங்களாய்ப் பிறந்து வாழ்ந்த நாள்களும் பலவுண்டென்பதாம். (23)

அன்னை வயிற்றி லழிந்தநாள் போதாதோ
மன்னனாய் வாழ்ந்து மரித்தநாள் போதாதோ.

(பொ-ரை.) தாயின் வயிற்றிலுற்பத்தியாகி யழிந்த நாள்களுடன் அரசனாக வாழ்ந்து இறந்தநாள்கள் போதாதோ.

(கு - ரை.) கர்ப்பத்தி லுற்பத்தியாகி வெளிவருவதற்கு முந்தியுள்ள பத்து மாதங்களுள் ஒரு நாளிலே இறந்தும், பிறந்த பின் அரசனாயிருக்கும் வாழ்வைப்பெற்றும் மரணமடைதற் கேதுவுண்டென்பதாம். (24)

தாயாகித் தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள் போதாதோ
சேயாய்ப் புருடனுமாய்ச் சென்றநாள் போதாதோ.

(பொ-ரை) ஒருவனுக்குத் தாயாகியும், ஒருவனுக்கு மனைவி யாகியும் தங்கிவாழ்ந்த நாள்களுடன் ஒருவனுக்குக் குழந்தையாயும் ஒருவனுக்குப் புருஷனுயும் தங்கியநாள் போதாதோ.

(தா.) எடுத்த பிறப்புகளில் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி ஆணுகி யும் பெண்ணுகியும் மாறிமாறிப் பிறந்தநாள்களு .முண்டென்பதாம்

நோயுண்ண வேமெலிந்து நொந்தநாள் போதாதோ
பேயுண்ணப் பேயாய்ப் பிறந்தநாள் போதாதோ.

(பொ.ரை.) பல நோய்கள் உண்டாக அதனுல் மெலிவடை ந்து துன்பமனுபவித்தநாள்களுடன் அறியாமை வாய்ந்த பேயாய்ப் பிறந்த நாள்கள் போதாதோ.

(தா.ரை.) எடுத்த ஜெனனங்கள்தோறும் வந்துதாக்க அனுப வித்த பிணிகளுக்கோர் அளவில்லை. யாவரும் வெறுக்கத்தகுந்த பேயாய்ப் பிறந்தது முண்டென்பதாம். (26)

ஊன வுடல்கூன் குருடா யுற்றநாள் போதாதோ
ஈனப் புசிப்பி லிளைத்தநாள் போதாதோ.

(பொ-ரை.) மாமிசவுடலில் கூனும், குருடும் அடைந்த நாளு டன் அற்ப உணவினிமித்தம் தேடியலைந்த நாள் போதாதோ.

(தா-ரை.) மனிதசெனன மெடுக்கத்தக்க புண்ணியம் பெற் றும் அச்செனமங்களில் அங்கவீன மடைந்ததுடன், வயிற்றினிமித் தம் பிறரைத் தேடியலைந்து அதனுல் தேகம்வாடியதுமுண்டென் பதாம். (27)

பட்ட களையும் பாதவிப்பும் போதாதோ
கெட்டநாள் கெட்டேனென்று கேளாதும்போதாதோ.

(பொ-ரை.) எண்ணிலாதசெனனங்களால் உண்டாகிய இளைப்பும் பரதவிப்பு முண்டானதுடன் வீணுகக் கழிந்தநாள் கழிந்துவிட்டது. இனியேனும் பிறர்வார்த்தை கேட்கவேண்டுமென்றுகேளா திருந்ததும் போதாதோ.

(கு-ரை.) எடுத்த செனனங்கள் எண்ணில அவற்றுள் மொத்துண்டதனுல் விளைந்த இளைப்புடன் உண்மைதேருது காலங்கழித்தது போகப் பின்னராவதுஉண்மையறிந்தாரையடைந்து உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யென்பதாம். (28)

நில்லாமைக் கேயழுது நின்றநாள் போதாதோ
எல்லாரு மென்பார மெடுத்தநாள் போதாதோ.

(பொ-ரை.) உலகம் நிலையற்றதாக விருக்கிறதேயென்று வியசனப்பட்டதுடன், என் தேகத்தைச் செனனங்க டோறும் பலதாய்மார்கள் சுமந்தது போதாதோ.

(கு-ரை.) தேகம் இறந்துவிடும் என்று துக்கமனுபவித்ததேயன்றி அது நிலைபெறச் செய்து கொண்டேனில்லை. ஒவ்வொருதாய்மார்கள் கர்ப்பத்திலு மிருந்து அவர்கட்குச் சிரமங் கொடுத்ததிலும் கணக்கில்லையாம். (29)

காமன் கணையாற் கடைபட்டால் போதாதோ
ஏமன் கரத்தா லிடியுண்டல் போதாதோ.

(பொ-ரை.) மன்மதன் பாணத்தில் துன்பமடைந்ததுடன் இயமன்கையினுல் இடிப்பட்டதும் போதாதோ.

(கு-ரை.) செனனந்தோறும் காமாந்தகாரனுயிருந்து அந்தந்தச் சென்மங்களினும் இயமனுலும் துன்பமடைய நேர்ந்த தென்பதாம். (30)

நான்முகன் பட்டோலை நறுக்குண்டல் போதாதோ
தேன்றுளபத் தானேமி தேக்குண்டல் போதாதோ.

(பொ-ரை.) நான்முகக்கடவுள் விதியேட்டினைக் கிழித்ததும் தேன்ததும்பும் துளபமாலையுடைய விஷ்ணுவின் ஆஞ்ஞா சக்கரத்தின்கீ ழலைப்புண்டதும் போதாதோ.

(கு-ரை.) ஒவ்வொருசென்மத்திலும் இறக்கும்போது பிரமன் தான் விதித்திருந்த ஏட்டினைக் கிழித்துவிடுவான் என்பார் 'நறுக்குண்டல்' எனவும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் இரட்சிப்பிலடங்கி உணவுக்குத் திண்டாடின துண்டென்பார். 'தேக்குண்டல்' என்றனர்.

உருத்திரனார் சங்காரத் துற்றநாள் போதாதோ
வருத்த மறிந்தையிலை வாவென் றழைத்தையிலை.

(பொ-ரை.) உருத்திரமூர்த்தியின் சங்காரத்தில் பொருந்திய நாள் போதாதோ, என்னுடைய துன்பத்தை யறிந்தாயில்லை, என்னைவாவென் றழைத்தாயிலை.

(கு-ரை.) சிருட்டியிலும் திதியிலும் சங்காரத்திலும் கட்டுப்பட்டலைந்து அளவில்லாத துன்பத்தினையடைந்த வென்னை யருகழைத்து அனுக்கிரகம் செய்தாயில்லையே யென்றனர். (32)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே!

பிறப்பைத் தவிர்த்தையிலை பின்னாகக் கொண்டையிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலையென்னென்றுகேட்டையிலை.

(பொ-ரை.) பிறப்பினை நீக்கினையில்லை, பின்பு ஆட்கொண்டா யில்லை, இறப்பினை நீக்கினையில்லை, என்னவெனவிசாரித்தாயில்லை.

(கு-ரை.) பிறப்பினின்றும் இறப்பினின்றும் நீக்கி இனிச்சென் மம் வாராதபடிசெய்து திருவருள்புரிந் தனுக்கிரகிக்க வேண்டு மென்பதாம். (33)

பாச மெரித்தையிலை பரதவிப்பைத் தீர்த்தையிலை
பூசிய நீற்றைப் புனையென் றளித்தையிலை.

(பொ-ரை.) பாசமாகிய மலத்தினை யொழித்தாயில்லை துன் பத்தினை நீக்கினையில்லை, அணியத்தகுந்த விபூதியினைத் தரித்துக் கொள்ள ஈந்தாயில்லை.

(கு-ரை.) ஈண்டு எரித்தாயென்றதனல் பாசமென்றது சஞ்சி தத்தினை ஆசாரியன் ஞானக்கினியால் சஞ்சிதத்தையெரித்தாலன் றிப் பிறப்புநீங்காதாகலின் அங்ஙனம் கூறினர். விபூதியானது பவ ரோக நிர்மூல அருமருந்தாகலின் 'அளித்தையிலை' என்றார். (34)

அடிமையென்று சொன்னையிலை பக்கமணி தந்தையிலை
விடுமுலகம் போக்கியுன்றன் வேடமளித்தையிலை.

(பொ-ரை.) (அடியேனைத் தேவரீருக்கு) அடிமையென்று சொன்னையில்லை, உருத்திராக்கக்கண்டிகை யளித்தாயில்லை, நீங்கத் தகுந்த பிரபஞ்சவாழ்க்கையினை நீக்கித்தேவரீர் திருவேடத்தினைத் தந்தாயில்லை.

(கு-ரை.) ஆசாரியகோலம் கொண்டுவந்து அடிமையாக்கிக் கொண்டு, சிவமாங்கல்யம் தரித்துச் சிவவேடம் பொலியச் செய்ய வில்லை யென்பார். 'தந்தையிலை' 'அளித்தையிலை' என்றனர். (35)

உன்னி லழைத்தையிலே யொன்றாக்கிக் கொண்டையிலே
நின்னடியார் கூட்டத்தி னீயடைத்து வைத்தையிலே.

(போ-ரை.) தேவரீருக்குச் சமீபத்தில் அழைத்தாயில்லை, இரண்டறக்கலந்து வாழச்செய்தாயில்லை, அல்லது தேவரீருடைய அடியார்கள் கூட்டத்திலொருவனாக விருக்கச் செய்தாயில்லை.

(சு-ரை.) 'உன்னிலழைத்தையிலே' என்பது சிவசாரூபத்தினையும், 'ஒன்றாக்கிக்கொண்டையிலே' என்பது சிவசாயுச்சியத்தினையும் குறித்தபடியாம், அந்நிலையடையப் பக்குவமிலையேல் அந்நிலையினை அடைவதற்கேதுவாகிய சிவனடியார் கூட்டுறவினையாகிலும் செய்வாயென்பார், 'அழைத்துவைத்தையிலே' என்றார். (36)

ஓங்கு பரத்து ளொளித்தவடி யார்க்கடியான்
ஈங்கோ ரடியா னெமக்கென் றுரைத்தையிலே.

(போ-ரை.) ஓங்கிய சிவபரத்துள் பிரகாசிக்கின்ற சிவனடியார்களுக்கு அடியானாகிய இவனும் இவ்வுலகில் தேவரீருக்கு ஒரு அடிமை என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீரில்லை.

(சு-ரை.) சிவசாம்பிராச்சிய திருவருளடைந்துள்ள சிவனடியார்கள் திருக்கூட்டத்தி லொருவன் பக்குவமடையவும் அபக்குவமடைந்தவனைத் தேவரீர் கடைக்கணிக்கவும் உண்டாவதென்றாரெயன்பார். 'உரைத்தையிலே' என்றனர். (37)

நாமந் தரித்தயிலே நாவொழிய நின்றையிலே
சேம வருளிலெனைச் சிந்தித் தழைத்தையிலே.

(போ-ரை.) சிவனடியானென்னும் பெயரை யளித்தாயில்லை, நான் என்னும் ஆங்காரம் நீங்கச் செய்தாயில்லை, திருவருட்போக்கிஷத்தை அடியேனும் அனுபவிக்கும்படி வைத்தாயில்லை.

(கு-ரை.) சிவனடியான் என்னும் பெயருக்கு இலக்கானாலன்றி அகங்கார மடங்குவது கூடாதாகலினாலும், அது அடங்கினாலன்றித் திருவருளடைய முடியாதாகலினாலும், மூன்றையும் முறையே கூறி வைத்தனர். (38)

முத்தி யளித்தையிலை மோனங் கொடுத்தையிலை
சித்தி யளித்தையிலை சிராட்டிக் கொண்டையிலை.

(போ-ரை.) சிவசாம்பிராச்சியம் அளித்தாயில்லை, மவுனநிலையினில் வைத்தாயில்லை, அருட்சித்தியினைக் கொடுத்தாயில்லை அன்பனாகக் கொண்டாயில்லை.

(கு - ரை.) அன்பினால் திருவருளும், திருவருளினால் மவுன நிலையும், மவுன நிலையினால் சிவசாயுச்சியமும் உண்டாகுமாகலின் முறையே கூறினர். (39)

தவிர்ப்பைத் தவிர்த்தையிலை தானாக்கிக் கொண்டையிலை
அவிப்பரியத் தீயாமென் னாசைத் தவிர்த்தையிலை.

(போ - ரை.) எனக்குண்டாயிருக்கும் பரிதவிர்ப்பினை நீக்கினையில்லை, சிவமாந்தன்மை செய்தாயில்லை, கெடுத்தற்கரிய நெருப்பினையொத்த அவாவினை யொழித்தாயில்லை.

(கு-ரை.) தவிர்ப்பாவது திருவருள், என்று கிடைக்குமோ வென்ற பெரிய ஏக்கமாம், தானாகிக்கொள்ளுதலாவது அத்துவித நிலை கூடி நிற்றலாம், இவ்வளவு மடைதற்குத் தடையாயிருப்

து பிரபஞ்ச ஆசை, அவ்வாசையினின்றும் விலகுவது அசாத்திய மென்பார், 'அவிப்பரிய தீயாமென்னாசை' என்றனர். (40)

நின்ற நிலையி னிறுத்தியெனை வைத்தையிலை
அன்றுங் கரணமொடு தொக்கழியப் பார்த்தையிலை.

(போ-ரை.) திருவருளைப் பற்றாகக்கொண்டு நின்றிருக்கும் நிலையினின்று சலனப்படாதபடி அடியேனை நிறுத்திவைத்தாயில்லை, பொருந்திய அந்தக்கரணம் புறக்கரணங்களுடன் கூடிய கூட்டத்தினை நீக்கத் திருஷ்டித்தாயில்லை.

(கு-ரை.) ஒரேவழி திருவருள் கிட்டியகாலத்தும் பூர்வ ஜென்மாந்தரவினையால் மாயாசாலங்கள் வந்து மயக்குமாகலின் அங்ஙன மயங்காதபடி செய்யவேண்டுமென்பார்'வைத்தயிலை' என்றார். கரணமொடு தொக்கு என்றது தத்துவக்கூட்டத்தினை. (41)

கட்டவுல கக்காட்சிக் கட்டொழியப் பார்த்தையிலை
நிட்டையிலே நில்லென்று நீநிறுத்திக் கொண்டயிலை.

(போ-ரை.) வினையினாற் கட்டப்பட்ட பிரபஞ்ச மாயாக் காட்சிகளின் சம்பந்தம் நீங்க தீட்சித்தாயில்லை, சிவராஜயோகசமாதியினில் நிறுத்தியினாயில்லை.

(கு-ரை.) திருநோக்கால் தீட்சைசெய்தா லல்லாமல் பிரபஞ்ச மூகமாயுள்ள பார்வை நீங்காதென்பார் 'பார்த்தையிலை' என்றனர். அல்லதூஉம் சிவஞானயோக நிட்டையிலேனும் நிலைபெறச் செய்வாயென்பார் 'நிறுத்திக்கொண்டயிலை' என்றனர். (42)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

(போ-ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையம்பெருமானே !

கடைக்க ணருள்தாடா கன்னி வனநாதா
கெடுக்க மலமொருக்கிக் கிட்டிவரப் பாரேடா.

(பொ-ரை.) மதுரையம்பெருமானே,! திருக்கடைக்கண்ணால் திருவருளைத்தருக, அழித்தற்கேதுவாயுள்ள ஆணவத்தைக்குறைத்துத் தேவரீர் சமீபத்தில் வருதற்கேதுவினைச்செய்க.

(கு-ரை.) திருவருட் சந்நிதானத்தினை யடைதற்குத் தடையாயிருப்பது ஆணவமலமே யாகலினாலும், அம்மலம் பெருமான் திருவருள் நோக்காலன்றித் தீராதாகலினாலும், 'கிட்டிவரப்பார்' என்றனர்.

காதல் தணியேனோ கண்டு பசியாறேனோ
சாதல் தவிரேனோ சங்கடந்தான் தீரேனோ.

(பொ-ரை.) பெருமானே! தேவரீர் திருவருள் அடியேனுக்குக் கிடைக்கில் பிரபஞ்ச ஆசையை நீங்கிக்கொள்ளேனோ, தேவரீரைத் தரிசித்துச் சந்தோஷியேனோ, இறப்பினின்றும் நீங்கேனோ, துன்பத்தினின்றும் நீங்கேனோ.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சப்பற்றை யொழித்தற்கும், சிவதரிசனஞ் செய்தற்கும், மரணத்தை நீக்கிக்கொள்ளற்கும், துன்பம் நீங்கற்கும் திருவருள் வேண்டுமென்பதாம். (44)

உன்னைத் துதியேனோ வூர்நாடி வாரேனோ
பொன்னடியைப் பாரேனோ பூரித்து நில்லேனோ.

(பொ-ரை.) தேவரீர் திருவருள் கிடைக்கின் தேவரைப்புகழ்ந்து பாடேனோ, சிவத்தலங்கள்தோறும் வாரேனோ, திருநடனதரிசனம் செய்யேனோ, சிவானந்தமடையேனோ.

(கு-ரை.) சிவாலயங்கள் தோறும் செல்லுதலும், சிவபெருமான் திருவடியினைத் தரிசித்தலும், வாயாரப்பாடித் தோத்தரித்தலும், சிவானந்தத் திளைத்தலுமே சிறப்பென்றனர். (45)

ஓங்காரப் பொற்சிலம்பி னுல்லாசம் பாரேனே
பாங்கான தண்டை பலபணியும் பாரேனே.

(பொ-ரை.) ஓங்காரமே சொரூபமாகிய அழகான சிலம்பினது அழகினையும், அலங்காரமான தண்டையுடன் கூடிய திருவடியின் ஆபரணங்களையும் தரிசியேனே.

(கு-ரை.) பரமேஸ்வரனுக்கு வேதமே சிலம்பாய்கிடந்து நாதவொலியைச் செய்துகொண்டிருத்தலின் 'ஓங்காரப்பொற்சிலம்பு' என்றனர். ஈண்டு பிரணவம் வேதத்தைக்குறித்து நின்றது. (46)

வீரகண் டாமணியின் வெற்றிதனைப் பாரேனே
சூரர்கண்டு போற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப் பாரேனே.

(பொ-ரை.) ஜெயத்தைக்குறிக்கும் வீரகண்டாமணி யென்னும் ஆபரணத்தினையும், அதி பராக்கிரமசாலிகள் தோத்தரிக்குந் திருமேனியின் அழகினையும் தரிசியேனே.

(கு-ரை.) தேவர்முதல் எறும்பு பரியந்தமுள்ள ஆன்மகோடிகளையெல்லாம் ஜெயித்துவரும் இயமனை எட்டியுதைத்த திருவடியில் பூண்ட ஆபரணத்தினை வீரகண்டாமணி யென்றனர். (47)

இடையில் புலித்தோ லிருந்தநலம் பாரேனே
விடையி லெழுந்தருளும் வெற்றி யனைபாரேனே.

(பொ-ரை.) அரையிலே புலித்தோலினையணிந்து அழகினை யும் இடபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளும் செயத்தினையும் தரிசி யேனே.

(கு-ரை.) புலித்தோலையுடுத்த அவசரமாவது, தாருகாவன முனிவர் செய்த அபிசாரவோமத்தினின்றும் வெளிவந்து தன்னை யெதிர்த்த புலியினது தோலையுரித்துத் தரித்தசார்தூல அரமூர் த்தியானது. (48)

ஆனையுரி போர்த்த வழகுதனைப் பாரேனே
மானைப் பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப் பாரேனே.

(பொ-ரை.) ஆனையினது தோலினைப் போர்த்துக்கொண் டுள்ள அழகினையும், மானைத் திருக்கரத்திலேந்திய தன்மையையும் தரிசியேனே.

(கு-ரை.) ஆனையின்தோல் தரித்த அவசரமாவது கயாசுர னாகிய யானையைத் தேவர் மானிடர் துயர்தீர்த்தற்பொருட்டுப் போர்புரிந்து சங்கரித்துக் கஜயுத்த மூர்த்தியானது. மானையேந்தி யது தாருகாவனத்தர் ஏவியதாம். (49)

மாண்டார் தலைப்பூண்ட மார்பழகைப் பாரேனே
ஆண்டார் நமக்கென் றறைந்து திரியேனே.

(பொ-ரை.) இறந்த தேவர்களின் தலைகளை மாலையாகத் தரித்த மார்பினுடைய அழகினையும் சிவபெருமானே நம்மையடி மையாக ஆட்கொண்ட ஆண்டவரென்று சொல்லித்திரியேனே.

(கு-ரை.) சர்வசங்காரகாலத்தில் இறந்துபோன பிரமாதி தேவர்களின் தலைமாலைகளைத் தரிப்பது மறு சிரிஷ்டியில் வரும் பிரமாதி தேவர்கள் அம்மாலையினைக்கண்டு செருக்கடையாது வாழுநிமித்தம். (50)

கண்டங் கருத்துநின்ற காரணத்தைப் பாரேனே
தொண்டர் குழுவிநின்ற தோற்றமதைப் பாரேனே.

(பொ-ரை.) கண்டமானது கருமைநிறத்துடன் கூடியிருந்த காரணத்தையும் சிவனடியார்களெல்லாம் ஒருங்குகூடியிருந்த காட்சியினையும் காணேனே.

(கு-ரை.) திருப்பாற்கடலிலுண்டாகிய விஷத்தினால் தேவர்கள் இறந்து போகாதபடி அவ்விஷத்தினைக் கண்டத்திலடக்கி விஷாபஹரண மூர்த்தியாய் எழுந்தருளினமையின் 'கண்டங் கருத்துநின்ற' என்றனர். (51)

அருள்பழுத்த மாமதியா மானனத்தைப் பாரேனே
கிருநயனச் சடையொளிருஞ் செழுங்கொழுமைப்பாரேனே

(பொ-ரை.) திருவருள் ததும்பி சந்திரனைப்போன்ற திருமுகத்தினையும் அழகிய நேத்திரங்களின் அருட்பிரகாசமாகிய செவ்விய வளமையினையும் தரிசியேனே.

(கு-ரை.) தன்னையடுத்த சிவனடியார்பால் குளிர்ச்சியாகிய கருணை யெந்நேரமும் ததும்பிக்கொண்டிருக்குமுகமென்பார் 'மதியானனம்' எனவும், கிருபையுடனே நோக்கும் விழியென்பார் 'நயனச்சடை' எனவும் கூறினார். (52)

செங்குமிழின் றண்டம்வளர் சிங்காரம் பாரேனே
அங்கனியை வென்ற வதரத்தைப் பாரேனே.

(பொ-ரை.) செவ்விய குமிழம்பூவினையொத்த நாசியிலுண்டான அழகினையும், அழகிய கொவ்வைப் பழத்தினைக்காட்டிலு மழகினைவாய்ந்த அதரத்தினையும் தரிசியேனே.

(கு-ரை.) பெருமான் அங்கங்கள் உவமையற்றதாயினும் உலக நடைநோக்கி அலங்காரம் செய்யும்பொருட்டு உவமித்துக்கூறினர்.

முல்லை நிலவெறிக்கு மூரலொளி பாரேனே
அல்லார் புருவத் தழகுதனைப் பாரேனே.

(பொ-ரை.) முல்லைமொக்கின் அழகினையொத்த பற்களின் பிரகாசத்தினையும், இருண்டபுருவத்தின் அழகினையும் தரிசியேனே.

(கு-ரை.) புருவத்திலுள்ள உரோமம் அதிக நெருக்கங்கொண்டு கருமைவாய்ந் திருக்குமாகலின் 'அல்லார்' என்றனர். மூரலைப் பல்லெனக் கொண்டமையின் அதற்கேற்பமுல்லை மொக்கு எனக் கூறப்பட்டது. (54)

மகரங் கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப் பாரேனே
சிகர முடியழகுஞ் செஞ்சடையும் பாரேனே.

(பொ - ரை.) மகரகுண்டலமானது தங்கிப்பிரகாசிக்கும் அழகினையும் திருமுடியழகினையும் செஞ்சடையினையும் தரிசியேனே.

(கு-ரை.) மகரமென்பது முதலைவடிவாய்ச்செய்து காதிலிடும் ஆபரணம், சிகரமெனினும் முடியெனினும் ஒன்றேயாயினும், சிகரமென்பதற்குச் சிரசெனவும் முடியென்பதற்கு மயிர் முடிச்செனவும் கொள்ளவேண்டும். (55)

கங்கையொடு திங்கணின்ற காட்சிதனைப் பாரேனே
பொங்கரவைத் தான்சடையில் பூண்டவிதம் பாரேனே.

(போ-ரை.) கங்காநதியுடனே சந்திரன் றங்கிய அழகினையும் மிகுதியான சர்ப்பங்களைச் சடாபாரத்தில் தரித்த தன்மையினையும் தரிசியேனோ.

(கு-ரை.) கங்கை நதியேயாயினும் அக்கங்கை இமயமலையரசன்பத்தினியாகிய மேனைக்கு இரண்டாவது புத்திரியே கங்கை வடிவாய் விளங்கியதனால் அக்கங்கையை யொரு பெண்ணாகச் சொல்வதுமுண்டு. (56)

சாக்கொன்றை பூத்த சடைக்காட்டைப் பாரேனோ
எருக்கறுகூ மத்தையணி யேகாந்தம் பாரேனோ.

(போ-ரை.) தொங்குகின்ற கொன்றை மலர்கள் பூத்துள்ள சடைக்காட்டினையும், எருக்கு, ஊமத்தை, அறுகு தரித்துள்ள தனிக்கோலத்தினையும் தரிசியேனோ.

(கு-ரை.) கொன்றையென்பது பிரணவாகாரமாயுள்ளவொரு சிறந்த புட்பமாகலின், அது பெருமானுக்கு அதிக உரித்தாகியது. சடையின் அதிக நெருக்கத்தினை நோக்கிக்காடென்றனர். (57)

கொக்கிறகு சூடிநின்ற கொண்டாட்டம் பாரேனோ
அக்கினியை யேந்திநின்ற வானந்தம் பாரேனோ.

(போ-ரை.) கொக்கின் இறகுகளைத் தரித்திருக்கும் சந்தோஷத்தினையும் மழுவினையேந்தியுள்ள களிப்பினையும் தரிசியேனோ.

(கு-ரை.) அற்பபட்சியாகிய கொக்கினை யாட்கொள்ளும் பொருட்டு அதன் இறகினையும், கரத்தால் ஏந்தக்கூடாத அக்கினியையும் தரித்த அருமையினைப்பற்றி 'ஆனந்தம்' என்றனர். (58)

தூக்கிய காலுந் துடியடியும் பாரேனோ
தாக்கு முயலகன்மேற் றாண்டவத்தைப் பாரேனோ.

(பொ-ரை) மேலேயெடுத்த திருவடியையும், கரத்திற்றாங்கி
உடுக்கையின் ஓசையையும், முயலகன்மேல் வைத்துள்ள நடன
த்தையும் தரிசியேனோ.

(கு-ரை.) தூக்கியகால் குஞ்சிதபாதம், துடியடி வலக்கை
லுள்ள உடுக்கையிற் பிறக்கும் நாதவொலி, தாண்டவம் சிற்சபை
யில் செய்யும் ஆனந்தத்தாண்டவம். (5

வீசு கரமும் விகசிதமும் பாரேனோ
ஆசை யளிக்கு மபயகரம் பாரேனோ.

(பொ-ரை.) வீசுகின்ற கரத்தினையும், மந்தகாசத்தையு
ஆசையினை யுண்டாக்கும் அபயாஸ்தத்தினையும் தரிசியேனோ.

(கு-ரை.) வீசியகரமாவது திருவடியைக் காட்டிக்கொண்
ருக்கும் திருக்கரம், அபயகரமாவது ஆட்கொள்வோமெனும் குறி
பினைக் காட்டும் திருக்கரம், மந்தகாசமாவது திருமுகத்து வாயி
உண்டாகும் புஞ்சிரிப்பு. (6

அரிபிரமர் போற்ற வமரர் சயசயெனப்
பெரியம்மை பாகம்வளர் பேரழகைப் பாரேனோ.

(பொ-ரை.) விண்டுவும், பிரமனும் துதிக்க, தேவர்கள் சயச
என்ன, அம்பாள் இடதுபாகத்தி லெழுந்தருளியிருக்க உண்டா
மழகினைத் தரிசியேனோ.

(கு-ரை.) அரிபிரமர் போற்றவென்றது நடராஜப்பிரபுவி
ஆனந்தத் தாண்டவ காலத்தில் விஷ்ணு மத்தளம் போடவு

பிரமன் தாளர்தட்டவுமாய் நின்றதன்மை. பெரியம்மை யென்றது சிவகாமித்தாயினை. (61)

சுந்தர நீற்றின் சொகுசுதனைப் பாரேனோ
சந்திர சேகரனைத் தயவுசெய்தல் பாரேனோ.

(பொ-ரை.) அழகிய விபூதியின் விநோதத்தினையும், சந்திர சூடனெழுந்தருளிக் காட்சிசெய்தலையுந் தரிசியேனோ.

(கு-ரை.) 'பூசப்பூசப் பொன்னிறம்' என்றதற்கேற்ப விபூதி திருமேனியில் அழகைக்கொடுக்குந் தன்மையால் 'சுதந்தரநீறு' என்றனர். தட்சனால் சாபமேற்று அடைக்கலம் புகுந்த சந்திரனையாட்கொண்டருளிய சந்திர சேகரமூர்த்தி. (62)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரைக்குத்தலைவனாகிய! எம்பெருமானே!

கெட்ட நாள்கெட்டாலுங் கிருபையினிப் பாரேடா
பட்டநாள் பட்டாலும் பதமெனக்குக் கிட்டாதோ.

(பொ-ரை.) தேவரீரைத் துதியாது கெட்டுப்போன நாள்கள் கெட்டுப் போனாலும், இனியேனும் கருணைச் செய்யப்பாராய், துன்பம் அடைந்த நாள்கள் பலவுண்டானாலும் இனியேனும் தேவரீர் திருவடி யெனக்குக் கிடையாதோ.

(கு-ரை.) அறியாமை மேலீட்டினால் இதுகாறும் துதியாது கெட்டேன் அதனால் பலதுன்பங்களை யனுபவித்தேன் இனியங்

ணம் நேராதபடி கருணைசெய்து திருவடியைத் தந்தருளவேண்டு மென்றனர். (63)

நற்பருவ மாக்குமந்த நாளெனக்குக் கிட்டாதோ
எப்பருவ முங்கழன்ற வேதாந்தங் கிட்டாதோ.

(போ-ரை.) தேவரீரை யடைதற்கேற்ற பரிபக்குவகாலம் எனக்குண்டாகாதோ, எத்தகைய பக்குவங்களையும் கடந்த ஏகாந்த நிலை, 'கிட்டாதோ என்றனர். (64)

(கு-ரை.) பக்குவகாலமாவது மலத்தடிப்பு குறைந்த அவசரம், ஏகாந்தமாவது தனியேயிருந்து சிவராஜயோக நிஷ்டை கூடும் நிலை 'தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேன் எண்ணமது சாமிநீயறி யாததோ' என்றனர் தாயுமானவர்.

வாக்கிறந்து நின்ற மவுனமது கிட்டாதோ
தாக்கிறந்து நிற்குமந்தத் தற்சுத்தி கிட்டாதோ.

(போ-ரை.) பேச்சற்ற நிலையாகிய மவுனநிஷ்டை உண்டாகா தோ, பிரபஞ்ச சம்பந்தமில்லாது நிற்கும் ஒப்பற்ற சுத்தமாந்தன் மை உண்டாகாதோ.

(கு-ரை.) மனோவாக்குக் காயங்களால் உண்டாகும் பிரபஞ்ச சேஷ்டைகளைக் கடந்து, அந்தர் முகமாக விருந்துசெய்யும் தியா னம் மவுனநிலை விவகாரத்திசையிலேயே சாதாகால மிருக்கினும் அதிற்பற்றி யிருக்குந்தன்மை தற்சுத்தி. (65)

வெந்துயரைத் தீர்க்குமந்த வெட்டவெளி கிட்டாதோ
சிந்தையையுந் தீர்க்குமந்த தேறலது கிட்டாதோ.

(பொ-ரை.) கொடிய துன்பத்தினை நீக்குதற்குச் சிதாகாய ண்டாகாதோ, எண்ணிய எண்ணத்தை முடிப்பதற்கு திருவரு ாகிய தேன் உண்டாகாதோ.

(கு- ரை.) வெட்டவெளியாவது சிதம்பரரகசியம் அது தரிசித் ார்க்கு வெந்துயர் நீங்குமென்பதாம், சிவனடியார்கள் சிந்தையில் ருவருள் தேன்போலினிக்குமாகலின் 'தேறல்' என்றனர். (66)

ஆன வடியார்க் கடிமைகொளக் கிட்டாதோ
ஊனமற வென்னை யுணர்த்துவித்தல் கிட்டாதோ.

(பொ-ரை.) தேவரீருக்கன்பான சிவனடியார்கட்கு அடிமை ண்டு வாழும்படி உண்டாகாதோ, குற்றமற அடியேற்குத் திருவ ளைத் தெரிவித்தல் உண்டாகாதோ.

(கு-ரை) அடியார்க் கடிமையாய் வாழ்தலோர் சிறந்தசாதன ானதால் 'அடிமைகொள்' என்றார். 'அறிவித்தாலன்றி அறியா ளங்கள்' என்றதற்கேற்பத் திருவருளைக் கூட்டிவைக்க வேண்டு மன்பார், 'உணர்த்துவித்தல்' என்றனர். (67)

ன்னென்று சொல்லுவண்டா வென்குருவே கேளடா
ன்னை யெனக்குநீ யல்லாற் பிறிதில்லையே.

(பொ -ரை.) அடியேனை யடிமையாக ஆட்கொண்ட ஆசா யனே! (எனது துன்பமனைத்தினையும்) என்னவென வெடுத்து சாரிப்பேன், தேவரீரையல்லாமல் வேறு எனக்குத்துணை யேது.

(குரை.) அனுபவிக்கும் துன்பம் சிறிதாகவிருக்கின் சந்நிதா த்தில் விண்ணப்பிக்கக்கூடும், அளவில்லாத துன்பத்திற் கட்டுப் ட்டுக்கிடத்தலின் 'என்னென்று சொல்லுவேன்' என்றனர். தேவ

ரீர் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பித்தால் பரிகாரமுண்டேயன்றி வேறொருவரிடத்திற் சொல்லியதிற் பிரயோசனமென்னவென்பார் 'நீயல்லாற் பிறிதில்லையே' என்றனர். (68)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை.) கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிறமதுரையின் கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே !

அன்ன விசாரமது வற்றவிடங் கிட்டாதோ
சொன்ன விசாரந் தொலைந்தவிடங் கிட்டாதோ.

(பொ-ரை.) ஆகாரவிஷயமாக விளைகின்ற விசாரமொழிந்த நிலையும், பொன்னைத்தேடி யலைகின்ற விசாரமொழிந்த நிலையும் எனக்கு வாராதோ.

(கு-ரை.) இன்றியமையாதுவிளையும் பசியும் ; அதனைப்பரிகரிக்கப்பொன்னும் தேடியலைகின்றதாகிய முயற்சியுமற்ற நிலையே வேண்டுமென்பதாம். (69)

உலக விசார மொழிந்தவிடங் கிட்டாதோ
மலக்குழியின் மின்னார் வசியாதுங் கிட்டாதோ.

(பொ-ரை) பிரபஞ்சமுகமாக விளையும் விசாரம் நீங்கிய நிலையும் மலக்கூட்டத்தினையொத்த மாதர்களினின்று நீங்கிய நிலையும் வாராதோ.

(கு-ரை) உலகசம்பந்தமாக அலையும் முயற்சியும், மாதர்கள் சாவகாசமும் நீங்கின், மவுனநிலையும் பேரின்ப இச்சையும் உண்டாமென்பதாம். (70)

ஒப்புவமை பற்றோ டொழிந்தவிடங் கிட்டாதோ
செப்புதற்கு மெட்டாத தெளிந்தவிடங் கிட்டாதோ.

(பொ-ரை.) சமானம், திருட்டாந்தம், பந்தம் இவை நீங்கிய லையும், வாக்கினாற் சொல்லுதற் கரிதாகிய சந்தேகமற்ற நிலையும் ராதோ.

(கு-ரை.) திருவருளினுக்குச் சமானமானது எந்த வகை யும் இல்லையென்பார் 'ஒப்புவமைபற்றோ டொழிந்தவிடம்' என , வாக்கிற் கெட்டாதென்பார். 'செப்புதற்குமெட்டா'எனவும் றினர்.

வாக்கு மனதீத வகோசரத்திற் செல்லவெனைத்
தாக்குமருட் குருவேநின் றாளிணைக்கே யான்போற்றி.

(பொ-ரை.) வாக்கினுக்கும் மனத்தினுக்கும் எட்டா இடத் அடையும்படி அடியேனைக் கூட்டிவைத்த திருவருட்சொரூப கிய ஆசாரியனே! தேவரீர் இரண்டு திருவடிக்கே துதிசெய்கி றேன்.

(கு-ரை.) சிவபோகநிலையானது ஆசாரியன் திருவருளை முன் ட்டே யடைந்த தொன்றாகலினாலும், அத்திருவருளினிலையா து வாக்கினாலும், தற்போதமனத்தினாலும் சொல்லுதற்குக்கூடா கையினாலும் அவ்வரிய நிலையைக் கூட்டிவைத்தார்க்கு நன்றி ட்டுவார் 'போற்றி' என்றனர். (72)

பட்டினத்தார் முதல்வன்முறையீடு.

முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

மகடூவு முன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத் தெண்டனிட்டே னருளடைய வேண்டுமென்று
தங்காமல் வந்தொருவன் றற்சொரூபங் காட்டியெனை.

(பொ-ரை.) திருவருளினைப் பெறவேண்டுமென்று ஐந்து திருக்கரங்களுடன் கூடிய விநாயகக்கடவுளை வணங்கினேன், தாமதியாமல் 'முதல்வன்' எழுந்தருளிவந்து தனது சொரூபத்தினைத் தரிசிப்பித்து அடியேனை.

(கு-ரை.) திருவருளினையடைதற்குப் பிரபஞ்சமுகமாக விக்கினம்வாராதபடி விநாயகரை வணங்கியவுடன் முதல்வன் றரிசனங் கிடைத்ததென்பார் 'சொரூபங்காட்டி' என்றனர். (1)

கொள்ளைப் பிறப்பறுக்கக் கொண்டான் குருவடிவம்
கள்ளப் புலனறுக்கக் காரணமாய் வந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) கூட்டமாகிய சென்மங்களையொழிக்க ஆசாரியமூர்த்தங்கொண்டு வஞ்சகமாயுள்ள புலன்களை வெல்லுதற்கேதுவாய் வந்தனன்.

(கு-ரை.) முந்தியெடுத்துள்ள பிறப்புகட்கு அளவிலவென்பார் கொள்ளைபிறப்பு, என்றனர். ஆசாரியர் தரிசனத்தால் இந்திரியங்களின்சேஷ்டை யொடுங்குமென்பார் 'கள்ளப்புலனறுக்க' என்றனர்.

ஆதார மோராறு மைம்பத்தோ ரக்ஷரமும்
சூதான கோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான் றுரிசறவே.

(பொ-ரை.) ஆறுதாரங்களையும் அவ்வாறுதாரங்களி லுள்ள ஐம்பத்தோரெழுத்துக்களையும் அவ்வாதார கோணங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஆசாரியன் தனது நேத்திரத்தால் ஒழித்தனன்.

(கு-ரை.) ஆறுதாரமாவன:—மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனுகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞேயம். ஐம்பத்தோரட்சரமாவன—அவ்வாராதாரங்களிலிருக்கும் அட்சரங்கள். 3

மெத்த விகாரம் விளங்கும் பலபலவாம்
தத்துவங்க ளெல்லாந் தலைகெட்டு வந்ததடி.

(பொ-ரை.) ஆசாரியன் அனுக்கிரகித்ததனல் பற்பலவிகாரங்களைச்செய்யும், பர்பலவான தத்துவங்களெல்லாம் நிலைகலங்கி ஒடுங்கிவிட்டன.

(கு-ரை.) ஆசாரியர் உபதேசத்தெளிவினல் தத்துவங்களின் உண்மையினை விசாரிக்க அவை சடமென நிச்சயித்தவுடன் அவற்றால்விளைந்த காரியப்பாடு நின்றுவிட்டன என்பார் 'தலைகெட்டு வந்ததடி' என்றனர். 4

என்னோ டுடன்பிறந்தா ரெல்லாரும் பட்டார்கள்
தன்னந் தனியே தனித்திருக்க மாட்டேண்டி.

(பொ-ரை.) அடியேனுடன் பிறந்தவர்களாகிய தத்துவங்கள் எல்லாம் மாண்டார்கள் இனி நான் தனித்திருந்து வாழேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மா தேகமெடுத்தபொழுதே தத்துவங்கள் கூடினவாகலின் 'உடன்பிறந்தார்' என்றனர். ஆசாரிய ரனுக்கிரகத்தால்

தத்துவங்களின் சேஷ்டை யொழிந்ததென்பார் 'எல்லாரும் பட்டார்கள்' என்றனர்.

எல்லோரும் பட்டகள மென்று தொலையுமடி
சொல்லி யழுதாற் றுயரமெனக் காறுமடி.

(பொ-ரை.) எல்லாத் தத்துவங்களும் ஒடுங்கி எந்நாளில் நீங்கும், குருநாதன் முன்னிலையில் எனது துன்பங்களை வாயாரச் சொல்லியழுதால் என்றுயரமொழியும்.

(கு - ரை.) தத்துவங்கள் காரியப்படாமல் நிற்க வாய்ந்த உடலைக் 'களம்' என்றனர். அவ்வுடல் அங்ஙனமேயிருக்கின் ஒருக்கால் மறுபடியும் அவ்வுடல் ஏதுவாகத் தத்துவங்கள் காரியப்படுமென்பார் 'களமென்று' தொலையும் என்றனர். 6

மண்முதலா மைம்பூத மாண்டுவிழக் கண்டேனடி [டி
விண்முதலா மைம்பொறிகள் வெந்துவிழக் கண்டேன்

(பொ-ரை.) மண், நீர், தீ, காற்று, வெளி யனைத்துமாகிய ஐம்பூதங்கள் தம் காரியங்களிற் குறையவும், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை நாற்றம் ஆகிய புலன்களின் சேட்டைக ளொடுங்கவும் தரிசித்தனன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியர் எதிரிட்டு அனுக்கிரகித்த உபதேசத்தினல் பஞ்சபூதங்களின் விகாரமும், ஐம்புலன்களின் சேட்டையும், நீங்கினவென்பார் 'மாண்டுவிழ' 'வெந்துவிழ' என்றனர் 7

நீங்காப் புலன்களைந்து நீறாக வெந்ததடி
வாக்காதி யைவரையு மாண்டுவிழக் கண்டேனடி.

(பொ-ரை.) எக்காலத்தும் நீங்குதற்கரிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு, பாதம், பாணி,

யுரு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களும் 'தத்தம்' தொழில் ரினின்றும், நீங்கின.

(கு-ரை.) ஆசாரிய ரனுக்கிரகத்தால் விசாரித்தகாலத்து இந் ரியங்களின் செயலனைத்தும் நீங்கின என்பார். 'நீறாக' மாண்டு ழ' என்றனர். 8

மனக்கரண முந்தனையும் வகைவகையே பட்டழிய
இனக்கரணத் தோடர வெரிந்துவிடக் கண்டேண்டி.

(பொ-ரை.) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் அவ்வளவும் ரணமாக ஒழியவும், இவைகட்கு உபகரணமாக விருந்தனவும் ழிந்துவிடத் தரிசித்தேன்.

(கு-ரை.) அந்தக் கரணங்களும் அவை விளைதற்கேதுவாகிய க்கு, காயங்களும் தத்தம்தொழிலற்றுக் கிடந்தனவென்பார், பட்டழிய' என்றனர். 9

ஆத்தும தத்துவங்கள் அடுக்கழிய வெந்ததடி
போற்றும் வகை யெப்படியோ போத மிழந்தானே.

(பொ-ரை.) ஆன்மதத்துவங்கள் இருபத்து நான்கும் தமது ரிசையழிந்தன. இனித் தற்போதத்திற் கெட்டாத சிவபெரு னை எத்தும்விதமெங்ஙனமோ அறிகிலேன்.

(கு-ரை.) ஆன்ம தத்துவங்களாவன—ஞானேந்திரிய மை து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணம் நான்கு, தன்மாத்திரை ந்து, பூதமைந்து. 10

வித்தியா தத்துவங்கள் வெந்துவிழக் கண்டேண்டி
சுத்தவித்தை யைந்தினையுஞ் சுட்டான் றுரிசறவே.

(பொ-ரை.) வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் வெந்துவிடவும்
ததத்துவம் ஐந்தும் அங்ஙனமேயாகவும் ஆசாரியமூர்த்தியின்
சையினால் எறிந்தன.

(கு-ரை.) வித்தியாதத்துவமாவன—கலை, காலம், நியதி,
தை, ஈச்சுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம்.

மூன்று வகைக்கிளைபு முப்பத் தறுவரையும்
கான்று விழச்சுட்டுக் கருவே ரறுத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) மூவிதமாகுபா டமைந்த முப்பத்தாறு தத்து
களும் முற்றும் செயலற நாசமாக்கினன் ஆசாரியன்.

(கு-ரை.) மூவகையாவன—ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்
வம், சுத்ததத்துவம், இவையினியொருக்காலுந் தலையெடாத
அனைத்தையும் அடியோடே ஆசாரியன் களைந்துவிட்டனனெ
பார் 'கருவேரறுத்தான்' என்றனர்.

குருவாகி வந்தானே குலமறுக்க வந்தானே
உருவாகி வந்தானே யுருவழிக்க வந்தானே.

(பொ-ரை.) ஞானாசிரியனாகி எழுந்தருளினனே, குலப்ப
னையொழிக்க வெழுந்தருளினனே, சகளமாகிய மாயாவடி
கொண்டெழுந்தருளினனே, எனது உடற்றொடர்ப்பையொழி
வெழுந்தருளினனே, அறியேன்.

(கு-ரை.) நிஷ்களமாகிய சிவம் சகளவடிவங்கொண்டு எ
தருளின் குலத்தின்கண்ணே விளையும் பெரும் பற்றும் நாலே
செயலும் ஒழியுமென்பதாம்.

கேடுவரு மென்றறியேன் கெடுமதிகண் டோற்றமல்
பாடுவரு மென்றறியேன் பதிபாண் டிருந்தேண்டி.

(பொ-ரை.) நான் அறிவீனத்தினால் சிந்தியாதிருந்ததினால்
ளி வருகின்ற கெடுதியினைப்பற்றித் தேர்ந்தேனில்லை, பூமியினை
பி அதனையநுபவித் திருந்ததேயல்லாமல் துன்பம் வருமென
ணத்தேனில்லை.

(த-ரை.) அவ்வமயம் எனக்கு உண்டாயிருந்த செல்வச்
செருக்கினால் பின்னால் வரும் துன்பத்தினைப்பற்றிச் சிறிதுஞ் சிந்
தித்தேனில்லை என்பார் 'கெடுமதி' கண்ணுக்குத் தோன்றாது, என்
ம் பழமொழியை உபயோகப்படுத்தினர். 14

எல்லாரும் பட்டகளை பின்னவிட மென்றறியேன்
பொல்லாங்கு தீர்க்கும் பொறியிலியைக் கண்டேண்டி.

(பொ-ரை.) எல்லாத் தத்துவங்களும் ஒடுங்கிய உடலானது
ன்னவிதமாயிற்றென்பதை யறியேன், வினையினையொழிக்கும்
பெருமானைத் தரிசித்தேன்.

(த-ரை.) தத்துவங்களனைத்தும் ஒடுங்கிய அவசரத்திலே உட
னது தோன்றாது சிவபெருமானே தோன்றினனென்பார் பொ
யிலியைக் கண்டேன் என்றனர். 15

ட்கோட்டைக் குள்ளிருந்தா ரொக்க மடிந்தார்கள்
க்கோட்டைக் குள்ளிருந்தா ரறுபதுபேர் பட்டார்கள்.

(பொ-ரை) உட்கோட்டையாகிய தேகத்தினுள்ளே யிருந்
தவர்கள் எல்லாருமொழிந்தார்கள் 'அன்றியும்' அத்தேகத்திலேயே
ர்ந்த அறுபதுபேர்களும் இறந்துவிட்டனர்.

(கு-ரை.) உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தார் முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், அத்தத்துவங்களுடனேயிருந்தார் மற்றைய அறுபது தத்துவங்கள், முப்பத்தாறும் காரணத்தத்துவங்கள், அறுபதும் காரிய தத்துவங்கள். ஆகத்தொண்ணூற்றாறு. 16

ஒக்க மடிந்ததடி யூடுருவ வெந்ததடி
கற்கோட்டை யெல்லாங் கரிக்கோட்டை யாச்சுதடி.

(பொ-ரை.) தத்துவங்களனைத்தும் ஒன்றுசேரமடிந்து அவை யாவும் சாம்பலாயின, இக்கனமாகவே கருங்கற்கோட்டையிலே யொத்திருந்தும், கரிக்கோட்டைக்குச் சமானமாயது.

(கு-ரை.) தேகமானது தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களுட னேகூடி விளங்கிப் பலமானகோட்டைபோன்றிருந்தது. அத்தத்துவங்களழியவே அத்தேகம் அற்பமாய் விளங்கியதென்பார் கற்கோட்டை 'கரிக்கோட்டை' என்றனர். 17

தொண்ணூற் றறுவரையுஞ் சுட்டான் றரிசறவே
கண்ணீறு பட்டதடி கருவே ரறுத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையும் குற்றமற எரித்தான். (அதனால்) நீறாகிவிட்டது, இனியுண்டாவதற்கும் ஏதுவில்லாமற் செய்தனன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன், பிறப்பினுக்கேதுவாகிய தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களின் காரியப்பாட்டினை யழிக்கவே இனி வேறு உடலெடா திருப்பதற்கும் ஏதுவாயிற் றென்பதாம். 18

ஓங்காரங் கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம் போச்சுதடி.
ஆங்காரங் கெட்டதடி யடியோ டறுத்தாண்டி.

(பொ - ரை.) ஓங்கார சத்தத்திற் கேதுவாகிய நாதமானது றைந்தது; அந்நாதத்தின் சம்பந்தமான எல்லாத் தத்துவங்களும் பாயின. (அன்றியும்) ஆங்காரதத்துவமும் ஒழிந்தது, அதற்காதா மாயதும் நீங்கியது.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சவிகாரங்கட்கு முக்கியவாதாரமாகிய சத் த்திற்கு உற்பத்தி ஓங்காரசொரூபமாகிய நாத தத்துவமாகலின் து கெட்டதென்றும், அச்சத்த சம்பந்தமாக அபரகலைஞான வகாரம் நீங்கியதென்பார் 'உள்ளதெல்லாம்போச்சு' எனவும் விப கருணங்கட்கேதுவாயது ஆங்கார தத்துவமாகலின் அது கெட்ட 19
தனவும் கூறினர்.

தரையாங் குடிலைமுதல் தட்டுருவம் வெந்ததடி
இரையு மனத்திடும்பை யெல்லா மறுத்தாண்டி

(பொ-ரை.) பூமியினைப்போல எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமா ய சுத்தமாயை முதலாகிய தத்துவமனைத்தும் ஒடுங்கியது. விவ ாம் செய்துகொண்டேயிருக்கும் மனத்துன்பமனைத்தும் ஒழித் தான்.

(கு-ரை.) சகல தத்துவக்காரியப்பாட்டிற்கும் ஆதாரமாயிருப் து மாயையாகலின் அதனை, 'தரை' என்றனர். பிரபஞ்சமுகமா ப் பேசுகைதனைத்திற்கும் காரணம் மனமாகலின் 'இரையுமனம்' என்றனர்.

முன்னைவினை யெல்லாம் முழுது மறுத்தாண்டி
தன்னை யறியவே தானொருத்தி யானேனடி.

(பொ-ரை.) பூர்வ சென்மவினை யனைத்தினையும் நீக்கினேன், பின்னர் ஆன்மாவாகிய நான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதற்கு தனித்திருந்தேன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் முன்னை வினையாகிய சஞ்சிதத்தினை யொழிக்கவே இச்சென்மத்தி லனுபவிக்கவேண்டிய வினையொன் றுமின்றி ஆன்மாவாகிய நான் தனித்துவிட்டேன் என்பார் 'ஒருத்தியானேன்' என்றனர். ஒருத்தியென்றது சிவபெருமானை நாயகனுகக்கொண்ட அவசரத்தில். 21

என்னையே நானறிய விருவினையு மீடழித்துத்
தன்னை யறியத் தலமெனக்குச் சொன்னாண்டி.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய நான் தெரிந்துகொள்ள நல்லவினையினையும் தீயவினையினையும் கெடுத்துச் சிவபெருமானைத் தெரிந்துகொள்ளுமிடத்தை குருநாதன் உபதேசித்தான்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் வினைக்கட்டறுத்து ஆன்மாவாகிய என்னையும் பரமான்மாவாகிய முதல்வனையும் அறிந்துகொள்ளும்படி அனுக்கிரகித்தருளினன். 22

தன்னை யறிந்தேண்டி தனிக்குமரி யானேண்டி
தன்னந் தனியே தனியிருக்கும் பக்குவமோ.

(பொ-ரை.) சிவபெருமானாகிய ஆன்மநாயகனைத் தெரிந்தேன். உடனே அவனையனுபவிக்கும் பக்குவமடைந்தேன். இனி நான் தனித்திருக்கும் பக்குவமுண்டானது போலும்.

(கு-ரை.)) கன்னிப்பருவமுடையபோது எல்லாருடனும்கூடி ஆடிக்கொண்டிருந்த பெண், பக்குவமடைந்து நாயகனையெதிர் கொண்டபின் யாரோடுங்கலவாது தனித்திடுவாள்போல, அறியாமை, மேலிட்ட காலத்தில் பலதெய்வ வழிபாடு கொண்டிருந்து

அறிவடைந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்தபின் தனியே நிஷ்டை கூடினனென்பார் 'தனியிருக்கும் பக்குவமோ' என்றனர். 23

வீட்டி லொருவரில்லை வெட்டவெளி யானேனண்டி
காட்டுக் கெறித்தநிலா கனவாச்சே கண்டதெல்லாம்.

(பொ-ரை.) வீடாகிய உடலில் ஒருதத்துவமு மில்லையாகி வெறுவெளியாயினமையின், 'பிரபஞ்ச முழுவதும்' காட்டின்கண்ணே எரித்த நிலவினையொத்தும், நித்திரையிற்கண்ட கனவினையொத்தும் விளங்கியது.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சமுகமாகவிருந்து அனுபவித்த போகமனைத்தும், தத்துவங்களின் சேஷ்டை யொடுங்கவே யாவும் பொய்யாகத் தோன்றினவென்பார் காட்டு நிலாவாகவும் கனவாகவும் ஆயிற்றென்றார். 24

நகையாரோ கண்டவர்கள் நாட்டுக்குப் பாட்டலவோ
பகையாதோ கண்டவர்கள் பார்த்தாருக் கேச்சலவோ.

(பொ-ரை.) என்னுடைய துறவினைக் கண்டவர்கள் 'சிலர்' சிரியாரோ, நாடனைத்தும் பேச்சாக முடியாதோ, சிலர் பகைகொள்ளார்களோ, நேரேபார்த்தவர்கட்குப் பழிப்பாக முடியாதோ.

(கு-ரை.) திடீரென அபாரசெல்வத்தினைவிட்டுத் துறவடைந்தமாத்திரத்தில் துறவியின் அருமையினை யறியாச் சாமானியர் சிலர் நகைக்கவும், சிலர் வாயில் வந்தவாறு பேசவும், சிலர் பகைகொள்ளவும், சிலர் ஏசவும் இடமுண்டாயிற்றென்பதாம். 25

இந்நிலைமை கண்டாண்டி யெங்கு மிருந்தாண்டி
கன்னி யழித்தாண்டி கற்பைக் குலைத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) இப்பக்குவ நிலைமையினை யுணர்ந்து, சர்வ வியாபகமாயிருந்த முதல்வன் (நாயகனு யெழுந்தருளிவந்து) கன்னிப் பருவத்தைக்கெடுத்துக் கற்பினை நீக்கினன்.

(கு-ரை.) கன்னியையழித்தலாவது ஆன்மநாயகியுடன் சிவபெருமானாகிய நாயகன் கலந்து சிவானந்த இன்பத்தினை விளைவித்தலாம். கற்பைக் குலைத்தலாவது ஏகதேச அறிவுடனிருந்து பாசத்திற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த தன்மையை நீக்கிப் பொதுவான அறிவுத்தன்மையைத்தந்து எல்லாவற்றையும் சிவமாகப் பாவிக்கும் நினைவினைக்கூட்டி வைத்தலாம். 26

கற்புக் குலைத்தமையும் கருவே ரறுத்தமையும்
பொற்பு குலைத்தமையும் போத மிழந்தமையும்.

(பொ-ரை.) கற்பினை நீக்கினமையும், பிறப்பினை யொழித்தமையும், அழகைக் கெடுத்தமையும், அறிவினையிழந்தமையும்.

(கு-ரை.) ஆசாரியனனுக்கிரகத்தினல் ஏகதேச அறிவுபொது அறிவாக விளங்கியது இனிச் சென்மமெடாதபடி செய்தது. லௌகீக கோலமாறியது. தற்போதமிழந்தது என்பதாம். 27

என்ன வினைவருமோ வின்னமெனக் கென்றறியேன்
சொன்னசொல் லெல்லாம் பலித்ததடி சோர்வறவே.

(பொ-ரை.) நடந்ததுபோக இனிமேலும் என்னென்ன துன்பம் உண்டாகுமோ நானறியகில்லேன், 'ஆனலும்' எனது ஆசாரி

யன் சொன்ன சொல்லெல்லாம் தவறாமல் பலித்துவருதலினால் வினை வாராதென்று நம்பிக்கையுண்டு.

(கு-ரை.) ஒருக்கால் ஏதாவது இனி துன்பம் விளையுமோ வெனச் சந்தேகிக்கினும், ஆசாரியர் அனுக்கிரகவார்த்தை இதுகாறும் பிரத்தியட்சமாகப் பலித்து வருதலினால் அவர் வாக்கின்படி யாதொரு வினையும் வாராதென்றே தீர்மானிக்கின்றேனென்பதாம்.

கங்குல்பக லற்றிடத்தே காட்டிக் கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித் தாண்டி பார்த்தானைப் பார்த்திருந்தேன்.

(பொ-ரை.) இரவும் பகலுமில்லாத இடத்திலே என்னைச்சேர்ப்பித்தான், என்கர்ம மலத்தினை யொழித்தான், இங்ஙனஞ்செய்யவே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானையே நானிப்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

(கு-ரை.) கங்குல் பகலற்ற இடமாவது கேவல சகலமற்றவிடம், காட்டிக்கொடுத்தல் திருவருளைக் கூட்டிவைத்தல், பங்கமழித்தல் ஆணவத்தை நீக்கல், பார்த்தானைப் பார்த்தலாவது மலத்தடிப்பால் தனக்குநேரே பிரத்தியட்சமாகக் காணாது தன்னில் மறைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானை இப்போது மலமொழியப்பெற்று நேரே தெரிசித்தலாம். 29

சாதியிற் கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற் குள்ளாமோ
ஓதி புணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடி யாச்சுதடி.

(பொ-ரை.) இனிக் குலத்தினில் கூட்டிக் கொள்ளுவார்களோ இப்போது ஏற்பட்ட நடக்கை சாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டது தானோ, படித்துத் தெரிந்தவையெல்லாம் உண்மையாக விளங்கியது.

(கு-ரை.) எல்லார் வீட்டினிலும் இரக்கத் துணிந்துகொண் டமையின் சாதியில் கூட்டுவரோ எனவும், நன்மை தீமையிழந்து நடக்கின்றவொழுக்கம் சாத்திரசம்மதமாமோவெனவும்; முந்தியே படித்து அறிந்த யாவும் அனுபவத்தில் விளங்கியது என்பதாம்.

என்னகுற்றஞ் செய்தேனோ எல்லாருங் காணமல்
அன்னைசுற்ற மெல்லா மறிவாரோ வப்புவியில்.

(பொ-ரை.) நான் உலகின் கண்ணே யாவருமறியாதபடி என் னதிமைகள் செய்திட்டேனோ அத்தீமைகள் என்னுடைய அரு மைத்தாய் முதலிய உறவினரெல்லா மறிந்தாரோ.

(கு - ரை.) நான் இல்லறத்திலே கட்டுப்பட்டிருந்த காலத்தில் பிரபஞ்ச போகவிச்சையால் செய்திருந்த பாவங்கட்கு அளவில்லை என்பதைத் தெரிந்த சுற்றத்தினர் இப்போது எடுத்துத் தூற்ற முன்வருவர் என்பதைக் குறிப்பாக விளக்கினர். 31

கொன்றாரைத் தின்றேனே தின்றாரைக் கொன்றேனே
எண்ணதெல் லாமெண்ணி யிச்சை மறந்தேனே.

(பொ - ரை.) என்னைக் கொன்றவரை நானொருக்கால் கொ ன்றுபுசித்தேனே, என்னைப் பசித்தவரை நானொருக்கால் கொன் றேனே, செய்த தீமைகளை யெண்ணி யெண்ணி வருந்தும் தன் மையைச் செய்யாதவனுயினேனே.

(கு-ரை)எந்தச்சீவன் ஒருகாலத்தில் என்னைக் கொன்றதோ அந்தச்சீவனை நானும் ஒரு காலத்தில் கொன்று தின்றிருப்பேன், எந்தச்சீவன் என்னையொரு காலத்தில் தின்றதோ அந்தச்சீவனை நான் கொன்றிருப்பேன் இங்ஙனம் செய்தபின்னர் இத்தீமைக்காக விரங்கினேனுமில்லை யென்பதாம். 32

சாதியிற் கூட்டுவரோ சமயத்தோ ரெண்ணுவரோ
பேதித்து வாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிட மாச்சுதடி.

(போ-ரை.) யாதாமொரு சாதியிலென்னை ஏற்றுக்கொள்ளுவரோ, யாதாமொரு சமயத்தினனென வென்னைக் கொள்ளுவரோ, இன்னசமயம் இன்னசாதியென்று பாராட்டி யனுபவித்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாயதே யொழிய வேறுபிரயோசனமில்லை.

(கு-ரை.) எல்லாச்சாதியாரிலும் நானுயர்ந்தசாதி யெனவும், மற்றைச் சமயத்தினரைக் காட்டிலு நானுண்மைச் சமயத்தவனெனவும், ஏகதேசப்படுத்தி வாழ்ந்த வாழ்வனைத்தும் பெரியோர்கள் இழிவாகப்பேசுதற்கு இடமாயதேயன்றி யாதொரு பிரயோசனமும் விளைந்ததில்லை யென்பதாம். 33

கண்டார்க்குப் பெண்ணலவோ காணார்க்குக் காமமடி.
உண்டார்க ளுண்டதெலா முணவல்லா துண்பர்களோ.

(போ-ரை.) உண்மையினைக் கண்டவர்க்கு உண்மையினைக் காணாதநான் பெண்டன்மையலவோ, அனுபவியாதவர்கட்கே இச்சையுண்டாகும். அனுபவிப்பவர்கள் அனுபவிப்பதெல்லாம் பிராரத்துவ உணவல்லாது வேறுவகையில் அனுபவிப்பரோ.

(கு-ரை.) உண்மையினை விசாரித்துத் தேர்ந்த பெரியோரே ஆண்பிள்ளையெனவும், அங்ஙனம் விசாரியாதார் ஆணாயினும் பெண்மைத் தன்மையுடையவரே யெனவும், மாதர்சுக மனுபவியாதவர்கட்கே இன்பமதிகரிக்கு மாறுபோல, திருவருளினை யடையாதவர்கட்கே மோட்சதாகமாகிய விச்சையதிகமாமெனவும், உலகத்திலொவ்வொருவரு மனுபவிப்பது பிராரத்துவத்திற்குத் தக்கபடியேயல்லது வேறில்லையெனவும் கூறியபடியாம். 34

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாங் கொள்ளாதார்கொள்ளுவரோ
விண்டவர்கள் கண்டவரோ கண்டவர்கள் விண்டவரோ.

(பொ-ரை.) ஆசாரியனிடத்துப் பெற்றவர்கள் பெற்றபேறனைத்தும் அங்ஙனம் பெறார்கள் பெறும்பெறுமோ, பேசுபவர்கள் உண்மையறிந்தவரோ. உண்மை யறிந்தவர்கள் வாய்விட்டுப் பேசுவரோ.

(கு-ரை) சோரக ஆசாரியனிடத்தையடைந்து அவர்பால்பெற்ற அனுக்கிரகத்தை மற்றையர் எவ்விதத்திலும் அடையார்கள். பூரணத்திருவருளில் திளைத்தவர்கள் மௌனமுற்றிருப்பார்கள். பெறாதார் பெற்றவரைப்போலப் பேசித் திரிபவரென்பதாம் 'கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்' என்னும் பழமொழியைக் காண்க. 35

பண்டாய நான்மறைகள் பாடும் பரிசலவோ
தொண்டாய தொண்டருளந் தோற்றி யொடுக்குமதோ.

(பொ-ரை.) பழமொழியாகிய நான்குவேதங்கள் பாடுந் தன்மையுடையதன்றே, அடிமைபூண்ட அடியார்கள் மனத்தின்கண்ணே தோன்றி அம்மனத்திலேயே யொடுக்கத் தக்கதன்றே.

(கு-ரை.) சிவபெருமானை வேதங்கள் எக்காலமும் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டேயிருப்பதே யதன் சுபாவமென்பார் 'பாடும்பரிசலவோ' எனவும், அப்பெருமான் சிவனடியார்கள் இருதயத்திலேயேதோன்றி அவரிடமே தங்கியிருப்பானென்பார் 'தோற்றியொடுக்குமதோ' என்றனர். 36

ஓத வரிதோ வொருவரு ணர்வரிதோ
பேதமற வெங்கும் விளங்கும் பெருமையன்காண்.

(பொ-ள்.) வாக்காலெடுத்துச் சொல்லுதற் கரிதானவனே, ஒருவர் உணர்ந்துகொள்வதற்கு அருமையானவனே, அபேதமாக சர்வவியாபகமாகப் பிரகாசிக்கும் பெருமையினை யுடையவன் சிவபெருமான்.

(கு-ள்.) எவ்விடத்துந் தோய்வறச் சர்வவியாபியாய் நின்ற பெருமானைத் தற்போத முனைவுகொண்டு ஒருவர் சொல்லவும், ஒருவர் அறியவும் கூடாதென்பதாம். 37

வாக்கு மனமுங் கடந்த மனோலயன் காண்
நோக்க வரியவர்க ணுண்ணிய ணுண்ணியன்காண்.

(பொ-ள்.) வாக்கினுக்கும் மனதினுக்கு மெட்டாது அடியார்கள் மனத்திலேலயப்பட்டு இருப்பவன். பிரத்தியட்சகாட்சியினும் காணப்படாதவன், நுட்பமாயறிபவர்பாலும் நுண்மையாக விளங்குபவன்.

(கு-ள்.) தற்போதமுன்னிட்ட வாக்கினுக்கும் மனதினுக்கு மெட்டாதவனாயினும், திருவருளை முன்னிட்டறிய மனத்தில் விளங்குபவன், அஞ்ஞானிகள் பார்ப்பதற்குக் கூடாதவன், கூர்ந்து விசாரிக்க, அதிநுட்பமாக விளங்குபவன் சிவபெருமானொருவனென்பதாம்.

சொல்லுக் கடங்காக்கான் சொல்லிறந்து நின்றவன் காண்
கல்லு ளிருந்த கனலொளிபோ னின்றவன் காண்.

(பொ-ரை.) சொல்லினிற் கட்டுப்படாதவன்; சொல்லைக் கடந்தவன், நவரத்தின கல்லினுக்குள்ளே பிரகாசிக்கும் அக்கினிப் பிழம்பாய் நின்றவன்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் பாசசாலமாகிய சொற்களினுலே பிரதிபாதிக்கவும் தீர்மானிக்கவும் முடியாதிருந்தவன், எனவே ஞானிகளுடைய இருதயத்தில் சுயம்புலிங்கமாகவும், ஆங்காங்கு விளங்கியிருப்பன்.

சுட்டிறந்த பாழதனிற் சுகித்திருக்கச் சொன்னவன்காண்
எட்டெழுத்தோ எழுதினவன் கைப்பிழையோ.

(பொ-ரை.) ஏகதேசவறிவினுல் காணுதற்கரிய சிதாகாயத்தில் சுகமாக வாழும்படி கட்டளையிட்டனன். அனுல் ஏகதேசவறிவினுல் காணலாமெனச் சிலநூல்கள் கூறுவது சாமானியர் சிலரெழுதிவைத்த சுவடியின் வார்த்தையோ, உண்மையினையே யெழுதும்போது பிழைபட்டு போய்விட்டதோ, அறியேம்.

(கு-ரை.) சிதாகாயமானது எல்லாவற்றையும் விழுங்கிக்கொண்டு வியாபகமாக விருத்தலின், சுட்டறிவிற் கெட்டாதென்றனர். அவ்வாமாய அருள்வெளியில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்பார் சொன்னவன்காண் என்றனர். இத்தகைவஸ்து சுட்டுக்கடங்குமெனக் கூறும்நூல் பிரயோசன மில்லையென்பார் 'எழுத்தோ' 'பிழையோ' என்றனர். 40

சும்மா விருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தை நானறியேன்
அம்மா பொருளிதென வடைய விழுங்கினண்டி.

(பொ-ரை.) சும்மாவிருக்கும்படி கட்டளை யிட்டானுடைய தந்திரத்தினை யின்னதென நானறியேன். அங்ஙனம் சும்மாவிருக்

வைத்த உண்மையினைத் தெரிந்துகொண்ட மாத்திரத்தில் என்னைத் தானாக்கிக்கொண்டனன் இது ஆச்சரியம்.

(கு - ரை.) ஆசாரியன் மவுனநிலையிலிருக்கும்படி கட்டளையிட்டதனை நான் முதலில் தெரிந்துகொண்டேனில்லையாயினும் அதனை அநுபவத்தில்கொண்டுவந்துஉண்மையறிகையில்திருவருள்மயமாகநின்றனனென வியந்து பாராட்டினர். 41

பார்த்த விடமெல்லாம் பரமாகக் கண்டேண்டி
கோத்த நிலைகுலைத்த கொள்கை யறியேண்டி.

(பொ-ரை.) தரிசித்த விடமனைத்தும் சிவமயமாக விருந்தது தத்துவங்களால் கட்டப்பட்டிருந்த உடனிலை கலைந்த வகையறிந்தனில்லை.

(கு-ரை.) 'எங்கும் சிவமொழிய வில்லையவன்றன்னாணை' என்றதற்கேற்ப ஞானிகட்குப் பிரபஞ்ச முழுவதும் சிவமாந் தன்மையாகத் தரிசன முண்டாகுமாதலின் 'பரமாகக்கண்டேன்' என்றனர். ஆசாரியன் அநுக்கிரகத்தால் தத்துவக்கூட்டத்தின் செயல் இன்னவழியாகப் போயினதெனவறிய அரியாமையின் 'கொள்கையறியேன்' என்றனர். 42

மஞ்சன மாட்டி மலர்பறித்துச் சாத்தாமல்
நெஞ்சநெவறும் பாழானே னின்றனிலை காணேண்டி.

(பொ - ரை.) அபிடேகம்செய்து புட்பத்தினைப் பறித்து அருச்சிக்காமல் மனத்தினை வீணாக பாழாக்கினன், ஆகையினால் பெருமான் எழுந்தருளிய 'உண்மை' நிலையினைக் காணாதவனாயினேன்.

(கு-ரை.) சிவாலயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மகாபிஷேகம்செய்து நன்மலர்களைக்கொண் டருச்

சித்து வணங்கினவர்க்கே மனம் சுத்தமாக மெய்ம்மையாகிய நிலைமையறிய வேது உண்டென்பதாம். 43

பாடிப் படித்திருந்தும் பன்மலர்கள் சாத்தாமல்
ஓடித் திரியாம லுருக்கெட்டு விட்டேனடி.

(பொ-ரை.) பாடவும் படிக்கவும் தெரிந்திருந்தும் நூல்களிற் குறித்தபடி பல புட்பங்களைக்கொண்டு சிவபெருமானை யர்ச்சிக்காமலும், திவ்ய ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்யாமலும் தேகத்தை வீணாக்கினேன்.

(தா-ரை.) சாத்திரங்களைக் கற்றுக் கல்விமானாக விளங்கியும், அச்சாத்திரங்களிற் குறித்தபடி சிவபூசைபண்ணாமலும், புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று தரிசியாமலும், வீணாயினனென்பார் 'கெட்டு விட்டேன்' என்றனர். "மூர்த்தி தலந்தீர்த்தம் முறையாற் றொடங்கி னர்க்கோர், வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே' என்றதனாற் காண்க. 44

மாணிக்கத் துள்ளொளிபோல் மருவி யிருந்தாண்டி
பேணித் தொழுமடியார் பேசாப் பெருமையன்காண்.

(பொ-ரை.) மாணிக்கத்தின் கண்ணே பிரகாசிக்கும் ஒளியினைப்போல பராசத்தி திருமேனிகொண்டு விளங்கினன், அவனை விரும்பி வணங்கும் அடியார்கள் வேறுபிரித்துக் கூறுதற்குக் கூடாத மேன்மை நிலையினையுடையவன்.

(தா-ரை.) மணியும் அதினின்றும் வேறுபிரிக்கக்கூடாத ஒளியும்போலச் சிவசத்தியாகிய திருமேனிகொண்டு விளங்குபவன் என்பார் 'மாணிக்கத்துள்ளொளி' என்றனர். உண்மைச் சிவனடி

யார்கள் மவுன நிலையிலிருந்து அனுபவிக்கக்கூடிய பதார்த்தம் பரமசிவமென்பார் 'பேசாப்பெருமையன்காண்' என்றனர். (45)

அன்றுமுத லின்றளவு மறியாப் பருவமதில்
என்றும் பொதுவா யிருந்த நிராமயன்காண்.

(பொ-ரை.) பிறந்தநாள் முதல் இன்றையவரையில் என்னை யறியாத காலமுழுவதும் 'சிவபெருமான்' என்னிடத்து அத்துவிதமாக இருந்த நிராமயனுவன்.

(கு-ரை.) ஆன்மாவுடன் பரமான்மா எந்நாளும் அத்துவிதமாக இருந்துகொண்டிருப்பா னெனவும், அங்ஙனமிருக்கினும் அப்பெருமான் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி பக்குவா பக்குவங்களை நோக்கித் தோன்றியு மறைதலுமாக விருப்பனென்பதாம்.

சித்தவிகா ரத்தாலே சின்மயனைக் காணமல்
புத்தி கலங்கிப் புகுந்தேன் பொறிவழியே.

(பொ-ரை. மனமயக்கத்தாலே ஞானமயமாகிய சிவபெருமானைத் தரிசியாமல் அறிவுமயங்கி ஐம்பொறிவழியே யலைந்தேன்.

(கு-ரை.) மெய்கண்ட சாத்திரங்களை வாசித்து உண்மையினைத் தேராத தன்மையினுல் மனம்கலங்கியதெனவும், அது காரணமாகவே பெருமானை யறிதற் கேதுவில்லாமல் போயிற்றெனவும், அங்ஙனம் போகவே மனமானது பிரபஞ்சமுகமாக ஐம்பொறி வழியே சென்றதென்பார் 'புகுந்தேன் பொறிவழியே' என்றனர். (47)

பத்தியறி யாமற் பாழிற் கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிட நித்திரையென் ருெத்து மிருந்தேண்டி.

(பொ-ரை.) சிவபக்தியின்னதெனவறியாமல் மாயாகாரியமாகிய பாழினிலழிந்து கிடந்தேன். சௌக்கியமான விடத்தில் நித்திரையே சுகமென்று தங்கிவாழ்ந்தேன்.

(கு-ரை.) 'பக்திவலையிற் படுவோன்காண்க' என்றதனால் பத்தியில்லாதவர்கள் ஒரு பிரயோசனத்தையுமடையாமல் நரகத்திலாழ்வர் என்பார் 'பாழிற்கலந்தேன்' என்றனர். இடம் சுகமாக வாய்த்தகாலத்தில் நித்திரைசெய்தேனேயல்லது நிஷ்டை கூடினேனில்லை யென்பார் 'நித்திரையென் றெருத்துமிருந்தேன்' என்றனர்.

செத்தாரை யொத்தேனடி சிந்தை தெளிந்தேனடி
மற்றொரு மில்லைபடி மறுமாற்றங் காணேனடி.

(பொ-ரை.) இறந்த பிணத்தினை யொத்திருந்தேன், சிந்தை தெளிவுகண்டேன், சுட்டியறிதற் கொருவருமில்லை, வார்த்தை சொல்பவரும் வேறு கிடையாது.

(கு-ரை.) தத்துவங்களின் சேஷ்டைகள் பிரபஞ்சமுகமாகச் சிறிதும் செல்லுதலில்லை. யாகையால் 'செத்தாரை யொத்தேன்' என்றனர். ஆசாரியன்பால் கேட்டவற்றையெல்லாம் நன்கு சிந்தித்து உண்மை தெளிந்து கொண்டேனென்பார். 'தெளிந்தேன்' என்றனர். அன்னிய வார்த்தைகளும் கண்டேனில்லை யென்றனர். மவுன நிலையோடு தங்கினதால் எனக் கன்னியருமில்லை.

கல்வியல்ல கேள்வியல்ல கைகாட்டுங் காரணங்காண்
எல்லைபள வற்றதடி பெங்கு நிறைந்ததடி.

(பொ-ரை.) 'எனக்கேற்பட்ட மவுனநிலை' கல்வியினாலேனும் கேள்வியினாலேனும் கிடைத்ததல்ல, அது குறிப்பாற்றெரிவி

த்ததினாலேயே கிட்டியது, அவ்வுண்மைஅளவுபட்டதன்று, எங்கும் பரிபூரண நிலைமையினையுடையது.

(து- ரை.) ஆசாரியமூர்த்தியின் முத்திரையுபதேசத்தாலேயே உண்மைநிலை விளங்கி விட்டமையின், 'கைகாட்டுங்காரணங்காண்' எனவும். அவ்வுபதேசத்தால் விளைந்த திருவருள் வியாபகமானது பூரணத்தன்மை வாய்ந்ததெனவும் கூறினர். 50

வாசா மகோசரத்தை மருவியிடங் கொண்டாண்டி
ஆசூச மில்லாண்டி யறிவுக் கறிவாண்டி.

(பொ - ரை.) சிவபெருமான், வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாத இடத்தினைப் பொருந்தியிருப்பவன் ஆன்மாக்களின் அறிவினுக்கு அறிவாகி எவ்விடத்தும் அசூசையில்லாதிருப்பவன்.

(து-ரை.) பெருமான் ஆன்மாக்களின் மனவாக்கினுக்கு எட்டாத சிதம்பராகாயத்தில் இருப்பவனெனவும் ஆன்மாக்களின் சிற்றறிவினை யதிட்டித்துக்கொண்டு அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி வியாபித்துத் தான் போக்கற்று விளங்குபவனாகலின் இடங்கொண்டான், 'ஆசூசமில்லான்' எனவுங்கூறினர். 51

பத்துத் திசைக்கு மடங்காப் பருவமடி
எத்திசைக்கு மெங்கு மிடைவிடா தேகமடி.

(பொ -ரை.) பத்துத் திக்குகளிலும் அடங்காத நிலையினையுடையன் ஆகலினாலும் எவ்விடத்தினும் சிறிதும் இடமில்லாது ஒன்றாயிருப்பவன்.

(து-ரை.) பெருமான் பரிபூரண விலக்கணம் வாய்ந்தவன் ஆகலினாலும், அனைத்தும் அவன்பால் வியாப்பியமுற்று விளங்கலானும், அவனில்லாதவிடம் சிறிதும் கிடையாது என்றனர். 25

தித்திக்க வூறுமடி சித்த முடையார்க்குப்
பத்திக் கடலுட் பதிந்தபரஞ் சோதியடி.

(பொ-ரை.) சிவபெருமானிடத்து மனமுடையவர்கட்கு அவர் இருதயத்தில் சுவைப்பொருளாய் விளங்குபவன். அடியார்களுடைய பக்தியென்னும் சமுத்திரத்தில் விளைந்த அருட்பெருஞ் சோதி.

(கு-ரை.) சிவத்தியானத்தி லுறைந்தவர்கள் மனத்தின்கண்ணே இன்பசுவையுடன் விளங்கிக்கொண்டிருப்பவனென்பார் 'தித்திக்கவூறுமடி' என்றனர். விசேஷபக்தி யுடையார்மாட்டு நீங்காது எந்நாளுமுறைபவன் என்பார் 'பக்திக்கடலுட்பதிந்த' என்றனர்.

உள்ளுணர்வாய் நின்றவர்த முணர்வுக் குணர்வானடி
எள்ளளவு முள்ளதிலே யேறிக் குறையாண்டி.

(பொ-ரை.) அகமுகவுணர்வாக இருப்பவர்களுடைய அறிவினாலே அறியப்படுபவன், அன்பர்கள் மனத்தில் ஒரேபடித்தாக விருப்பவன்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சமுகமாக விஷயங்களைச் செலுத்திப்போகானுபவமுடைய வரையில் தோன்றாது உண்முகநாட்டம் பெற்றவளவில் நன்குவிளங்குவனென்பார் 'உணர்வுக்கு உணர்வான்' என்றனர். ஆன்மாக்கள் மனத்தில் சிவவிளக்கம் தோன்றுவதும் மறைவதும்போல அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி விளங்கினும் அப்பெருமான் எக்காலத்தும் ஒரேதன்மையாக விருப்பானென்பார் 'ஏறிக்குறையான்' என்றனர். 51

தாருந் தலையுமிலான் றோற்ற மொடுக்கமிலான்
ஆரு மறியாம லகண்டமாய் நின்றாண்டி.

(பொ-ரை.) அடியும் முடிவுமில்லாதவன், உற்பத்தியும் நாசமுமில்லாதவன், ஒருவராலுமறியப்படாது எங்கும் வியாபகமாகவிருப்பவன்.

(த-ரை.) அகண்டிதனான படியால், அடிமுடி காணுவது அரிது. நித்தியனானபடியால், தோற்றமொடுக்கமில்லை. சர்வவியாபகனாகலின், ஏகதேசவுணர்வாலறியப்படாதவ னென்பதாம். 55

எத்தனையோ வண்டத் திருந்தவர்க ளெத்தனைபேர்
அத்தனைபே ருண்டாலும் அணுவுங் குறையாண்டி.

(பொ-ரை.) அளவில்லாத அண்டங்களில் வாழ்கின்ற ஆன்மாக்கள் எத்தனையோ கணக்கிலடங்காதவராவர், அவ்வளவு ஆன்மாக்களும் புசித்தாலும் சிறிதும் குறையாதவராவர்.

(த-ரை.) சிவபெருமானுடைய கிருபா சமுத்திரமானது அளவுபடா நித்தியத்தன்மையுடையது; இவ்வளவெனக் கணக்கிலடங்கக்கூடாத ஆன்மகோடிகள் அக்கிருபாசமுத்திரத்திற் படிந்து திருவருளையனுபவித்தாலும் பரமாணு அளவும் அதுவற்றாது' "பூரணம் குறையுமோ" என்றனர் தாயுமானவர். 56

வாக்கு மனமும் வடிவுமிலா வான்பொருள்காண்
போக்கு வரவுமிலான் பொருவரிய பூரணன்காண்.

(பொ-ரை.) வாக்கும், மனமும், உருவமும் இல்லாதவொரு பொருளாயுள்ளவன், போக்குவரத் தில்லாதவன், ஒப்பற்ற பரிபூரணன்.

(கு-ரை.) தனக்கென வடிவொன்றில்லாத நிட்களனாய் விளங்குபவன் சிவபெருமானாகலின் வாக்குமுதலியவில்லான் என்றனர். எங்குமொரு படித்தாய் சர்வவியாபகனாகலின் ஏகதேசப் பொருளினைப்போலப் போக்குவரத் தற்றவனென்றனர். 57

காட்சிக் கெளியான்காண் கண்டாலுங் காணான்காண்
மாட்சிமனம் வைத்தார்க்கு மாணிக்கத் துள்ளொளிகாண்.

(பொ-ரை.) திருவருட் காட்சியினுக்கு இலேசாக எட்டக்கூடியவன், அங்ஙனம் திருவருளைக்கொண்டு கண்டாலும் பிரத்தியட்சமாக வூனக்கண்ணினுக்குக் காணாதவன், பெருமைபொருந்திய மனத்தின் கண்ணே தியானித்தார்க்கு மாணிக்கவொளிபோல் பிரகாசிப்பவன்.

(கு-ரை.) திருவருளைக்கொண்டு விசாரிக்கின்ற அடியவர்கட்கு மாத்திரம் வெளிப்பட்டுச் சிவபெருமான் காட்சியளித்தருளுவனன்றி மற்றபடி தரிசனங்கொண்டானென்பார் 'காணான்காண்' என்றனர். அன்பர் மனத்தின் கண்ணே மாணிக்க மணியொளி போல் விளங்குவானென்பார் 'உள்ளொளிகாண்' என்றனர். 58

வாழ்த்தி யவனை வழிப்பட்டால் மன்னுயிர்கள்
தோற்ற வரியான்காண் சொல்லிறந்த சோதியன்காண்.

(பொ-ரை.) நிலையற்ற மனமுள்ள ஆன்மகோடிகள் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினாலும் பிரத்தியட்சமாகத்தோன்ற அருமையானவன், சொற்களுக்கு மெட்டாத சோதிசொரூபமானவன்.

(கு-ரை.) திருவருளை முன்னிட்டு அன்பின்மயமாக விருந்து வாழ்த்துபவர்க்கே காட்சிகொடுத்தருளுவனெனவும், சிவசரணங் களையடைந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் வாக்கின் கண்ணெழுந்த சுத்தவை திகசொற்களுக்கே செவிகொடுப்பவனெனவும் கூறவாராயினர்.

ஐய மறுத்தவனை யாராய்வா ருண்டானால்
வையகத்தே வந்து மலர்ப்பாதம் வைத்திடுவான்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாக்கட்கு உண்டாகிய சந்தேகத்தினை நீக்கின வனை, விசாரித்துணர்வாராகில் சிவபெருமான் பூமியிலே யெழுந் தருளி அவர்கட்கு அவனுடைய திருவடியைச் சிரசில் தரித் தருளுவன்.

(கு-ரை.) மெய்கண்ட நூல்களைப் படித்துப் பதியிலக்கணந் தேர்ந்து உண்மை விசாரிப்பவர்பால் சிவபெருமான் ஆசாரிய கோலங் கொண்டுவந் தெழுந்தருளித் திருவடிதீட்சை செய் தருளுவனென்பார் 'பாதம் வைத்திடுவான்' என்றனர். (60)

அணுவுக்கு மேருவுக்கு மகம்புறமாய் நின்றான்காண்
கணுமுற்று ஞானக் கரும்பின் றெளிவான்காண்.

(பொ-ரை.) அணுவினிடத்தும், மேருவினிடத்தும் உள்ளும் புறம்புமாக வியாபகமாய் எழுந்தருளியவன், கணுமுற்றியுள்ள ஞானமாகிய கரும்பினின்று தெளிவாக வரும் சாற்றின் சுவையை யொத்தவன்.

(கு-ரை) பரமாணுரூபமாய் அதிநுட்பமான பொருளாயிருக் கினும் மேருமலையினைப்போலப் பெரியவடிவான பொருளாயிருக்

கினும் பெருமான் அப்பொருள்களில் எள்ளின் எண்ணெயைப் போல வியாபித்து நிற்பவனெனவும், ஞானமே சொரூபமாகிய கரும்பினிடத்துண்டாகும் தெளிவானசுவைப்பொருளால் விளங்குபவனெனவும் கூறிப்போந்தார். (61)

எந்நாளு மிந்நாளு மிப்படியா யப்படியாய்ச்
சொன்னாலுங் கேளான்காண் சோத்திரத்திற் கொள்ளான் காண்.

(பொ-ரை.) எக்காலத்தும் இக்காலத்தும் இவ்விதமெனவும் அவ்விதமெனவும் ஒருவன் கூறினும் கேட்கமாட்டான் தனது காது கொடான்.

(கு-ரை.) பதியுண்மை விசாரித்துத் தேர்ந்து திருவருளிற் கட்டுப்பட்டுத் தோத்திரம் புரிகின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய சிவனடியார்கட்கே தமது திருச்செவியினைப் பெருமான் சாத்துவரே யன்றி மற்றையரைக் கவனியான் என்பார் 'கொள்ளான்காண்' என்றனர். (62)

ஆத்தாளுக் காத்தாள மப்பனுக்கு மப்பனுமாங்
கோத்தார்க்குக் கோத்தநிலை கொண்ட குணக்கடல்காண்.

(பொ-ரை.) தாய்க்குத் தாயாகியும், தந்தைக்குத் தந்தையாகியும், உறவினர்க்கு உறவினராகியும் வாய்ந்த கிருபாசமுத்திரம்.

(கு-ரை.) தன்பால் பேதமற்ற அன்புபூண்டு தன்திருவடி தொழுது வரும் சிவனடியார்கட்குத் தாயினைப்போல் ஞானமிர்தம் ஊட்டியும், தந்தையினைப்போல் பாசமணுகாதபடி காத்தும், உறவினரைப்போல வேண்டிய வேண்டிய அருளை உதவியும் பெருமான் வருவனென்பதாம். (63)

இப்போ புதிதோடி பெத்தனைநா ளுள்ளதடி
அப்போதைக் கப்போ தருளறிவுந் தந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) இன்றுதான் நூதனமாக வுதித்தவனோ எத்தனை யோநாளாக வுள்ளவனன்றோ அப்போதைக்கப்போது திருவருள் கொடுப்பவனேயாம்.

(கு-ரை.) "முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளாயுள்ளவன்" ஆகலின் பெருமான் அநாதி நித்தியனாக வெழுந்தருளியிருந்து அடிக்கடிபிறந்து வருகின்ற ஆன்மாக்கட்கு அவ்வக் காலத்தில் அவரவர்கள் கன்மத்தினுக்குத் தக்கபடி திருவருளைக் கூட்டி முடிப்பவனென்பதாம். (64)

பற்றற்றார் பற்றாகப் பற்றி யிருந்தாண்டி
குற்ற மறுத்தாண்டி கூடி யிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) பாசப்பற்றி னின்று நீங்கின ஆன்மாக்களையே பற்றாகக்கொண்டு அவர்பால் தங்கியிருந்தாண், அவர்கள் குற்றமனைத்தையும் ஒழித்தான், அவருடன் கலந்திருந்தான்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களுடன் அத்துவிதமாக விருக்கும் சிவபெருமான் ஆணவத்தடிப்புள்ளவரையில் வெளிப்படாது அது நீங்கினவர்கட்கே தோன்றி அவர்கள்பூர்வசென்ம அஞ்ஞா னவாசனையனைத்தையுமொழித்து அவர்களுடன் அளவளாவி யிருப்பனென்பதாம்.

வெட்ட வெளியிலென்னை மேவி யிருந்தாண்டி
பட்டப் பகலிலடி பார்த்திருந்தா ரெல்லோரும்.

(பொ-ரை.) பகிரங்கமான விடத்தில் என்னைக் கலந்திருந்தான் அது பகற்காலமேயாம் அநேகரும் கண்டிருந்தனர்.

(கு-ரை.) அநேகமான சிவனடியார்கள் கண்டுகொண்டிருக்கச் சகலத்தில் சிதம்பர சிதாகாயத்தில் கலந்துகெண்டா னென்பதாம்.

வாழ்வான வாழ்வெனக்கு வந்ததடி வாழாமல்
தாழாயற் றாழ்ந்தேனடி சற்றுங் குறையாமல்.

(பொ-ரை.) நல்ல வாழ்வென வொருவாழ்வானது எனக்குக் கிடைத்தது. அதனால் பாசத்தில் தாழாமல் திருவருளிற் றாழ்ந் தேன் சிறிதும் குறைவு அடையாதபடி.

(கு-ரை.) வாழ்வானவாழ்வு என்பது பிரபஞ்ச வாழ்வினின்று நீங்கிய திருவருள் வாழ்வு, தாழாமல் தாழ்வது தற்போதமுன்னிட் டுத் தாழ்வது, இங்ஙனம் திருவருளைமுன்னிட்டு எவற்றினையுங் கட ந்து அத்திருவருள் வியாபகத்தில் கட்டுப்பட்டிருப்பார்க்கு யாதொ ருகுறையும் வாராதென்பார் 'சற்றுங் குறையாமல்' என்றனர். 67

பொய்யான வாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேனடி
மெய்யான வாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய் விட்டதடி.

(பொ-ரை.) நிலையுறுதலில்லாத பிரபஞ்ச வாழ்வானது என க்குப் போதுமென வெறுப்படைந்தேன் இல்லை. (இங்ஙனம்) வெ றுப்படையாதலால் உண்மையான திருவருள்வாழ்வு எனக்குக் கிட்டாமல் பொய்த்துப் போய்விட்டது.

(கு-ரை.) அநேக சென்மாந்தரங்களாகப் பிரபஞ்சத்தி லழு ந்திக் கிடக்கின்றமையின் அதில் வெறுப்புக்காணே னென்பார். 'போதுமெனக்காணேன்' என்றனர். பிரபஞ்சத்தி லழுந்திக் கிடக்

குமளவும் உண்மையான சிவஞானவாழ்வு கிட்டாதென்பார் 'வெறும்பாழாய் விட்டது' என்றனர். 68

கன்னி யழித்தவனைக் கண்ணாரக் கண்டேனடி
என்னியல்பு நானறியே னீதென்ன மாயமடி.

(பொ-ரை.) எனது கன்னிப் பருவத்தினைக் கெடுத்தவனைப் பிரத்தியட்சமாகத் தரிசித்தேன். அதனால், என்னுடைய உண்மைத்தன்மையினை நானறிந்தேனில்லை, ஈதென்னகாலமோ, 'அறியகில்லேன்,'

(கு-ரை.) கன்னிப்பருவமானது மலத்தில் கட்டுப்பட்டிருக்கும் காலவளவு. கன்னிப்பருவ மழிதலாவது மும்மலநீங்கிச் சிவபெருமான் கலந்த அவசரம். அங்ஙனம் கலந்தபின் இதுகாறும் இருந்த சுதந்தர மிழக்கச்செய்தனர். இது வியப்பே என்பார் 'ஈதென்னமாயம்' என்றனர். 69

சொல்லாலே சொல்லுதற்குச் சொல்லவா யில்லையடி
எல்லாருங் கண்டிருந்து மிப்போ தறியார்கள்.

(பொ-ரை.) பெருமான் தன்மையினைச் சொற்களினாலே எடுத்துக்கூறித் தீர்மானித்துப் பேசுதற்கு வாயெழவில்லை. இவ்வுண்மையினை எல்லாரு மறிந்திருந்தும் அஞ்ஞான மலத்தடிப்பால் உண்மையுணரவில்லை.

(கு-ரை.) அன்பின்மயமாகவிருந்து தோத்திரஞ் செய்தலினாலே சிவபெருமான் உண்மையறிதற்கேதுவென எல்லோரும் நன்கறிந்திருந்தும் அங்ஙனம் செய்யாதுவாளாதோத்திரஞ் செய்து அவலமாகின்றாரென்பார் 'இப்போதறியார்கள்' என்றனர். 70

கண்மாய மிட்டாண்டி கருத்து மிழந்தேண்டி
யுண்மாய மிட்டவனை யுருவழியக் கண்டேண்டி.

(பொ-ரை.) ஆசாரியன் தனது கண்ணினாலே தந்திரஞ்செய்தான், உடனே என்னெஞ்ச மிழந்தேன், அங்ஙனம் தந்திரஞ்செய்தானை அருபமாகத் தரிசித்தேன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் எழுந்தருளிவந்து நயனதீட்சைசெய்த மாத்திரத்தில் என்போதத்தினை யொழித்து விட்டேனென்பார் 'இழந்தேன்' என்றனர். அத்தீட்சை யடைந்தபின் அத்திட்சாபராகிய ஆசாரிய மூர்த்தியானவரை நிஷ்களசிவமாகத் தரிசித்தேன் என்பார். 'உருவழியக்கண்டேன்' என்றனர். (71)

என்னசொல்லப் போறேனே யிந்த வதிசயத்தைக்
கன்னி யிளங்கமுகு காய்த்ததடி கண்ணா.

(பொ-ரை.) என்னவென வெடுத்துச் சொல்லுவேன் என்முன்விளைந்த இளமையான பாக்குமரமானது பிரத்தியட்சமாகக் குலைசாய்ந்தது.

(கு-ரை.) இளமைமரமொன்றிலே காய் காய்த்தது போன்று எனது இளமை வயதிலேயே எனது ஆணவமலத்தினை நீங்கித் திருவருள் விளையும்படி ஆசாரியன் அனுக்கிரகித்தனன். இது எதிர்பாராது வந்த விளைவாகலின் 'இந்த அதிசயம்' என்றனர்.

ஆர்ந்தவிட மத்தனையு மருளா யிருக்குமடி
சார்ந்தவிட மெல்லாம் சவ்வாது மணக்குதடி.

(பொ-ரை.) தங்கிய விடமனைத்தும் திருவருண்மயமா யிருக்கின்றது, அடைந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாது பரிமளம் வீசுகின்றது

(கு-ரை.) திருவருளிற்றிளைத்த பெரியோர்க்கு எங்கும் திருவருளே தோன்றுமாகலின் 'அருளாயிருக்கும்' என்றனர். சிவஞானிகள் தேகத்தில் சுகந்தவாசமே வீசுமென்பார் 'சவ்வாது மணக்குதடி' என்றனர். 73

இந்த மணமெங்கு மியற்கைமண மென்றறிந்து
அந்தர் சுகாதீதத் தருட்கடலில் மூழ்கினண்டி.

(பொ-ரை.) இங்ஙனம் வீசுகின்றமணமானது இயற்கையிலேயே தோன்றியதெனத் தேர்ந்து அந்த ஆனந்தாதீத கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கினன்.

(கு-ரை.) ஜீவகரண முற்றவர்க்கு செயற்கைமணமும், சிவகரணமுற்றவர்க்கு இயற்கை மணமும், உண்டாதல் அனுபவசித்தமாகலின் இயற்கைமண மென்றறிந்து என்றனர். அத்தகைய இயற்கை மணத்தின் உண்மை யுணர்ந்தாரே திருவருளிற் றிளைப்பாரென்பார் 'மூழ்கினன்' என்றனர். (74)

இரும்பினுண்ணீர் போல வென்னைவிழுங்கிக் கொண்டாண்டி
அரும்பினுறை வாசனைபோ லன்றே யிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) புட்பத்தின் அரும்பினிடத்தே அடக்கியிருந்த மணம்போல அநாதியிலேயே ஆன்மாவுடன் கலந்திருந்தவன் இப்போது இரும்புண்ட நீரினைப்போல என்னை யாட்கொண்டனன்.

(கு-ரை.) அரும்பினிடத்தே வாசனை யடங்கியிருந்து அது மலர்ந்தகாலத்து வெளிப்படல்போல, ஆன்மா மலத்திற் சட்டுப்பட்டிருந்த காலத்து அவனிடத்தில் மறைந்திருந்த சிவபெருமான் மல்நீங்கிய காலத்து வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவானென்பார், 'அன்

றேயிருந்தான்' என்றனர். நெருப்பிற்காய்ந்து அக்கினிமயமாயுள்ள இரும்பினை நீரிற்றோய்த்தால் அந்நீரினை இரும்புகிரகித்தல்போல, ஞானமயமாயுள்ள சிவபெருமானிடத்து ஆன்மா அத்துவிதமாயது என்பார் 'விழுங்கிக்கொண்டான்' என்றனர். 75

அக்கினிகற் பூரத்தை யறவிழுங்கிக் கொண்டாப்போல்
மக்கினம்பட் டுள்ளே மருவி யிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) அக்கினியானது கற்பூரத்தினை முற்றும் தன்மயமாக்கிக் கொண்டதுபோல, நான் மறைந்துவிட என்னுள்ளே யெழுந்தருளி யிருந்தனன்.

(கு-ரை.) அக்கினிக்குமுன்னே கர்ப்பூரத்தின்தடிப்பு மறைந்ததுபோல சிவபெருமான் திருவருளின் முன்னர் சிவகரணமுற்ற ஆன்மா அத்திருவருள் மயமாவானென்பார் 'கர்ப்பூரத்தை யாவிழுங்கிக் கொண்டாப்போல்' என்றனர் 'கர்ப்பூரமலை படுதீப்பட்ட வித்தையென' என்றார் தாயுமானவரும் இது ஏகதேச உவமை. 76

கடல்நீரு மாறும்போற் கலந்துகரை காணேண்டி
உடலுமுயி ரும்போ லுட்கலந்து நின்றாண்டி.

(பொ-ரை.) சமுத்திரஜலம் நதிசலம்போலக் கலந்த காலத்து வரம்புகாணாததுபோல உடலுமுயிரும் ஒற்றுமைபட்டதுபோலவும் சிவபெருமான் உயிருடன் அபேதமாக நின்றனன்.

(கு-ரை.) சமுத்திரநீருடன் ஆற்றுநீர் கலந்தபோது வேற்றுமைதோன்றாததுபோலப் பரமான்மாவுடன் ஆன்மா இரண்டறக் கலந்தகாலத்து வேறுபட்டுத் தோன்றானென்பதாம். இது ஏகதேசவுவமையாம், உயிரானது உடலெனத் தானென வேற்றுமை

யின்றி அபேதமாய் நிற்றல்போலச் சிவபெருமான் ஆன்மாவுடன் அபேதமாய் ஒட்டிநிற்போனென்பார் 'உடலுமுயிரும்' என்றார். இது முற்றுவமை. 77

பொன்னுமுரை மாற்றும்போற் பொருவரிய பூரணன்காண்
மன்னுமனு பூதியடி மாணிக்கத் துள்ளொளிபோல்.

(பொ-ரை.) பொன்னும் அதனை யுரைத்துத் தெரிந்துக்கொள்ளு மாற்று போலவும், மாணிக்கமு மதனுள் விளங்கு மொளியைப் போலவும் எங்கும் பரிபூரணனாய் பிரித்து வறியக்கூடாத நிலைபெற்று அனுபூதித்தன்மையன் காண்.

(கு - ரை.) பொன்னினின்று மாற்றினையும், மணியினின்று ஒளியினையும், பிரித்து அறியக்கூடாதவாறுபோலப் பிரபஞ்ச சராசரப்பொருள்களினின்றும் பெருமானைப்பிரித்து அறியக்கூடாதெனவும், இது சிவானுபூதியடைந்த காலத்திலேயே விளங்குமென்பதாம். 78

கங்குகரை யில்லாண்டி கரைகாணக் கப்பலடி
எங்குமள வில்லாண்டி யேகமாய் நின்றாண்டி.

(பொ-ரை.) ஓர் அளவுகாணப் படாதவன், ஒரு துறையினைச் சாராத கப்பல்போன்றவன், இவ்வளவென அளவிடப்படாதவன் ஒருபொருளாயிருப்பவன்.

(கு-ரை.) அண்டபகிரண்டங்களில் உள்ளும்புறம்பும் கலந்து அப்பாற்பட்டு எல்லையறவிளக்கும் சர்வபரிபூரணனென்பதாம். 79

சீவகம்போ லென்னைச் சேர்ந்தபர சின்மயன்காண்
பாவமொன் றில்லாண்டி பார்த்திடமெல் லாம்பரங்காண்.

(பொ-ரை.) தீபம்போல விளங்கி அடியேனிடமிருந்து விளக்கம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஞானமயன், பவமென்பது இல்லான் நோக்குமிடந்தோறும் சிவமாக விளங்குபவன்.

(கு-ரை.) வீட்டின்கண்ணே விளக்கிருந்து அவ்வீட்டிருளை யோட்டி யாவுந் தோன்றும்படி செய்யுமாறு, உடலின் கண்ணே பெருமானிருந்து மலவிருளை யொழித்துத் திருவருள் தோற்றுமாறு செய்வானென்பார் 'தீவகம்போல்' என்றனர். சிவமாந்தன்மையடைந்தார் சிவமேகண்டிருப்பாராகலின் 'எல்லாம் பரங்காண்' என்றனர். 80

உள்ளார்க்கு முள்ளாண்டியூருமில்லான் பேருமில்லான்
கள்ளப் புலனறுக்கக் காரணமாய் வந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) உண்டு என்று கொண்டு உள்ளபொருளாய் விளங்குபவன், அவனுக்கென வொரு இடமும் பெயரும் இல்லாதவன் ஆயினும் ஆன்மாக்களின் வஞ்சகப் புலன்களின் சேஷ்டைகளை யொழிக்க (ஊரும்பேருங்கொண்டு) ஆசாரியவடிவமாய் வந்தனன்.

(கு-ரை.) தெய்வம் உண்டு என்பார்க்கு அனுக்கிரகம் புரிந்தும், இல்லையென்னும் பாவிகட்கு நரகத்தை யடையச்செய்து மிருப்பவன். அவன் தனக்கென ஊரும்பேரு மில்லாதவனாக விருந்தாலும், ஊரும் பேருங்கொண்டுவாழும் ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்ளு நிமித்தம் ஊரும்பேரும் கொண்டெழுந்தருளி வருவனென்பதாம். 81

அப்பிறப்புக் கெல்லாம் அருளா யமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில் வந்தா னிவனாகு மெய்ப்பொருள்காண்.

(பொ-ரை.) முன்பிறப்புக்களனைத்திலும் திருவருளைக் கூட்டிவந்தான், இச்சென்மத்தில் ஆசாரியகோலங் கொண்டெழுந்தருளிவந்தான், இவனே உண்மைப்பொருளாகும்.

(கு-ரை.) இப்பிறப்பில் ஆசாரியனாகவந்து ஆட்கொள்வதற்கு எற்ற திருவருள் பூர்வசென்மங்களி லில்லாவிட்டால் இச்சென் மத்தி லித்தகையபேறு கிட்டாதென்பார் 'அருளாயமர்ந்தான்' என்றனர், 82

நீரொளிபோ லெங்கும் நிறைந்த நிராமயன்காண்
பாரொளிபோ லெங்கும் பரந்த பராபரன்காண்.

(பொ-ரை.) நீரினது ஒளியானது அந்நீரிலேயே கலந்திருத் தல்போல உலகமெங்கும் இரண்டறக் கலந்துள்ள தன்மையயு டையவன். பூமியிற் சூரியப்பிரகாசம் எங்கும் வியாபித்திருத்தல் போல உலகெங்கும் பரவிய பராபரன்.

(கு-ரை.) நீரினிடத்து ஒளியானது விளங்கத் தோன்றாத வாறு போல சராசரங்களிடத்துப் பெருமான் தோன்றாது கலந் திருப்பனெனவும் சூரியப்பிரகாசம் எங்குமொருபடித்தாய் வியா பித்திருப்பதுபோலச் சிவபெருமான் பூரணனாயிருப்பனெனவும் கூறினாராயினர். 83

நூலா லுணர்வரிய நுண்மையினு நுண்மையன்காண்
பாலாறு சர்க்கரைபோற் பரந்தபரி பூரணன்காண்.

(பொ-ரை.) சாத்திரங்களினாலே அறிதற்கரிய நுட்பத்தினு மதிநுட்பமாய் விளங்குபவன். பாலும் சர்க்கரையும்போலப் பேத மற்ற பரிபூரணன்.

(கு-ரை.) 'பாசமாம் ஞானத்தாலும் படர்பசு ஞானத்தாலு மீசனை யறியவொண்ணாது' என்றபடி பாசசாத்திரங்களினாலும் பசுசாஸ்திரங்களினாலும் அரியப்படாதவனாகிப் பதிநூல்களாலேயே யறியப்படுவானென்பார் 'நுண்மையன்காண்' என்றனர். பாலின்

குணம் போன்ற அன்பரிடத்து எல்லாம் சர்க்கரையின் சுவையினைப்போல அவர்பால் விரவி நிற்பனென்பார் 'பூரணன்' என்றனர். 84

உளக்கண்ணுக் கல்லா னூன்கண்ணு லோருமதோ
விளக்குச் சுடரொளிபோல் மேவி யிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) பரிசுத்தமடைந்த உள்ளக்கண்ணுக்கு பிரகாசத்துடன் பொருந்தியிருப்பவன் அஞ்ஞானக்கண்ணுக்குப் புலப்படுபவனல்ல ஊனநேத்திரத்தினல் தெரியத்தக்கதோ.

(கு-ரை.) தீபம் தனித்து நில்லாது ஒன்றினைப் பற்றிக்கொண்டே உலகத்தினுக்கு உபகரிப்பதுபோல, பெருமான் குருலிங்க சங்கமங்களை யதிட்டித்துக்கொண்டே ஆன்மாக்கட்கு அனுக்கிரகம் செய்வனென்பார் 'மேவியிருந்தான்' என்றனர். அப்பெருமான் திருவருளை முன்னிட்டுப் பார்ப்பார்க்கன்றித் தரிசனந் தரானென்பார் 'ஒருமதோ' என்றனர். 85

கல்லு ளிருந்த கனலொளிபோற் காரணமாய்ப்
புல்லி யிருந்தும் பொருப்பரிய பூரணன்காண்.

(பொ-ரை.) கல்லினுள்ளே அக்கினி சம்பந்தமான பிரகாசமானது கலந்திருந்தாற்போல எல்லாவற்றிலும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் ஒப்பற்ற பரிபூரணன்.

(கு-ரை.) பெருமான் எங்கும் பரிபூரணமாக இருந்தும் கல்லுட்கலந்த அக்கினிபோல யாவருக்குந் தோன்றுதபடி யிருப்பனென்பதாம். கல்லில் அக்கினியுண்டென்பதைக் கல்லுடன் கல் மோதிய காலத்திலுண்டாகும் நெருப்பாற் காணலாம். 86

பொற்பூவும் வாசனைபோற் போதம் பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும் வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு.

(போ-ரை.) ஞானமுடையாருக்கு அழகிய பூவினுதித்த மணம் போலவும், அஞ்ஞானிகட்குக் கல்லாற்செய்யப்பட்ட பூவின் வாசனை தோன்றாதவாறு போலவு மிருப்பான்.

(த-ரை.) சிவபெருமான் ஞானிகட்கு நன்கு வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகம் செய்தருளி வருவன், அஞ்ஞானிகட்கு எவ்விதத்தும் தோன்றாது தெய்வமேயில்லையென்று சொல்லும்படி பாவத் தன்மையடையும்படி செய்வனென்பதாம். 87

மைக்குழம்பு முத்தும்போன் மருவிமற வாதவர்க்குக்
கைக்குட் கனியாகுங் கருவறுத்த காரணர்க்கு.

(போ-ரை) தன்னை மறவாது வாழ்பவர்கட்கு மைக்குழம்பினையும் முத்தினையுமொத்து விளங்கி, பிறப்பினையொழித்த பெரியோர்கட்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியெனக் காணுவன்.

(த-ரை.) பாசப்பிறப்பிலே கட்டுபட்டுப் பெருமானை மறவாது தியானஞ்செய்து வருபவர்கட்குக் கருமையிலே வெண்மை பிரகாசிப்பதுபோல ஒருவாறு விளங்குவன். பிறப்பற்றவர்கட்குப் பிரத்தியட்சமாகச் சந்தேகமின்றி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி யெனப் பிரகாசிப்பன். 88

பளிங்கிற் பவளமடி பற்றற்ற பாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்பார் கிட்டாதார் கிட்டுவரோ?

(போ-ரை.) பிரபஞ்சப்பற்று இல்லாத பரமஞானிகட்குப் பளிங்கினுடன் பதித்த பவளம்போல விளங்குவன், கிளிஞ்சிலைக் கண்டு வெள்ளியென மயங்குகின்றவர்கட்கு கிடைப்பாரோ?

(த-ரை.) கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்று மயங்குதலாவது மாயாகாரியமாகிய பிரபஞ்சத்தினைக் கண்டு இக்காரியம் உண்மையென

மயங்கல், உண்மை விசாரித்தவழி கிளிஞ்சல் என்றும் வெள்ளியல்லாததுபோல மாயையன்றிப் பிரபஞ்சமில்லையாம்.

எட்டுக் கடங்காண்டி யெழுத்திற் பிறவாண்டி
நாட்டி னரிகளெல்லா நற்புரவி செய்தாண்டி.

(பொ-ரை.) பெருமான் எட்டினுக் கடங்காதவன், எழுத்துக்களாற் பிரதிபாதிக்கப்படாதவன், நாட்டினையடுத்த காட்டிலுள்ள நரிகளனைத்தையும் நல்ல குதிரைகளாகச் செய்தவன்.

(கு-ரை.) பெருமான் இத்தகையனென அனுபூதியாற் றெறிந்துகொள்ளத் தக்கவனேயன்றி எழுத்தாலும் எட்டாலுந் தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவனல்ல. அன்றியும், திருவாதவூர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் பொருட்டு மதுரையின் கண்ணே நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய திருவிளையாட்டினைச் செய்தவன். 90

பஞ்சப் பிரளயத்து மிஞ்சி யிருப்பாண்டி
நஞ்சு பொதிமிடற்று னயனத் தழல்விழியான்.

(பொ-ரை.) ஐவகைப் பிரளயத்தினுக்கும் அப்பாற்பட்டவன், விடந்தங்கிய கண்டத்தினன், அக்கினிக்கண்ணினை யுடையவன்.

(கு-ரை.) ஐவகைப்பிரளயமான பஞ்சபூதங்கள் முறையே லயித்து வருவன, அவ்வப்பூதங்கள் இலயிக்கும்போது அப்பூதத் தலைவரும் இலயிப்பர், பெருமான் அவ்வகைத் தேவரையும் கடந்தவராகலின் 'மிஞ்சியிருப்பான்' என்றனர். 91

அகங்காக்கும் புறங்காக்கும் அளவிலா வண்டமுதற்
செகங்காக்குங் காணுத் திசைபத்துங் காக்குமடி.

(போ-ரை.) பரம்பொருள் உள்ளும் புறம்புங் கலந்துகாக்கும், இவ்வளவென வளவிடக்கூடாத அண்டமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட செகத்தினையும் காக்கும், எட்டாததூரத்துப் பத்துத்திசையினையும் காக்கும்.

(கு-ரை.) பிருதிவிமுதல் நாதமீருகவுள்ள தத்துவங்களிலுள்ள எண்ணிறந்த அண்டங்க ளனைத்தினிலும் உள்ளும் புறம்புமாக விருந்து காத்து வருபவன் பெருமானென்பதாம். 92

பேசாப் பிரமமடி பேச்சிறந்த பேரொளிகாண்
ஆசா பாசங்கள் அணுகாத பேரொளிகாண்.

(போ-ரை.) ஒருவராலும் இன்னபடித்தெனப் பேசக்கூடாத பிரம்மமயமாயுள்ளவன், வார்த்தைக்கடங்காத பெருஞ் சோதியாக விளங்குபவன் 'மாயாகாரியமான' ஆசைமுதலியவற்றால் நெருங்காத பெரியசோதியாக விளங்குவன்.

(கு-ரை.) சிற்றறிவினராகிய ஆன்மாக்களின் பேச்சினுக்கு அடங்காது அப்பாற்பட்டவனும், அராகதத்துவத்தில் கட்டுப்படாதவனுமாகிய அருட்பெருஞ்சோதி சொரூபனாக விளங்குபவனென்பார் 'பேரொளி' என்றனர். 93

தேச மிறந்தவன்காண் திசையிறந்த தெண்கடல்காண்
ஊசி முனையூன்ற வில்லா வுருபொருள்காண்.

(போ - ரை.) தேசமிழந்தவன் திக்கினைக்கடந்த இனிமையான சமுத்திரம் போன்றவன், ஊசிமுனையளவும் நாட்டுதற்கும் இடமில்லாதபடி பரவியவன்.

(கு - ரை) தனக்கென வொருதேசமும் தனக்கென வொருதிசையும் இல்லாமல் கடல்போல் பரவித் தானில்லாத விடமில்லையெனச் சொல்லும்படி யிருப்பவன் பெருமானென்றபடியாம். 94

சிப்பியில் முத்தொளிகாண் சின்மயநோக் கில்லார்க்கு
அப்பி லொளிபோ லமர்ந்த வரும்பொருள்காண்.

(பொ-ரை.) ஞானமயமான பார்வை யுடையாருக்குச் சிப்பியினிடத்துத் தோன்றுகிற முத்துப்போன்றவனும், ஞானமயமான பார்வையில்லார்க்கு நீரினிடத்துத் தோன்றி விளங்கும் ஒளி போலமர்ந்தவன்.

(கு-ரை.) ஞானவிசாரணையுடைய ஞானிகட்குச் சிவபெருமான் பிரத்தியட்சமாக நன்குவிளங்கிப் பிரகாசிப்பன். ஞானவிசாரணையில்லார்க்குச் சிறுதுந் தோன்றானென்றபடியாம். 95

ஆலா விருட்சமதி யளவிலாச் சாகையடி
மேலாம் பதங்கள்விசும் பூடுருவு மெய்ப்பொருள்காண்.

(பொ-ரை) எண்ணில்லாத கிளைகளுடன் கூடிய பெரிய ஆலவிருட்சம்போன்று அநேகமான உலகங்களைவாய்ந்த ஆகாய வெளியில் ஊடுருவி வியாபித்து விளங்குபவன்.

(கு-ரை.) விருட்சங்களிற் சிறந்த ஆலானது அதிவிலாசமாக தழைத்து வியாபித்திருப்பது போலச் சிவபெருமான் ஆகாயவெளியெங்கணும் வியாபித்திருப்பவனென்றார். இது ஏகதேச உவமானம். 96

வங்கிஷமெல் லாங்கடந்து மருவா மலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமா யெங்கும் ஆய்ந்த வரும்பொருள்காண்.

(போ-ரை.) பரம்பரை யெல்லா வற்றையுங் கடந்து வரும் தாமரைபோன்ற திருவடியிணையுடையவன் நுணுக்கமாயாய்ந்து அறியத்தக்க அரியபொருளாவன்.

(கு-ரை.)) மற்றைய தேவர்களைப்போலப் பரம்பரை பெறாது தன்னேரற்றுத் தனக்குத்தானே தனியாய் விளக்குபவன் சிவபெருமானென்பார் 'வங்கிஷமெலாங்கடந்து' என்றனர். ஞானத்தால் தீட்சண்யமடைந்த நுண்மையறிவுகொண்டே ஆராயத்தக்கபொருளாகலின் 'அரும்பொருள்' என்றனர். 97

நாமநட்ட மானதடி நவிலவிட மில்லைபடி
காமனைக்கண் ணாலெரிக்கக் கனல்விழித்த காரணன்காண்.

(போ-ரை.) யாவரும் அஞ்சத்தகுந்த ஆனந்த நிர்த்தனஞ்செய்பவன் அவனிலைமை இன்னபடித் தெனச் சொல்லுதற்கு இடமில்லாதவன், மன்மதனை நேத்திரத்தினால் எரிக்கும்படி விழித்துப் பார்த்த வெல்லையுடையவன்.

(கு-ரை.) நாமநட்ட மென்பது சர்வ சங்காரகாலத்தில் தன்னம் தனியேயிருந்து செய்யும் திருக்கூத்து நவிலவிடமில்லை யென்றது, வாக்கினுக் கெட்டாதவ னென்றபடியாம், காமனை யெரித்தது தான் காமத்தில் கட்டுப்படாதவனென்ற குறிப்பினைத் தெரிவித்தபடியாம். 98

கொட்டாத செம்பொனடி குடியாத் தரளமடி
எட்டாத கொம்பிலடி யீப்புகாத் தேனமுதம்.

(போ-ரை.) வேலைசெய்யாத சுத்தசெம்பொன்னையும், சமுத்திரத்தில் முழுகி எடுக்கக்கூடாத முத்தினையும், ஒருவருக்கு மெட்டாத கிளையிற் கட்டியுள்ள ஈமொய்க்காத தேனையும் ஒத்தவன்.

(கு-ரை) உலோகங்களில் உயர்ந்தது பொன்னும், மணிகளிற் சிறந்தது முத்தும், சுவையிற் சிறந்தது தேனுமாகலின், ஒருபுடையுவமானமாகவைத்து உபசாரமாகப் பெருமானைச் சிறப்பித்தனர்.

காணிப்பொன் ஞணியுடன் கல்லுரைமாற் றின்னதென்றே
ஆணியுடன் கூட்டி யடங்கவிட்டுக் கொண்டாண்டி.

(பொ-ரை.) (யாவருக்கும்) உரிமையாகிய பொன் கட்டையுடன் அது உரைக்கப்பட்ட மாற்று இன்னதெனத்தெரிந்து பொற்கட்டையின் றன்மை தெரிந்து கொண்டான்.

(கு-ரை.) உரை மாற்றினைக்கொண்டு பொன் மாற்றினைத் தெரிந்துகொண்டு அதனைக்கொள்ளுதல் போல, ஆன்மாக்களின் சாதனச்செயலைக் கண்டு, அவர்கள் பக்குவநிலையுணர்ந்து தன்னடியாரிற் கூட்டிக்கொள்ளுவன். 100

அளவிறந்த வண்டத்தா ரத்தனைபே ருண்டாலும்
பிளவளவுந் தான்சற்றும் பேசாப் பிரமமடி.

(பொ-ரை.) அளவில்லாத அண்டத்தினர்கள் அவ்வளவு பேரும் புசித்திடினும் ஒரு சிறிதும் குறையாதபடி மவுனமாக விருக்கும் பிரமம்.

(கு ரை.) கணக்கிலடங்காத அண்டங்கள் கணக்கில்லாத காலம் பெருமான் திருவருளினை யனுபவித்து வந்தாலும், தமது திருவருளில் ஒருசிறிதுங் குறைந்ததாகக் கூறாது இருந்த வண்ணம் மவுனமுற்று இருக்கும் சிவமென்பதாம். 101

கன்னெஞ்சி னுள்ளோ கழுநீலம் பூத்தாப்போல்
என்னெஞ்சி னுள்ளே யிணையடிகள் வைத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) கருங்கல்லினையொத்த மனதிலுள்ளே நீலோற்பலம் பூத்தவிதம்போல, அடியேன் இருதயத்தின் கண்ணே பெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் மலர்ந்தருளச் செய்தான்.

(கு-ரை.) நீர்நிரைந்த தடாகத்தில், புஷ்பிக்கவேண்டிய மலர்களுங் கல்லிற்றோன்றியது போல, பக்குவான் மாக்களின் இருதயத்தில் தோன்றவேண்டிய திருவடி, மலத்தடிப்பினை வாய்ந்த அபக்குவத்தினை யுடையன்பால் தோன்றியது வியப்பென்பார் 'அடிகள் வைத்தாண்டி' என்றனர். 102

வேதப் புரவிபடி விரைந்தோடி யும்மறியார்
காதற்ற ஞானமடி காண்பார் கருத்துடையோர்.

(பொ-ரை.) மறைகளையே குதிரையாகவுடையவன், அதிவேகமாகத் தேடித்திரியினும் அறியப்படாதவன், மவுனஞானத்தில் வெளிப்படுபவன் தரிசிப்பார் மனத்தில் விளங்குபவன்.

(கு-ரை.) பெருமான் மகிமைகளைத்தாங்கி உலகமுழுவதும் உலவிவருவது வேதமாகலின் அவற்றைப்புரவி யென்றனர்.பிரமாதிதேவர்கட்கும் எட்டுதற்கரியன் என்பார். 'அறியார்' என்றனர். பிரபஞ்ச அசுத்த மாயாகாரிய வொலி கேளாமலிருப்பதே மவுனமென்பார் 'காதற்றஞான' மென்றனர். அருட்போத முன்னிட்டறிவார்கள் மனத்து விளங்குபவனென்பார் 'கருத்துடையோர்' என்றனர். 103

பாச வினையைப் படப்பார்த்த பார்வையுடன்
நேசத்தை காட்டியடி நில்லென்று சொன்னாண்டி.

(பொ-ரை) பாசமாகிய வினையொழியத் தீட்சித்த நேத்திரத்தையுடையவன். அன்பினைக்காட்டிக் குறிப்பினில் வென்றருளினன்.

(கு-ரை.) பெருமான் ஆசாரியகோலம் கொண்டெழுந்தருளி நயனதீட்சைசெய்து சஞ்சிதத்தை யொழித்தனனெனவும் திருவருளிற் பிணைத்து ஞான நாட்டத்தில் நிறுத்தினனெனவும் கூறுவாராயினர். 104

ஓசை யொடுங்குமிட மோங்காரத் துள்ளொளிகாண்
பேசா திருக்கும் பிரமமிது வென்றாண்டி.

(பொ-ரை.) நாததத்துவம் ஒடுக்கிய இடம் பிரணவத்தினுள்ளே பிரகாசரூபமானவன், மவுன நிலையினர்கட்குத் தோன்றும் பிரமம்.

(கு-ரை.) நாத தத்துவத்தினைக் கடந்து பிரணவத்தி னுளியாகி மவுன முனிவர்கள் காணும் பிரமமாக விளங்கத் தகுந்தது பரப்பிரம மென்றனர். 105

சின்மய நன்னோக்காற் சிற்சொருபங் காட்டியெனைத்
தன்மயமா யாக்கியே தானவனாய் நின்றாண்டி.

(பொ-ரை.) ஞானமாகிய பார்வையினால் ஞானசொரூபத்தினைத் தரிசிப்பித்து அடியேனையும் ஞானமயமாக்கி ஞானவடிவு மாத்திரமா யிருந்தனன்!

(கு-ரை.) ஆசாரியனெழுந்தருளி நயனதீட்சை செய்தருளித் தன் திருவருளினைத் தரிசனம் செய்யும்படி அங்ஙனம் செய்வித்த மாத்திரத்தில் திருவருள் மயமாக்கி என்னைத் தோன்றாதபடித் தான்மாத்திரனின்றான் என்பதாம். 106

தானென்னைப் பார்த்தாண்டி தன்னைத்தா னல்லாமல்
நானென்ன சொல்லுவண்டி நவிலவிட மில்லையடி.

(பொ-ரை.) தான் என்னைத் திருஷ்டித்துப் பார்த்தான் (அங்ஙனம் பார்க்கவே) தன்னைத் தவிர நானொருவன் அவனுக்கு வேறாகவிருப்பதாய்ச் சொல்லுதற்கிடமில்லை. அவ்வருமைப் பாட்டினை நானென்னவென்று சொல்லுவன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் தீட்சானுக் கிரகத்தினால் நான் திருவருண்மயமாய் நின்ற அவதரித்த பெருமான் தோற்றமேயல்லாமல் என் தோற்றமென்பதில்லை. இதுவொரு வியப்பாக முடிந்தது.

இன்றிருந்து நாளைக் கிறக்கிறபே ரெல்லோரும்
என்றுபரி பூரணத்தி லினிதிருக்கச் சொன்னாண்டி.

(பொ-ரை.) இன்று வாழ்ந்து நாளையதினம் இறந்து போகத் தக்கவர்களெல்லாம் எக்காலமும் திருவருள் வியாபகத்தில் நன்றாக வாழ்கச் சொல்லினான்.

(கு-ரை.) அநித்தியவாழ்வையுடைய மாந்தரெல்லோரும் நித்தியமாகவாழ்ந்து வரும்படியாகத் திருவருளிற் கலப்பித்தனன் 'இன்றைக்கிருப்பாரை நாளைக்கிருப்பரென் றெண்ணவுந் திடமில்லையே' யென்றனர் தாயுமானவர். 108

பார்க்கி லெளிதலவோ பற்றற்ற பற்றலவோ
ஆர்க்கு மிடங்காட்ட வவனிதனில் வந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) (அன்பர்களுடைய) பார்வைக்கு எளிமையானவனன்றோ, பற்றற்றார்கட்குப் பற்றாக விளங்குபவனல்லவோ, எத்தகையினர்கட்கும் மோட்சமாகிய இடத்தினைக்காட்ட பூமியில் ஆசாரியகோலம் கொண்டெழுந்தருளினன்.

(கு-ரை.) "அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்" என்பார் 'பார்க்கிலெளிதலவோ' என்றனர். வெளிமுகப்பற்றினை விட்டார்பால் அந்தர்முகப் பற்றாக விளங்குபவ னென்பார் 'பற்றலவோ'

என்றனர். ஆசாரிய மூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளி வந்து காட்டி னாலன்றி எத்தகையினர்கட்கும் திருவருணிலை தெரியாதென்பார் 'காட்ட வந்தான்' என்றனர். 109

இத்தனை காலமடி யிறந்து பிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையு மில்லையடி யிரும்பிலுறை நீரானேன்.

(பொ-ரை.) இதுவரையில் செனனப்பட்டதும், மரணப்பட் டதுமான இவ்வளவும், இனியில்லையென்று சொல்லும்படியாக நீருண்ட இரும்புபோலாயினேன்.

(கு-ரை.) நெருப்பிற்காய்ந்த இரும்பானது தன்முன்னேர்ந்த நீரினைக்கிரகித்து விடுமாறு, ஆசாரியன் முன்னர் அவன் றிருவரு ளிற் றிளைத்தவுடனே அநேக சென்மங்களி லனுபவித்து வந்த செனன மரண மற்றுப்போய் விட்டது. 110

எக்காலம் பட்டதடி யிறந்து பிறந்ததெல்லாம்
அக்கால மெல்லாம் அழுந்தினே னரகில்.

(பொ-ரை.) எக்காலமுதல் நான் இறந்துபிறந்து வருகின்றே னோ அக்காலமனைத்தினிலும் நரகத்தி லனுபவிப்பதற் கேதுவாகி னேன்.

(கு-ரை.) நான் ஒரு சென்மத்திலும் புண்ணியத்தினுக் கேது வாகியதனைச் செய்து மறுபடியும் பிறப்புவாராதபடி செய்துகொ ள்ளவில்லையென்பார் 'அழுந்தினேன்' என்றனர். 111

காலங் கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம் போச்சுதடி
நாலு வகைக்கருவு நாமநட்ட மாச்சுதடி.

(போ-ரை.) எண்ணில்லாதகாலம் கழிந்துவிட்டன, கன்மமனைத்தும் நீக்கியது. நான்குவகைப்பட்ட பிறப்புக்களும் அற்றது.

(சூ-ரை.) எடுத்த அநேகமான சென்மங்கள்தோறும் செய்துவந்த புண்ணிய விசேடத்தால் இனிச் சென்மமெடுப்பதற்கேதுவாயிருந்த கன்மநீங்கியது, அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம் என்னும் நால்வகைகளிலொன்றிற் பிறந்து ஒருபெயரைப் பெறேன் என்பார் 'நட்டமாச்சு' என்றனர். 112

முப்பாழுக் கப்பால் முதற்பாழ் முழுமுதலாய்
இப்போது வந்தான்காண் எனைவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்

(போ-ரை.) மூன்று பாழினுக்கும் அப்பாற்பட்ட சூனியமாக விளங்குமிடத்தில் முழுமுதலாயுள்ள சிவம் இப்போது ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்தான் அடியேனைக் கிரகித்துக்கொண்டான்.

(சூ-ரை.) பிரகிருதிப்பாழ் அசுத்தமாயைப்பாழ் சுத்தமாயைப்பாழ் இப்பாழ்களைக் கடந்த சிதம்பராகாயத்தில் விளங்கும் சிவபெருமான் சகளீகரித்துவந்து தனதுதிருவருளில் முழுகுவித்தான் என்பார் 'விழுங்கிக்கொண்டான்' என்றனர். 113

பாலின்க ணெய்யிருந்தாற் போலப் பரஞ்சோதி
ஆலிங் கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக் கொண்டாண்டி.

(போ-ரை.) பாலினிடத்தே நெய்பிரகாசித்ததுபோல அருட்பெருஞ் சோதி எனைக்கலந்து தன்னுள் மறையச்செய்தனன்.

(சூ-ரை.) பாலில் மறைந்துகிடக்கும் நெய்யினைப்போல, என்னுள் மறைந்திருந்தே என்னுடன் அத்துவிதமாகித் தனது திருவருளினில் முழுகுவித்தனன். 114

செத்தபட மானேனண்டி தீயிரும்பி னீரானேன்
ஒத்தவிட நித்திரையென் றேது முணர்வறிந்தேன்.

(பொ-ரை.) நெருப்பில்வெந்த வஸ்திரமாயினேன், அக்கினி மயமான இரும்புகிரகித்த நீர்போலானேன், வினையற்றவிடத்தில் சிவயோக நித்திரை செய்யவேண்டுமென்ற அறிவினையும் தெரிந்தேன்.

(கு-ரை.) அக்கினிபட்டதுணி உருவமாத்திரமாய் விளங்குவது போலச் சீவன்முத்தநிலை இரும்புண்ட நீரானது திருவருளில் பதிந்து வாழ்தல், ஒத்தவிடத்து நித்திரையாவது சிவயோகசமாதி.

ஒப்புமுவமையுமற் றேதவரி தாயபொருள்
இப்பூவி னிற்குருவே யென்னவந்தோன் றாள்வாழி.

(பொ-ரை.) சமத்துவம் உவமானமும் அல்லாது சொல்லுதற்கரிய பெருமான் உலகின் கண்ணே ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்தான் அவன் திருவடி வாழக்கடவது.

(கு-ரை) சமானமும் உவமானமுமின்றி விளங்கும் சிவபெருமானே என்பொருட்டுத் திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி வந்தனனாகலின் அவன் திருவடி வாழக்கடவதென்றனர். 116

ஒப்பாரி சொல்லிடினு முவமை பிழைத்திடினும்
முப்பாழுங் கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர் பொறுத்தருளே.

(பொ-ரை) நான் ஒப்புச்சொல்லிப்பாடிய புலம்பலிலே உவமை (ஏகதேசம்) தவறின் மும்மாயையின் சொரூபத்தினைதெரிந்தோராகிய பெரியோர் பொறுத்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) ஒப்பாரி என்பது புலம்பற்செய்யுள். இந்நடையில் திருவருட் சம்பந்தமாகப் பாடிய பாக்களில் எடுத்துக்கொண்ட உவமானம் முரண்படில் தக்கோர் கவனியாதிருக்க வேண்டுமென் பார் அவையடக்கம் கூறினராயிற்று. 116

அருட்புலம்பல் முற்றியது.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

வார்த்தைத் திறமில்லா மனிதருக்குப் புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள் சொல்லிச் சதுரிழந்து கெட்டேனே.

(பொ - ரை.) பேசும் வார்த்தைகளில் உறுதியில்லாத மனிதர்கள் பால் அற்பநூல்களாகிய சாஸ்திரங்களை யெடுத்துப்பேசி எனது சாமர்த்தியத்தினைக்காட்டி கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) அசத்திய வார்த்தை யுடையவரே புண்ணியவார்த்தைக்கு திறமில்லாதவராவர். புன்சொல்லாவது:—பிரயோசன மற்ற சொற்கள். சாஸ்திரமாவது:—பசுசாஸ்திரங்களும் பாச சாஸ்திரங்களுமாம். 1

மெத்தமெத்த செல்வாக்கில் வேறு மருளடுத்துத்
தத்தித் தலைகீழாய்த் தானடந்து கெட்டேனே.

(பொ-ரை.) அபாரமாகிய செல்வத்தில் மருளினையடைந்து ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொண்டு கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) பொருட் செல்வம் அபாரமாக அனுபவிக்கும் சமயத்தில் அச்செருக்கினால் ஒழுக்கம் தவறிவாழ்ந்து வந்தனன். 2

வழக்கத் தலங்களினு மண்பெண்பொன் ஞசையினும்
பழக்கந் தவிராமற் பதியிழந்து கெட்டேனே.

(பொ-ரை.) வழக்கமாகிய ஊர்களிலும், மண்ணினிடத்தும் பெண்ணினிடத்தும் பொன்னினிடத்தும் வைத்த அவாவினால் பழக்கத்தினை விடாமல் முதல்வனையிழந்து கெடுதியை யிழந்தேன்.

(கு-ரை.) பழகிய பதார்த்தங்களில் விட்டுப்பிரிதல் எந்த வகையினும் கஷ்டமாகலின் 'பழக்கம் தவிராமல்' எனவும், அங்ஙனம் அவற்றைப் பிரியாததினாலேயே பெருமான் தன்மையையறிதற்கு நேரமில்லாமல் போயிற்று என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். 3

ஆணி பொருந்து மரும்பூமி யத்தனையுங்
காணி நமதென்று கனம்பேசிக் கெட்டேனே.

(பொ-ரை.) முதன்மை வாய்ந்த அரிய பூமியெல்லாம் நமக்கே யுரியதென்று கௌரவம்பேசிக் கெடுதியடைந்தேன்.

(கு-ரை.) க்ஷேத்திரயங்களில் முதற்பற்றினையுடையதும் பூமியேயாகலின் 'ஆணி பொருந்தும்' என்றனர். தனக்குச் சொந்தமாக வாய்ந்த நிலங்கள்யாவும் தனக்குச் சொந்தமாக விருக்குமென்ற செருக்கினால் கருவங்கொண்டிருந்தே னென்பார் 'கனம் பேசி' என்றனர். 4

ஆசார மில்லா வரச ருடன்கூடிப்
பாசாங்கு பேசி பதியிழந்து கெட்டேனே.

(பொ-ரை.) ஒழுக்கமில்லாத அரசர்களுடன் சிநேகித்துத் தந்திரவார்த்தைகளைப்பேசி தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) கொடுங்கோலரசனது சிநேகம்கொள்ளும்படி அவனுடன் கூடி அவனுக்கிஷ்டம் வரும்பொருட்டு தீமைவார்த்தை

கட்குக் கட்டுண்டவன்போல்நடித்து வாழ்ந்ததனுல் பதிவிசாரணை யிழந்தேன் என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். 5

குருமார்க்க மில்லாக் குருட ருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத் துள்ளே கருத்தழிந்து கெட்டேனே.

(பொ-ரை.) குருவினை வழிபட்டு நடவாத மனக்குருடருடன் கலந்து செனனமுண்டாதற் கேதுவாகிய வழியிலே கட்டுப்பட்டு மனந்தடுமாறிக் கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) இரண்டு நேத்திரங்களிருந்தும் ஆசாரியர் சொன்ன வழியிலே நடவாதவர் அகக்கண்ணில்லாதவரே யென்பார் 'குருடர்,' என்றனர். அவர் சிநேகம் பிறப்பினுக்கேதுவாக முடிந்தது என்பார் 'கருமார்க்கத்துள்ளே' என்றனர். 6

ஆல மருந்து மரன்பெருமை யெண்ணமல்
பாலர்பெண்மர் மெய்யென்று பதியிழந்துகெட்டேனே.

(பொ-ரை.) ஆலகாலத்தினையுண்ட சிவபெருமான் மகிமையினைச் சிந்தியாமல் புத்திரர், மனைவியர்களை சத்தியமென்னத் தேர்ந்து தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த புத்திரபாக்கியத்தினையும், மனைவியர் பாக்கியத்தினையும் உண்மையென வெண்ணிக் கொண்டிருந்தமையின் நீலகண்டத்தனை மறந்தேனென்பார். 'பதியிழந்து' என்றனர்.

பிணவாச முற்ற பெருங்காய மெய்யென்று
பணவாசை யாலே பதியிழந்து கெட்டேனே.

(பொ - ரை.) முடைநாற்றம் வீசுகின்ற பெரிய தேகத்தினைச் சத்தியமென்று திரவியவாசையாலே தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) தேகத்தினையே சத்தியமென வெண்ணி அத்தேசத்தினைப் பேணு நிமித்தம் திரவியம் சேகரித்தலிலேயே காலங்கழித்தமையின் தலைவனை விசாரியாதவனாயினேன் என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். 8

கண்ட புலவர் கனக்கவே தான்புகழ
உண்ட வுடம்பெல்லா முப்பரித்துக் கெட்டேனே.

(பொ-ரை.) எதிரிட்ட புலவர்கள் மிகவாகப் புகழுதற்கு நன்கு உணவு ஊட்டி வளர்த்து வந்த, தேகம் தளர்ந்துவிடக் கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) கவிஞர்கள் புகழ்ந்து பாடுதற்கேற்றபடி நன்றாய்ப் புசித்து உடல்ரொம்பப் புஷ்டியாக வைத்துக்கொண்டிருந்து அது உப்பிட்டபாண்டம்போலத் தளர்ச்சியடையப் பெற்றேன் என்றனர். 9

எண்ணிறந்த சென்ம மெடுத்துச் சிவபூசை
பண்ணிப் பிழையாமற் பதியிழந்து கெட்டேனே.

(பொ - ரை.) அநேகமான பிறப்புக்களினை யெடுத்தும் அச் சென்மங்களால் சிவபூசைசெய்தும் பிறப்பு வாராதபடி செய்துகொள்ளாது தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

(கு-ரை.) யாதாமொரு பிறப்பினில் சிவபூசைசெய்து இருப்பனேல் மேலும் சென்ம மெடாதிருப்பேன். அங்ஙனம் செய்யாததால் அநேக சென்மத்திற் கிடமுண்டாகத் தலைவனை விசாரியாதவனாயினேன், என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். 10

சிற்றெறும்பு சற்றுந் தீண்டப் பொறுவுடம்பை
உற்றுருக்க வுஞ்சுடவு மொப்பித்து மாண்டேனே.

(போ-ரை) சிறிய எறும்பு ஒன்று கடிக்கினும், சகியாதிருந்த உடலை அக்கினியிலிட்டு உருக்கவும், சுடவும் ஒப்பித்து வாழ்தற் கேதுவாக இறந்துபட்டவனுயினேன்.

(சூ-ரை.) ஒரு அற்பதுன்பமும் சகியாது சுகத்தினை வாய்ந்து வாழ்ந்த உடலானது அக்கினியில் வேகும்படி செய்துகொள்ளு தற்கேது விளைவித்துக் கொண்டேன் என்பார் 'ஒப்பித்து மாண் டேன்' என்றனர். 11

தன்னுடம்பு தானே தனக்குப் பகையாமென்
றெண்ணுமுணர் வில்லாம வின்பமென்று மாண்டேனே.

(போ-ரை.) தன்னுடைய தேகந்தானே தனக்குச் சத்துரு வாகு மென்னும் அறிவில்லாமல் மாயயின்பத்தினை மெய்யென்றெ ண்ணி மாண்டவனுயினேன்.

(சூ-ரை) சகலதீமை விளைவதற்குக் காரணம் இவ்வுடலேயல் லாமல் வேறில்லையென்று தேர்ந்து அதற்குத்தக்கபடி நடந்துகொ ள்ளாமல் போயினேனென்பார் 'மாண்டேனே' என்றனர். 12

தோலெலும்பு மாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத் தால்வளரு
மேலெலும்புஞ்சுற்றமென்று வீறுப்பாய் மாண்டேனே.

(போ-ரை.) தோலும், எலும்பும், மாமிசமும், எல்லாம் பழை மையான அன்னத்தால் வளரும் உடலும் சுத்தமானவையென்று கர்வித்து மாண்டவனுயினேன்.

(சூ-ரை.) சகல அருவருப்புக்கும் இடமாயுள்ள பல உறுப்பு களை வாய்ந்த உடலை அதிகச் சுகத்துடனிருக்குமென எண்ணி வீணேகாலம் கழித்துவந்ததனுல் மாண்டவனுக்குச் சமானமானவ னுயினேன் என்றனர். 13

போக்கு வரத்தும் பொருள்வரத்துங் காணுமல்
வாக்கழிவு சொல்லி மனமறுகிக் கெட்டேனே.

(போ-ரை.) இறப்பும், பிறப்பும், உண்மைப்பொருளின் அனுக்கிரகமும் ஆராயாமல் வீண்வார்த்தைபேசி மனமயக்க மடைந்து கெடுதியுடையவனுயினேன்.

(கு-ரை.) இறப்பினுக்கும் பிறப்பினுக்கும் காரணம் விசாரியாமலும், உண்மைப் பொருளையடைதற்கு ஏதுதெரிந்துகொள்ளாமலும், வாழ்ந்ததனுல் மனத்தின்கண்ணே கலக்கம் கொண்டேன் என்பார் 'மனமறுகி' என்றனர். 14

இறந்தகாலத்திரங்கல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

மண்காட்டிப் பொன்காட்டி மாய விருள்காட்டிச்
செங்காட்டி லாடுகின்ற தேசிகனைப் போற்றுமல்
கண்காட்டும் வேசியர்தங் கண்வலையிற் சிக்கிமிக
அங்காடி நாய்போ லலைந்தனையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! மண்ணைக்காட்டியும், பொன்னைக்காட்டியும், மாயவிருளுக்குச் சமானமான (பெண்ணைக்) காட்டியும் கண்களினுற் சாடைகாட்டியழைக்கும் வேசிகளின் வலையிற் சிக்குண்டு கடைவீதி நாயினைப்போல அலைந்தனையே யல்லாமல் திருச்

செங்காட்டிலே நிர்த்தனம் செய்கின்ற சிவபெருமானைத் தோத்தரி யாமல் இருந்தனையே (இதுவுனக்குத் தகுமோ.)

(சூ-ரை.) ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி உலகிலே ஈஷணாத் திரவியங்களைக் கூட்டிவைத்து அவற்றைச் சுகமாயனு பவித்துக்கொண்டு இல்லறத்தினில் கிரமமாக வாழ்ந்திருக்கக் கடவையெனப் பெருமான் விதித்தும், அவ்வொழுக்கத்தினின்று மீறிக்கெடுதியினை விளைவிப்பதற் கேதுவாயுள்ள விலைமகளிரை நாடிக் கண்டவர்கள் கல்லாலடித்து ஒட்டத் தகுந்த நிலையினையுடைய நாயானது கடைத்தெருவில் அலைந்ததைப்போல் என்றனர்.

புட்பா சனவணையிற் பொற்பட்டு மெத்தையின்மேல்
ஒப்பா வணிந்தபணி யோடாணி நீங்காமல்
இப்பாய்க் கிடத்தி யியமனுயிர் கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப் போற்ற முயங்கிலையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! புட்பம் பரப்பப்பெற்ற அழகிய பட்டு மெத்தைக் கட்டிலிட்டு அதன்மேல் படுத்தும், அழகாக அணிந்திருந்த ஆபரணங்களை பூண்டும் (இருந்தநிலை நீங்காத உடலினை) பாய்மீது படுக்கவைத்து இயமன் உயிரினைக் கொண்டுபோவதற்கு முந்தியே முப்பாழைக் (கடந்த ஒன்றை) போற்றுதற்கு முயற்சித்தாயில்லையே.

(சூ-ரை.) மிகுந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றுக் கட்டிலின்மேல் உறங்கத்தகுந்த உடலைப் பூமியின் பாய்மேலே கிடத்த உயிர் நீங்குமுன் பிரகிருதிப்பாழ், அசுத்தமாயைப்பாழ், சுத்தமாயைப்பாழ் மூன்றையுங் கடந்த பெருமானைத் தியானம் பண்ணுவாயாக.

2

முப்பாழும் பாழாய் முதற்பாழ் வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக் கப்பானின் றாடுமதைப் போற்றாமல்

இப்பாழாம் வாழ்வைநம்பி யேற்றவர்க்கொன் றீயாமல்
துப்பாழாய் வந்தவினை சூழ்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) முப்பாழும் சூனியமாய் அவற்றைக்கடந்த முதற் பாழானது வெட்டவெளியாய் அவ்வெளியினைக் கடந்து நிர்த்தனம்செய்யும் நடராஜப் பிரபுவினைப் போற்றுமல் இங்கு அழிந்து போகத் தகுந்த பிரபஞ்ச வாழ்வினை நம்பி அடைந்து யாசித்தவர் கட்குதவிசெய்யாமல் பாழாகிய வினைவந்து சூழ்ந்துகொள்ளும்படி செய்துகொண்டனையே.

(கு ரை.) முப்பாழாவது மேற்செய்யுளின் குறிப்பாலுரைத்த மூன்றுபாழ், அதற்கு மேற்பட்டபாழ் அருட்பாழ் அதற்குமேற் பட்ட இடம் ஆனந்தவெளி அதைக்கடந்து நின்றது சிதாகாயம் அங்கே நிர்த்தனம் பண்ணத் தகுந்தவன் சிவபெருமான் என்றபடியாம்.

அன்னம் பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க் குதவிசெயுஞ்
சென்ம மெடுத்துஞ் சிவனருளைப் போற்றுமல்
பொன்னு மணையுமெழிற் பூவையரும் வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ் சதமாக வெண்ணினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! அன்னத்தினை பங்கிட்டும், பசியினுல் அலைபவர்கட்கு உபகரிக்கும் மனித சென்மத்தினை யெடுத்தும், சிவபெருமானைப் போற்றுமல் பொன்னினையும் மண்ணினையும் அழகிய பெண்ணினையும் ஆகிய இவை என்றும் நிலையாக விருப்பதாக வெண்ணினையே.

(கு-ரை.) பிறர் பசியைத் தணிவிக்கும் உயர்ந்த பிறப்பாகிய மனிதப்பிறப்பினை யெடுத்தும், அப்பிறப்பிறு லடையவேண்டிய பெரும் பேற்றினைப் பெறுதற்கேதுவாய்ச் சிவதரிசனமாகிலும் செய்யாது அழிதற்கேதுவாக அவற்றினை நாடி வாழுதலிலென்ன பிரயோசன மென்றனர்.

முற்றொடர்பிற் செய்த முறைமைபால் வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட் போற்றோமென் றெண்ணாது பாழ்மனமே
அற்றவர்க்கு மீயாம லரன்பூசை யோராமல்
கற்றவர்க்கு மீயாமற் கண்மறந்து விட்டனையே.

(பொ-ரை.) பாழாகியமனமே! முன்சென்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தினால் நேர்ந்த செல்வம், இச்சென்மத்தில் வாய்க்கப்பெற்றோம் என்று சிந்தியாது தரித்திரர்கட்குக் கொடாமல், சிவபூசை செய்யாமல், வித்துவான்களுக்கு உதவிபுரியாமல் கண்மறந்து கிடக்கின்றனை.

(கு-ரை.) ஒருவன் இச்சென்மத்தில் செல்வ மனுபவிப்பதும் தரித்திரமனுபவிப்பதும் பூர்வஜென்மத்தில் ஆர்ச்சித்துக்கொண்டவையாகலின், மறுசென்மத்தில் செல்வவந்தனாய் வாழவேண்டின், இச்சென்மத்தில் சிவபூசையும் தானதருமங்களும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுமென்பதாம்.

மாணிக்க முத்து வயிரம் பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன் சிங்கா தனத்தி லிருந்தாலும்
காணித் துடலைநமன் கட்டியே கைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன் கூடவரக் காண்கிலமே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! மாணிக்கங்களாலும், முத்துகளாலும் வயிரக்கற்களாலும் ஆகிய ஆபரணங்களைத் தரித்து உயர்ந்த பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தாலும், இலட்சியம்வைத்து உடலை இயமன் கயிற்றாற்கட்டித் தன் கைவசம்கொண்டால் (அவ்வமயம்) மண், பொன் உடன் வரக்கண்டோமில்லை.

(சு-ரை.) சகல சம்பத்துடன் ஒருவன் வாழ்ந்தாலும் அவனை இயமன்கொண்டு போம்போது செய்துகொண்ட புண்ணியபாவங்களே யல்லாமல் மேற்குறித்த செல்வங்கள் வருவதில்லையாம். 6

கற்கட்டு மோதிரநற் கடுக்கனரை ஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும் போற்றும் திசைக்கொருத்த ரானாலும்
பற்கிட்ட வேமனுயிர் பந்தாடும் வேளையிலே
கைச்சட்டங் கூடவரக் காண்கிலமே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! இரத்தினக்கற்களால் கட்டிய மோதிரங்களும் நல்ல கடுக்கன்களும், அரைஞாணும் தரித்து எட்டுத் திக்கினரும் புகழ, எல்லாத் திசையினருக்கும் மேற்பட்டவனானாலும், மரணகாலத்தில் பற்கிட்டிக்கொள்ளும் சமயத்தில் உயிரினை இயமன் பந்தினை யாடுவதுபோல இலேசாகக்கொண்டுபோகும் சமயத்தில் கையிலுள்ளவை யெல்லாம் உடன்வரக் கண்டோமில்லையே.

(சு-ரை.) எவ்வளவு விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை அணியப் பெற்று யிருந்தாலும் அவையனைத்தையும் இவ்விடம் வைத்துவிட வேண்டுமே யொழிய ஒரு சிறிதும் கொண்டுபோவதில்லை கொண்டு போகத்தக்கது (புண்ணிய பாவங்களேயாம்.) 7

முன்னநீ செய்ததவ முப்பாலுஞ் சேருமன்றிப்
பொன்னும் பணிதிகளும் பூவையுமங் கேவருமோ
தன்னைச் சதமாகச் சற்குருவைப் போற்றுமற்
கண்ணற்ற வந்தகன்போற் காட்சியுற்றாய் நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! பூர்வசென்மத்திற் செய்த தவமானது மூன்றுசென்மத்திலும் பொருந்துமல்லாமல், பொன்னும் ஆபரணங்களும், மாதரும் அங்கே உடன்வருமோ (வராது) அவற்றை

நிலையுடையபொருளாகவெண்ணி ஆசாரியமூர்த்தியைப்போற்றாமல் கண்கெட்ட குருடனைப்போலப் பார்வையில்லாதவனாயினை.

(கு-ரை.) ஒரு சென்மத்திற் செய்துகொண்ட புண்ணியம் மூன்று சென்மம் வரையில் தொடர்ந்துகொண்டு வருவதால், ஒவ்வொரு சென்மத்தினும் புண்ணியம் செய்துவந்தால் எச்சென்மங்களிலும் சுகமனுபவிக்கலாம். அங்ஙனம் செய்யாமலும், அப்புண்ணியம் விளைவதற்கேதுவாகிய ஆசாரியனை வணங்காமலும் இருப்பது குருடனுக்குச் சமான மென்பதாம். 8

பையரவம் பூண்ட பரமர் திருப் பொற்றாளைத்
துய்ய மலர்பறித்துத் தொழுது வணங்காமல்
கையி லணிவளையும் காலிலிடும் பாடகமும்
மெய்யென் றிருமாந்து விட்டனையே நெஞ்சமே.

(பொ - ரை.) மனமே! படத்துடன்கூடிய பாம்பினை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமான் அழகியதிருவடியினைப் பரிசுத்தம் பொருந்திய புட்பங்களைப் பறித்துச்சாத்தித் தோத்தரித்து வணங்காமல், கரத்தின் கண்ணே வளையல்களையும், கால்களிலே பாடகமும் தரித்து ஆடவர்களை மயக்குகின்ற பெண்களை சத்தியமாக எண்ணி கருவித்து விட்டாயே.

(கு-ரை.) சிவபெருமானைப் பூசித்துவரும் திருப்பணியொன்றே சென்மங்கடோறும் உதவிபுரிந்து மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தினைத் தருவதால் அதனைவிட்டு மாதர்போகமே மெய்யென்று நம்பி வாழ்ந்து இறுமாப்புற்றிருத்தல் (அழிவினுக்குக்) கேடென்பதாம். 9

மாதுக் கொருபாகம் வைத்தவரன் பொற்றாளைப்
போதுக் கொருபோதும் போற்றி வருந்தாமல்

வாருக்குத் தேடியிந்த மண்ணிற் புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப் போகநீ யெண்ணினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! பார்வதியாருக்கு வாமபாகத்தினை யளித்த சிவபெருமான் திருத்தாளினை ஒருநாளைக்கு ஒரு பொழுதாயினும் தோத்தரித்து மனம் கசியாமல் பாவவழியில் சம்பாதித்து இப்பூமியிலே மறைத்துவைத்து விட்டு (என்னகாரியத்திற்காக) அங்ஙனம் செய்து நீ இறந்தனை. 9

(கு - ரை.) உடன்கொண்டு போவதாக விருந்தால் எந்த விதமான வம்புகளையும் உலகினிற்செய்து திரவியம் சேகரித்து அது பிறர்க் கீயாதபடி சேமித்து வைக்கவேண்டியதுதான். அங்ஙனமேலாதபோது என்ன உத்தேசங்கொண்டு புதைத்து வைத்தனை (அந்தோ இது வீணானகாரியம்.) (10)

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத் துறக்க
நெஞ்சே யுனக்கு நினைவுநான் சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தை நீக்கி மறுநினைவு வாராமற்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! அஞ்சத்தகுந்த திருவருளினை யாதரித்துப் பஞ்சேந்திரிய சேஷ்டையினை யொழிக்க உன்றனக்கு ஞாபகமூட்டுகின்றேன், வஞ்சகத்தையொழித்து வேறு சிந்தனைசெய்யாமல் செவ்விய திருவடியுடைய (சிவபெருமானைத்) தியானிப்பாயாக.

(கு-ரை.) உலகில்வரும் அனர்த்தங்களெல்லாம் பஞ்சேந்திரியங்களின் சேஷ்டையினாலல்லாமல் வேறில்லை, அந்தவைய சேஷ்டைகளை யொழித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், சிவபெருமான் திருவடி சிந்தனை யொன்றினையே செய்யவேண்டுமென்பதாம். ()

அற்புதமா யிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப் போற்றித் தவம்பெற்று வாழாமல்
உற்பத்தி செய்பொ னுடைமைபெரு வாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின் வாயிற் றவளைபோ லானேனே.

(பொ - ரை.) மனமே! ஆச்சரியமாக இந்தத் தேகத்தினின்றும் உயிரானது வெளிப்படுமுன்னரே, நல்ல ஆசாரியனைத் தோத்தரித்துத் தவத்தினையடைந்து வாழாமல், பலவித கஷ்டத்தினால் உண்டாகின்ற செல்விய பொன்னினையும், ஆபரணங்களையும் பெருத்த வாழ்வினையும் நிலையென நம்பிப் பாம்பின்வாயகப்பட்ட தவளையினைப்போலாயினேன்.

(கு-ரை.) உடலினின்றும் உயிர்நீங்குகிற காலத்தில் எத்தனை பெயர் அதிசாக்கிரதையாகச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கினும். தெரிந்து கொள்வதற்குக் கூடாமையாக விருத்தலின், 'அற்புதம்' என்றனர், பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தவளை மறுபடியுமீளுதல் எக்காலத்திலு மில்லைபோலப் பிரபஞ்சவாழ்விற் பட்டயான் மீளுதலில்லையென்பார், 'தவளைபோலாயினேன்' என்றனர். (12)

உற்றாரார் பெற்றாரா ருடன்பிறப்பார் பிள்ளைகளார்
மற்றாரி ருந்தாலென் மாளும்போ துதவுவரோ
கற்றா விழுந்தவிளங் கன்றதுபோ லேயுருகிச்
சிற்றாகிச் சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! உறவினர்களியார், பெற்றவரியார், உடன் பிறந்தாரியார், புத்திரர்களியார், மற்றவரியார் இவர்களிருந்தும் என்ன பிரயோசனம், இறந்துவிடும்போது உதவி செய்வாரார், பசுவினை விட்டுப் பிரிந்த இளமையான கன்றினைப்போலே யுள்ளமுருகி சிறுமையினை யடைந்து அற்பப் பிரபஞ்ச இன்பத்தினை யடைந்தனையே.

(கு-ரை.) "தந்தையார் தாயார்யார் தாரமார் உடன்பிறந்தார் தாந்தாமாறே தந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ" என்றபடி இவர்க்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை. நம்மை நெருங்கியிருந்தார் ஒவ்வொருவரும் உயிரைத் தடுத்தாண்டு கொள்வாரில்லை, ஆகலின் இத்தகையினரின் பொருட்டு இரங்குவதிலென்ன பிரயோசன மென்றனர்.

வீடிருக்கத் தாயிருக்க வேண்டுமனை யாளிருக்கப்
பீடிருக்க வூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந் தாமிருக்க
மாடிருக்கக் கன்றிருக்க வைத்த பொருளிருக்கக்
கூடிருக்க நீபோன கோலமென்ன கோலமே.

(பொ-ரை.) வீடிருக்கவும், பெற்றதாயிருக்கவும், மிகவேண்டிய மனைவியிருக்கவும், பெருமையிருக்கவும், உணவிருக்கவும், புத்திரர்களிருக்கவும், மாடுகளிருக்கவும், கன்றுகளிருக்கவும், இருப்பாயுள்ள செல்வமிருக்கவும், உடலிருக்கவும் (ஆன்மாவாகிய) நீ பிரிந்து போன மாய்கை யென்னமாய்கைபோ.

(கு-ரை.) சகல சம்பத்துடன் பிரபஞ்சத்தில் யாதொரு குறைவின்றி நெடுநாள்வாழ்ந்து கொண்டிருந்தும், இவையனைத்திலும் சிறிது விசுவாசமின்றி அனைத்தையும் திடீலெனப்பிரிந்து உயிர் நீங்கியது அதிசயமென்பார் 'கோலமென்ன கோலமே' என்றனர்.

சந்தனமுங் குங்குமமுஞ் சாந்தும் பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப் பூசிமிக வேடிக்கை பொய்யாரக்
கந்தமலர் சூடுகின்ற கன்னியருந் தாமிருக்க
எந்தவகை போனுயென் றெண்ணிலையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! சந்தனத்தையும் குங்குமத்தினையும் கூட்டுவர்க்கத்தினையும் (இன்னுமநேகமான) வாசனைத் திரவியங்களை

யும் விநோதமாக பூசிக்கொண்டு மிக வேடிக்கையாகவும், ஒழுங்காகவும் வாசனையுடன்கூடிய புட்பங்களைத் தரித்த மனைவியரும் சமீபத்திருக்க எந்தவகையாகப் போயிற்றென்று எண்ணிப் பார்த்தாயில்லையே.

(கு-ரை.) எல்லாப் பதார்த்தங்களிலும் உயர்வாயும் அத்தியந்தபிரியமாயும் உடனுயிர்விடத் தகுந்த தன்மைவாய்ந்தவராயு மிருக்கத் தகுந்தவர் மனைவியர், அத்தகையினரும் ஏமாந்துநிற்க, உயிர் நீங்குந் தன்மையைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்தித்தாயில்லையென்பார் 'எண்ணிலையே' என்றனர். 15

காற்றுத் துருத்தி கடியவினைக் குள்ளாக
ஊற்றைச் சடலத்தை யுண்டென் றிறுமாந்து
பாத்திரங்கி யன்னம் பசித்தோருக் கீயாமல்
ஆற்றுவெள் ளம்போல் வளாவினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! காற்றினையடைத்து வைத்திருக்கும் தோல் துருத்தியினையொத்து கொடுமையான வினையிற் கட்டுப்பட்டநாற்றமாகிய உடலினை என்றும் நிலையாகவிருக்குமெனக் கருவித்து எளியாரைக்கண்டு மனமிரங்கி அன்னத்தினைப் பசித்தோருக்குக் கொடுக்காமல் நதியின் நீர்ப்பெருக்கினைப்போலப் பரதவிக்கின்றனையே.

(கு-ரை.) நிலையற்றதாகிய உடலினைப்பற்றி விசாரியாது அதனைநிலையெனவெண்ணி அதனாற் செருக்குற்று எளியவர்கட்காக மனமிரங்கி அவர்களை யாதரிக்காமல் விசாலமானவாழ்வில் புத்தியை விட்டதனாலென்ன பிரயோசனமென்பார் 'அளாவினையே' என்றனர். 16

நீர்க்குமிழி வாழ்வைநம்பி நிச்சயமென் றேயெண்ணிப்
பாக்களவா யன்னம் பசித்தோர்க் களியாமல்

போக்கு ளெமதூதன் பிடித்திழுக் கும்போது
ஆர்படுவ ரென்று யறிந்திலையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! நீரினிடத்துண்டாகும் குமிழியினையொத்த வாழ்வதனைச் சத்தியமெனத் தீர்மானித்து, ஒருபாக்கு அளவேனும் அங்ஙனம் பசித்தவர்கட்களியாது சிலேத்துமப்பேரில் இயமனுடையதூதன் கூட்டிக்கொண்டு போகும்போதுயார் உதவி செய்ய வருவாரென்று தெரிந்துகொண்டா யில்லையே.

(கு-ரை.) இயம தூதர் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு போம் போது எளியவர்கட் கன்னமிட்ட தருமந்துணையாக வருவதல்லது நிச்சயமென நம்பியிருந்த உடலானது உதவாதென்பர் 'அறிந்திலையே' என்றனர். 17

சின்னஞ் சிறுநுதலாள் செய்த பலவினையான்
முன்னந்த மார்பில் முளைத்த சிலந்திவிம்மி
வன்னந் தளதளப்ப மயங்கிவலைக் குள்ளாகி
அன்னம் பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! (மூன்றுவிரற்கடையுள்ள) அதிக சிறிய நெற்றியுள்ளவள் பூர்வத்திற்செய்த வினைக்குத் தக்கபடி முன்னர் அவளுடைய மார்பினிடத்தே யுண்டாகிய கட்டிபோன்ற தனமானது பெருத்து நிறந் தளதளப்பாய் பிரகாசிக்கக்கண்டு மயங்கி மோகத்திற் பட்டு அடியார்கட் கன்னமளித் துண்ணத் தெரிந்தா இல்லை.

(கு-ரை.) பெண்களில் சிறந்த அங்கமாகப் பாவிப்பதுஸ்தனம், அது தன்னுடைய அழகிய உருவத்தால் எத்தகையினரையும் மயங்கச்செய்வது சகசம், அவ்வுருவத்தினைச் சிறிது ஆராய்ந்து அது இரத்தம் மாமிசத்தாலாகிய ஒருகட்டி போன்றதெனத் தீர்மானித்து

மோகத்தினின்று நீங்கி அடியார்கட்கு அன்னமளித்து வாழ்வதே சிறந்த தென்றனர். 18

ஒட்டைத் துருத்தியை யுடையும் புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ் சிவசித்த ரருளைமிகப் போற்றியே
வீட்டைத் திறந்து வெளியை யொளியா லழைத்துக்
காட்டும் பொருளிதென்று கருதிலையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை.) மனமே! துவாரமுடைய தோல் துருத்தியினை, அழியும் புழுக்களிறைந்த கூண்டினை (ஒத்த இவ்வுடலை) ஆட்டுவிக்கும் சிவசித்தராய்ச் சுவாமியின் திருவருளை மிகவாக நாடியே ஆணவக் கபாடந் திறந்து இருதய சிதாகாய வெளியினை ஞானத்தால் அழைத்து நிறுத்தி ஆன்மாவிற்குக் காட்டுவிக்கும் பொருளின்னதென நினைத்தாயில்லையே.

(கு-ரை.) ஆணவ மலத்தடிப்பால் சிதாகாயத்தின் கண்ணே மறைந்து கிடக்கும் முதல்வனை ஞானத்தாற் கண்டு தெரிந்து கொள்ளவில்லையே என்பார் 'கருதிலையே' என்றனர். உயிருக்குயிராக விருந்து கன்மத்திற்குத் தக்கபடி உடலினையாட்டுபவன் பெருமானாகலின், 'ஆட்டுஞ் சிவசித்தர்' என்றனர். 19

ஊன்பொதிந்த காய முளைந்தபுழுக் கூட்டைத்
தான்சுமந்த தல்லால்நீ சற்குருவைப் போற்றாமல்
கான்பறந்த வெள்ளங் கரைபுரளக் கண்டேகி
மீன்பறந்தாற் போலே விசாரமுற்றாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! தசைக் கொழுத்த தேகத்தினைப் புழுக்கள் நிறைந்த கூட்டினைப் (பலவருடங்களாகச்) சுமந்து (வாழ்ந்த) தல்லாமல் நீ உண்மையான ஆசாரிய மூர்த்தியைப் போற்றாமல்

காட்டினிடத்தே பரவி நீர்வெள்ளமானது இருகரையினும் புரண்டு பாய்தலைக் கண்டு மீன்களும் சென்று பரவியதுபோல துன்ப முற்றனையே.

(கு-ரை.) ஆற்றிலே வெள்ளமதிகரித்து இருகரையும் கடந்து பூமியிற் பரவியபோது மீன்களும் வெள்ளத்திற்சென்று பூமியிற் பரவியிருக்கும் சமயத்தில் பூமி நீர்வற்றிவிட மீன்கள் பூமியிலே தங்கி நீரின்றிப் பரிதபிக்கும். அதுபோல, உடல்வழியாக எல்லாப் பிரபஞ்ச காரியங்களிற் சென்று விஷயானு போகங்களை யனுபவித்து வரும் சமயத்துத் தேகமழிய உயிர் தவிக்கு மென்பார், 'விசாரமுற்றாய்' என்றனர். 20

உடக்கை யொறுக்கி யுயிரை யடைத்துவைத்த
சடக்கைச் சதமென்று சார்த்தங் கிறுமாந்தை
உடக்கை தகர்ந்தே யுயிரையமன் கொள்கையிலே
யடக்கமாய் வைத்தபொரு ளக்குவா மாட்டாதே.

(பொ-ரை.) மனமே! (வாயுவாகிய வொரு) சுள்ளாணியை முறுக்கி யுயிரை யடைத்துவைத்த தேகத்தினை நித்தியமென்று பொருந்திக் கர்வித்திருந்தனை. (வாயுவாகிய) சுள்ளாணியை கழற்றி உயிரை எமதூதர் பிடித்துக்கொண்டு போகையிலே நீ சேகரித்து வைத்த திரவியம் உன்னுடன் வாராது.

(கு-ரை.) உயிரினைத் தேகத்தினிலடைத்து அது வெளிவாரா படி ஒரு ஆணியாக வாயு பூரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவ்வாயுவெளிப் படின் உயிர் வெளிப்பட்டு விடுமாகையால் வாயுவை 'உடக்கை' என்று உவமித்தார். 21

இத்திக்குந் தேனைத் தெவிட்டாத தெள்ளமுதை
முத்திக்கு வித்தான முப்பாழைப் போற்றாமல்

பற்றிப் பிடித்தியமன் பாசத்தாற் கட்டுவண்ணம்
சுற்றி யிருக்கும்வினை சூழ்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! சுவைவாய்ந்த தேனை (உண்ண உண்ண) வெறுக்காத தெள்ளிய அமுதினை, முத்திக்குக் காரணமாயுள்ள முப்பாழினைக் கடந்த பொருளைப் போற்றாமல் நெருங்கிப்பிடித்து இயமன் கயிற்றால் பிணிக்கும்படியாகச் சூழ்ந்திருக்கும் வினைகளி னிற் கூடினையே.

(கு - ரை.) வினைசம்பந்தமாக விருக்கும் வரையில் இயமன் கட்டிற்குட்பட வேண்டியது, வினைநீங்கி இயமன்கட்டினின்றும் நீங்க வேண்டுமாயின் முப்பாழினை விசாரித்து அதற்கப்பாற் பட்ட முதல்வனைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதாம். (22)

அஞ்செழுத்தா யெட்டெழுத்தா யைம்பத்தோராட்சரமாய்ப்
பிஞ்செழுத்தாய் நின்ற பெருமானைப் போற்றாமல்
வஞ்சகமா யுற்றமுலை மாதர்வலைக் குள்ளாகிப்
பஞ்சரித்துத் தேடிப் பாழுக் கிறைத்தோமே.

(பொ-ரை.) பஞ்சாட்சரமாகியும் அஷ்டாட்சரமாகியும் ஐம்பத் தோரெழுத்தாகியும், ஞானிகளா லறியக்கூடிய பிஞ்செழுத்தாகி யும், எழுந்தருளிய சிவபெருமானைப் போற்றாது வஞ்சகம் வாய்ந்த தனத்துடன்கூடிய பெண்களின் வலையிற்பட்டுக் கெஞ்சிப்பேசி அவ ரைத் தொடர்ந்து நாடிப் பாழினிற் காலத்தைக் கழித்தோமே.

(கு - ரை.) ஈண்டு எட்டெழுத்தென்றது ஓம்-ஆம் அவ்வும் சிவயநம என்பதாம். பிஞ்செழுத்தென்பது சத்தியட்சரமாகிய வகரமாம், அவற்றின் விபரங்களனைத்தையும் சுத்தாத்துவித சித் தாந்த வைதிகசைவ சந்மார்க்கரையடுத்து உபதேசக் கிரமமாகத் தெளிந்து கொள்ளவேண்டும்.

அக்கறுகு கொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ் சூடுகின்ற
சொக்கர் திருத்தாளைத் தொழுது வணங்காமல்
மக்கள்பெண்டீர் சுற்றமுடன் வாழ்வைமிக நம்பியன்பாய்
எக்கா லமுமுண்டென் றெண்ணினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! உருத்திராட்சத்தினையும், அறுகம்புல்லினையும், கொன்றைப் புட்பத்தினையும், தும்பை மலரினையும், சந்திரனையும் தரிக்கின்ற சொக்கலிங்கப் பெருமான், அழகிய சரணங்களைத்தொழுது வணங்காமல், புத்திரர், மனைவியர், சுற்றத்தினர் இவர்களுடன்கூடி வாழுதலை அதிகமாகநம்பி ஆசையாய் எக்காலமும் சத்தியமா யிருக்குமென்று நினைத்து விட்டனையே.

(கு - ரை.) என்றும் சத்தியமாயுள்ள சிவபெருமான் திருத்தாளை வணங்காது, என்றும் அசத்தியமாயுள்ள வாழ்வினரை நம்பியிருத்தலிற் கண்டபயனென்னை யென்பதாம். 24

ஆண்ட குருவி னருளை மிகப்போற்றி
வேண்டுங் கயிலாய வீட்டுவழி பாராமற்
பூண்டகுழன் மாதுநல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளாகித்
தூண்டிலகப் பட்டுத் துடிகெண்டை யானேனே.

(பொ-ரை.) மனமே! அடிமையாக ஆட்கொண்ட ஆசாரியனது திருவருளை அதிகமாகவாதரித்து அத்தியாவசியமாக வடையவேண்டும் திருக்கயிலாய வழியினை யெதிர்பாராமல், (புட்பத்தினைத்) தரித்த கூந்தலையுடைய மாதர்களின் பொய்யாகிய வஞ்சனையிற்சிக்கித் தூண்டினிலகப்பட்டுத் துடிக்கின்ற கெண்டைமீனுக்கு ஒப்பானேன்.

(கு-ரை.) ஆசாரிய மூர்த்தியின் அனுக்கிரகத் தன்மையினையடைந்தால் கயிலாயமடைதல் திண்ணமாகலின், அங்ஙனம், செய்

வாது தூண்டிலகப்பட்ட மீனைப்போல மாதர்மயலிற் சிக்குண்டு துன்பமடைவதிலென்ன பிரயோசனமென்றனர். 25

ஏணிப் பழுவா மிருளையறுத் தாளமுற்றும்
பேணித் தொழுங்கயிலை பேறுபெற மாட்டாமல்
காண வரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப் பட்டடியேன்
ஆணியற்ற மாமரம்போ லாகினனே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! ஏணிப் பழுமரத்தைப்போன்ற ஆணவவிருளையொழித்து ஆட்கொள்ளவும் வந்தித்து தொழத்த தந்த திருக்கயிலையின் பாக்கியத்தையடைந்து, காண்டற்கரியதாயுள்ள நிஷ்களப் பொருளைநாடி ஆனந்தமடையாமல் வீண்சஞ்சலமுற்று அடியேன் ஆதாரமற்ற மாமரத்தினை யொத்தேன்.

(கு-ரை. சகளரூபகமாயுள்ள திருக்கயிலாயத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கண்டபரசிவப்பொருளின் திருவடியை யடையமுயற்சிசெய்து நிஷ்களமாயுள்ள பரம்பொருளைப்பற்றி இராமல் சஞ்சலமுற்ற ஆசாபாசத்திலழுந்தி முடிந்ததால் 'கண்கலக்கப்பட்டேன்' என்றனர். 26

கோத்துப் பிரகாசங் கொண்டுருகி யண்டமெல்லாம்
காத்த படியே கயிலாயஞ் சேராமல்
வேற்று நுவப் பட்டடியேன் வெள்ளம்போ லுள்ளுருகி
ஏற்றுங் கழுவி லிருந்தபிண மானேனே.

(பொ-ரை.) எல்லாவுயிர்களிடத்துங் கலந்து சிவப்பிரகாசமடைந்து மனமுருகி உமகமனைத்தும் திருவருளிற்றிளைத்துக் காத்தவண்ணமே திருக்கயிலையினையடையாமல், வேறு இடங்களிலுள்ள தேவர்கள்பால் மனம் வைத்து எதன்பொருட்டு வெள்ள

லும்பினைப்போல இளைத்து, எற்றியகழுவில் தங்கிய சவத்திற்குச் சமானமாயினேன்.

(கு-ரை.) திருக்கயிலாயத்தின் கண்ணேயுள்ள சிவபெருமானைத் தியானித்தலினாலேயே முத்தியுண்டாம். வேறுபட்ட பொருள்களாகிய தேவர்கள்பால் சிந்தைவைக்கின் கழுவேறிய பிணத்தின் நிலையினை யொக்குமென்பதாம். 27

நிலைவிட் டுடலையுயிர் நீங்கி யகலுமுன்னே
சிலைதொட்ட வேடனெச்சிற் றின்றானைச் சேராமல்
வலைபட் டுழலுகின்ற மான்போற் பரதவித்துத்
தலைகெட்ட நூலதுபோற் றட்டழிந்தாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) தேகத்தின் நிலையினைப்பிரிந்து உயிர் நீங்குமுன்னர் வில்லினைக் கரத்திலேந்திய வேடராகிய கண்ணப்பர் எச்சிலையுண்ட பரமசிவனையடையாமல் வலையிற் சிக்குண்ட மானினைப் போலவும், நுனியகப்படாத நூலினது சிக்குப்போலவும், சமுசார சாகரத்தில் மனம் மாறிகெட்டேன் என்றனர்.

(கு-ரை.) சிவபெருமானை வணங்காது வேறுபட்ட மனத்தாரியாவரும் வலையிற்சிக்குண்டு கஷ்டப்பபட்டது போலவும் நுனிகாணுதநூல் சிக்குப்படுவதுபோலவும், மானினையொத்துத் தான் துன்பப்படுவதன்றி, நூற்சிக்கினைப்போலப் பிறருக்குத் துன்பங்கொடுப்பரென்பதாம். 28

முடிக்குமயிர்ப் பொல்லா முழுக்குரம்பை மின்னுரின்
இடைக்கு நடைக்கு மிதங்கொண்ட வார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்ட தில்லைவனத் தையனே நாயனேயேன்
விடக்கை யிழந்த மிருகமது வானேனே.

(பொ-ரை.) புட்பங்களை முடிக்கும் கூந்தலினை வாய்ந்து, ...மையாகிய தேகத்தினை யெடுத்துள்ள மாதர்களின் இடுப்பினுக்கும், நடையினுக்கும் (உவமித்த) இதமாகிய வார்த்தையினைப் பேசி அன்பரின் பொருட்டுத் திருவடியினை வாய்ந்த தில்லைவனத் தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனே மாமிசத்தை யிழந்த மிருகத்தை யொத்தனனயினேன்.

(கு-ரை.) மாதர்களின் அங்கங்களுக்கு உவமானம் சொல்லி யிருக்கிறவார்த்தைகளை யெடுத்துக்கூறி அவர்கட்குச் சந்தோஷம் விளைவித்துக் குஞ்சிதபாதத்தினையுடைய பெருமான் றிருவடியை மறந்திருப்பது தனக்கு உணவாகக்கிட்டிய மாமிசத்தினை யிழந்த மிருகத்தினுக் கொப்பென்பதாம். 29

பூவாணர் போற்றும் புகழ்மதுரைச் சொக்கரது
சீர்பாதம் போற்றிச் சிவலோகம் சேராமல்
தாவாரந் தோறுந் தலைபுகுந்த நாய்போல
ஆகாத நெஞ்சமே யலைந்து திரிந்தாயே.

(பொ-ரை.) வைதிகப் பிராமணர் துதிக்கின்ற புகழினை வாய்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கலிங்கப் பெருமானது சிறப்புப் பொருந்திய திருவடியினைத் தோத்தரித்துச் சிவபதவியடையாமல் வீட்டின் தாவாரம்தோறுமோடிப் பிரவேசித்து (யாவராலும் மொத்துண்ணும்) நாயினைப்போல (ஒன்றினுக்கும்) உபயோகப்படாத மனமே வீணாயலைந்து திரிந்தனையே.

(கு-ரை.) மதுரைச் சொக்கலிங்கப்பெருமானைத் தோத்தரித்து அடையவேண்டிய நற்பதவியினையடையாமல் கண்டகண்ட வீடுகளை நாடித்திரிந்து எல்லாராலும் மொத்துண்ணும் நாயினது நிலைக்கு ஒத்திருக்கு மென்பதாம். 30

பத்தெட்டா யோரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றை யுங்கடந்த
ஒத்திட்டு நின்றநீதா ரோவிபத்தைப் போற்றமல்
தெத்திட்டு நின்ற திரிகண்ணிக் குள்ளாகி
வித்திட்டாய் நெஞ்சே விடவு மறியாயே.

(பொ-ரை.) மனமே! பத்து, எட்டு, ஐந்து, பதின்மூன்று ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து ஒத்து எழுந்தருளிய ஞான சொரூபத்தினை வணங்காமல், மாயவலையை வீசும் மாதர்கள் நேத்திரத்தினுக் குட்பட்டு ஆதாரமானாய் நீங்கவுமறிந்தாயில்லை.

(கு-ரை.) தத்துவாதீதனாக விளங்கும் சிவபெருமானை வணங்காது, கண்ணால் மயக்கி அலையச்செய்கின்ற மாதர்பால் சிக்குண்டனை யினிமீள வறியாய். 31

அஞ்சுட னேழாகி யைமூன்று மெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சி யிருந்த விளக்கொளியைப் போற்றமல்
பஞ்சிலிடு வன்னியைப்போற் பற்றிப் பிடியாமல்
நஞ்சுண்ட கெண்டையைப்போல் நானலைந்து கெட்டேனே.

(பொ-ரை.) ஐந்து, ஏழு, பதினைந்து எட்டு, ஒன்று ஆகிய (முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்) கடந்து விளங்கும் அருட்பெருஞ்சோதியைப் போற்றமல் பஞ்சிலிட்ட அக்கினியைப்போலத் தாவிப்பிடியாமல் விஷமுண்ட மீனைப்போல, நான் அலைந்து கெட்டேனே.

(கு-ரை.) தத்துவாதீதனாக விளங்கும் சிவபெருமானைப் போற்றமலும், பஞ்சியில் அக்கினி யதிசீக்கிரம் பற்றுதல்போல அதிவிரைவில் தாவாமலும் விடமுண்ட மீனையொத்துத் துடிக்கின்றேனென்பதாம். 32

ஊன முடனே யடையும் புழுக்கூட்டை
மானமுடனே சுமந்து மண்ணுலகில் மாளாமல்
ஆனதொரு பஞ்சவர்க ளாண்டிருந்த தேசம்விட்டுப்
போனதுபோ லேநாம் போய்ப்பிழைத்தோ மில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! குற்றத்துடனே அழிந்துபோகும் புழுக்கள் நிறைந்த கூண்டினையொத்த உடலைக் கவுரவத்துடனே தாங்கிப் பூமியிலே சாகாமல், பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த சுதேசத்தை நீங்கிக் காட்டிற்சென்றதுபோல நாம் சென்று உய்ந்தோமில்லை.

(கு-ரை.) பஞ்சபாண்டவர்கள் சுதேசத்திலிருந்துகொண்டு பங்காளிகள் உபத்திரவம் சகியாமல் அவர்களைவிட்டு நீங்கிக் காட்டிற்சென்று பெரியோர் கூட்டத்திலிருந்து அனேகமான சங்கடங்களுடன் சஞ்சலப்படாது வெளியேறித் தவம் செய்தோமில்லையே என்றனர். (இது ஏகதேச உவமானம்.) 33

ஊறை யிறைக்கின்ற வுப்பிருந்த பாண்டத்தை
நாறாமல் நாறி நழுவும் புழுக்கூட்டை
வீறும் புரத்தை விரும்புகின்ற தெப்படியென்
றூறாத நாட்டி லகன்றிருந்தே னில்லையே.

(பொ-ரை.) சலமலாதிகளை யிறைக்கின்ற உப்படைத்த பாண்டத்திற்கொத்ததனை, நாற்ற மெடாததுபோல் தோன்றி நாறிக்கொண்டிருந்து ஒருகாலத்தில் அழிவுபடும் புழுநிறைந்த கூட்டினை, இறுமாப்பு வாய்ந்த உடலை விரும்புகின்ற தெவ்வண்ணம் எனினும், அழிவில்லாத தவசிகள்வாழும் புண்ணிய பூமியில் சென்று இருந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) எந்தவிதத்திலும் சிறிதும் சுகமென்பது கிடையாத உடலினை நம்பி பரிசுத்த தவசிகள் வாழும் புண்ணிய பூமியில் வாழும் பாக்கியத்தினைப்பெற்றேனில்லையே. 34

அரிய வரிதேடி யறியாம லொருமுதலை
பரிவுடனே போற்றும் பரஞ்சுடரைப் போற்றாமல்
கரியபெரு வாழ்வைநம்பிக் காமத் தழுந்தியே
அரிவாயிற் பட்ட கரியதுபோ லானேனே.

(போ-ரை.) அருமையான பிரம விஷ்ணுமூர்த்திகள் தேடி அறிந்துகொள்ளக்கூடாத ஒப்பற்ற முதல்வனை, அடியார்கள் போற்றும் சிவபரஞ்சுடரைத் தோத்தரியாமல், சரிந்துபோகத்தக்க அற்பவாழ்வினை நம்பி காமாந்தகாரத்தில்அழுந்தி சிங்கத்தின் வாயிலகப்பட்ட யானையைப்போல வாயினேன்.

(கு-ரை.) பிரமவிஷ்ணுக்கள் தேடியும் காணொணாதபரஞ்சுடரை அதியற்புதவாழ்வென்று சிந்தியாது மறந்து, அழிந்துபோகும் அற்பவாழ்வை உறுதியெனக்கொண்டு காமயின்பத்தில் விழுந்து சிங்கத்தின்வாய்ப்பட்ட யானையின் கதியே யாயினேன்.

தந்திரத்தை யுன்னி தவத்தைமிக நிறுத்தாது
மந்திரத்தை யுன்னி மயங்கித் தடுமாறி
விந்துருகி நாதமா மேலொளியைக் காணாமல்
அந்தரத்தே கோலெறிந்த வந்தகன்போ லானேனே.

(போ-ரை.) சிவாகமங்களைப் படித்துத் தவத்தினை நிலையுறச் செய்யாது, சாமான்னிய மந்திரங்களைச் செபித்து அதில் மயங்கித்

தடுமாறி விந்தாநாதங்களைக் கடந்த சோதி சொரூபத்தினைத் தரிசியாமல் ஆகாயத்தில் கைக்கோலை வீசின குருடனையொத்தேன்.

(கு-ரை.) சிவாகமங்களிற் குறித்த மகாமந்திரங்களைச் சிந்தியாது பசுமந்திரங்களைச் சிந்தித்து மோட்சமடையக் கருதுதல், தனக்காதாரமாகவிருந்த கையிலுள்ள கோலினை ஆகாயத்திலெறிந்துவிட்டு வழிதெரியாது மயங்கிவிழும் குருடனுக்குச் சமானமானேன்.

விலையாகிப் பாணனுக்கு வீறடிமை பட்டதுபின்
சிலையார்கை வேடனெச்சிற் றின்றானைப் போற்றாமல்
அலைவாய்த் துரும்பதுபோ லாணவத்தி லுலழுந்தி
யுலைவாய் மெழுகதுபோ லுருகினையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! பாணபத்திரனுக்கு அடிமையாக எழுந்தருளியவரும், கையில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனார் எச்சில் தின்றவருமாகிய பெருமானைத் தோத்திரியாமல், சமுத்திர அலையிலகப்பட்ட துரும்பினைப்போலவும், ஆணவமலத்திலே கட்டுப்பட்டு உலையிலுருகும் மெழுகினைப்போலவும், அழிந்தனையே நெஞ்சமே.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவடிகளைப் போற்றியுய்யாது, பிரபஞ்ச போகத்தின்கண்ணே அழுந்தி சமுத்திர அலையிலகப்பட்ட துரும்பு கரையினும் சேராமல் கடலினும் சேராமல் அலைவதைப் போலவும் உலையில் மெழுகு உருகுவதைப்போலவும் அடைந்தனை யென்பதாம். 37

செஞ்சொடுபுலம்பல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

பூ ர ண மா லை.

மூலத் துதித்தெழுந்த முக்கோண சக்கரத்துள்
வாலைதனைப் போற்றமல் மதிமறந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! மூலாதாரத்திலே யுதித்த முக்கோணவடிவமாயுள்ள சக்கிரத்தின் கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் வாலாம்பிகைத் தாயைத் தோத்தரியாமல் புத்தி கெட்டேன்.

(கு-ரை.) மூலாதாரமாவது காலெலும்பும் இரண்டுங் கதிரெலும்புங்கூடிய இடம் குய்யம், குய்யத்திற்கும் குதத்திற்கும் நடுவே குண்டலிவட்டமாய், அந்த வட்டத்திற்கு நடுவே நாலிதழுடைய ஒருபுட்பவட்டமாய் கடப்பம்பூப்போன்றிருக்கும், அந்தப்புட்பத்திற்குநடுவில் ஓங்காரவெழுத்து நிற்கும், அந்த ஓங்காரத்திற்கு நடுவில் முக்கோணத்தில் பாலாபரமேஸ்வரியும் கணபதியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். 2

உந்திக் கமலத் துதித்துநின்ற பிர்மாவைச்
சந்தித்துக் காணமற் றட்டழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த பொருளே! உந்தியாகிய கமலத்திலே தோன்றியிராநின்ற பிரமனைநெருங்கித் தரிசியாமல் தடுமாறினேன்.

(கு-ரை.) இது சுவாதிட்டானம் மூலாதாரத்திற்கு இரண்டுவிரற்கடைமேலிருப்பது, நாற்சதுரமும் அச்சதுரத்தினடுவே ஆறிதழ்களுடைய ஒரு புட்பவட்டமும், அதனடுமத்தியிலே நகார எழுத்துநிற்கும், அந்நகாரத்தினடுவில் பிரமாவும் சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பர். 2

நாவிக் கமல நடுநெடுமால் காணாமல்
ஆவிகெட்டு யானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைந்துள்ள பொருளே! உந்தியின் கமலமாகிய நடுவிலே விற்றிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தரிசியாமல் உயிரிழந்து அடியேனும் புத்திகெட்டேன்.

(கு-ரை.) இது மணிபூரகம் சுவாதிஷ்டானத்திற்கு எட்டுவிரற் பிரமாணத்திற்குமேல் இருப்பது இது அண்டம்போல ஆயிரத்தெட்டு நரம்பு நாடிகளும்சூழ நாடிக்கெல்லாம் வேருள்ளது இது உந்திக்கு நேரில் அப்புத்தானத்தில் ஏழாம்பிறைக்கிணங்கியிருக்கும், இது நடுவே பத்து இதழையுடைய ஒருபுட்பம் வட்டமாயிருக்கும், அந்தப்புட்பத்தி னடுவில் மகாரவெழுத்து நிற்கும், அம்மகாரத்திற்கு நடுவில் மகாவிஷ்ணுவும் இலட்சுமியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள்.

உருத்திரனை யிருதயத்தி லுண்மையுடன் பாராமல்
கருத்தழிந்து நானுங் கலங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பழம்பொருளே! உருத்திரமூர்த்தியை இருதயத்திலே பிரத்தியட்சமாகத் தரிசியாமல்மனங்கெட்டு அடியேனுங் கலங்கினேன்.

(கு-ரை.) இது அனாகதம், மணிபூரகத்திற்குமேல் பத்துவிரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்திற்குமேலுள்ளது, இது இருதயகமலமாம், இத்தேயுத்தானத்தில் முக்கோணமாயிருக்கும், அம்முக்கோணத்தினடுவில் பனிரண்டிதழையுடைய ஒரு புட்ப வட்டமாயிருக்கும், அப்புட்பத்தினடுவில் சிகாரவெழுத்துநிற்கும், அச்சிகாரத்தி நடுவில் உருத்திரனும் பார்வதியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள்.

விசுத்தி மகேசுவரனை விழிதிறந்து பாராமல்
பசித்துருகி நெஞ்சம் பதறினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் வியாபித்திருந்த பொருளே! விசுத்தியிலே மகேஸ்வரனை விழித்திருந்து தரிசியாமல் பசியால்வாடி வருந்தி மனம் பதைத்தேன்.

(தா-ரை.) இது விசுத்தி அநாகதத்திற்குமேல் பத்துவிரற்கடைபிரமாணமுள்ள இடத்திலிருப்பது. இது கண்டஸ்தானமாகிய வாயுஸ்தானத்திலுள்ளது: அறுகோணமாயிருக்கும் அக்கோணத்தினடுவில் பதினாறிதழையுடைய ஒருபுட்பவட்டமாயிருக்கும் அப்புட்பத்தினடுவே வகாரவெழுத்து நிற்கும், அதனடுவில் மகேஸ்வரனும் மகேஸ்வரியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். 5

நெற்றி விழியுடைய நிர்மல சதாசிவத்தைப்
பத்தியுடன் பாராமற் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைந்த அறிவுப்பொருளே! நெற்றியின் கண்ணென்னு நேத்திரத்தையுடைய மலரகிதராயுள்ள சதாசிவத்தினை அறிவுடனே தரிசியாமல் ஞானமிழந்தேன்.

(தா-ரை.) இது ஆஞ்ஞை விசுத்திக்குப் பனிரண்டுவிரற்கடைபிரமாணமுள்ள ஸ்தானத்திற்குமேல் புருவமத்தியில் இருப்பது பொன்போன்ற வடிவமுற்றுநிற்கும், நெற்றிப்புருவத்தின் வெளியாய் ஆகாயதானத்தில் மூன்றிதழையுடைய ஒருபுட்பத்தினடுவே யகாரவெழுத்தோடிணங்கியிருக்கும் அவ்வெழுத்திற்கு நடுவே சதாசிவமும் மனோன்மணியும் எழுந்தருளியிருப்பர். 6

நாதவிந்து தன்னை நயமுடனே பாராமல்
போத மயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைந்த பரிபூரணப் பொருளே! நாததத்துவத்தினையும் விந்து தத்துவத்தினையும், விருப்பமுடனே தரிசியாமல் அறிவு கெட்டு இந்திரிய கலக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) நாததத்துவம் விந்து தத்துவமிரண்டும் சதாசிவதத்துவத்தைக் கடந்த தத்துவங்கள், சிவதத்துவத்திற்கும் சத்திதத்துவத்திற்கும் கீழ்பட்டன. 7

உச்சி வெளியை யுறுதியுடன் பாராமல்
அச்சமுட னானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்றபொருளே! உச்சியிலேயிருக்கும் வெளியினை நிலையாகத் தரிசியாமல் பயத்துடன் அடியேனும் அறிவிழந்தனன்.

(கு - ரை.) உச்சிவெளியாவது விந்துநாதமாகிய தத்துவங்களைக்கடந்த சிதாகாய சிதம்பரவெளியாம், இதனறுமை யறியாமல் திகைத்திருந்தேன். 8

மூக்கு முனையை முழித்திருந்து பாராமல்
ஆக்கைகெட்டு நானும் மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! மூக்கினுனியாகிய இடத்தினை ஞானக்கண்ணால் தரிசியாமல் உடல்கெட்டு அடியேனும் அறிவழியப் பெற்றேன்.

(கு-ரை.) மூக்கினுனியாவது சுழுமுனை ஸ்தானம், அவ்விடத்தில் பார்வையினை நாட்டித் தியானம் செய்வது ஒரு வித்தியானயோகம். 9

இடைபிங் கலையி னியல்பறிய மாட்டாமல்
தடையுடனே யானுந் தயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனைகளின் தன்மையினை உணரமாட்டாமல் தடையுற்று அடியேனும் தத்தளித்தேன்.

(கு-ரை.) இடகலையானது மூக்கின் வலதுதுவாரத்தின் வழியாகவரும் பிராணவாயுவாகிய சுவாசம், இதனைச் சூரியகலையென்பார், பிங்கலை மூக்கின் யிடதுதுவாரத்தின் வழியாகவரும்பிராணவாயுவாகிய சுவாசம்இதனைச் சந்திரகலை யென்பார். சுழுமுனை இரண்டு நாசிவழியாக சமமாகயோடும்சுவாசம் என்பார். 10

ஊனுக்கு ணின் றுலாவினதைக் காணமல்
நானென் றிருந்து நலமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) பரிபூரணப் பொருளே! உடலுக்குள்ளே தேவரீர் (ஆன்மாவிற்கு ஆன்மாவாக விருந்து) உலாவிக் கொண்டிருப்பதனைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நானே அப்பரமான்மாவென விருந்து நலமனைத்தையு மிழந்தேன்.

(கு - ரை.) இது, யாங்களே கடவுளென்னும் பாதகத்தவரை வெறுத்தது. 11

மெய்வாழ்வை நம்பி விரும்பிமிக வாழாமல்
பொய்வாழ்வை நம்பிப் புலம்பினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே! உண்மையான வாழ்வதனைச் சத்தியமென நம்பிக்கைகொண்டு ஆசைப்பட்டுவாழாது, பொய்மையான வாழ்வதனைச் சத்தியமென நம்பி துக்கசாகரத்தில் அழுந்தினேன்.

(கு-ரை.) மெய்வாழ்வாவது சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்வது, பொய்வாழ்வாவது பிரபஞ்சமாய்கையை சத்தியமென எண்ணி வாழ்வது. 12

பெண்டுபிள்ளை தந்தைதாய் பிறவியுடன் சுற்றமிவை
யுண்டென்று நம்பி யுடலழிந்தேன் பூரணமே.

(போ - ரா.) எங்கும் நிறைந்த பொருளே! மனைவி, புத்திரர், பிதா, அன்னை, சோதரருடன் உறவினர் ஆகிய இவர்களெல்லாம் எந்நாளுமிருப்பரென வெண்ணி தேகமழியப்பெற்றேன்.

(கு-ரை.) இவர்களனைவரும் எந்நாளுமிருந்து தனக்கு உதவி புரிவார்களெனநம்பி அவர்களைக் காக்கும்பொருட்டு உழைத்து உழைத்து, உடலிளைத்ததேயொழிய தனக்கென வொன்றுஞ் சம்பாதித்துக்கொண்டேனில்லையென்பார் 'உடலிழந்தேன்' என்றனர். 13

தண்டிகைப்பல் லாக்குடனே சகலசம் பத்துகளும்
உண்டென்று நம்பி யுணர்வழிந்தேன் பூரணமே.

(போ-ரா.) எங்கும் நிறைந்த பொருளே! தண்டிகை, பல்லக்கு மற்றையசெல்வங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் எந்நாளுமிருக்குமென நம்பி அறிவழிந்தேன்.

(கு-ரா.) தனது ஆயுள்பரியந்தம் தானனுபவித்து வரும் போகங்கள் தனக்கு உபகாரமாக விருக்குமென நம்பி மோசம்போயினேனென்பார் 'உணர்வழிந்தேன்' என்றனர். 14

இந்த வுடலுயிரை யெப்போதுந் தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்று நானும் பதமழிந்தேன் பூரணமே.

(போ - ரா.) எங்கு நிறைந்த பொருளே! இவ்வுடலிலே உயிரானது எக்காலத்தும் நிலையுற்றிருக்குமெனப் பந்தப்பட்டவனாகி அடியேனும் பக்குவத்தை யிழந்தனன்.

(கு - ரா.) உலகிலே எந்நாளும் சீவித்திருப்பமென நம்பிக் கொண்டு அடையவேண்டியவற்றை யடையாது இழந்தேன் என்பார் 'பதமிழந்தேன்' என்றனர். 15

மாதர்பிர பஞ்ச மயக்கத்தி லேவிழுந்து
போத மயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைந்த பொருளே! மாதர்களென்னும் பிரபஞ்ச மோகத்திலேயழுந்தி அறிவுகெட்டு மயங்கி மதிகெட்டனன்.

(கு-ரை.) ஒருவன் மயக்கமடைவதற் கேதுவாகிய போசப் பொருள்கள் உலகத்திலே எண்ணிலவா யிருப்பினும் அவற்றுள் மாதரே சிறந்தவராய் எத்தகையினரையும் மயக்கத்தக்க பொருளாயிருத்தலின் 'மாதர் பிரபஞ்சம்' என்றனர். 16

சரியைகிரி யாயோகந் தான்ஞானம் பாராமற்
பரிதிகண்ட மதியதுபோற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும், நிறைந்த பொருளே! சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானம்முதலியவற்றி லொன்றினையும் நாடாமல், சூரியனைக்கண்ட சந்திரன்போலப் பிரயோசன மிழந்தேன்.

(கு-ரை.) நான்குவகைப்பட்ட சாதனங்களுளொன்றைக் கைப்பற்றி வாழின் அதற்குத் தக்கபிரயோசனமடைதல் நிச்சயமாகலின் அங்ஙனம் செய்யாது அப்பிரயோசனத்தை நின்றே னென்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர். 17

மண்பெண்பொன் னாசை மயக்கத்தி லேவிழுந்து
கண்கெட்ட மாடதுபோற் கலங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைந்த பொருளே! மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசையென்கின்ற மயக்கத்திலே சிக்குண்டு கண்ணில்லாதவொரு மாட்டினைப்போலக் கலக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) விருப்பமுள்ள ஈஷணைத் திரயங்களிற் சிக்குண்டு அவற்றின்வழிப்பட்டார்க்குச் சிவபெருமானுண்மை எவ்விதத்தினும் தோன்றாது என்பார் 'கண் கெட்ட மாடு' என்றனர். 18

தனிமுதலைப் பார்த்துத் தனித்திருந்து வாழாமல்
அனியாய மாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஒப்பற்ற முதல்வனாகிய (சிவபெருமானை) தெரிசித்துச் (சுகமாக) இருந்து வாழுதலை யடையாமல் அனியாயமாக இறத்தலிலும், பிறத்தலிலும் மொத்துண்டு இவ்வுலகில் அலைந்து திரிந்தேன்.

(கு-ரை.) யாரொருவர் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் புண்ணியத்தினை யடைகின்றனரோ அவரே இறப்பினும் பிறப்பினும் வாராரென்பது நிச்சய மாகலின் அங்ஙனம் தரிசியாததினால் செனனமரணங்களிற் கட்டுண்டேனென்பார் 'அலைந்து நின்றேன்' என்றனர்.

ஈராறு தன்கலைக்கு ளிருந்துகூத் தாடினதை
ஆராய்ந்து பாராம லறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பன்னிரண்டுகலைக்குள் இருந்துகொண்டு ஞானநடனம்செய்தருளினதைகண்டுகளித்து தரிசனம் செய்யாமல் மதிகெட்டேன்.

(கு-ரை.) சிவயோகம்புரிந்து அச்சிவயோக சமாதியில் துவாதசாந்தத்திலேயுள்ள சிவபெருமானைத் தரிசியாது வாழ்ந்ததினாலே 'மதிகெட்டேன்' என்றனர். 20

வாசிதனைப் பார்த்து மகிழ்ந்துனைத்தான் போற்றாமற்
காசிவரை போய்த்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பிராணவாயுவினை அடக்கி தேவரீரைத்தெரிந்து தோத்தரியாமல் காசிதலம்வரையிற் சென்று அலைந்து கால் நொந்தேன்.

(கு-ரை) சிவயோகசமாதி கூடிப் பிராணவாயுவினை யடக்கி யங்கு அந்தர்முகத்திலே தரிசியாது உலகம் சுற்றியலைந்தே னென்பார் 'காலலுத்தேன்' என்றனர். பெருமான் உள்ளும் புறம்பும் வியாபித்துள்ள உண்மையினைத் தெரிந்துகொள்ளாது வெளிமுக நாட்டத்திலே மாத்திரம் கருத்தினை வைத்துக் காசிமுதலிய தலங்கட்கு யாத்திரைசெய்து பிரயோசனமற்று அலைந்தேன் என்றனர்.

சருவிகதொண் ணூற்றாறிற் கலந்துவிளை யாடினதை
இருவிழியாற் பாராம லீடழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே! தத்துவங்களாகிய தொண்ணூற்றாறிலும் இறண்டறக்கலந்து நடித்ததை இருநேத்திரங்களாலும் தரிசியாமல் கெட்டேன்.

(கு-ரை.) அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் தத்துவங்களை நடப்பிப்பவன் சிவபெருமானென்ற உண்மையினைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையென்பார் 'ஈடழிந்தேன்' என்றனர்.

உடலுக்குள் நீநின் றுலாவினதைக் காணாமற்
கடபலைதோ றுந்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! தேசத்திற்குள்ளே தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்து சஞ்சரித்ததைத் தரிசியாமல் காடுமலைகளிற் சென்று திரிந்து கால் நொந்தேன்.

(கு-ரை.) உயிருக்குள் உயிராயிருந்து உயிரை நடப்பிக்கும் தன்மையை அறிந்து தேராமல் அன்னியமாகக் காணும்பொ

ருட்டு வனாந்தரங்களிற்சென்று அலைதல் பிரயோசனமில்லை யென்பார் 'காலலுத்தேன்' என்றனர். 23

எத்தேச காலமுமா மிறவா திருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான் பாராம லுருவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! எக்காலமும் நான் சாகாமலே யிருந்துகொண்டிருப்பேனென்று (தீர்மானித்துத்) தேவரீரைப்பற்றி விசாரியாது நான்கெட்டேன்.

(கு-ரை.) தேகம் அநித்தியமெனும் உண்மையினைத் தேர்ந்து அது அழிபடுமுன்னே நித்தியனாகிய சிவபெருமானை விசாரித்துச் சுகப்பேறடையாது அஞ்ஞானத்தினாலே நெடுநாளைக் கிருப்பமென எண்ணி விசாரியாது கெட்டேன் என்பார் 'உருவழிந்தேன்' என்றனர். 24

எத்தனைதாய் தந்தை யிவர்களிடத் தேயிருந்து
பித்தனா யானும் பிறந்திறந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! எண்ணில்லாத தாய் தந்தையர்கள் கர்ப்பத்திற்றங்கிப் பேதையனாகி பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் உட்பட்டேன்.

(கு-ரை.) எடுத்த சென்மத்திலேயே விசாரிக்கவேண்டிய உண்மையினை விசாரித்து அவ்வழியிலே நின்று பெறவேண்டிய பேற்றினையடையாததால், அநேக சென்மங்கள் எடுக்கும்படி நேரிட்டதென்பார் 'பித்தனையானும்' என்றனர். 25

பெற்றலுத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் யானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள் தந்து புகலருள்வாய் பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! தாய்மார்கள் எண்ணிலர்கள் என்னைப் பெற்றுப்பெற்று அலுத்துவிட்டார்கள், அடியேனும் பிறந்து பிறந்து அலுத்துவிட்டேன், (இனியாகிலும்) தேவரீர் அழகிய இரண்டு திருவடிகளைத் தந்தருளி அடைக்கலந் தந்தருள்வாய்.

(கு-ரை.) பெற்றெடுத்த தாய்மார்கட்கும், பிறப்பெடுத்ததற்கும் இவ்வளவென எண்ணற்குக்கூடாமையின் அலுத்தேன், என்றனர். பரம்பொருளே! இனியாகிலும் தடுத்தாண்டுகொள்ள வேண்டுமென்பார் 'புகலருள்வாய்' என்றனர். 26

உற்று ரழுதலுத்தா ருறவின் முறையார் சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சுற்றத்தினர் அழுதழுது அலுத்துப்போய் விட்டனர், உறவினர் தீயிலிட்டு அலுத்துப் போய்விட்டனர், தாய்மார் பெற்றலுத்து விட்டனர்கள், அடியேன் பிறந்தலுத்து விட்டனன்.

(கு-ரை.) எடுத்த சென்மங்களிலே பெற்ற தாய்மார்கட்கும், இறந்தபோதழுத சுற்றத்தினர்கட்கும் சுடுகாட்டிற் கொண்டுபோய் கொளுத்தினவர்களுக்கும் கணக்கில்லையெனவும், அங்ஙனமே அடியேனும் அலுத்துப்போனேன் எடுத்த செனனங்களால் 'பிறந்தலுத்தேன்' எனவும் கூறினர். 27

பிரமன் படைத்தலுத்தான் பிறந்திறந்து நானலுத்தேன்
உரமுடைய வக்கினிதா னுண்டலுத்தான் பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பிரமதேவனே உண்டாக்கி வருந்தினன். அடியேனே பிறப்பினும் இறப்பினும் துன்புற்றேன், பலம்பொருந்திய நெருப்பானது கொளுத்தி அலுத்துப்போய்விட்டது.

(தூ-ரை.) அடிக்கடி பிறந்தும், அடிக்கடி இறந்தும் வருகிற காலத்தில் முறையே பிரமன்படைக்கவும், அக்கினி கொளுத்தவும் வேண்டியிருத்தலினால் அவர்கள் அலுத்தனரெனவும், அவற்றால் நானுமங்ஙனமே அலுத்தேனெனவும் கூறினர். 28

எண்பத்து நான்கு நூறாயிரஞ் செனனமுஞ் செனித்துப்
புண்பட்டு நானும் புலம்பினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் சென்மங்களிலும் பிறந்து துன்பமுற்றுத் துக்கமடைந்தேன் யான்.

(தூ-ரை.) கன்மத்திற்குத் தக்கபடி பற்பல சென்மங்களிலும் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது நிச்சயமாகலின், எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் சென்மங்களெடுத்து 'புலம்பினேன்' என்றனர்.

என்னை யறியாம லெனக்குள்ளே நீயிருக்க
உன்னை யறியாம லுடலிழந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! நானறிந்து கொள்ளாதபடி என்னிடத்துத் தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கத் தேவரீரை யறிந்து கொள்ளமாட்டாமல் தேகத்தைவிட்டு நீங்கினேன்.

(தூ-ரை.) சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள்தோறும் அத்துவிதமாகக் கலந்திருந்தும் மலத்தடிப்பால் தெரிந்துகொள்ளாமலே இறத்தல் சகஜமாகலின் 'உடலிழந்தேன்' என்றனர். 30

கருவா யுருவாய்க் கலந்துலகெ லாநீயாய்
அருவாகி நின்ற தறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பிறப்பிலும், உரு வத்திலு மிருந்துகொண்டிருப்பதேயல்லாமல் உலகமனைத்தும் சர்வவியாபியாய் அருவமாகநின்ற பரம்பொருளை அறிகின்றே னில்லை.

(த-ரை.) பிறப்பினுக்கேதுவாகிய கருவினிடத்தும், உருவங் களிடத்தும், மற்றுமுலகமனைத்தும் வியாபித்திருக்கும் உண்மை யைவிசாரித்துதெரிந்துகொண்டேனில்லை யென்றார். 'அறிகிலேன்' என்றனர். 31

செம்பொற் கமலத் திருவடியைப் போற்றாமல்
பம்பைகொட்ட வாடும் பசாசானேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! செவ்விய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற நினது சரணத்தினைத் தோத்தரியாமல், உடுக்கைதட்டத் தலைவிரித்தாடும் பேயினையொத்தேன்.

(த-ரை.) சிவபெருமான் திருவடியினைத் தரிசியாதவர்கள் எத் தகையினரேனும் பேய்ச்சென்ம மெடுத்ததற்கு ஒப்பாகும்,என்பார் 'பசாசானேன்' என்றனர். 32

எனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலை தீர வரமருள்வாய் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! என்னிடத்தே தேவரீர் வாழவும், தேவரீடத்தே நான்வாழவும், எனது மனத்துன் பம் நீங்கிஉன்னருளால் வாழவும் வரந்தருளவேண்டும்.

(த-ரை.) ஆன்மாவினிடத்துப் பரமான்மா இரண்டறக்கலந்து அத்துவிதமாக விருக்கினும் மலத்தடிப்பால் அவ்வுண்மை தெரி யாமல் இருக்கிறபடியால் அது தெரிந்துகொள்ளும்படி செய்யவே ண்டுமென்பார் 'வரமருள்வாய்' என்றனர். 33

எழுவகைத் தோற்றத் திருந்துவினை யாடினதைப்
பழுதறவே பாராமற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே! எழுவகையான பிறப்புக்களினும் தேவரீரெழுந்தருளி அவ்வப்பிறப்புகடோறும் கிருபைசெய்துகொண்டுவந்திருக்க அதனைதெரியாதுகெட்டேன் என்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர்.

(கு-ரை.) தேவர், மக்கள், விளங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் முதலியவைகளில் ஜென்மமெடுக்குந்தோறும் உபகரித்துவந்தவன் சிவபெருமா னென்பதையறிந்து தேர்ந்துகொள்ளாததால் மேலும்மேலும் ஜென்மமெடுக்க ஏதுவாயிற்றென்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர். 34

சாதிபே தங்கள் தனையறிய மாட்டாமல்
வாதனைபா னின்று மயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சாதிவித்தியாசங்களின் தன்மையினைத்தெரிந்து கொள்ளமாட்டாமல் வேதனைபட்டுக் கொண்டிருந்து மயக்க முற்றேன்.

(கு-ரை.) சாதிபேதங்கள் தொழிற்பாட்டினைக் குறித்து ஏற்பட்ட தென்பதனைத்தெரிந்தும், அப்பேதம் சகோதரமரியாதை என்பதை பகுத்தறியாமல் துன்பத்திற்கேது வுண்டாயிற்று என்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். 35

குலமொன்றாய் நீபடைத்த குறியையறி யாமல்யான்
மலபாண்டத் துள்ளிருந்து மயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! குலமொன்றாகவே நீசிருட்டித் திருக்கவும் பாவபுண்ணியத்தினாலுண்டானபேதாபேத குறிப்பினை நான் தெரிந்து கொள்ளாமல் மலநிறைந்த தேகத்தினிற் கட்டுபட்டு மயக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) மனிதசென்மம் ஒருவகைப் பட்டிருந்தும் பாவ புண்ணிய பேதங்களினால் கற்பித்துள்ள ஜாதிபேதங்களின் தன்மையின் விபரங்களில் தன்மையினை அறியாமல் மயக்கமுற்றேன் என்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். 36

அண்டபிண்ட மெல்லா மணுவுக் கணுவாய்நீ
கொண்ட வடிவின் குறிப்பறியேன் பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! அண்டத்திலேயும் பிண்டத்திலேயும் அணுவிற்கும் அணுவாகித் தேவரீர் வியாபித்திருக்கும் வடிவத்தின் குறிப்பினைத் தெரிந்து கொள்ளாதவனாயினேன்.

(கு-ரை.) அண்டோற்பத்திகட்கும் பிண்டோற்பத்திகட்கும் அதிசூக்கும காரணமாகவிருந்து காரியப்படுத்துமுண்மையின் வடிவத்தை விசாரித்துணர்ந்தேனில்லையென்பார் 'குறிப்பறியேன்' என்றனர்.

சகஸ்திரத்தின் மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப் போற்றாம
லகத்தினுட வாணவத்தா லறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆயிரமிதழுடன் கூடிய தாமரைபோன்ற (இருதயத்திலே) எழுந்தருளியிருக்கும் ஆசிரியனைத் தோத்தரியாமல் அவ்விருதயத்திலே மறைந்துகொண்டிருந்த அகங்காரத்தால் கெட்டேன்.

(கு-ரை.) இருதயத்திலே ஆசிரியராகிய சிவபெருமான் வாழ்ந்திருந்தும் அகங்காரதத்துவமறைப்பால் தெரிந்துகொள்ளாதபடி தடுத்துக்கொண்டிருந்ததினால் 'அறிவழிந்தேன்' என்றனர். 37

ஐந்து பொறியை யடக்கியுனைப் போற்றாமல்
நைந்துருகி நெஞ்ச நடுங்கினேன் பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கித் தேவரீரைத் தரிசியாமல் வாடி மனமுருகி நடுக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) இந்திரியங்களையடக்கி ஜயங்கொண்டாலன்றிச் சிவபெருமான் தரிசனம் கிட்டுவது அருமையாகலின் அங்ஙனம் செய்யாது வீணாய்ப் போனேன் என்பார் 'நடுங்கினேன்' என்றனர். 39

என்னைத் திருக்கூத்தா விப்படி நீ யாட்டுவித்தாய்
உன்னை யறியா துடலெடுத்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! அடியேனை (என் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி) பிரபஞ்சக்கூட்டத்திலே திருவருள் பிரகாரமாகத் தேவரீர் ஆட்டுவித்தனை. பகுத்தறிவுகொண்டு தேவரீரை யறியாமல் தேகமெடுத்தேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் போகத்தினை யநுபவிக்கும்படிக் கூட்டிவைக்கின்றவனாகச் சிவபெருமானிருக்கும் அது தெரியாது போயினே னென்பார் 'உடலெடுத்தேன்' என்றனர். 40

நரம்பு தசை தோலெலும்பு நாற்றத்துக் குள்ளிருந்து
வரம்பறிய மாட்டாமல் மயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) நரம்பு, மாமிசம், தோல், எலும்புமுதலியன வமைந்த நாற்றத்துடன் கூடியதேகத்திலிருந்து தேவரீர் அளவைதெரிந்துகொள்ளாமல் மயக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) உடலிலே கட்டுப்பட்டுக் கிடந்தேனேயன்றித் தேவரீர் சர்வ வியாபகமாகயிருக்கும் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாதிருந்தேன் என்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். 41

சிலந்தியுடை நூல்போற் றேசத்துக் குள்ளிருந்த
நலந்தனைக் காண்பாராமல் நலமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ - ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சிலந்தி பூச்சியிலிருந்து நூல் உண்டானதுபோல ஆன்மாவிடத்து நீ தங்கியிருந்த தன்மையினைப் பார்த்தறியாமல் தீமையுற்றேன்.

(கு-ரை.) சிலந்தியானது தன்னுடலிலே யிருந்து நூலினையுண்டாக்கி பற்பலவிதமாக கூடுகள் கட்டுவதைப்போல, தேவரீர் மாயையினிடத்திலிருந்து உலகத்தை பற்பலவிதமாகசிருஷ்டிக்கும் உன்னை விசாரித்துணராது விழலனேன் என்பார் 'நலமழிந்தேன்' என்றனர். 42

குருவாய்ப் பரமாகிக் குடிலைசத்தி நாதவிந்தாய்
அருவா யுருவான தறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! குருவாகியும், பரம்பொருளாகியும், சுத்தமாயையாகியும், சத்தியாகியும், நாதமாகியும், விந்துவாகியும், அருவாகியும், உருவாகியும் நின்ற உண்மையினையறிந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) சகலவான்மாக்களைத் தடுத்தாளும்பொருட்டு ஆசாரியகோலங்கொண்டு வருபவனுகலின் குருவாயெனவும், எல்லாருக்கு மேலானவனுகலின் 'பரமாகி' யெனவும், சுத்தமாயையினையும், நாதவிந்துக்களையும் காரியப்படுத்த வல்லனுகலின் 'குடிலைநாதவிந்தமாய்' எனவும், சத்தியினைத் திருமேனிகொண்டு விளங்குபவனுகலின் 'சத்திசிவமெனவும்' சொரூபத்தில் நிஷ்களமாயும் தடத்தத்தில் சகளமாயும் விளங்குபவனுகலின் அருவாயுருவாயெனவுங் கூறினர்.

ஒளியாய்க் கதிர்மதியா யுள்ளிருளா யக்கினியாய்
வெளியாகி நின்ற வியனறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சோதியாய்ச் சூரியசந்திரராய் ஆணவவிருளாய், தீயாய் ஆகாயமாயிருந்த ஆசிரியனைத் தெரியேன்.

(கு-ரை.) ஒளி, கதிர், மதி, மலம், அக்கினியாவும் சிவபெருமானையன்றிக் காரியப்படாதாகலினாலும், தான் சிதாகாயமான வெளியாகி நிற்பவனாகலினாலும் 'வியனறியேன்' என்றனர். 44

இடையாகிப் பிங்கலையா யெழுந்த சுழிமுனையாய்
உடலுயிராய் நீயிருந்த வுளவறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! இடகலை நாடியாகியும், பிங்கலை நாடியாகியும், சுழிமுனை நாடியாகியும், உடலின் கண்ணே உயிராயும் தேவரீரெழுந்தருளியிருந்த தந்திரத்தினையறியேன்.

(கு-ரை.) மூவகைப்பட்ட பிரணவாயு காரியப்படுத்துவதும், உடலிலே உயிர் நிலைபெற்றிருத்தலும், சிவபெருமான் பிரேரபனையாகலின் அவ்வுண்மை தெரிந்துகொள்ளவில்லையென்பார் 'உளவறியேன்' என்றனர். 45

மூலவித்தாய் நின்றுமுளைத் துடல்தோறு மிருந்து
காலனென வழிக்குங் கணக்கறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! (ஆன்மாக்கள் உண்டாவதற்குக்) காரணமாயிருந்து தோன்றியபின் அவர்களுடலில் நிலைத்து இயமனாகவிருந்து சங்கரிக்கும் உண்மையறியேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களி னனுக்கிரகார்த்தமாக உண்டாக்குதலும், காத்தலும், அழித்தலும் ஆகிய தொழிலுண்மை தேரேனென்பார் 'கணக்கறியேன்' என்றனர். 46

உள்ளும் புறம்புமா யுடலுக்கு ணீயிருந்த
தெள்ளளவு நானறியா திருந்தேனே பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! தேகத்தினிடத்து உள்ளேயும் வெளியிலேயும் எழுந்தருளியிருந்த தன்மையினைச் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளா திருந்தேன்.

(கு-ரை.) கன்மத்திற்குத் தக்கபடி ஆன்மாவின் உயிருக்குயி ராயிருந்து நடப்பித்தும், பிரபஞ்சபோகத்தினை யூட்டுவித்தும், நிற்பவன் சிவபெருமானென்பதனைச் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ள வில்லை யென்பார். 'அறியா திருந்தேன்' என்றனர். 47

தாயாகித் தந்தையாய்த் தமர்கிளைஞர் சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்ற நிலை யறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! அன்னையாகியும், பிதாவாகியும், உறவினராகியும், தேவரீராகியு மிருந்த நிலையினை யறியேன்.

(கு-ரை.) ஒருவனுக்கு உலகத்தின் கண்ணே உதவியாக விருப் பவரைக் கூட்டிவைப்பவனும், இவர்கட்கு அன்னியமாக விருப் பவனும், சிவபெருமானே யென்னும் தன்மையினைத் தேரேனென் பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். 48

விலங்குபுள் ளூர் வனவசரம் விண்ணவர் நீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழு வகையில்நின்ற குறிப்பறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! விலங்கு, புள், ஊர் வன, தாவரம், மக்கள், நீர்வாழ்வன, ஆகிய பிறப்புக்கள் எழு வகையினுமிருந்த தேவரீர் மகிமையை அறியேன்.

(கு-ரை.) எழுவகைப்பட்ட பிறப்புக்களினும் அவ்வவ்வற்றின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி தனுகரண புவனபோகங்களைக் கூட்டி வைப்பவன் சிவபெருமானென்னும் கருத்தையறியே னென்பார் "குறிப்பறியேன்' என்றனர். 49

ஆணாகிப் பெண்ணா யலியாகி வேற்றுருவாய்
மாணாகி நின்ற வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆணாகவும், பெண்ணாகவும், அலியாகவும். இவைகளைக்கடந்த வேறுபட்ட உருவமாகவும், பெருமையுடனின்ற தன்மையினையறியேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மா வொன்றினை அதன் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவன் ஆகவும், அவளாகவும். அலியாகவும், அதுவாகவும் சிருஷ்டிப்பவன் சிவபெருமானே யென்னும் தன்மைதெரிந்தேனில்லை யென்பார் 'வகையறியேன்' என்றார். 50

வாலையாய்ப் பக்குவமாய்ப் புகழ்வா ரிதியாகி
பாலையாய் நின்ற பயனறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பாலை,வாலை, யௌவனம், மூப்பு ஆகியிருந்த பிரயோசனத்தினைத் தேரேன்.

(கு-ரை.) மரணமானது எப்போதுமேயிருக்கினும் பிராரத்துவத்தினை யனுபவிக்குமளவும் தேகமிருக்குமாகலின் பலபருவங்கள் வரையில் தேகமிருப்பது கன்மத்தளவு என்பதாம். 51

பொய்யாய்ப் புவியாய்ப் புகழ்வா ரிதியாகி
மெய்யாகி நின்ற வியனறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) பொய்யாகியும், பூமியாகியும், புகழப்படும் சமுத்திரமாகியும், மெய்யாகியும் இருந்த ஆச்சரியமறியேன்.

(கு-ரை.) தெய்வமில்லையென்பார்பால் பொய்யாகியும் உண்டென்பவர்பால் மெய்யாகியும், மண் நீர் என இரண்டாகக் கூறப்பட்ட பிரபஞ்சம் காரியப்படுவதற் கேதுவாகியும், சிவபெருமானிருத்தலாகிய உண்மையினை யறியேனென்பார் 'நயமறியேன்' என்றனர்.

பூவாய் மணமாகிப் பொன்னாகி மாற்றாகி
நாவாய்ச் சொல்லான நயமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பூவாகியும் அதன் வாசனையாகியும், பொன்னாகியும் அதன் மாற்றாகிய பிரகாசமாகியும் அதன் சொல்லாகியுமுள்ள அருமையினையறியேன்.

(கு-ரை.) புட்பத்தில் மணமும் பொன்னில் மாற்றும், நாவில் சொல்லும்,ஒருமைப்பட்ட சம்பந்தமுற்றுச் சிவமும் சத்தியும் விளங்கும் மெய்யினைத் தேர்ந்தேனில்லை யென்பார் 'நயமறியேன்' என்றனர். 63

முதலாய் நடுவாகி முப்பொருளாய் மூன்றுலகா
யிதமாகி நின்ற வியலறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆதியாகியும், நடுவாகியும், அந்தமாகியும் முத்தேவர்களாகியும், மூன்றுலகங்களாகியும், நன்மையாகியும் இருந்த தன்மையினைத் தெரியேன்.

(கு-ரை.) ஆதியந்தமில்லாதவனாயிருந்தும், ஆதியந்தமுடையவன்போலிருந்தும், மும்மூர்த்திகளை யதிட்டித்துக் கொண்டு மூவலகங்களையும் காத்து எல்லாநன்மையினையும் ஆன்ம கோடிகட்குச்

செய்துவருபவருடைய தன்மையினைத் தேறேனென்பார் 'இயலறி
யேன்' என்றனர். 54

ஊனா யுடலுயிரா யுண்ணிறைந்த கண்ணொளியாய்த்
தேனாய் ருசியான திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! மாமிசமாகிய உட
லில் உயிராகியும் உயிருள் நிறைந்த கண்ணில் ஒளியாகியும், தேனா
கியும் அதன் சுவையாகியும் இருக்குந் தன்மையினை யறியேன்.

(சு-ரை.) ஆன்மாவினுள் பரமான்மாவாக விருந்து நடப்பிக்
கிறதானாலேயே ஊனாகி நிலைத்திருத்தலினால் அவ்வுண்மை யறியே
னென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர்.

வித்தாய் மரமாய் விளைந்தகனி யாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகி னின்ற திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) வித்தாகியும் (அதன்காரியமான) மரமாகியும் (அம்
மரத்திலுண்டாகும்) பழமாகியும் (அப்பழத்திற்கேதுவாகிய) புட்ப
மாகியும் அறிவு சொரூபமாகி நின்ற உண்மையறியேன்.

(சு-ரை.) அசுத்தமாயுள்ள ஒருவிதை பலவகையாகக் காரியப்
படுகிறதற்கு ஏதுவாயுள்ளதைப்போல, சித்துருபனாயுள்ளவனே
காரணமென்பதனைத் தேறேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர்.

ஐவகையும் பெற்றுலக வண்டபகி ரண்டமெல்லாந்
தெய்வமென நின்ற திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பஞ்சகிருத்தியங்க
ளைச்செய்து உலகங்கள் முழுவதிலும் தெய்வமாக எழுந்தருளி
யிருக்கின்ற உண்மையறியேன்.

(கு - ரை.) எல்லாவுலகத்திலுமுள்ள ஆன்மகோடிகளுக்குப் பஞ்சகிருத்தியம் நடத்த, அதனாலேயே எல்லாரும் தெய்வமுண்டென்று வழிபடுதற் கேதுவாயுள்ள உண்மையறியேனென்பார், 'திறமறியேன்' என்றனர்.

மனமாய்க் கனவாகி மாய்கையா யுள்ளிருந்து
நினைவாகி நின்ற நிலையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! மனமாகியும், (அம்மனத்தில் விளையும்) கனவாகியும் மாயமாக உள்ளேயிருந்து நினைப்பனவாயிருந்த நிலையினையறியேன்.

(கு-ரை.) உடலின்கண்ணே ஆன்மாவானது அவஸ்தாபேதமடைதற்குக் காரணமும், சிவபெருமானென்ற தன்மையினையறியே னென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். 58

சத்திசிவ மிரண்டாய்த் தான்முடிவி லொன்றாகிச்
சித்திரமாய் நின்ற திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சத்திசிவமென்னும் இரண்டுபொருளாகியும், முடிவில் ஒருபொருளாகியும் விசித்திர தன்மையதாகவிருந்த உண்மையறியேன்.

(கு-ரை.) சிவமொன்றே புனர்சிருஷ்டியில் ஞாயிறும் அதனொளியும்போல இரண்டென்னச் சிவசத்தியாகி இலயகாலத்தில் சத்தி சிவத்திலொடுங்கச் சிவமேயாகவிருந்த உண்மையினை விசாரித்தறியேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். 59

பொறியாய்ப் புலனாகிப் பூதபே தப்பிரிவாய்
அறிவாகி நின்ற வளவறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! ஐம்பொறிகளாகவும், ஐம்புலனாகவும், ஐம்பூதங்களாகவும் அவற்றின் பேதங்களாகவும் அறிவு சொரூபமாகவு மிருந்த அளவினையறியேன்.

(கு-ரை.) ஞானேந்திரிய முதலிய தத்துவமனைத்தும் காரியப்படுதற்கேதுவாக அவற்றினைப் பிரேரேபித்துதாக்கற்றுச் சித்ரூபமாகவிருந்து கொண்டிருக்கின்ற தன்மையையறியேனென்பார் 'அளவறியேன்' என்றனர்.

வானிற் கதிர்மதியாய் வளர்ந்துபின்னொன் றானதுபோல்
ஊனுடலுக் குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆகாயத்தின் கண்ணே சூரிய சந்திரர்களாய் விளங்கி அமாவாசையில் ஒரு தன்மையானதுபோல ஊனுடன் கூடிய தேகத்திற்குள்ளிருந்து பிராணனொடுங்கும் தன்மையை அறியேன்.

(கு-ரை.) சகலகேவலமற்ற அவசரத்தில் இரவு பகல் தோன்றாது அருளொளியொன்றே தோன்று மென்பார், இருள் ஒளி ஒன்றானதுபோல் தேகத்தினிடத்தே பிராணவாயு சஞ்சரிக்கும் விதமறியே னென்பார் 'உயிர்ப்பறியேன்' என்றனர். 11

பொய்யும் புலையுமிகப் பொருந்திவீண் பேசலன்றி
ஐயோ வுனைவுரைக்க வறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பொய்மையும் புலாலுண்ணுதலையும் அதிகமாகப்பெற்று வீண்வார்த்தை பேசுதலையொழிய அந்தோ! தேவரீரைத் தியானிக்கத் தெரிந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) நாள் முழுவதும் பிழைத்தற்குப் பொய் பல பேசுதலும், உடலைப் பெருத்தற்குப் புலாலுண்ணுதலுமாகிக் காலத்தினைக் கழித்தேனேயன்றித் தெய்வசம்பந்தமாக வொன்றும் செய்தேனில்லை யென்பார் 'அறிகிலேன்' என்றனர். 62

நிரந்தரமா யெங்கு நின்றுவிளை யாடினதைப்
பரமதுவே யென்னப் பதமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! நித்தியமாக எங்குமிருந்துகொண்டு விளையாடிக்கொண் டிருப்பதாகிய பரமசிவத்தைப் பொருளென்னும் தன்மையினைத் தேரேன்.

(கு-ரை.) சர்வ வியாபகமாக எங்குநிறைந்துகொண்டு பிரபஞ்ச காரியம்,செய்துவராநின்ற பரம்பொருளாகிய வஸ்துவை உணர்ந்துகொண்டே னில்லை யென்பார் 'பதமறியேன்' என்றனர். 63

கொல்வாய் பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந் தேசுகிப்பாய்
செல்வாய் பிறர்க்குட் செயலறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சங்காரம்செய்வாய் சிருஷ்டிப்பாய் உடனிருந்து காத்துவருவாய், உள்ளுணர்வாயிருந்துகொண்டிருப்பாய் இக்காரியத்தினைத் தெளிந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்கட்கு முத்தொழில் செய்வதுடன்; உள்ளும் புறம்புமாய் விளங்குங் காரியத்தைத் தெரிந்துகொண்டேனில்லையென்பார் 'செயலறியேன்' என்றனர். 64

வாரிதியாய் வையமெல்லா மன்றுமண்ட பிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய் நின்ற கலையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சமுத்திரமாய் உலகமனைத்தினும் நிலைபெற்ற அண்டபிண்ட சராசர மனைத்தினு மிருந்து நடத்துகின்ற தன்மையினைத் தேரேன்.

(கு-ரை.) நீரும் நிலனுமாகப் பிரிந்துள்ள சர்வாண்டங்களாகிய தேரினை நடத்துகின்ற வொருசாரதியினை யொப்பாகவிருந்துகொண்டிருக்கின்ற இடந்தேரேன் என்பார் 'தலமறியேன்' என்றனர்.

வித்தாய் மரமாய் வெளியா யொளியாய்
சத்தா யிருந்த தரமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! விதையாகி, மரமாகி, ஆகாயமாகி, பிரகாசமாகித் தேவரீர் உண்மையாயிருந்த தன்மையைத் தேரேன்.

(கு-ரை.) யாவற்றிற்குங் காரணமாகியும், அவை காரியப்படுதற்கு எதுவாகியும், சிதாகாயமாகியும்அதனில் விளங்கும் அருட்சோதியாகியும்,நித்தியவஸ்துவாகியும் இருந்ததன்மையைஉணரேன் என்பார் 'தரமறியேன்' என்றனர். 65

தத்துவத்தைப் பார்த்துமிகத் தன்னை யறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான் பாராம லுய்வாரோ பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! தத்துவதரிசனஞ் செய்த பின்னர் ஆன்மாவாகிய தன்னைவிசாரித்து விசாரித்த அறிவைக்கொண்டு தேவரீரை ஆராய்ந்து தரிசியாமல் வாழ்பவர்கள் உச்சீவிப்பார்களோ.

(கு-ரை.) தத்துவ தரிசனம், ஆன்மதரிசனம் செய்தபின்னர் சிவதரிசனம் செய்ய முயலாது வாழ்பவர் அடையவேண்டிய பிரயோசனத்தினை யடையாரென்பார் 'உய்வாரோ' என்றனர். 67

ஒன்றா யுயிரா யுடல்தோறு நீயிருந்தும்
என்று மறியார்க ளேழைகள்தாம் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஒன்றாகியும், உயிராகியும், ஒவ்வொரு தேகந்தோறும் எழுந்தருளியிருக்கும் தன்மையை எக்காலத்தும் தெரிந்துகொள்ளார்கள் அறிவிலிகள்.

(கு-ரை.) ஒப்பற்ற ஒருதெய்வமாக இருந்தும், உயிருக்கு உயிராயிருந்தும், உடலினைக் காரியப்படுத்தியும், இருந்துகொண்டிருக்கிற உண்மையினைக் கல்வியில்லாதவர்கள் தெரிந்து கொள்ளுதலில்லை என்பார் 'அறியார்களேழை' என்றனர். 68

நேற்றென்று நாளையென்று நினைப்புமறப் பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய் நின்ற வளமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! நேற்றையதினமென்றும், நாளையதினமென்றும், நினைவையும் மறதியையுமடைந்து வேறுபட்டிருக்கும் தன்மையறியேன்.

(கு-ரை.) இறந்தகாலம் எதிர்காலங்களில் கட்டுப்பட்டும் சகலகேவலமடைந்தும் இவற்றைக்கடந்து வாழவேண்டிய உண்மையைத்தேரேன் என்பார் 'வளமறியேன்' என்றனர். 69

மனம்புத்தி சித்த மகிழறிவாங் காரமதாய்
நினைவாந் தலமான நிலையறியேன் பூரணமே.

(போ - ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! மனம், புத்தி, சித்தம் களிக்கின்ற அறிவென்னும் ஆங்காரமாகியவைகளை அடக்குதற் கேதுவான இடத்தின் நிலையினைத்தேறேன்.

(கு - ரை.) அந்தக்கரணம் நான்கும் உண்டாவதற் கேதுவாயுள்ள தத்துவத்தின் உண்மைதெரிந்து அவற்றை யொடுக்கிக்கொண்டேனில்லையென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். 70

உருப்பேத மின்றி யுயர்ந்தசத்த பேதமதாய்க்
குருப்பேத மாய்வந்த குணமறியேன் பூரணமே.

(போ - ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! உருவத்தினால் வேற்றுமையின்றிச் சொல்லின் சத்தபேதத்தினாலேயே உருவமைந்ததென்ற உண்மையை யறியேன்.

(கு - ரை.) ஆண், பெண், அது என்னும் வேற்றுமைசொல்லின் சத்தத்தால் அமைந்த தேகவித்தியாசமேயன்றி (ஆன்மாவினுக்கொன்றுமில்லை) என்னும் உண்மைதேறேன் என்பார் 'குணமறியேன்' என்றனர். 71

சட்சமய பேதங்கள் தான்வகுத்துப் பின்னுமொரு
உட்சமய முண்டென் றுரைத்தனையே பூரணமே.

(போ - ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆறுவகையான சமயபேதங்களையுண்டாக்கி மேலும் இவற்றையெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற உட்சமயமுளதென ஆசாரியகோலங்கொண்டெழுந்தருளித் தெரிவித்தனையே.

(கு - ரை.) அறுசமயங்களாவன:-பாடாணவாதசைவம், பேதவாதசைவம், சமவாதசைவம், சங்கிராந்த வாதசைவம், ஈசுவர

விகாரவாத சைவம், சிவாத்துவிதசைவம் ஆம். உட்சமயமாவது சித்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிகசைவம். 72

முப்பத் திரண்டுறுப்பாய் முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்படி வித்தை திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ - ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! முப்பத்திரண்டு அங்கங்களுடன் கூடிய ஒரு உடலினையுண்டாக்கி அவ்வுடலிலிருந்து கொண்டு செய்யும் சாமர்த்தியத்தினை யறியேன்.

(கு-ரை.) ஒருவனுக்கு கேசாதிபாதம் வரையிலுள்ள உறுப்புகள் முப்பத்திரண்டு இவ்வளவுமமைந்த ஒருவன் உயிருக்குயிராயிருந்து அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடிக் கூட்டிவைப்பவனென்பார் 'செப்படிவித்தை' என்றனர். 73

என்னதான் கற்றாலென் னெப்பொருளும் பெற்றாலென்
உன்னையறி யாதா ருய்வரோ பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! எவ்வளவு சாஸ்திரங்களைப் படித்திருந்தும் என்ன, எவ்வளவு செல்வ மடைந்திருந்து மென்ன? தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்ளாதவர் உச்சீவிப்பரோ.

(கு-ரை.) தெய்வவுண்மை தோராதவர்கள் எவ்வளவு படித்தாலும், எவ்வளவு செல்வ மடைந்தாலும் சிறிதும் பிரயோசனமில்லையென்பதாம். 74

கற்றறிவோ மென்பார் காணார்க ளூன்பதத்தைப்
பெற்றறியார் தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோ பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு' நிறைகின்ற பொருளே! கல்வி கற்றுத் தெரிந்து கொள்வோமென்பார் (கற்றபின்) நின்பதத்தைக்காணார் கள் உன்னருளைப் பெறாதவர்களின் பிறப்பு நீங்குமோ.

(கு-ரை.) மெய்கண்ட சாஸ்திர வாராய்ச்சியின்றி இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் எவ்வளவு கற்றாலும் சிவபெருமான் உண்மையி னைத் தேராதவர்கள் செனனமும் மரணமும் நீங்கார்கள்.

வானென்பா ரண்டமென்பார் வாய்ஞ்ஞான மேபேசித்
தானென்பார் வீணர் தனையறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆகாயமே இருப் பிட மென்பர், அண்டத்திலுள்ள (பதங்க) ளென்பர், வாசா கைங் கரியம்பேசித் தானே (தெய்வமென்பர்) (இவரனைவரும்) தன்னை யாராய்ச்சி செய்யாதவர் ஆவர்.

(கு-ரை.) ஆன்மவிசாரணையில்லாத சிலர், சிவபெருமானுக்கும் பல இடங்களைக் கற்பிப்பார், சிலர்தானே பிரமமெனப்பிதற்றிவாய் ஞானம் பேசித்திரிவர் சிலர் 'தனையறியார்' என்றனர். 76

ஆதியென்பா ரந்தமென்பா ரதற்குநடு வாயிருந்த
சோதியென்பார் நாதத் தொழிலறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! உற்பத்திசொல்லு வர், முடிவுசொல்லுவர், அவற்றிற்கு நடுவேயுள்ள சோதிசொரூப மென்பர், நாதசொரூபமாக விருக்கிற காரியத்தை யறியார்.

(கு-ரை.) முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் கடந்த நாதசொ ரூபமாயுள்ள சிவத்தினுண்மையறியாதவர் பலவடிவமாக முடிவு கட்டிக் கூறுவர் தங்கள் தெய்வத்திற்கென்பதாம். (77

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார்போகமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பா ருன்னுடைய பேரறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சிலர் பிராணவாயு வென்பர், சிலர் மவுன நிலையான மோட்சமென்பர், சிலர் சத்த ரூபமென்பர், இவரனைவரும் தேவரீர் திருநாமத் துண்மையறியார்கள்.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுக்குள்ள பெயரின் பரத்துவ உண்மையறியார், யாரும் பற்பலவிதமாகப்பிராணவாயுவே என்பாரும், மவுன நிலையே என்பாரும், சத்தரூபமே யென்பாருமாகி உழலுவரேயல்லாமல் 'பேரறியார்' என்றனர். 78

பரமென்பார் பானுவென்பார் பாழ்வெளி யாய்நின்ற
வரமென்பா ருன்றன் வழியறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சிலர் மேலான தென்பர், சிலர் சூரியனென்பார், சிலர் சூனிய வெட்ட வெளியாக விருக்கும் மேன்மைப்பொருளென்பர். இவரனைவரும் தேவரீரது உண்மையின் வழியறியார்கள்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் உண்மைத் தன்மையைப் பற்றிப் பிரதிபாதிக்கும் பதிநூல்களையாராய்ந்து பாராதார் பசுபாச நூல்களை நம்பித் தங்களுக்கு இஷ்டமானபடி பரத்துவம் சொல்லும் 'வழியறியார்' என்றனர். 79

எத்தனை பேரோ வெடுத்தெடுத்துத் தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க் கொன்றுன தறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! உலகில் எண்ணிலாதவர்கள் நின்பெருமையினைப் பற்பலவிதமாக வெடுத்துப்பேசி

னர்(அங்ஙனம் பேசினும்) அத்தனை பெயருக்கும் நீ ஒரு பொருளாகவே விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையறியேன்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் ஒருவனே அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் துதிக்கின்ற தெய்வமாகத் தானேயிருந்து அனுக்கிரகிப்பானாகலின் 'ஒன்றான தறிகிலேன்' என்றனர். ()

நகார மகாரமென்பார் நடுவே சிகாரமென்பார்
வகார யகாரமென்பார் வகையறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை.) நகரவெழுத்தென்பர், மகரவெழுத்தென்பர், நடுவேயுள்ள சிகரவெழுத்தென்பர், வகரவெழுத்தென்பர், யகரவெழுத்தென்பர், இவற்றினுண்மை வகையினையறியார்.

(கு-ரை.) நகாரம் திரோதான சத்தியெனவும், மகாரம் மலமெனவும், சிகாரம் சிவமெனவும், வகாரம் சத்தியெனவும் யகாரம் ஆன்மாவெனவும், உண்மையினை விசாரித்தறியாரென்பார் 'வகையறியார்' என்றனர். 81

மகத்துவமாய்க் காம மயக்கத்துக் குள்ளிருந்து
பகுத்தறிய மாட்டாமற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! கௌரவமாய்க் காமமயக்கத்திற் சிக்குண்டு நன்மைதீமையென பிரித்தறியவாராது நான்பெறும் பிரயோசனத்தை இழந்தேன்.

(கு-ரை.) காமமயக்கத்திற் கட்டுப்பட்டு அதில் அதிகமாக அமிழ்ந்தி விட்டமையின், அவ்வின்பத்திற் கன்னியமாகவமைந்த பேரின்பமொன்று உண்டு என்னத் தெரிந்துகொள்வதற்கு எலாமையின் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர். 82

உண்மைப் பொருளை யுகந்திருந்து பாராமற்
பெண்மயக்கத் தாலே பிறந்திருந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பரிபூரணசத்திய மானபொருள் தன்னை விரும்பியிருந்தும், தரிசியாமல் மாதரிடத்து வைத்த ஆசையால் வீணாகப்பிறந் திருந்தேன்.

(கு-ரை) மனிதப் பிறப்பெடுத்தும் மாதரிடத்துவைத்துள்ள மோகத்தினாலே, சிவபெருமானே உண்மையான தெய்வமெனத் தெரிந்தும் தரிசித்தற் கேலாதவனாயினேன் 'பிறந்திருந்தேன்' என்றனர். 88

வாயார வாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான் போற்றாமல்
காய மெடுத்துக் கலங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! வாய்நிறம்ப வாழ்த்தி சந்தோஷத்துடன் வணங்கி தோத்தரியாமல்வீணாக தேக மெடுத்துக் கலக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) எக்காலமும் உனைப் பாடுதலிலும், உன்னைக்கண்டு தரிசிப்பதிலும் பொழுது போக்காம லிருத்தலினாலே அநேகமான பிரபஞ்ச கலக்கம்வந்து போராடுகிறதென்பார் 'கலங்கினேன்' என்றனர். 84

சந்திரனை மேகமது தான்மறைத்த வாறதுபோற்
பந்தமுற யானுமுனைப் பார்க்கிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சந்திரனை மேகமானது மறைத்துவிடுவதுபோல பாசபந்தமடைய அதனால் தேவரீரைத் தரிசித்தேனில்லை.

(கு-ரை.) மேகமறைத்து விடுதலினாலே சந்திரனுக் கியற்கையாயுள்ளநிலவு தடைபடுவதுபோன்று ஆணவமலமறைத்து விடுதலினாலே ஆன்மாவினுக் கியற்கையாயுள்ள நல்லறிவு தடைபட்டுச் சிவபெருமானைத் தரிசித்தற் கிடமில்லாமற் போயிற்றென்றார் 'பார்க்கிலேன்' என்றார்.

செந்தா மரைத்தாளைத் தினந்தினமும் போற்றாமல்
அந்தரமாய் நின்றங் கலைந்தேனான் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடியினை, நித்தியமும் தோத்தரியாமல் அனாதரவாயிருந்து உழன்றேன்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவாலயத்துட் பிரவேசித்து அப்பெருமான் திருவடிகளைக் கண்களாரத் தரிசித்துத் தோத்தரியாதவர்கள் எச்சார்புமின்றி அலைவரென்பார் 'அலைந்தேன் நான்' என்றனர். 86

நீர்மேற் குமிழிபோல் நிலைபற்ற காயமிதைத்
தாரகமென் றெண்ணிநான் றட்டழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஜலத்தின்மேலே தோன்றும் குமிழியினை யொத்த நிலையில்லாத தேகத்தினை ஆதாரமென்று நினைத்துத் தடுமாறிவிட்டேன்.

(கு-ரை.) நீரினிடத்தே குமிழியானது தோன்றி மறைவதுபோல இவ்வுடல் இவ்வுலகினில் அடிக்கடி அதிசீக்கிரத்திற் றோன்றி மறையும் நிலையினையுடைய தென்பதைச் சிறிதும் ஆலோசித்துப் பாராததால், சதமென வெண்ணி உடலிற் பற்றுவைத்தலினால் தடுமாறினேன் என்பார் 'தட்டழிந்தேன்' என்றனர். 87

நெஞ்ச முருகி நினைந்துனைத்தான் போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப் போக்க வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! மனங்கசிந்துருகி தேவரீரைத் தோத்தரித்து (எனக்குள்ள) வஞ்சகத்தினைப் போக்கிக்கொள்ளும் வகையை அறிந்துகொண்டேனில்லை.

(கு-ரை.) அன்புடனே மனமுருகிச் சிவபெருமானைத் தோத்தரித்து வருவார்கட்கு மனத்தின் கண்ணே பிரபஞ்ச சம்பந்தமாக நேரிடும் மயக்கம் வாராதென்பார் 'வகையறியேன்' என்றனர்.

எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்கு நிறைந்திருந்த
துள்ள மறியா துருகினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! எள்ளுக்குள்ளே எண்ணெய் வியாபித்திருப்பதுபோலச் சர்வவியாபகமாக நிறைந்துள்ள உண்மையினை மனத்தினிடத்தே தெரிந்து கொள்ளாது மயக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் சர்வவியாபகமாக இருந்துகொண்டிருக்குந் தன்மையினை விசாரித்துணராத தன்மையினாலே, அப்பெருமான் சம்பந்தமாகவிளையும் சந்தேகங்கட் கிடங்கொடுக்க மனம் வாடினேனென்பார் 'உருகினேன்' என்றனர். 89

மாயாப் பிரபஞ்ச மயக்கத்தி லேவிழுந்தே
ஓயாச் சனன மொழித்திலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! காரிய ரூபமாயுள்ள உலகத்தின் கண்ணே மயங்கி நீங்காத பிறப்பினை நீக்கிக் கொண்டேனில்லை.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சம் மாயாகாரியமாக விருத்தலின் இதனிடத்திற் பற்றுவைத்தல் கூடாதென்பதை யுணராது, அதனிடத்து மோகங்கொண்டிருந்ததினாலே பிறப்பினுக்கேதுவுண்டாயிற்றென்பார் 'ஒழித்திலேன்' என்றனர். 90

பூசை யுடன்புவன போகமெனும் போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றே நானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சிறுதெய்வப் பூசையினும், உலகத்தில் அனுபவிக்கப்படும் போகவஸ்துக்களினும் ஆசைவைத்து வாழ்ந்ததினாலே அடியேனு மறிவுகெட்டேன்.

(கு-ரை.) சிவபூசையல்லாத வேறு அற்பபூசைகளிலும், உலக போகமனுபவிப்பதிலும் அவாவைவைத்துக் காலத்தினைக் கழித்து வந்தேன் 'மறிவழிந்தேன்' என்றனர். 91

படைத்து மழித்திடுவாய் பார்க்கிற்பிரமா வெழுத்தைத்
தொடைத்துச் சிரஞ்சீவியாய்த் துலங்குவிப்பாய் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! உண்டாக்கியும் சங்கரிப்பதையும் ஆராயில் பிரமனாலே விதித்த எற்பாட்டினையும் நீக்கி நித்தியனாகவிருந்து பிரகாசிக்கும்படி செய்வாய்.

(கு-ரை.) சிருஷ்டியால் தொழிலினைத் தேவரீரே செய்வதல்லாமல் வேறு தேவர்கள் விதித்துள்ள ஆணையையு மாற்றிவைக்கும் சர்வசாமார்த்தியத்துடன் விளங்குந் தெய்வம் நீயேயென்பார் 'துலங்குவிப்பாய்' என்றனர்.

மந்திரமாய் சாத்திரமாய் மறைநான்காய் நீயிருந்த
தந்திரத்தை நானறியத் தருமோதான் பூரணமே.

(பொ-ரை.) மந்திரசொரூபியாகியும், சாஸ்திரத்தினால் பிரதிபாதிக்கப்படுபவனாகியும் வேதநான்காலும் கொண்டாடப்படுபவனாகியும், தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கும் தன்மையினை அடியேன் தெரிந்து கொள்ளத்தகுமோ.

(கு-ரை.) வேதங்களாலும் சாஸ்திரங்களாலும் கொண்டாடப்படுகிற தெய்வமாகத் தேவரீரிருப்பதுடன் அவற்றால் பஞ்ச பிரமமந்திரசொரூபி தேவரீரே எனக் கூறுவதும் ஆகிய உண்மையினைச் சிற்றறிவினையுடைய நான் தெரிந்துகொள்ளத் 'தருமோதான்' என்றனர்.

அல்லாய்ப் பகலா யனவரத காலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப் பகுத்த தொடர்பறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே ! இரவாயும் பகலாயும் எல்லாக்காலமாயும், சொல்லாகியும் வகுத்துள்ள சம்பந்தினை யறிந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) இவ்வுலகத்தினைக் காலபேதத்தாலும், சத்தரூபத்தாலும்அமைத்து வைத்துள்ள சம்பந்தா சம்பந்தத்தினைச் சாஸ்திரமூலமாக விசாரித்து அவற்றினுண்மை தெரிந்துகொண்டேனில்லை யென்பார் 'தொடர்பறியேன்' என்றனர். 94

நரகஞ் சுவர்க்கமென நண்ணு மிரண்டுண்டாயும்
அரகரா வென்ப தறிகிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) நரகமெனவும், சுவர்க்கமெனவும் பொருந்திய இரண்டு இடங்களேற்பட்டிருந்தும் சுவர்க்கத்தையடைந்து அரகரா எனச்சொல்லத் தேர்கின்றிலேன்.

(கு ரை.) சிவபெருமான் திருநாமங்களிலொன்றாகிய அரகர சப்தம் செய்பவர்க்கு மோட்சமும், சொல்லாதவர் கட்கு நரகமும் உண்டாமென்பதைத் தெரிந்திருந்தும் கன்மவசத்தால் அப்பெயரை உச்சரிக்கும் வகை தெரிந்திலேன் என்பார் 'அறிகிலேன்' என்றனர். 95

பாவபுண் ணியமென்னும் பகுப்பாய்ப் பகைத்தழுத்திங்
காவலைபுண் டாக்கிவைத்த வருளறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பாவமெனவும் புண்ணியமெனவும் இருவகையாக உண்டாக்கி, சிருஷ்டித்தும், சங்கரித்தும், பிரபஞ்சமுகமாக ஆசையினை விளைவித்தும் வைத்த திருவருளினுண்மையை அறியேன்.

(கு - ரை.) ஆன்மாக்களின் பாவபுண்ணியவிபரங்களை அரியாமல் மாய்கையில் அவாவினை யுண்டாக்கி, அறிவுமயங்கச்செய்து வரும் திருவருள் விளையாட்டினைத்தேரேன் என்பார் 'அருளறியேன்' என்றனர். 96

சாந்தமென்றுங் கோபமென்றுஞ் சாதிபே தங்களென்றும்
பாந்தமென்றும் புத்தியென்றும் படைத்தனையே பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பொறுமையெனவும், கோபமெனவும், பலவகையான சாதிகளெனவும், பந்தமெனவும், புத்தியெனவும் உண்டாக்கினை.

(கு-ரை.) பொருமை, கோபம், சாதி, பாசம், புத்தி முதலிய யாவும் ஆன்மாக்களினுடைய கன்மத்திற்குத் தக்கபடியேவிளையுமாயினும் அக்கன்மத்தினைக்கூட்டி முடிப்பவன் சிவபெருமானேயாகலின் 'படைத்தனையே' என்றனர். 97

பாச முடலாய்ப் பசுவதுவுந் தானுயிராய்
நேசமுட னீபொருளாய் நின்றனையே பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே ! உடல் பாசமாகவும் உயிர் பசுவாகவும், தேவரீர்பதியாகவும், அன்புடனே எழுந்தருளினை.

(கு ரை.) பாசம் சடமாகலினாலும், பசு சுதந்திர வீரனாகலினாலும், இரண்டினையும் கன்மத்திற்குத் தக்கபடிகூட்டி முடிப்பித்துக் கொண்டு இருப்பவன் பதியாகலின், திரிபதார்த்தமாகவும் நீயே யிருந்தனை யென்பார் 'நீ பொருளாய் நின்றனை' என்றனர். 98

எதிலடி யாரிரங்கி யிகத்தில்வந் துன்றன்
பாதமதில் தாழப் பரிந்தருள்வாய் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! குற்றமில்லாத சிவனடியார்கள் மனமுருகி இம்மையில் வந்து தேவரீர் திருவடியில் வணங்க அவர்கட்கு விருப்பத்துடன் திருவருள்புரிந்தருள்வாய்.

(கு-ரை.) தேவரீருடைய திருவடியில் அன்புமயமாக மனமுருகி வணங்கும் சிவனடியார்கட்கு வேண்டியவற்றைத் திருவருள் புரிவையென்பார் 'பரிந்தருள்வாய்' என்றனர்.

நானேநீ நீயேநா னுமிரண்டு மொன்றானால்
தேனின் ருசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆன்மா (சிவமாந் தன்மையடைய)நானே நீயாகவும், நீயே நானாகவும் இருவருமொரு தன்மையினை யடைந்தால் அவ்வமயம் தேனினுடைய சுவையினைப்போல இனித்திருப்பாய்.

(கு-ரை.) ஆன்மாவும் பரமான்மாவும் இரண்டறக்கலந்து அத்துவிதமாக விருந்த அவசரத்துவிளையும் சிவானந்தம், ஆன்மாவிற்குத்தேனின்சுவையை யொக்குமென்பார் 'தெவிட்டாய்' என்றனர். ஈண்டு முத்தியனுபவத்தில் தேனின் சுவையை ஒருவித உவமையாகக் கூறினமையின் ஏகான்மவாதத்தினை மறுத்தவாறாயிற்று. என்னை? அனுபவம் இரண்டுபதார்த்தத்தினுக்கேயன்றி ஒன்றினுக்கின்மையின். 100

முடிவிலொரு சூனியத்தை முடித்துநின்று பாராமல்
அடியிலொரு சூனியத்தி லலைந்தேனே பூரணமே.

(போ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! தத்துவங்களையெல்லாங்கடந்த முடிவில் சிதாகாய சொரூபமாக விளங்குகிற சூனியத்தினைத் தெரிந்திருந்து தரிசியாமல், ஆகாயத்தில் ஒன்றுமில்லையென்று என்னறியாமையினாலே மாயையின் பாற்பட்டேன்.

(கு-ரை.) ஈண்டு சூனியமென்பது விளங்காமை பொருட்டாம் தற்போதத்திற்கு விளங்காது சூனியமாக விருக்கிற சிதாகாயசின்மய வெளியினை அருட்போதத்தைக்கொண்டு தரிசிக்கமுயலாமல், ஆரம்பத்திலேயே தற்போதங்கொண்டு யாவும் சூனியமென என்னறியாமையால் 'அலைந்தேனே' என்றனர்.. 101

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுட ளோதினர்க்குத்
தாரணியில் ஞானந் தழைப்பிப்பாய் பூரணமே.

(பொ-ரை) பூரணமாலையென்னும் இப்பிரபந்தத்தினை அன்புடனே படித்தவர்க்கு இவ்வுலகில் ஞானத்தினை அருள் செய்வாய்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களின் பொருட்டு மனமிரங்கிக் கருணைகூர்ந்து நித்யாநித்ய உண்மையினைப் பூரணமாலையினில் விளக்கிக் காட்டினமையின் அந்நூல் சிவனடியார்கட்குப்பிரயோசனமாமாறு சிவபெருமானை ஆசிரியர் வணங்கிக் கேட்டுக் கொண்டவிதமாக இத்திருச் செய்யுளை 'தழைப்பிப்பாய்' என்றனர். 102

பூரணமாலை முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.

அன்றுமுத லின்றளவு மாக்கையொடு சூட்சியுமாய்
நின்ற நிலையறிய நேசமுற்றாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! பிறந்த நாள் முதல் இன்றையதினம் வரையில் தேகத்துடனே தந்திரமாக விருந்த நிலையினை யறிந்து கொள்ள என்பால் விருப்பம் வைத்தனை.

(கு-ரை.) உடல் வந்ததற்குக்காரணமும், அவ்வுடலுடன் இன்றையதினம் வரையில் உயிர் சம்பந்தப்பட்டு நடத்திக் கொண்டு வருகிற தன்மையையும், இத்தகையதென விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளற்குக் காரணமாயிருந்தனை யாதலால், 'நேசமுற்றாய்' என்றனர். 1

அங்கங் குணர்வா யறிவாகி யேநிரம்பி
எங்கெங்கு மானதிலே யேகரித்தாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! அவ்வவ்விடங்களில் அறிதற்கேதுவான அறிவாகியிருந்து, எவ்விடத்துமான எவற்றிலும் கலந்தனை.

(கு-ரை.) மனமானது எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் தாவுகின்றதோ அவ்வப்பதார்த்தங்களின் மயமேயாகி அவற்றுள் கலந்து வேற்றுமையின்றி யிருந்து கொண்டிருக்கின்றன வாதலால், 'ஏகரித்தாய்' என்றனர். 2

அலையாத பேரின்ப வானந்த வெள்ளத்தில்
நிலையா யுருவிறந்து நின்றனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! சலனமில்லாத பேரானந்தக் கடலில் சாசுவதமாகத் தங்கித் தலையெடா திருந்தனை.

(கு-ரை.) சிவானந்தமாகிய சமுத்திரத்திலழுந்தித் தலையெடாதபடி அவ்வானந்தமே தனக்குரிய செயலாய்த் தற்போதமுளை வின்றி யிருந்தனை யென்பார் 'உருவிறந்து' என்றனர். ஈண்டு உருவென்றது வேறுசெயல். 3

பாராமற் பதையாமற் பருகாமல் யாதொன்றும்
ஓரா துணர்வின்னே யொன்றினையே நெஞ்சமே.

(போ - ரை.) மனமே! நோக்காமலும், அவசரப்படாமலும், உண்ணாமலும், எதனையும் ஆராயாமலும், சிவபெருமானுடனே சேர்ந்தனையே.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சமுகமாக விருந்துகொண்டு யாதொரு சீவச் செயலைச் செய்யாது சிவமயமாக விருந்தனை யென்பார் 'ஒன்றினையே' என்றனர். 4

களவிறந்து கொலையிறந்து காண்பனவுங் காட்சியும்போ
யளவிறந்து நின்றதிலே யன்புற்றாய் நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! பிறர்பொருளை அபகரிப்பது மின்றி, கொலைத்தொழிலற்று, பகையற்று ஞானந்தோன்றி எல்லையற்ற பொருளினிடத்தே விருப்பம் வைத்தனை.

(கு-ரை.) உலகிலேபற்று உண்டாவதற் கேதுவாகிய செயலை யொழித்துச் சிவபெருமானை யடைதலிலே அவாவுற்றனை என்பார் 'அன்புற்றாய்' என்றனர். 5

பேச்சிறந்து சுட்டிறந்து பின்னிறந்து முன்னிறந்து
நீச்சிறந்து நின்றதிலே நேசமுற்றாய் நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! மவுனத்திற்குரியதாகிய, ஏகதேசநோக்கிற்கரியதாகி, எதிர்காலம் இறந்தகாலங் குறித்தற் கில்லாமல், அசைவற்றவொரு பொருளினிடத்தே விருப்பம் வைத்தனை.

(கு-ரை.) எவ்வகையான பிரபஞ்ச செயல்கட்கும் அப்பாற்பட்டுவிளங்கும் சிவபெருமானிடம் அவாகொண்டனை யென்பார் 'நேசமுற்றாய்' என்றனர். 6

விண்ணிறந்து மண்ணிறந்து வெளியிறந்து வொளியிறந்து
எண்ணிறந்து நின்றதிலே யேகரித்தாய் நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! ஆகாயம்கடந்தும், பூமிகடந்தும் வெளிகடந்தும், பிரகாசம்கடந்தும், அளவிற்கெட்டாத வஸ்துவில் வொன்றாகக் கலந்தனை.

(கு-ரை.) பௌதிக சம்பந்தமாயுள்ள பொருள்களனைத்தினையும் கடந்து விளங்கும் வியாபக வஸ்துவாகிய சிவபெருமானை விரண்டறக் கலந்திருந்தனை யாதலால் 'ஏகரித்தாய்' என்றனர். 7

பார்த்தவிட மெங்கும் பரமெனவே யுட்புறம்புங்
கோர்த்தபடி யுண்மையெனக் கொண்டனையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! நோக்கிய விடங்கள்தோறும் சிவமயமேயாகி அகமும்புறமு மொன்றாகக் கலந்திருத்தல் சத்தியமெனத் தெரிந்துகொண்டனை.

(கு-ரை.) சிவத்தியானத் தடிப்பேறி உலகமனைத்தையும் சிவமயமாகக்கண்டு உள்ளும்புறம்பும் ஒரேதன்மையாகவுள்ள நிலையினைத் தெரிந்துகொண்டனை யென்பார் உண்மையெனக் 'கொண்டனையே' என்றனர். 8

ஊரிறந்து பேரிறந்து வொளியிறந்து வெளியிறந்து
சீரிறந்து நின்றநிலை சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! தேசமொழிந்து, பூதப்பிரகாசமொழிந்து, பூதாகாயமொழிந்து, பிரபஞ்சச் சிறப்பொழிந்திருந்த நிலையினிலே கலந்தனையே.

(கு-ரை.) தனக்கு ஊர்பேர் வொன்றுமில்லாது எவற்றினும் கடந்து விளங்கும் சிவபெருமான் திருவருளில் இரண்டறவிளங்கினையே என்பார் 'கலந்தனையே' யென்றனர். 9

ஆண்பெண் ணலிபென் றழைக்கவரி தாய்நிறைந்து
காண்பவரி தாயவிடங் கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! அவன், அவள், அதுவென அழைக்கத் தகுந்த வேற்றுமைப்பொருட்டன்மைக்கு அருமையாயிருந்துகாண்டற்கரிய விடத்தினைத் தரிசித்தனை.

(பொ-ரை.) இன்னதன்மைய னென்றழைத்தற்கரிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குமோர் இடத்தினைத் தெரிந்துகொண்டனை யென்பார் 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். 10

ஆங்கார மச்ச மகற்றி யறிவினொடு
தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம்பெற்றாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! அகங்காரம், பயம் நீங்கி ஞானமயமாகி தூங்காமலே தூக்கங்கொண்டு இன்பமுற்றாய்.

(கு-ரை.) சிவானந்தவின்பம் அடைதற்கிடையூறாயுள்ள அகங்காரமுதலியவை யொழித்துத் தற்போத மொன்னிட்டுத் தூங்காமல்

அருட்போதமுன்னிட்டுத் தூங்கிச் சிவானந்த மடைந்தனை யென்பார் 'சுகமுற்றாய்' என்றனர். (11)

ஆதியாய் நின்ற வகண்டபரி பூரணத்தைச்
சாதியா நின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய் நெஞ்சமே.

(போ - ரை.) மனமே! எல்லாவகையான பொருள்களுக்கும் தலைமையாகவுள்ள வியாபகமான பரிபூரணவஸ்துவைத் தெரிவிக்கத்தகுந்த இடத்தினைச் சேர்ந்தனை.

(கு - ரை.) சிவபெருமானைத் தெரிந்து கொள்ளுதற் கேதுவாகிய திருவருட்பிறகாசமாகிய இடத்தினைக் கலந்தாயென்பார் 'சார்வுற்றாய்' என்றனர். (12)

விருப்புவெறுப் பில்லாத வெட்டவெ ளியதனில்
இருப்பே சுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! விரும்புதற்கும் வெறுத்தற்கும் எதுவில்லாத சிதாகாய வெளியிலேயுள்ள வாழ்வே சுகமெனக் கொண்டனை.

(கு - ரை.) விருப்பும் வெறுப்புமற்ற சிதம்பரவெளியே தனக்கிடமாகக்கிக் கொள்ளுதல் இன்பமென்று கொண்டனை யென்பார் 'சுகமென்றிருந்தனையே' என்றனர். (13)

ஆறுமுறாப் பேரண்டத் தப்புறத்து மிப்புறத்தும்
நீறுமுப்பு மென்ன நிலைபெற்றாய் நெஞ்சமே.

(போ - ரை.) மனமே! எவரு மடைதற்குக்கூடாத அண்டத்தினுள்ளும் புறம்பும் நீரும் உப்பும்போலக் கலந்த நிலையுற்றனை.

(சூ-ரை.) நீரினிடத்தே உப்புக் கலந்தபோது உப்பின் தடிப்பு நீங்கியதுபோல சிவபெருமான் திருவருள் வியாபகத்தில் முடிவு தோன்று திருந்தனை யென்பார் 'நிலைபெற்றாய்' என்றனர். இது ஏகதேச உவமானம். (14)

உடலாகவேயிருந்து முணரவரி யானோடு
கடனீரு மாறும்போற் கலந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! என்றும் கலந்திருந்தும் அறிதற்கருமையாக விருக்கின்ற பெருமானுடன் சமுத்திரம் நதியும்போலக் கலந்தனையே.

(சூ-ரை.) ஆன்மாவுட னிருந்து கொண்டிருக்கும் ஆணவமலத்தால் வெளிப்படாதிருந்த சிவபெருமானுடன் கடல்நீரும் ஆற்று நீருமொன்றானாற் போலச் சேர்ந்தனை யென்பார் 'கலந்தனையே' என்றனர். இதுவும் ஒருபுடை யொற்றுவமையாலின் ஏகதேசவுவமை. (15)

நெடியகத் தைப்போக்கி நின்ற சழக்கறுத்துப்
படிகத்துக் கும்பம்போற் பற்றினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! நீளப்பிதற்றுதலும், நிலையுற்ற குற்றங்களும் நீக்கிப் படிகப்பாண்டம் போலக் கிரகித்தனை.

(சூ-ரை.) படிகத்தாற்செய்துள்ள வொருகுடமானது தனக்கு முன்னிட்ட நிறங்களைக் கிரகித்துத் தனக்கெனவொரு நிறமின்றி யிருத்தல் போலச் சார்ந்த அதன்வண்ணமாய் நீயும்நின்றனையென்பார் 'பற்றினையே' என்றனர். (16)

மேலாகி யெங்கும் விளங்கும் பரம்பொருளிற்
பாலூறு மென்சுவைபோற் பற்றினையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) எல்லாவற்றினுக்கும் சிறந்து பிரகாசிக்கின்ற பெருமானிடத்துப் பாலும் அதன்சுவையும்போல விருந்தனை.

(கு-ரை.) பாலினின்று நீங்காத சுவையினைப்போலச் சிவபெருமானிடத்து விளங்கினை யென்பார் 'பற்றினையே' என்றார். ஈண்டு கூறிய உவமையும் ஏகதேசமாகலின் குணகுணிபேதவுவமை கொள்ளாது ஒன்றிலொன்று விளங்கும் தன்மைமாத்திரங் கொள்ளுக.

நீரோடுதண் ணலிவிண்டு நீரான வாறேபோல்
ஊரோடு பேரில்லானோ டொன்றினையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! நீருடனே குளிர்ச்சிபொருந்திய ஆலாங்கட்டி பழையபடி நீரான தன்மைபோல ஊரும்பேரு மற்ற சிவபெருமானுடன் பொருந்தினை.

(கு-ரை.) நீரும் ஆலாங்கட்டியும் ஒருபுடையுவமையே யாகலின் தடிப்பு நீங்குந்தன்மை யவ்வளவினுக்கே கொள்ளுகயென்பார் 'ஒன்றினையே' என்றனர். 18

இப்பிறப்பைப் பாழ்படுத்தி யிருந்தபடி யேயிருக்கச்
செப்பவரி தாயவிடஞ் சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! எடுத்த சென்மத்தினைப் பாழாக்கி மவுன நிலையிலிருந்திடச் சொல்லற்கரிய இடத்தினை யடைந்தனை.

(கு-ரை.) மறுசென்மமுண்டாதற் கேதுவாகிய தத்துவசேஷ்டைகளை இச்சென்மத்திலேயே யொழித்து மவுனநிலை யடைந்தனையாகலின் திருவருளினை யாதாரமாகப்பெற்றனை யென்பார் 'சேர்ந்தனையே' என்றனர். 19

மேலாம் பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட் டாராய்ந்து
நாலாம் பதத்தி லடைந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! மேம்பட்டுள்ள மும்மூர்த்திகளின் பதங்களையெல்லாம் விசாரித்து நீங்கி, உண்மை தெளிந்து நாலாவது பதவியினை நாடிச்சேர்ந்தனை.

(கு-ரை.) நாலாம்பதமாவது பிரமனுலகு, விண்டுலகு, உருத்திரனுலகு மூன்றையுங்கடந்த துரியமூர்த்தியாகியசிவபெருமானது சிதாகாயவுலகத்தை 'அடைந்தனையே' என்றனர். 20

கடங்கடங்க டோறுங் கதிரவ னூடாடி
யடங்குமிடந் தானறிந் தன்புற்றாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! ஒவ்வொரு பாண்டத்திலும் சூரியன் பிரதிபிம்பித்திருந்து பாண்டம் உடைந்தவழி பிரதிபிம்பம் சூரியனிற் சாரும் என்னும் உண்மைதெரிந்து விருப்பமுற்றனை.

(கு-ரை.) சூரியன் பாண்டங்கள்தோறும் தோன்றிப் பாண்டமுடைந்தவழி பிரதிவிம்பம் சூரியனைச் சாருமாறுபோல மாயையானது உடல்தோறும் காரியப்பட்டிருந்து உடல் நீங்கியகாலத்துக் காரியமாயை காரணமாயையி லொடுங்குமென்பதால் 'அன்புற்றாய்' என்றனர். இப்பிரதி பிம்பத்தினைப் பிரமத்தின்மேலேற்றிக் கூறுவர் ஏகான்மவாதிகள் பிரமத்திற் கன்னியமானவெல்லாம் சூனியமெனுமவரைப் பிரமம் பிரதிபிம்பிக்க வேறுவஸ்து எது எனக்கேட்டு அவரைமறுக்க. 21

கற்றவனுப் கேட்டவனுப்க் காணுனுப்க் காண்பவனுப்
உற்றவனுப் நின்றதிலே யொன்றுபட்டாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! எல்லாம் கற்றவனாகவும், எல்லார் பிரார்த்தனையும் கேட்டவனாகவும், ஒருவருக்கும் காணாதவனாகவும் 'அடி

யார்கட்கு) காண்பவனாகவும் எல்லாரிடத்தும் கலந்தவனாகவுமுள்ள அவனிடத்தே கலந்தனை.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்கள் சிவபெருமானை யறியாதவர்களாக விருக்கினும் சிவபெருமான் தன் வியாபகத்து ளடங்கிய ஆன்மாக்களின் செயலனைத்தையும் தெரிந்துகொள்ளுவ னென்பதால். 'ஒன்றுபட்டாய்' என்றனர். 22

நாலு வகைக்கரண நல்குபுல னைந்துமொன்றாய்ச்
சீலமுற்று நின்றதிலே சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! நான்கு வகைப்பட்ட அந்தக்கரணங்களும், (விஷயங்களைக்) கொடுக்கும் ஐம்புலன்களும் ஒற்றுமைப் பட்டுச் சுத்தமான அவசரத்திலே கலந்தனை.

(கு-ரை.) கரணங்களும், புலன்களும் பிரபஞ்சமுகமான சேஷ்டைகளினின்று நீங்கி யந்தர்முகமாக நடக்கும் அவசரத்தே கலந்தனை யென்பார் 'சேர்ந்தனையே' என்றனர். 23

விட்டிடமும் தொட்டிடமும் விண்ணிடமு மண்ணிடமுங்
கட்டுமொரு தன்மையெனக் கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! நீங்கிய இடமும், அடைந்த இடமும், ஆகாயமும், பூமியும் ஒரேதன்மையாக பார்த்தனை.

(கு-ரை) விட்டகுறை சரியை கிரியையில் பூர்த்தியடையாமலும், தொட்டகுறை யோகம்ஞானமென்பதில்முடிவடையாமலும்,தேகம் நீங்கி இதன் புண்ணியத்துக்குத் தக்கபடி மேலுலக இன்பத்தை யனுபவித்து திரும்பபூமியில்பிறந்து ஆசானருளால்ஞானம் முடிவடைந்ததை 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர்.

எந்தெந்த நாளு மிருந்தபடி யேயிருக்க
அந்தச் சுகாதீத மாக்கினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! எக்காலமும் ஒரு நிலையிலேயே தங்கி அந்த இன்பமயமாகி இருக்கச் செய்தனையே.

(கு-ரை.) எக்காலத்தும் ஒரேதன்மையான மவுன நிலையுடன் கூடிச் சிவானந்த மனுபவிக்கச் செய்தனை என்பார் 'ஆக்கினையே' என்றனர்.

வாக்கிறந்து நின்ற மனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவே நின்றதிலே தலைசெய்தாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! சொல்லற்கடங்காத மனோதீத நிலையிலே யாதொன்றிலும் மனப்பற்றில்லாமல் தலைமை வாய்ந்தாய்.

(கு-ரை.) சொல்லாலெடுத்து விசாரித்தற்கும், மனத்தினாலே நினைத்தற்கும் அரிய சுகாதீத நிலையிலே தனித்து நின்றனை என்பார் 'தலைசெய்தாய்' என்றனர். 26

எத்தேசமுநிறைந்தே யெக்கால முஞ்சிறந்து
சித்தாய சித்தினிடஞ் சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! எல்லாத் தேயங்களினும் பூரணமாகி எப்போதும் சிறப்புற்று விளங்கும் அறிவுருபமாயுள்ள சிவத்திலடைந்தனையே.

(கு-ரை.) எல்லாவுலகங்களிலும் சர்வ வியாபகமாய் எல்லாவற்றினுமேன்மையடைந்து சூக்குமசித்தி ரூபமாகவிளங்கும் அறிவுமயமான பெருமானிடம் கலந்தனையென்பார் 'சேர்ந்தனையே' என்றனர். 27

தாழாதே நீளாதே தன்மய மாய்நிறைந்து
வாழாதே வாழ மருவினையே நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! தாழ்வுபடாமலும், உயர்வடையாமலும் ஒரே தன்மையினையுற்றுப் பிரபஞ்சமுகமாக வாழாமல் திருவருளினை முன்னிட்டு வாழக் கலந்தனை.

(கு-ரை.) திருவருள் வியாபகத்திற் றிளைத்து என்றும் ஒருபடித்தாயிருக்கும் தன்மையினையடைந்தாயென்பார் 'மருவினையே' என்றனர். 28

உள்ளும் புறம்பு முவட்டாத வானந்தக்
கள்ளருந்தி நின்றதிலே கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே.

(போ-ரை.) மனமே! அகத்திலும் புறத்திலும் தெவிட்டாத சிவானந்தத் தேனருந்திய நிலையிலேயே இலட்சியம் வைத்தனை.

(கு-ரை.) எக்காலத்தும், எவ்வகையினும் விருப்பு வெறுப்புண்டாகாத சிவானந்த அமிர்தத்தையுண்ட தன்மையை 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். 29

வாதனைபோய் நிட்டையும்போய் மாமௌன ராச்சியம்போ
பேதமற நின்றவிடம் பெற்றனையே நெஞ்சமே. [ய்

(போ-ரை.) மனமே! பிரபஞ்சவாசனை யொழிந்து, யோகங்கலந்து, மவுன நிலையினின்று நீங்கி அபேதமாகவுள்ள திருவருணிலையை யடைந்தனை.

(கு-ரை.) திருவருணிலையை யடைதற்குச் சாதனமாகயிதுகாறு மிருந்தவை யெல்லாம் தாமே நெகிழ்ந்துவிடச்சாத்தியமுற்றாயென்பார் 'பெற்றனையே' என்றனர். 30

இரதம் பிரிந்துகலந் தேகமாம் வாறேபோல்
விரகந் தவிர்த்தனல்பால் மேவினையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! பாதரசம் பிரிந்தகாலத்து உடனேகலந்து விடுமாறுபோல ஆசைநீங்கி ஞானக்கினியினிடத்துப் பொருந்தினையே.

(கு-ரை.) ஒவ்வொரு சமயம் பிரபஞ்ச விரகம் தாக்கிய காலத்து வெளிமுகப்படினும் அக்கணமே பழையபடி திருவருளிற் கலந்து விடுமென்பார் 'மேவினையே' என்றனர். ஈண்டு அனல் என்றது அக்கினி சொரூபமான சிவம். 31

சோதியான் சூழ்பனிநீர் சூறைகொளு மாறேபோல்
நீதிகுரு வின்றிருத்தாள் நீபெற்றாய் நெஞ்சமே.

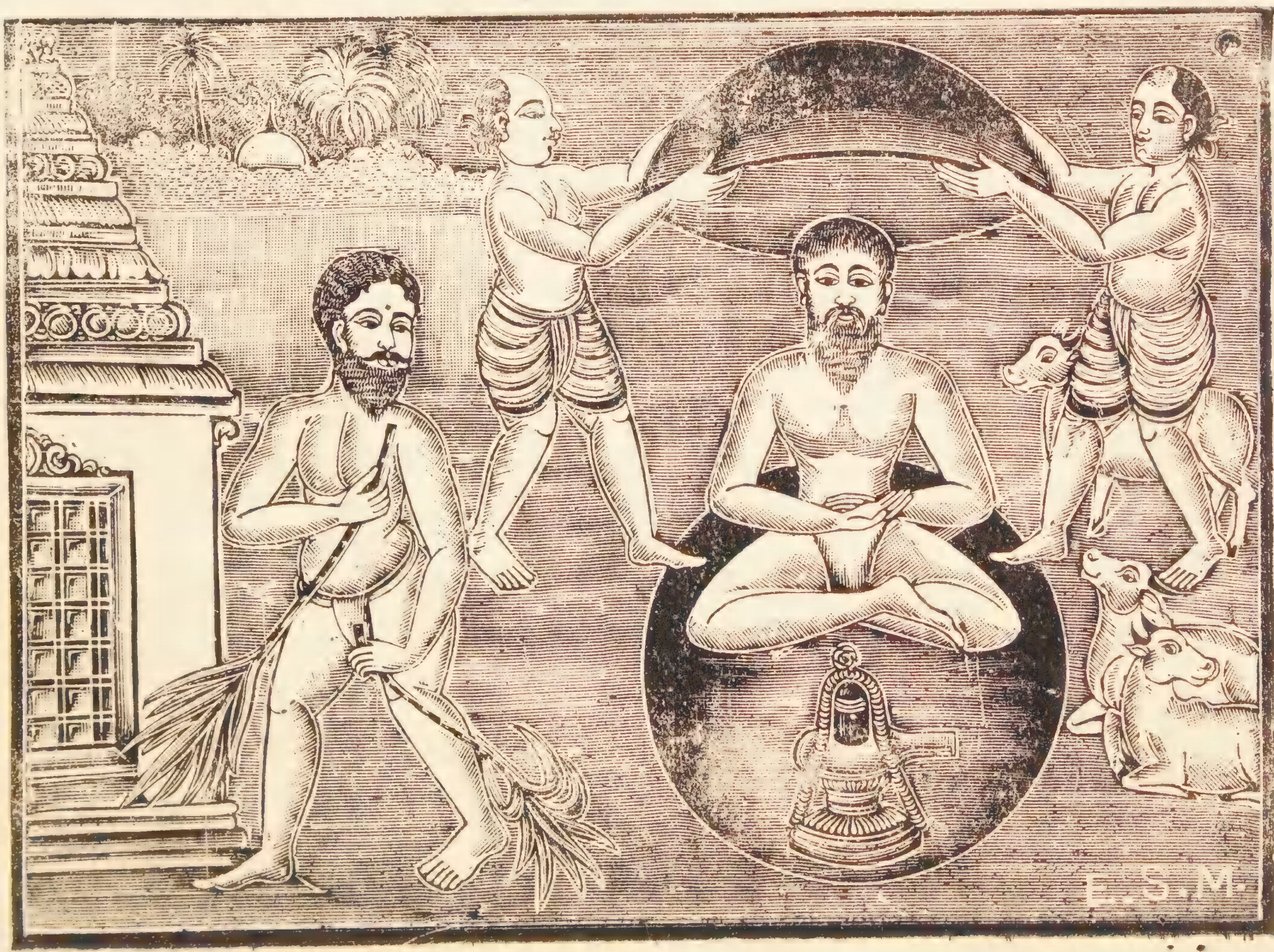
(பொ-ரை.) மனமே! சூரியனானவன் தன் பிரகாசத்தால் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள 'பனிநீரினை நீக்கி' விடுமாறுபோன்று நீதியுடன் கூடிய ஆசாரிய மூர்த்தியின் அழகிய சரணங்களை நீ யடைந்து விட்டனை.

(கு-ரை.) சூரியகிரணம் பனியை யொழித்தாற்போல பிரபஞ்ச வியாபாரத்தினை யொழிக்கஆசாரியன் திருவருள் நோக்கம் பெற்று அவனடியினையடைந்தனை யென்பார் 'நீ பெற்றாய்' என்றனர். 32

நெஞ்சோடு மகிழ்தல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடற்றிரட்டினுக்கு, அறுபான் மும்மை நாயன்மாருள் ஒருவராகிய வாயிலார் நாயனார் பரம்பரையில் வந்தவரும் சுத்தாத்வித சித்தாந்த வைதிகசைவ பிரவர்த்தகாசாரியரும் சென்னை மெய்கண்ட சந்தான சபை அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய, சித்தாந்தசரபம், அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தரர் இயற்றியது.

ஞானார்த்த தீபவுரை முற்றியது.



22

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்-மூலமும்,

ஞானார்த்த தீபவுரையும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துச்சுவாமிகள் சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

தவராஜசிங்கமாகிய திருவெண்காட்டடிகளென்னும் பட்டினத்துச்சுவாமிகள் சர்வசங்கப் பரித்தியாகமுற்றுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் வெளியேறிச் சிவத்தலயாத்திரை செய்துவருகையில், வடதேசமாகிய பத்திரகிரி நகர்ப்புறத்திலுள்ள ஒருவிநாயகர் ஆலயத்தினையடைந்து சிவஞானநிஷ்டை கூடியிருக்குஞ் சமயத்தில் கள்வர்சிலர் அவ்விநாயகரைபிரார்த்திக்கொண்டு பத்திரகிரியரசன் மாளிகையிற் பிரவேசித்து வெகுதிரவியங்களைக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டுபோகும்போது வழியில் தாங்கள் பிரார்த்தித்துக்கொண்ட விநாயகருக்குப் மிகவும் மேன்மையான ஓரிரத்தினமாலையை இருட்டில் அவ்விநாயகர் கோவிலில் சிவயோகநிஷ்டையிலிருந்தபட்டினத்தடிகளை விநாயகரென்றெண்ணி அவர் கழுத்தில் யணிந்துவிட்டுப் போயினர்; உதயத்தில் களவுபோனதையறிந்து கள்வரைத்தேடிக்கொண்டு புறப்பட்ட அரண்மனைக் காவலர்கள் நகர்ப்புறத்து வழியாகசெல்லும்போது பட்டினத்தடிகள் கழுத்தில் ஆபரணமிருக்கக் கண்டு இவரும் கள்வரைச்சேர்ந்தவரென பிடித்துக்கொண்டுபோய் அரசன் முன்னிலையில் விடுக்கவும் அரசன் வினவுகட்கெல்லாம் சிவ! சிவ! என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த சுவாமிகளைப்பற்றி யொன்றுந் தோன்றாது, அமைச்சனை நோக்கி நீ உன்னிஷ்டப்படி ஆக்கினை தருகவென, அவ்வமைச்சன் கழுவேற்ற நியமித்தனன். அங்ஙனமேகாவலர்கள் சுவாமிகளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் கழுமரத்தின் முன்னிறுத்த சுவாமிகள் புன்னகைசெய்து "என்செயலாவதியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே" என்னுந் திருச்செய்யுளைப்

யாடக் கழுமரம் எரிந்துவிட்டது! அதுகண்ட கொலையாளிகள் அரசனுக்கு அறிவிக்க அரசன் திடுக்கிட்டு ஓடிவந்து சுவாமிகள் திருவடியில் விழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவ்வரசனது மனப்பக்குவத் தினை யுணர்ந்து தமது திருக்கண்களால் தீட்சிக்க உடனே அரசன் இராஜகோலத்தினை நீக்கி உடன் தொடரும் அரசனைப்பார்த்து நீ "திருவிடை மருதூரினுக்குச்செல்வாய்" எனக் கட்டளையிட்டு தாம் அநேகமான சிவத்தலங்களையடைந்து சிவதரிசனஞ்செய்து கொண்டும் மீண்டு திருவிடைமருதூரில் கீழைக்கோபுரவாயிலில் வீற்றிருந்தருளினர். பத்திரகிரியார் ஆசாரியன்வரவையறிந்து சென்று வணங்கி அவர் ஆணையை யேற்று அநேகமான சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டே திருவிடை மருதூரையடைந்து குருவைத் தரிசித்துக்கொண்டு அவர் கட்டளைப்படி மேலைக்கோபுர வாயிலில் இருந்து கொண்டிருந்து, தினம் பிச்சையேற்றுவந்து குருவுக்கு நிவேதனம்செய்து மீதிச் சேடத்தையுண்டு சிவநிஷ்டாபரராக விருந்தனர். இங்ஙனமாக, பத்திரகிரியாரிடம் ஒருபெட்டைநாய்க் குட்டிவந்து வாலைக்குழைத்துத் தன் பசிநோயைக்குறிப்பித்து நிற்க, அதனையறிந்து தனது சேடப்பிரசாதமளிக்கப் பசியாறி, அவருடன்கூடவே யிருந்துவிட்டது. ஒருநாள் மருதவாணர் ஒருயாசகனைப்போல வேடங்கொண்டு பட்டினத்தாரிடஞ் சென்று அதிக பசியுள்ளவர் போல நடிக்க, பட்டினத்தடிகள் "யான் கோவணந் தாங்குவதே பாரமாகவுடையேன் மேற்கு கோபுரவாயிலிலொரு சமுசாரி யிருக்கின்றான்" அவனிட மேகினால் பசியாற்றுவனென, இதுகேட்டு மருதவாணர் மேலைக்கோபுர வாயிலையடைந்து, பட்டினத்துச்சுவாமிகள் புகன்றதை யுரைக்கக் கேட்ட பத்திரகிரியார் இவ்வோடும், நாய்க்குட்டியுமோ என்னைச் சமுசாரியாக்கியது எனப் பாத்திரத்தை யெடுத்தெறிய, அது நாயின்சிரத்திற்பட அது இறந்தது. மருதவாணர் மறைந்தனர். அந்நாயானது காசிராஜாவின் மகளாகப்பிறந்து வளர்ந்து பக்குவமடையத் தந்தையறிந்து புரோகிதரையழைத்துத் தனது புத்திரிக்குத் தக்க நாயகன் நியமிக்கவேண்டுமென ஆலோசிக்கையில் இது

தெரிந்த பெண் பிதாவைநோக்கி, ஐயா! யாவனொருவனுக் குரியவ ளல்லள்.'திருவிடைமருதூரில் மேலைக்கோபுரவாயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கும் எனது குருநாதரிடம் ஒப்புவிப்பீர்' என அரசனதிசயி த்து அவ்வுண்மை விசாரித்தறிந்து புத்திரியைப் பத்திரகிரியார் முன் கொணர்ந்துவிட, அவர் சிவநிஷ்டையிலிருந்து விழித்து நோக்க, அப்பெண் "முன்ஜென்மத்தில் தன்னிடம்வளர்ந்த பெட் டைநாயென்று அறிந்து புனித சரீரத்துடன் மீண்டும் திருவடியை நாடிவந்தது" என யாவும் திருவுளத்திலறிந்த பத்திரகிரியார் எழு ந்து அப்பெண்ணின் கரத்தினைப் பற்றிச்சென்று தனது ஆசிரியர் முன்னேவிட்டு அடியேன் உச்சிட்டமுண்டு வளர்ந்த நாய்க்கு மீண் டும் இப்பிறவிநோய் வரலாமோவெனச் சுவாமிகள் "அவன் செய லன்றி யாவதொன்றுமில்லை" எனத் திருவருணோக்கத்தை நாட்ட அப்போது ஒரு அருட்பெருஞ்சோதிதோன்றி அதனில்அப்பெண் ணுடன்பத்திரகிரியாரும் மறைந்தருளினர். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இந்நூலுரையாசிரியரியற்றிய

பத்திரகிரியார் திருநட்சத்திர வெண்பா.

ஓங்குதிரு வெண்காட் டையரடிகள் தன்னருளைப்
பாங்குபெற வேபெற்ற பத்ரகிரி—பாங்கொளியாய்ச்
சித்திரை மாமகத்திற் சேர்ந்தனனே மாமருதூர்க்
கத்த னருளிற் கலந்து.

பத்திரகிரியார் பதாம்புயம் வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார்
மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலும்
ஞானார்த்த தீபவுரையும்.

விநாயகர் வணக்கம்.

முத்திதரும் ஞான மொழியாம் புலம்பல்சொல்ல
வத்திமுக வன்ற னருள்பெறுவ தெக்காலம்.

(பொ - ரை.) (ஆன்மகோடிகளின்) மோட்சத்திற்கு கேதுவான ஞானசம்பந்தமாகிய (அநுபவ) வார்த்தைகளால் (மெய்ஞ்ஞானப்) புலம்பலைப்பாட (இந்நூல் இடையூன்றி முடிதற்பொருட்டு) யானை முகத்துடன் கூடிய (மூத்த பிள்ளையாரின்) திருவருளினை அடைதல் எக்காலம்.

நூல்.

ஆங்கார முள்ளடக்கி யைம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம்பெறுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) என்னோ டொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாயுள்ள அகங்காரத் தத்துவம் காரியப்படாதபடி அடங்கச் செய்து, அகங்காரத்தினின்றும் தோன்றும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களைக் காரியப்படவொட்டாமல் கெடுத்து நித்திய சுழுத்தியில் ஒன்றுந் தோன்றாதபடி தூங்காமல் திருவருளினை முன்னிட்டு அறிவுமயமாக விருந்து தூங்கிச் சிவானந்த மடைவ தெக்காலம்.

நீங்காச் சிவயோக நித்திரைகொண் டேயிருந்து
தேங்காக் கருணைவெள்ளந் தேங்குவது மெக்காலம்.

(பொ - ரை.) கருணைவெள்ளம் போலத் தொடர்ச்சியாய் இடைவிடாது சிவராஜயோக சமாதியடைந்திருந்து மாயாகாரியங்களால் தளும்பாத சுகவாரி என்னிடத்து நிறைந்திருப்பது எக்காலம். 2

தேங்காக் கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந் துண்பதற்கு
வாங்காமல் விட்டகுறை வந்தடுப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிறைந்துள்ள கிருபாவெள்ளம் என்னிடம் ததும்பியிருந்து அதனை யனுபவித்ததற்குப் பின்வாங்காமல் பூர்வசென்மார்ந்த புண்ணிய விசேஷம் என்னையடுத்து அதனையுண்ணும்படி செய்வது எக்காலம். 3

ஓயாக் கவலையினா லுள்ளுடைந்து வாடாமல்
மாயாப் பிறவி மயக்கறுப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே நீக்கப் பெறாத மண், பெண், பொன் என்பவற்றால் விளையும் துன்பத்தினால், மனம் தளர்ச்சியடைந்து மெலியாமல், அசுத்த மாயாகாரியத்தால் உண்டாகும் சென்மத்தினால் விளையும் மயக்கத்தினை யொழித்துக் கொள்வது எக்காலம். 4

மாயாப் பிறவி மயக்கத்தை யூடறுத்துக்
காயா புரிக்கோட்டை கைக்கொள்வ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மாயை சம்பந்தத்தா லுண்டாகிய சென்மத்தால் விளையும் பிரபஞ்ச மயக்கத்தினை அடியோடே நீக்கித் தேகமென்

ங் கோட்டை (நிலைபெறுமாறு) காயசித்தியைச் செய்து கொள் 5
வது எக்காலம்.

காயா புரிக்கோட்டை கைவசமாய்க் கொள்வதற்கு
மாயா வனுபூதி வந்தடுப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (காயசித்தியினால்) தேகத்தினை நிலைபெறச்செய்
துகொள்வதற்கு (சுத்த) மாயாசம்பந்தமாக என்னிடத்து சுவானு 6
பூதியாய் விளைவது எக்காலம்.

சேயாய்ச் சமைந்து செவிடூமைப் போற்றிரிந்து
பேய்போ லிருந்துன் பிரமைகொள்வ தெக்காலம்.

(கு-ரை.) (இவ்வுலகிலே) ஒரு புத்திரனாகப்பிறந்து (பிரபஞ்ச சம்பந்தமான விஷயங்கள் கேளாத) செவிடனாகவும், (தற்போத வார்த்தைகளைப்பேசாத) ஊமையனாகவும், சஞ்சரித்துப்(பிசாசால்) பிடியுண்டவன் தேகத்தில் ஒருத்தர் பண்ணும் இதாகிதங்கள் பிடித்தபேய்க்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற நிற்பதுபோலச் (சுதந்திரமின்றி) பேய்ப்பிடிப்பான்போற் சஞ்சரித்து (சிவபெருமானாகிய) தேவரீரிடத்து மெய்யறிவுகொள்வது எக்காலம்.

பேய்போற் றிரிந்தும் பிணம்போற் கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போ னினைத்துந் தவமுடிப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பேய் ஆவேசம் கொண்டவனைப்போலச் (சுதந்
திரமின்றி) யுலாவி (பிரபஞ்சவாசனை) சிறிதும் தங்காது, நிருவி
கற்பசமாதியில் (சலனமற்ற) பிணம்போற்றங்கி (உலகிலுள்ள)
மாதர்களைத் தாய்மாரைப் போலப் பாவித்து (வாழும்) விரதத்
தினைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வது எக்காலம். 8

கால்காட்டிக் கைகாட்டிக் கண்கள் முகங்காட்டி
மால்காட்டு மங்கையரை மறந்திருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) செம்பஞ்சூட்டிய மிருதுவானகால்களைக் காட்டியும், கைகளினால் சாடைமுதலிய காட்டியும், பற்பல சைகைகளை கண்களாற் காட்டியும், முகம் மினுக்கிக் காட்டியும், காமவிச்சையினைக்காட்டியும், வாழுகின்ற (வேசிகளாகிய) மாதர்களை மறந்து தேவரீர் திருவருள் மயமாக இருப்பது எக்காலம். 9

பெண்ணினல் லாராசைப் பிரமையினை விட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டு மூடிக் கலந்திருப்ப தெக்காலம்.

(கு-ரை.) பெண்டன்மையுடைய மாதர்களிடத்து வைக்கும் காமவாசையான மயக்கத்தினை நீங்கிப் பௌதிக சம்பந்தமான இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு அறிவாகிய (கண்களைத்திறந்து) தேவரீர் திருவருளில் கலந்து சுகித்திருப்பது எக்காலம்.

வெட்டுண்ட புல்போல் விரிந்தவல்குற் பைதனிலே
தட்டுண்டு நிற்கை தவிர்வதுவு மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கத்தியினால் காயம்பட்ட புண்ணினைப்போலப் பிளப்பினையுடைய நிதம்பமென்ற பாம்பின் படம்போன்ற அல்குலில் மனம் சிக்கிக்கொண்டு நிற்றலினின்றும் நீங்கியிருத்தல் எக்காலம். 11

ஆறாத புண்ணி லழுந்திக் கிடவாமல்
தேறாத சிந்தைதனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

(போ-ரை.) எவ்விதமான மருந்தினாலேயும் சௌக்கியமடையாத புண்ணினைப்போல விருக்கும் அல்குல் (ஆசையினால்) மனம் அழுந்தியிராமல், திருவருளினை யாராயாத சிந்தையினை நன்னெறியினில் சேர்ப்பது எக்காலம். 12

தந்தைதாய் மக்கள் சகோதரரும் பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற் கண்டு சிக்கறுப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) பிதா, மாதா, புத்திரர், சோதரர் வந்தவாறும் போனவாறும் மாயாஜாலமெனவே மனத்தினால் உண்மைவிசாரித்துத் தெளிந்து பிரபஞ்ச மயக்கை யொழிப்ப தெக்காலம். 13

மன்னுயிரைக் கொன்று வதைத்துண் டுழலாமல்
தன்னுயிர்போ லெண்ணித் தவமுடிப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) (ஆடு, கோழி, மச்ச முதலிய) ஜெந்துக்களைக் கொன்றும் (அவற்றை) உபத்திரவப்படுத்தியும் வயிறுநத்தின்றும் பாவசொரூபிகளாகத் திரியாமல் தன்னுயிரைப்போலவே பிறவுயிர்களையும் பாலித்துக் கொல்லா விரதத்தினைப் பூர்த்திசெய்வது எக்காலம். 14

பாவியென்றே பேர்படைத்துப் பாழ்நரகில் வீழாமல்
ஆவிநின்ற சூத்திரத்தை யறிவதினி யெக்காலம்.

(போ-ரை.) பிறருக்குத் தீங்குசெய்வதினால் பாவியென்று யாரும் சொல்லும்படியானபேரை வகித்து அதற்குப் பலனாகப் பாழாகிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தாமல் உயிரானது உடலில் நிலைத்து நின்ற இரகசியத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்வது எக்காலம்.

உளியிட்ட கல்லு முருப்பிடித்த செஞ்சாந்தும்
புளியிட்ட செம்பும் பொருளாவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) உளியைக்கொண்டு செதுக்கியமைத்த சிலைவுருவத்தினையும், செவ்வியசுண்ணாம்பு சாந்தினாலமைத்த வுருவத்தினையும், புளியினாற் சுத்தம்பண்ணப்பட்ட செம்பு விக்கிரகத்தையும்,

சிலைசாந்து, விக்கிரகமென்று சாமானியமாகப் பாவிக்காமல் அவற்றையதிட்டித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் அனுக்கிரகிக்கும் உண்மைப்பொருள் இவ்வகையெனத் தெரிவது எக்காலம். 16

வேடிக்கை யுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும் பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கை யெல்லா மறந்திருப்ப தெக்காலம்.

(பொ - ரை.) பிரபஞ்ச வேடிக்கையினும், அழகாக நடப்பதிலும், தேகத்தை யலங்கரித்துக் கொள்வதிலும், பெரியாரைப் போல நடிப்பதிலும், செய்யும் வழக்கத்தினையெல்லாம் மறந்து எவற்றினும் பற்றற்றிருப்பது எக்காலம். 17

பட்டுடை பொற்பணியும் பாவனையுந் தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன் பாதம் விரும்புவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பீதாம்பர முதலியவைதை தரித்துக்கொள்ளுவதிலும் ஆபரணங்களால் அலங்காரம் செய்துகொள்வதிலும், பிறபுவைப்போல் நடித்தலிலும், கொடிய பாவங்கள் செய்வதிலு மிருந்து நீங்கித், தேவரீர் திருவடியினையே விரும்புவது எக்காலம். 18

ஆமைவரு மாட்கண் டைந்தடக்கஞ் செய்தாற்போல்
ஊமை யுருக்கொண் டொடுங்குவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆமையானது தனக்குச் சமீபத்தில் வரும் மனிதரைக்கண்டு நீரிலடைந்து தனது தலை நாலுகால் என்னுமைந்துறுப்புகளையும் தன்னுடற்குளிழுத்துக் கொள்ளுதல்போல மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னு மைந்து இந்திரியங்களின் வழியே செல்லும் விஷயங்களை யடக்கிக்கொண்டு மவுனநிலையுமற்று விகாரமுமற்று ஒடுங்கியிருப்பது எக்காலம். 19

தண்டுகையுஞ் சாவடியுஞ் சாளிகையு மாளிகையும்
கண்டு களிக்குங் கருத்தொழிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிலையாக வொருவர்பா லிருக்கத்தகுந்த தல்லன வாகிய பல்லக்கினையும், சத்திரத்தினையும், பணப்பையினையும், வீட்டினையும் பார்த்து எந்நாளும் தனக்குச் சொந்தமெனச் சந்தோஷித்திருக்கும் எண்ணத்தினை நீக்குவது எக்காலம். 20

அத்த னிருப்பிடத்தை யாராய்ந்து பார்த்துநிதஞ்
செத்த சவம்போற் றிரிவதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சிவபெருமான் சருவ வியாபகமாகவும், குருலிங்க சங்கமங்களிலும், சிவ்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் உண்மையை மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களைக்கொண்டு விசாரித்துத் திருவருளை தரிசித்து, எந்நாளும் உயிர்நீங்கிய பிணம்போலப் பிரபஞ்ச சுதந்திரமின்றிச் சஞ்சரிப்பது எக்காலம். 21

ஒழிந்ததரு மத்தினைவைத் துள்ளெலும்பு வெள்ளெலும்பா
கழிந்தபிணம் போலிருந்து காண்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பாவத்தினின்று நீங்கி பதிதருமத்தினை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு உடலின்கண்ணேயுள்ள வெளுத்த வெலும்பாகித் தசைகழிந்த சவம்போல வாழ்ந்து ஊனைத்தரிசிப்பது எக்காலம். 22

அற்ப சுகமறந்தே யறிவையறி வாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில் வீழ்ந்துகொண்டு கோளறுப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்ச சம்பந்தமான சிற்றின்பத்தினை மறந்து அறிவு சொரூபமாகவுள்ள சிவபெருமானை திருவருள் முன்னிட்டவான்ம வறிவினாற்றெரிந்து பிறவியில் தங்கும்படி வாய்ந்த தீமையை நீக்கிக்கொள்வது எக்காலம். 23

கருப்படுத்தி யென்னையமன் கைப்பிடித்துக் கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தி யாளவுடன் படுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரமன் மனிதனாகப்பிறப்பித்து, வாழ்ந்தபின்னர் என்றனை இயமன் பிடித்துக் கொண்டேகா முன்னம், சிவமாந்தன்மைசெய்து ஆட்கொள்ளக் கருணைகூர்தல் எக்காலம். 24

தூண்டு விளக்கணைய தொடர்ந்திருள்முன் சூழ்ந்தாற்போல்
மாண்டு பிழைத்துவந்த வகைதெரிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தூண்டுகோலில்லாத தீபமானது அணைந்து விட உடனே இருள்தொடர்ந்து எங்கும் சூழ்ந்துகொண்டு ஒளியும் இருளும் மாறிமாறி வருதல்போல அடிக்கடி இறந்து பிறந்து உலகில் வந்தவிதம் விருப்பு வெறுப்பினால் விளைந்த கன்மத்தினாலெனத் தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். 25

தூரியினின் மீன்போற் சுழன்றுமனம் வாடாமல்
ஆரியனைத் தேடி யடிபணிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெருவலையினிற்பட்ட மீனைப்போல பிரபஞ்ச மாயாவலையிற்பட்டுத் திரிந்து மனமிளைக்காமல் குருநாதனைத்தேடிக்கண்டு அவன்றிருவடியினை வணங்குவது எக்காலம்.

எண்ணூ றுகமிருந்து மெய்தாத வீடுபெற
வெண்ணீறு பூசி விளங்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எண்ணூறு யுகம் உலகத்தில் வாழ்ந்திருந்தாலும், அடையக்கூடாத மோட்சத்தினையடைய வேண்டுமாயின் விபூதியினைத் தேகமனைத்தினிலும் அணிந்துக்கொண்டு மௌன நிலையில் வாழ்ந்திருப்பது எக்காலம். 27

அவவேடம் பூண்டிங் கலைந்து திரியாமற்
சிவவேடம் பூண்டு சிறந்திருப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) புறச் சமயத்தினர்க்குரிய அப்பிரயோசனமான வேடத்தினைத்தரித்து இவ்வுலகில் நாய்போலஅலைந்து உலாவாமல் பரிசுத்தமான சைவசமயத்திற்குரிய (விபூதிருத்திராட்சமான) மங்களவேடந்தரித்துச் சிவஞானச் செல்வத்தில் சிறப்படைந்து இருப்பதெக்காலம்.

அண்டருக்கா நஞ்சருந்தி யம்பலத்தி லாடுசிவன்
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத் தொண்டுசெய்வ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) தேவர்களனைவரும் சாகாதிருக்கும் பொருட்டு விஷத்தினையுண்டு தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்த நிர்த்தனஞ் செய்யும் நடராஜமூர்த்தியின் அடியார்கட்கு அடியனாகி அவர்கட்கு பணிசெய்வது எக்காலம். 28

பன்றி வடிவெடுத்துப் பாரிடந்து மால்காணாக்
குன்றில் விளக்கொளியை கூறுவது மெக்காலம்.

(போ-ரை.) விஷ்ணுவானவர் பன்றியுருவினையெடுத்து நூறு வருஷகாலம் பூமியினை யகழ்ந்தும் காணப்படாத திருவண்ணாமலையின் முடியில் விளங்கும் ஞானதீபத்தினை வாயாரச்சொல்லித் துதிப்பது எக்காலம். 30

தித்திக்குந் தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத் துட்பொருளை
முத்திக்கு வித்தை முதனினைப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) சிவனடியார்கள் உள்ளத்தில் தித்திக்கும் படியான்தேவாமிர்தம் போன்றவனை சைவ சித்தாந்தத்திலே விளங்கும்

சுத்தாத்துவித முத்தியினுக்கு வித்தினை எத்தேவர்கட்கும் முதலா
கத் தியானிப்பது எக்காலம். 31

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விட்டொழிந்த நிஷ்டையிலே,
ஏகாந்த மாக விருப்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மகோடிகட்குப் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்
டுள்ள உபநிடதங்களுடன்கூடிய வேதமனைத்தையும் விட்டுச் சத்தி
நிபாத உத்தமர்கட்குச் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள சிவாகமத்
தில் குறித்த நிஷ்டையினில் தனியாகவிருப்பது எக்காலம். 32

பற்றிடத்தைத் தேடியென்றன் வாழ்நாளைப் போக்காம
லுற்றிடத்தை தேடி யுறங்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பகிர்முகமாகவுள்ள அந்நிய பிரபஞ்சத்தினைத்
தேடி எனது ஆயுள் நாள்களை வீணாக்காமல் அந்தர்முகமாயுள்ள
அருளிடத்தினைத்தேடி யுண்மையறிந்து சிவானந்த யோகநித்திரை
யிலிருப்பது எக்காலம். 33

இன்றுளோர் நாளையிருப்பதுவும் பொய்யெனவே
மன்றுளோர் சொல்லும் வகையறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இன்றையதின மிருப்பதுவும் அடுத்தநாளிருப்
பதுவும் நிச்சயமில்லையென்று பெரியோர்கள் சொல்லும் தன்மை
யினைத் தெரிவது எக்காலம். 34

கஞ்சா வபினியுடன் கள்ளுண்டு வாடாமல்
பஞ்சாவ மிர்தம் பருகுவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அறிவை மயக்கும் கஞ்சா, அபினி, கள் இவை
களைத் தின்றும், குடித்தும் மயக்கமடையாமல், சிவபெருமானுக்கு-

னும் மயக்கமடையாமல், சிவபெருமானுக்கு அபிடேகித்த தயிர், பால், நெய், சருக்கரை, பழம் கூடிய பஞ்சாமிருதத்தினை உண்ணுவது எக்காலம். 35

செஞ்சலத்தி னாற்றிரண்ட ஜெனனமோ க்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தை விட்டுன் சரணடைவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) கருப்பாசயத்தினில் சிவந்த இரத்தத்தினால் வடிவெடுத்த பிறப்பானது, மோட்சமடையவேண்டுமாயின் பிரபஞ்ச சம்பந்தமாகவுள்ள மாயாகாரிய துன்பத்தினின்று நீங்கித் தேவரீர் திருவடியினை யடைவது எக்காலம். 37

கும்பிக் கிரைதேடிக் கொடுப்பா ரிடந்தோறும்
வெம்பித் திரிகை விடுப்பதினி யெக்காலம்.

(போ-ரை.) வயிற்றினுக்கென்று சாப்பாடுதேடி அது கொடுப்பாருடைய வீடுதோறும் மனம்புழுங்கித் திரிதலைத் தடுத்துக்கொண்டு இருக்குமிடந் தேடிவர வாழ்தல் எக்காலம். 37

ஆடுகின்ற சூத்திரந்தா னறுமளவு மேதிரிந்து
போடுகின்ற நாள்வருமுன் போற்றுவது மெக்காலம்.

(போ-ரை.) உலகத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற இத்தேகமானது சாகுமளவும் உலாவி இறக்குநாளை யடைவதற்கு முந்தியே தேவரீரைத்துதிப்பது எக்காலம். 38

நவசூத் திரவீட்டை நானென் றலையாமல்
சிவசூத் திரத்தைத் தெரிந்தறிவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) ஒன்பது துவாரங்களுடன் கூடிய உடலினை ஆன்மாவாகிய நானென்று அலையாமல், சிவஞானபோத சூத்திரத்தினைப், படித்தறிவது எக்காலம். 39

மறந்து மலசலங்கள் மாயும்புழுக் கூட்டைவிட்டுக்
கரந்து னடியிணைக்கீழ் கலந்துநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அறிவு மயங்கி மலமும் சலமும் தாமே வழியும் படி இறந்துபோகும் புழுக்கள் நிறைந்த தேகத்தினின்றும் நீங்கி, நினது திருவருளில் மறைந்து தேவரீர் திருவடிக்கீழ் இரண்டறக் கலந்து தங்குவது எக்காலம். 40

இம்மைதனிற் பாதகனு யிருவினைக்கீ டாயெடுத்த
பொம்மைதனைப் போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இப்பிறப்பில் பாவியாக பூர்வஜென்மத்திற்செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்கபடி யெடுத்த பொய்மையாகிய உடலை நீக்கிவிட்டுத் தேவரீரைத் தோத்தரித்து வாழ்வது எக்காலம். 41

உப்பிட்ட பாண்ட முடைந்துகருக் கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்ட வேணியனுக் காட்படுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.)உப்பினையடைத்துவைத்துள்ள பானை உளுத்துப் போவதுபோல நிலையுற்றிராதபடி அழிந்து, மறுபடியும் பிறவியெடுத்தன் முன்னமே, கங்கையினைத் தரித்த சடாபாரத்தினையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாவது எக்காலம். 42

சேவை புரிந்து சிவரூபக் காட்சிகண்டு
பாவைதனைக் கழித்துப் பயனடைவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆலய வழிபாடுசெய்து சிவலிங்கப் பெருமான் திருவுருத்தினைத் தரிசித்து, மாதர் மயக்கத்தினை நீக்கி, மோட்ச பிரயோசனத்தை யடைவது எக்காலம். 43

காண்டத்தை வாங்கிக் கருமேக மீண்டதுபோல்
பாண்டத்தை நீக்கிப் பதமடைவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சமுத்திரத்தினின்றும், உப்புநீரைக்குடித்து கரிய மேகமானது திரும்பி நன்னீரைப்பொழிவதுபோல தேகத்தினின்றும் மலத்தோடன் சம்பந்தித்த உயிர்நீங்கித், திருவருளினைப்பெற்றுந்து மேலான பதத்தினை யடைவது எக்காலம். 44

சோற்றுத் துருத்தியினைச் சுமந்தலைந்து வாடாமல்
ஊத்தைச் சடம்போட் டுனையடைவ தெக்காலம்

(பொ-ரை.) சாதத்தினை யடைத்துவைக்கும் பையாகிய உடலைத் தாங்கி அலைந்துபோகாமல் நாற்றமுற்ற தேகத்தை விட்டுத் தேவரீரை யடைவது எக்காலம். 45

தொடக்கைச் சதமெனவே சுமந்தலைந்து வாடாமல்
உடக்கை கழற்றி யுனையறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நரம்பாதிகளால் கட்டுப்பட்டுள்ள தேகத்தினை நிச்சயமென எண்ணித் தாங்கித் திரிந்து இளைக்காமல், ஒருங்கு கூடியுள்ள தத்துவங்களை நீங்கித் தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 46

ஆசைவலைப் பாசத் தகப்பட்டு மாயாமல்
ஓசைமணித் தீபத்தி லொன்றிநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சமென்னும் ஆசையாகிய மாயவலையில் சிக்கிக்கொண்டழியாமல், நாத தத்துவத்திலே தோன்றும் அழகிய சிவச்சோதியிலிரண்டறக் கலந்து வாழுதல் எக்காலம். 47

மையின் இவ்வுடற்பற்றைவிட்டு அம்பலத்தரசனையே யடையவே ண்டுவதே தகுதியெனக் குறிப்பித்தனர். திருக்கடைக்காப்பு "நிணங்குடர்தோ ளரம்பென்பு சேராக்கை தானிலாயதன்றாற், குணங்களார்க்கல்லது குற்றநீங்காதெனக் குலுங்கினாயே, வணங் குவார் வானவர் தானவர் வைகலு மணங்கொண்டேத்து, மணங் கனூர் தொழுதுய்யலாமையல் கொண்டஞ்சனெஞ்சே" என்றத னாற்காண்க.

நான்காவது

கச்சித்திருவகவல்.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

திருமால் பயந்த திசைமுக னமைத்து
வருமேழ் பிறவியு மானிடத் துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக்
குலவிய சிவபதங் குறுகா தவமே
மாதரை மகிழ்ந்து காதல்கொண் டாடும்
மானுடர்க் கெல்லாம் யானெடுத் துரைப்பேன்
விளிவெளி மாக்க டெளிவுறக் கேண்மின்.

(பொ - ரை.) நாராயணமூர்த்தியானவர் பெற்ற சதுர்முகப் பிரமன் படைத்துவரும் எழுபிறவிகளிலும் மனித சென்மமாகப் பிறந்து, பார்வதியாருடைய தலைவனாகிய சிவபெருமானது தாம ரைமலரைப்போன்ற திருவடியினை வணங்கி விளங்குகின்ற சிவப தவியினை அடையாமல் வீணாக மாதர்களை (எண்ணிச்) சந்தோ ஷித்து ஆசைபூண்டு கொண்டாடுகின்ற மாந்தர்களுக்கெல்லாம் நான் (சில உண்மைகள்) எடுத்துச்சொல்வேன்! காதலுக்குரிய எளிமையினை வாய்ந்த மாந்தர்கள் தெளிவடையக் கேளுங்கள் (அவை யென்னையோ வெனின்.)

(கு - ரை) பூர்வசென்மத்தில் மாடுமுதலியவைகளாயிருந்து புண்ணியமிகுதியால் அடுத்தசென்ம மனிதப்பிறவி யெடுத்தவர்கட்கு அதுமுதல் இரண்டொரு சென்மம் வரையில் மலத்தடிப்பு அதிகமாகையால் அவர்களறிவிற்குச் சிவபெருமானுண்மை விளங்காது என்பது சகஜம். எழுதரம் மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்கட்கு அம்மலத்தடிப் பிரியாதாகலின் இத்தகையினரும் சிவபெருமான் உண்மை தெரியாதிருக்க அவர்பாலிரங்கி, எழ்பிறவியும் * * * ஆறுகாது என்றனர், ஈடணைகள் மூன்றில் மண், பொன் இரண்டினையும் விட்டு "மாதரை மகிழ்ந்து" என்று பெண்களை மாத்திரம் குறித்ததென்னையோ வெனில்? பொன்னைவிரும்புவதும் மண்ணை விரும்புவதுங் காதல்கொண்டுள்ள பெண்ணினைப்பற்றியே யாகலாமென்க. இங்ஙனம் முதல்வினை மறந்து மாதர் மயலில் மயங்குவார் மிருகத்தினை யொத்தாரென்பார் மாக்களென்னாது மக்களென்றார்.

முள்ளுங் கல்லு முபன்று நடக்கும்
உள்ளங் காலைப் பஞ்சென வுரைத்தும்
வெள்ளெலும் பாலே மேவிய கணைக்கால்
துள்ளும் வராலெனச் சொல்லித் துதித்தும்
தசையு மெலும்புந் தக்கபுன் குறக்கை
இசையுங் கதலித் தண்டென வியப்பியும்
நெடுமூட ருங்கி நின்றிடு மிடையைத்
துடிபிடி யென்று சொல்லித் துதித்தும்
மலமுஞ் சலமூர் வழும்புந் திரையும்
அலையும் வயிற்றை யாலிலை யென்றும்
சிலந்தி போலக் கிளைத்துமுன் னெழுந்து
நொண்டு விம்மிச் சீப்பாய்ந் தேறி

மருவ வயற்புருடன் வருநேரங் காணும
லுருகுமனம்போலென் னுள முருகுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தன்னைக் களவாகப் புணரும் வேறு நாயகன் வர வேண்டிய காலத்தில், வாக்காணாதபோது நாயகிக்கு இறங்கும் மனம்போல, அடியேனுடைய நெஞ்சு தேவரீரை நோக்கிக் கரைவது எக்காலம். 56

தன்கணவன் றன்சுகத்திற் றன்மனம்வே றானதுபோ
லென்கருத்தி லுன்பதத்தை யேற்றுவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தன்னுடைய சொந்த கணவனுடன் சுகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற வொருபெண் வேறொரு நாயகன் மீதுள்ள மோகத்தினால் தன்மனம் வேறுபட்டிருப்பது போல் பிரபஞ்ச போகங்களை யானனுபவிக்கிற காலத்தும் என் மனம் உன் வசமாகவிருந்து உருகுதல் எக்காலம். 57

கூடிப் பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக் காணமல்
தேடித் தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வெகு காலமாகக் கலந்திருந்து திடீரென நீங்கிய தன் மனைவியைக்காணமல் எங்குந்தேடிச் சஞ்சலப் படுபவன்போலத் தேவரீரிடத்து மனம் வைப்பது எக்காலம். 58

எவ்வனத் தின்மோக மெப்படியுண் டப்படிபோல்
கவ்வனத்தி யானம் கருத்துவைப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) யெவ்வன வயதுடைய பெண்ணின்மீது ஆசை எங்ஙன முண்டாமோ அதுபோன்று மனத்தியானத்தில் பரமனை நெஞ்சில் வைப்பது எக்காலம். 59

கண்ணு லருவி கசிந்துமுத்துப் போலுதிரச்
சொன்னபரம் பொருளைத் தொகுத்தறிவ தெக்காலம்

(போ-ரை.) கண்களினால் ஆனந்தக்கண்ணீர் அருவியினைப் போலக் கசிந்து முத்தினைப்போலச்சிந்த வேதாந்த சாத்திரத்தாற் புகழப்பட்ட சிவபரம்பொருளை ஆராய்ந்தறிவது எக்காலம். 60

ஆக மிகவுருக வன்புருக வென்புருகப்
போகவனு பூதி பொருந்துவது மெக்காலம்.

(போ-ரை.) உடல் புளகிக்க, அன்புமேலிட, என்பு நெக்கு விடச் சிவபோகச் சிவானுபூதி நிலையினைப் பொருந்துவதும் எக்காலம். 61

நீரிற் குமிழிபோ னிலையற்ற வாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற் கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) நீரினிலே யுதித்தொடுங்கும் குமிழியினைப்போல நிலையில்லாத வாழ்க்கையை வெறுத்துத் தேவரீர்மீது ஆனந்த வெள்ளம் என்னிடத்துத் ததும்புவது எக்காலம். 62

அன்பை யுருக்கி யறிவையதன் மேற்புகட்டித்
துன்ப வலைப்பாகத் தொடக்கறுப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை) அன்பினைப்பெருக்கி யதன்வழியாக அறிவைச் செலுத்திப் பிரபஞ்சமுகமாகவுள்ள தீமையான மாயாவலையின் சம்பந்தத்தை யொழித்துக்கொள்வது எக்காலம். 63

கருவின் வழியறிந்து கருத்தைச் செலுத்தாமல்
அருவி விழிசொரிய வன்புவைப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) பிறப்பினுக் கேதுவாயுள்ள நெறியினைத் தெரிந்து அந்நெறியினில் மனத்தினைச் செலுத்தாமல் விழிகளினின்

றும் அருவினைப்போல நீர்வழிய தேவரீரிடத்து அன்பு பாராட்டு வது எக்காலம். 64

தெளியத் தெளியத் தெளிந்தசிவா னந்தத்தேன்
பொழியப் பொழியமனம் பூண்டிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மனமானது அசைவற அசைவறநின்ற அவசரத் துக் கலக்கமற்ற சிவானந்தத்தேன் என்னுள் அடிக்கடி சொரிய அதனால் மனம் ஆனந்தங்கொண்டிருப்பது எக்காலம். 65

ஆதார மூலத் தடியிற் கணபதியை
பாதார விந்தம் பணிந்துநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) குய்யத்திற்கும் குதத்திற்கும் நடுவேயுள்ள முக் கோணவடிவாகிய மூலாதாரத்தின் மத்தியிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஓங்காரசொரூபமாகிய கணபதியின் திருவடித் தாமரையினை வணங் கியிருப்பது எக்காலம். 66

மண்வளைந்த நற்கீற்றில் வளைத்திருந்த வேதாவைக்
கண்வளைந்து பார்த்துள்ளே கண்டிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மூலாதாரத்தின் இரண்டு விரற்கடைக்கு மேல் பிருதிவியின் கூறுகிய நாற்கோண வடிவாகிய சுவாதிட்டானத் தினடுவில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமாவை உண்முகமாகக் கண்ணை வைத்துப்பார்த்து மனத்தே தரிசித்திருப்பது எக்காலம். 67

அப்புப் பிறைநடுவே யமர்ந்திருந்த விட்டுணுவை
உப்புக் குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சுவாதிட்டானத்தின்மேல் எட்டுவிரற் கடைக்கு மேலுள்ள நாபிக்கமலத்தில், அப்புவின் கூறுகிய மூன்றாம்பிறை

வடிவாகிய (மணிபூரத்தினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் விட்டுணுவை உப்பிட்ட குடுக்கைபோன்ற (நிலையற்ற) தேகத்தினுள்ளே தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். 68

மூன்று வளையமிட்டு முளைத்தெழுந்த கோணத்தில்
தோன்று முருத்திரனைத் தொழுதுநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (மணிபூரத்தின் மேற்) பத்துவிரற்கடை பிரமாணமுள்ள (இருதயத்தில்) தேயுவின் கூறாகிய முக்கோண வடிவாகிய (அனாகதத்தினடுவில்) எழுந்தருளியிருந்த உருத்திர மூர்த்தியை வணங்கி நிற்பது எக்காலம். 69

வாயுவறு கோணமதில் வாழு மகேச்சுரனைத்
தோயும் வகைகேட்கத் தொடங்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (அனாகதத்தின்மேற்) பத்து விரற்கடை பிரமாணமுள்ள கண்டத்தில் வாயுவின் கூறாகிய அறுகோண வடிவாகி (விசுத்தியினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் மகேச்சுரனை அடையும் விதம் விசாரிப்பது எக்காலம். 70

வட்டவழிக் குள்ளே மருவுஞ் சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழி தேடக் கிருபைசெய்வ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (விசுத்தியின்மேல்) பன்னிரண்டு விரற்கடைபிரமாணமுள்ள லலாடத்தில் ஆகாயகூறாகிய வட்டவடிவாகிய (ஆஞ்ஞையினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் சதாசிவத்தினை நெருங்கும் வழிதேடக் கிருபை புரிவது எக்காலம்.

உச்சிக் கிடைநடுவே யோங்குகுரு பதத்தை
நிச்சயித்துக் கொண்டிருந்து நேர்வதினி யெக்காலம்.

உண்ணீர் பாயு மோசைச் செழும்புண்
மால்கொண் டறியா மாந்தர் புகும்வழி
நோய்கொண் டொழியா நுண்ணியர் போம்வழி
தருக்கிய காமுகர் சாரும் படுகுழி
செருக்கிய காமுகர் சேருஞ் சிறுகுழி
பெண்ணு மாணும் பிறக்கும் பெருவழி
மலஞ்சொரிந் திழியும் வாசற் கருகே
சலஞ்சொரிந் திழியுந் தண்ணீர் வாசல்.

(பொ-ரை.) தோலும், மாமிசமும் நெருங்கிச் சீழ்வடிகின்றகாமக்குகையாம் கருவோற்பத்தியாகும் கழனியாம், சூதகம்வழிகின்றதுவாரத்தினையுடையவாயிலாம், எட்டுச்சாணுடலிருக்கும் உடல் வெளிவரும் பெரியவழியாம், உலகத்தில் (ஆன்மாக்களின்) இந்திரியத்தினை யொழித்தற்கேற்ற மறைந்த இடமாம், அத்தகைய இடத்தினை விரும்பிக்காமாந்தகாரத்தினால் தாமெக்காலத்தும், ஆசைகொண்டிருக்கும உடலின் மத்தியிலுள்ள பெரியவாசலாம், சந்திரனைச் சடாபாரத்திலணிந்த சிவபெருமான் திருவருளினையடையாதவர் இருந்து திரிகின்ற மெலிவான பெரியவழியாம்; இது புண்ணுக்குச் சமானமென்று புடவையைக்கொண்டு மூடியும் உள்ளே யிருந்து நீரினை யூற்றும் ஓசையுடன் கூடிய சிவந்த புண்ணும், காமவாசை கொண்டு (சிவபெருமான் திருவருளினையறியாத மாந்தர்கள் நுழைகின்ற வழியாகும், காமநோய்பெற்று அது நீங்காத அற்பர்கள் போகும் வழியாகும், கருவம் கொண்ட காமிகள் நெருங்கும் படுகுழியாம், செருக்கினையுடைய காமிகள் சேருகின்ற சிறியகுழியாம், பெண்ணும் ஆணும் பிறப்பதற் கேதுவாகிய பெரியவழியாம், மலமானது வழிந்து இறங்குந் தண்ணீர் வாசலாம்.

இத்தை நீங்க ளினிதெ னவேண்டா
பச்சிலை யிடினும் பத்தர்க் கிரங்கி
மெச்சிச் சிவபத வீடருள் பவனை
முத்தி நாதனை மூவா முதல்வனை
அண்ட ரண்டமு மனைத்துள புவனமுங்
கண்ட வண்ணலைக் கச்சியிற் கடவுளை
ஏக நாதனை யிணையடி யிறைஞ்சுமின்
போக மாதரைப் போற்றுத லொழிந்தே.

(பொ - ரை.) இத்தகைய (நிதம்பத்தினை) நீங்கள்சுகமானதென்றுவிரும்பாமல், பொதுமகளிரைப் புகழ்தலின்று நீங்கி (நீரும்) பச்சிலையிடினும் அடியார்களுக்கு (மனம்) இரங்கி வியந்து பாராட்டித் (தமது) சிவபதமாகிய மோட்சவீட்டினைப் பாலிக்கின்ற பெருமானை மோட்சத்தினுக்குத் தலைவனை, நித்தியமாயுள்ள முதல்வனை அண்டபகிரண்டங்களையும் பதினான்கு புவனங்களையும் காரியப்படுத்திய தலைவனை, காஞ்சிமாநகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனை, தன்னேந்தனியனை, (அவனது) இரண்டு திருவடிகளையும் தொழுமின்கள்.

(சு - ரை.) இதுகாறுமெடுத்துக் கூறியதக்கவர்களாலே யருவருக்கத்தகுந்த அங்கத்தினுக் காசைப்படா திருக்கவேண்டு மென்பார். "இனிதெனவேண்டாம்" என்றனர், வெறும் பச்சிலையினைப்பறித்துப் பாமனையருச்சிக்கினும் பத்தருக்குப் பரிந்தருள், செய்வானென்பார், "பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி என்றனர் தாயுமானவர், "கல்லாலெறிந்துங் கைவில்லாலடித்துங் கனிமதுரச், சொல்லாற்றுதித்துகற்பச்சிலை தூவியுந்தொண்டரினம், மெல்லாம்பிழைத்தன ரன்பற்றநானினியேது செய்வேன், கொல்லாவிரதியர்நேர்

னத்தினை நிலையென வெண்ணிக் காத்துவருகின்ற தேகம்நீங்கி (புரியட்டகமாகிய) சூக்கும தேகம் வந்து விடில் இனி யெந்தச் செனனத்தினைக் கொண்டு நித்திய வாழ்வடையுந்தன்மை யறிவது எக்காலம்.

நட்ட னடுவினின்று நற்றிரோ தாயியருள்
கிட்டவழி காட்டிக் கிருபைசெய்வ தெக்காலம்.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவின் இருதயத்திலேயிருந்து பின்னர் அருளைவிளைவிக்கும் நல்ல திரோதாயி யென்னுஞ் சத்தியானது, சிவபெருமான் திருவருளினையடையும் நெறியினைத் தெளிவித்துக் கருணைபுரிவது எக்காலம். 81

நானேநா னென்றிருந்தேன் நடுவினிற் கட்டழகி
தானே வெளிப்படுத்தித் தருவனென்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய நானே பிரமமென்றிருந்தேன், அவ்வமயம் எனதிருதயத்தில் திருவருட்சத்தி வலிய வெளிவந்து எனக் கன்னியமாகிய முதல்வ னொருவனைக் காட்டிவைப்பது எக்காலம். (82)

அடர்ந்த மனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம் வாளாலே
தொடர்ந்து தொடர்ந்துவெட்டிச் சுடுவதினி யெக்காலம்

(பொ-ரை.) அஞ்ஞானத்தால் நெருங்கிய மனமாகிய வனத்தினைப் பஞ்சாக்கர மென்னும் வாளாயுதத்தினாலே அடிக்கடிச் சேதித்து மறுபடியும் தலையெடாதபடி சிவத்தியானத்தால் கொளுத்திவிடுவது எக்காலம். 83

ஐந்து பொறிவழிபோ யலைந்துமிந்த பாழ்மனதை
வெந்துவிழப் பார்த்து விழிப்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாக சென்றலைந்த இந்த வீண் மனத்தினைத் தலையெடாதபடி யிருக்கத் திருவருளைப்பெற்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பது எக்காலம். 84

இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லோருந்தான்மாண்டு
சினமாண்டு போகவருள் சேர்ந்திருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்ச சம்பந்தமான இனமனைத்து நீங்க, தன்னுடன் சேர்ந்திருந்த தத்துவமனைத்துமொடுங்க, கோபமும் கெட்டுப்போகத் திருவருளிற் கலந்திருப்பது எக்காலம். 85

அமையா மனதமையு மானந்த வீடுகண்டங்
கிமையாம னோக்கி யிருப்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஒருவழியிலும் ஒடுங்காத மனதை, திருவருளினலடக்கி சிவானந்த வீட்டினைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் இமை கொட்டாது வாழ்வது எக்காலம். 86

கூண்டுவிடுஞ்சீவன்மெள்ளக் கொட்டாவிகொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடு முன்னேநான் மாண்டிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தேகத்தினைவிட்டு நீங்கத்தகுந்த சீவனானது மெதுவாக கொட்டாவி விடுதல்போலத் தேகத்தினை விட்டு நழுவுமுன் நான் பிரபஞ்ச சேஷ்டையினின்று நீங்கித் தன்னை மறந்திருப்பது எக்காலம். 87

ஊனிறைந்த காய முயிரிழந்து போகுமுன்னம்
நானிறந்து போகவினி நாள்வருவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மாமிசம் பொதிந்த உடலினின்றும் உயிர்வெளிப்பட்டுப்போகு முன்னர் நான் அகங்காரமற்ற வாழ்வடைவது எக்காலம். 88

கெட்டு விடுமாந்தர் கெர்விதங்கள் பேசிவந்து
சுட்டுவிடு முன்னென்னைச் சுட்டிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை) மாயையால் அழியுமனிதர்கள் இறுமாப்பு வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்த எனதுடலைக் கொளுத்திவிடு முன்னர், பிரபஞ்சச் சூட்டினையொருத்து அந்தர் முகமாக என்னுட்குறித்து நோக்கிக் கொண்டிருப்பது எக்காலம். 89

தோலேணி வைத்தேறித் தூரநடந் தெய்க்காமல்
நூலேணி வைத்தேறி நோக்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தோலினலாகிய ஏணியினை ஆதாரமாகக் கொண்டு பலதேசஞ்சென்று இளைத்து, மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்களை ஆதாரமாகக்கற்று திருவருளைத் தரிசிப்பது எக்காலம். 90

வாயோடு கண்மூடி மயக்கமுற்று நில்லாமல்
தாயோடு கண்மூடி தழுவிநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வாயினையும் கண்களையும் மூடிக்கொண்டு மனமடங்காமத மயக்கத்தினையடைந்து வாழாமல், திருவருட்சத்தியுடன் அதீதமாகிய ஞானக்கண்ணைச்செலுத்தி திருவருளையனுபவித்து இருப்பது எக்காலம். 91

காசினியெ லாநடந்து காலோய்ந்து போகாமல்
வாசி தனிலேறி வருவதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சமுழுது மலைந்து உண்மைதேருது உசுவாச நிசுவாச மென்கிற வாயுவாகிய குதிரையின் மேலமர்ந்து அதனைத் தன்வசப்படுத்தி வருவது எக்காலம். 92

ஒலிபடருங்குண்டலினை யுன்னியுணர் வாலெழுப்பிச்
சுழுமுனையின் றாள்திறந்து தூண்டுவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மூலாதாரத்தினின்று மெழும்பிப் பிரகாசத்துடனிருக்கும் சுத்தமாயாரூபமாகிய குண்டலி சத்தியைத் தியானித்து அறிவைக்கொண்டு உயரவெழச்செய்து அது சுழுமுனை வரையிற்செல்ல அங்கு மறைவு நீங்கித் திருவருள் தோன்றுவது எக்காலம். 93

இடைபிங் கலைநடுவே யியங்குஞ் சுழுமுனையில்
தடையறவே நின்று சலித்திருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வலது மூக்கின் வழியாக வரும் இடைகலைக்கும் இடதுமூக்கின் வழியாகவரும் பிங்கலைக்கும் நடுவேயுள்ள சுழுமுனை நாடியில் சுவாச மிரண்டினையும்விடாது உள்ளேயிழுத்து அசைவற விருந்துகொண்டிருப்பது எக்காலம். 94

மூல நெருப்பைவிட்டு மூட்டி நிலா மண்டபத்தில்
பாலை யிறக்கியுண்டு பசியொழிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியினை எழுப்பி மேலே சந்திர மண்டலத்தில் தாக்கச்செய்து அந்நிலாவினிடத்தினின்றும் அமுதத்தினைப்பெய்யச்செய்து உண்டு, பசிதீர்ந்திருப்பது எக்காலம். 95

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப் புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தேகத்தினுள்ளே இருதயாகாயத்தில் கட்டுக்கு அடங்காத வாசியென்னும் குதிரையானது வெளியேறாது உள்ளே செல்ல அப்போது அங்குத்தோன்றும் சிதம்பராகாயத்தில் சொரூபமாகி இருப்பது எக்காலம். 96

பஞ்சரித்துப் பேசும் பலகலைக்கெட் டாப்பொருளிற்
சஞ்சரித்து வாழ்ந்து தவம்பெறுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மெய்யினை யுணர்த்தாது சொற்சாலமாக விஸ்தாரமாய்ப்பேசும் பலவகைப்பட்ட நூல்களுக்கும் எட்டாத உண்மைப் பொருளாகிய திருவருளினில் கலந்து வாழ்ந்திருக்க தவமடைவது எக்காலம். 97

மலமுஞ் சலமுமற்று மாயையற்று மானமற்று
நலமுங் குலமுமற்று நானிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உணவினை நீக்குதலினாலே மலமும் சலமும்நீங்கி, பிரபஞ்ச பற்றுவையாதிருத்தலினால் மாயையினின்று நீங்கி, நல்லதென்று சொல்லப்படுகின்ற கொண்டாட்டங்களும், சாதியபிமானமும் நீங்கி, நான் தனித்திருப்பது எக்காலம். 98

ஓடாம லோடி யுலகைவலம் வந்துசுற்றித்
தேடாம லென்னிடமாய்த் தெரிசிப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அஞ்ஞானமாகிய மனதுடன் பூமிமுழுதும் யாத்திரைசெய்த நான் அன்பின்வழியே யாத்திரைசெய்து சிவபரஞ்சுடரை சிதாகாயத்துள்ளே தரிசித்து ஆனந்தத்துடனிருப்பது எக்காலம்.

அஞ்ஞானம் விட்டே யருண்ஞானத் தெல்லைதொட்டு
மெஞ்ஞான வீடுபெற்று வெளிப்படுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சப் பற்றாகிய அஞ்ஞானத்தினின்று நீங்கித், திருவருண்ஞானத்தினைப்பற்றி உண்மைஞானத்தினைப் பயப்பிக்கும் மோட்சத்தினையடைந்து சிவனடியனென வெளிவருவது எக்காலம்.

வெல்லுமட்டும் பார்த்து வெருளியெலாம் விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ் சிந்தை செலுத்துவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தத்துவங்களைச் செயிக்கும் வரையில் செயித்துக் கோபமலைத்தினையும் நீங்கித் (திருவருளினை) எட்டும் வரையில் மனத்தினை செலுத்துவது எக்காலம். 101

மேலாம் பதந்தேடி மெய்ப்பொருளை யுள்ளிருத்தி
நாலாம் பலந்தேடி நான்பெறுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மேன்பட்ட திருவருணிலையினை விசாரித்து உண்மைப் பொருளாகிய சிவபெருமானை மனத்திலிருத்திச் சிவசாயுச்சியத்தினை நாடி அதனை யானடைவது எக்காலம். 102

எண்ணாத தூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப் பாராமல்
கண்ணாடிக் குள்ளொளிபோற் கண்டறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சிவபெருமானைத் தரிசித்தற்கேதுவான நினைவில், எண்ணாதபடி அறிவிற்கு அசுத்தமாக இருக்கும் நூல்களை நினைந்து நினைந்து வீணாகப்பாராமல், கண்ணாடிக்குள் ஒளியினைப் போல மனத்தின் கண்ணே சந்தேகமின்றித் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 103

என்னை யறிந்துகொண்டே னெங்கோமா னோடிருக்குந்
தன்மை யறிந்து சமைந்திருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மா வின்னதெனத் தெரிந்துகொண்டு அதன்பின் எமது தலைவனாகிய சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்திருக்கும் தன்மையினைத் தெரிந்து கொள்வது எக்காலம்.

ஆறுதா ரங்கடந்த வானந்தப் பேரொளியை
பேறுகக் கண்டு நான் பெற்றிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மூலாதாரமுதல் ஆஞ்ஞையீறாகவுள்ள ஆறு தாரங்களையுங் கடந்த சிவானந்த சொரூபமாயுள்ள அருட் பெருஞ் சோதியை நான் அடையும் பாக்கியமாகத் தரிசித்து அதனையடைந் திருப்பது எக்காலம். 105

ஆணவ மாயத்தா லழிந்துடலம் போகாமுன்
காணுதலா லின்பமுற்றுக் கண்டறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆணவமலத்தின் மயக்கத்தால் தேகம் அழிந்து விடு முன்னே சிவபெருமானைத் தரிசனம் செய்தலால் பேரின்ப மடையும் உண்மையை தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 106

மும்மலமுஞ் சேர்ந்து முளைத்தெழுந்த காயமிதை
நிர்மலமாய்க் கண்டுவினை நீங்கிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆணவாதி மலங்களின் சம்பந்தத்தால் காரியப் பட்டு, உருவாகிய இத்தேகத்திலுள்ள சீவகரணங்களைச் சிவகரணங் களாக்கிப் பரிசுத்தமாயிருக்கக்கண்டு செயலற்றிருப்ப தெக்காலம்.

முன்னை வினைகெடவே மூன்றுவகை காட்சியினால்
உன்னை வெளிப்படுத்தி யுறுவதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூர்வபிராரத்துவம் நீங்கவே தத்துவதரிசனம், ஆன்மதரிசனம், சிவதரிசனம் என மூவகைப்பட்ட காட்சிகளினால் தேவரீரை என்னிடத்து நின்றுதரிசித்தற் கேதுவாகி அடைவது எக்காலம். 108

(பொ-ரை.) இயங்கியற் பொருளாகிய அசைவு பதார்த்தங்களிலும், அசைவில்லாப் பதார்த்தங்களிலும் எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப்போலத் தங்கியிருக்கும் வேதாந்தப்பொருளை அறிந்துகொள்வது எக்காலம். 157

ஊனாகி யூனி லுயிராகி யெவ்வுலகுந்
தானாகி நின்ற தனையறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) காரியப்படுதலினால் உடலாகி, அறிவித்தலால் அவ்வுடலில் உயிராகி, எங்கும் வியாபித்தலால் உலகமனைத்துமாகியிருந்த முதல்வனையறிவது எக்காலம். 158

என்னைவிட்டு நீங்காம லென்னிடத்து நீயிருக்க
உன்னைவிட்டு நீங்கா தொருப்படுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எக்காலத்தும் என்னைப்பிரியாது, அத்துவிதமாக என்னிடத்து, தேவரீர் கலந்திருக்க, அவ்வுண்மை தெரிந்து தேவரீரினின்றும் நீங்காமல் கலந்திருக்க எண்ணுவது எக்காலம்.

இன்னதென்று சொல்லவொண்ணா வெல்லையற்றவான்பொருள்
சொன்னதென்று நானறிந்து சொல்வதினி யெக்காலம்.[ளைச்

(பொ-ரை.) சொல்லாலே இத்தன்மையதென்று சொல்லக்கூடாத அளவற்ற உயர்பொருளையே ஆசாரியர் எனக்கு உபதேசித்தனரென்று தெரிந்துகொண்டு தியானிப்பது எக்காலம். 160

மனதைபொரு வில்லாக்கி வான்பொறியை நாணாக்கி
எனதறிவை யம்பாக்கி யெய்வதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) என்னுடைய மனதை வில்லாகவளைத்து அதற்குப்பெரிய இந்திரியத்தினை நாணாகப்பூட்டி அவ்வில்லினூடே என்னுடைய அறிவினை அம்பாக வைத்து ஆணவாதி மலங்களின்மேல் பிரயோகிப்பது எக்காலம். 161

லல்லாத கேள்வியைக் கேட்டிடுந் தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நான் வார்த்தைசொல்லும்போது சொற்களால் நேரிடுங் குற்றங்களையும், எண்ணும்போது மனத்தால் நேரிடுங் குற்றங்களையும், உடலாற் காரியங்களைச் செய்யும்போது விளைந்தகுற்றங்களையும், கண்ணால் விளைந்த குற்றங்களையும், பாபநூல்கள் படித்தலினால் வருங் குற்றங்களையும் மற்றும் பற்பலவகையால் நேரிடுங் குற்றங்களையும் பொறுத்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) சொல், சிந்தனை தீவினை என்றதனால் மனம்வாக்குக் காயங்களால் நேரிடுங்குற்றங்கள். புண்ணியநூலென்றது பதிநூலினை, அல்லாத கேள்வியென்றது பசுபாசநூல்களை, குற்றங்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்வது ஆன்ம சுபாவமாகலின் பொறுத்தருள வேண்டுமென்றனர். (28)

முட்டற்ற மஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளைபோலே விளக்கியிட்டுப்
பட்டப் பகலில் வெளிமயக் கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தை நீதவிர்ப் பாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நல்லமஞ்சளினை நல்லெண்ணெயுடன் கலந்து முகத்திற் பூசிக்கொண்டு மினுக்கி (கால்களில்) மோதிரந்தரித்து, (முகத்தில்) திலதமிட்டு, (காதில்) பித்தளைச் சுருளைத் [illegible]க்கிப்பூண்டு, பகற்காலத்திலேயே வெளிமயக்கத்தையுண்டாக்கும் [illegible]ர்கள்மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையினைத் தேவரீர் தவிர்த்தருளவே[illegible]ம்.

(கு - ரை.) பெண்ணொருத்திகுரூபியாக விருந்திடினும் தன்னை யலங்கரித்துக்கொண்டு அவ்வேடத்தால் பகற்காலத்திலேயே விடநாயகர்களை மயக்குவதுண்மையின் அவர்பால் நேசம்வைத்தல் தகாதென்பர், இட்டத்தை நீதவிர்ப்பா யென்றனர். (29)

பிறந்துமண் மீதிற் பிணியே குடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற் றின்பத்தின் மேன்மய லாகிப்புன் மாதருக்குட்
பறந்துழன் றேதடு மாறிப்பொன் றேடியப் பாவையர்க்கீந்
திறந்திட வோபணித் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! இவ்வுலகில்பிறந்து பலநோய்களையு மனுபவித்தும் பேரானந்தத்தை மறந்து, சிற்றின்பத்தில் மயக்குண்டு அற்பமாதர் கூட்டத்திற் சென்று திரிந்து தடுமாறி அவர்பொருட்டுத் திரவியம் சம்பாதித்து அம்மாதர்கட்குக்கொடுத்து (வீணாக) இறந்து விடத்தானோ கட்டளை யிட்டனை.

(கு - ரை.) பிறந்தநாள்முதலாக இருக்கும் நாள்வரையில் அனுபவமாக அனுபவித்தயாவும் சிறிதும் பிரயோசன முடையனவாகாமலும் இவற்றைக்கொண்டு அடையும்பலனு மொன்றுமில்லாதிருத்தலினாலும் இத்தன்மையவற்றில் காலத்தை வீணாகக் கழித்தேனென்பார், இறந்திடவோ பணித்தாய் என்றனர். (30)

பூதங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றுப் பின்முனற்றுக்

(போ-ரை.) நாயினுங் கடையனாகிய பிறப்பாகும் நான் எடுத்த சன்மமொழிய, மூங்கிலிலிருந்து உண்டாகிய அனல் அம்மூங்கிலினை அவ்வனல்மயமாக ஆக்கிவிடுவதுபோல என்னுடலிலிருந்து அருள் வெளிவந்து என்னுடலை அருண்மயமாக விளக்குவது எக்காலம். 170

சூரிய காந்திவெளி சூழ்ந்து பஞ்சை சுட்டதுபோ
லாரியன் றேற்றத் தருள்பெறுவ தெக்காலம்.

(பொ ரை.) சூரியனுடைய ஒளியானது கண்ணாடி மூலமாக பஞ்சினைக் கொளுத்தியதுபோல, ஆசாரியன் பார்வையால் உடல் மூலமாக மும்மலத்தினைக் கொளுத்தி அருள்பெறுவது எக்காலம்.

இரும்பிற் கனன்மூட்டி யிவ்வுருபோ யவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற் சுவைரசத்தைக் கண்டறிவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) இரும்பினிடத்தில் அக்கினியைமூட்ட அவ்விரும்புருவமாறி அவ்வக்கினியுருவாய் விளங்குதல்போலத், திருவருளை உடலில் மூட்ட அவ்வுடலில் அத்திருவருளாய் விளங்கவும், கரும்பினிடத்தினின்றும் உண்டாகிற சுவையுடன் கூடிய இரசத்தினையொத்த சிவத்தினைத் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 172

கருக்கொண்ட முட்டைதனைக் கடலாமை தானினைக்க
வுருக்கொண்ட வாறதுபோ னுனையடைவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) கடலாமையானது தன்னிடத்துற்பவித்த தன்னுடைய முட்டையினைக் கடற்கரையிலிட்டு மறுபடியும் ஒருக்கால் நினைக்க அம்முட்டை உருவுகொண்டதுபோல, ஆசாரியர் என்னை நினைக்க யான் அருளுருவமடைவது எக்காலம். 173

வீடுவிட்டுப் பாய்ந்து வெளியில்வரு வார்போல்
கூடுவிட்டுப் பாயுங் குறிப்பறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தாம் வாழ்கின்ற வீட்டினைவிட்டுநீங்கி வெளிவருவார்களைப்போல உடலைவிட்டு நீங்கி வெளிவரும் நாளில் குறிப்பினைத் தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். 174

கடைந்த வெண்ணெய் மோரிற் கலவாத வாறதுபோல்
உடைந்து தமியேனு னுனைக்காண்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தயிரினின்றும் கடைந்து எடுத்த வெண்ணெயானது மறுபடியும் மோரிற்கலவாதது போல, மலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட நான் மறுபடியும் அம்மலத்திற் கலவாதபடி தேவரீரைத் தரிசிப்பது எக்காலம். 175

இருளை வெளிவிழுங்கி யேகவுருக் கொண்டாற்போல்
அருளை விழுக்குடிரு ளகன்றுநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூதவிருளினைச் சூரியவொளி கெடுத்து ஒளிமயமாக விருந்ததுபோல் அருளினால் ஆணவவிருள்கெட அவ்வருள் மயமாக நிற்பது எக்காலம். 176

மின்னெழுந்து மின்னடுங்கி விண்ணிலுறைந் தாற்போல்
எண்ணுணின்ற தென்னுள்ளே யானறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மின்னலானது ஆகாயத்தினின்றும் உண்டாகி மருபடியும் ஆகாயத்திலொடுங்கித் தங்கியதுபோல, என்னிடத்து மறைந்து கிடக்கும் அருளானது என்னிடத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு மறுபடியும் என்னிடம் தங்குவது எக்காலம். 177

கண்ட புனற்குடத்திற் கதிரொளிகள் பாய்ந்தாற்போல்
கொண்ட சொரூபமதைக் கூறறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடைவுள்ள சலநிறைந்த பாண்டங்கள் தோறும் சூரியவொளி பிரகாசித்தாற்போல, பிரபஞ்ச பதார்த்தங்கள்தோறும் மாயை கலந்திருக்கும் மாயாசொரூபத்தின் கூறுபாட்டினை (என்னினின்றும் பிரித்தறிவது) எக்காலம். 178

பூணுகின்ற பொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்கு மோவுடலைக்
காணுகின்ற வென்கருத்திற் கண்டறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆபரணங்களாகப் பொன்னினைப்பூண்டால் அப்பொன் உடலைச் சுமக்குமோ சுமக்காது, பொன்னினை உடலே சுமக்கும் (அதுபோல) திருவருளினைப்பெறுகின்ற என்மனத்தில் திருவருள் என்னைத் தாங்காமல் நான் திருவருளைத் தாங்குமாறு தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். 179

செம்பிற் களிம்புபோற் சிவத்தை விழுங்குமிக
வெம்பினின்ற மும்மலத்தை வேறுசெய்வ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) செம்பினைக் களிம்பு மறைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோலவும், சிவமானது அஞ்ஞானக்களிம்பால் மூடப்பட்டிருப்பதுபோலவும், என்னை மறைத்து துன்பத்தைதரும் மும்மலங்களை என்னிடத்தினின்றும் பிரித்துவைப்பது எக்காலம். 180

ஆவியுங் காயமும்போ லாத்துமத்து நின்றதனைப்
பாவி யறிந்துமனம் பற்றிநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உயிரும் உடலும் அபேதமாக கலந்திருத்தல் போலத் (தேவரீர்)என் ஆன்மாவினிடத்து அபேதமாக அத்துவிதத் தன்மையிற் கலந்திருத்தலைப் பாவியாகிய நான் தெரிந்து மனப் பற்றுகொண்டு வாழ்வது எக்காலம். 181

ஊமைக் கனாக்கண் டுரைக்கறியா வின்பமதை
நாமறிந்து கொள்வதற்கு நாள்வருவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஒரு ஊமையானவன் ஒரு உத்தமமான கனவினைக்கண்டு (அதனைப் பிறருக்குச்) சொல்லவகையற்று தானே சந்தோஷிக்கும் இன்பத்தினையொக்க நாமறிந்துகொண்டு வெளியிடக்கூடாத சுகத்தையனுபவித்தற்குப் பாகம்வருவது எக்காலம்.

சாகாத சிவனடியைத் தப்பாதா மெப்போதும்
போகா வுடலகன்று போவதென்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) சிவபெருமான் றிருவடியை எக்காலத்தும் தியானித்திருக்கும் அடியார்கள் அழியாத உடலுடனே (பூமியினின்றும் நீங்கி) அழியாதபேரின்பத்தினை அடைந்திருக்கும் தன்மையினை அடியேனறிவது எக்காலம்.

நிட்டைத் தனைவிட்டு நினைவறிவு தப்பிவிட்டு
வெட்ட வெளியில் விரவிநிற்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) உபாசனை பலிக்கும்வரையில் நிஷ்டைகூடிப் பின் அந்நிஷ்டையினைமறந்து (முன்னிலைச்சுட்டாக) எண்ணும் எண்ணத்தையும் நீங்கிச், சிதாகாயத்தல் கலந்து நிற்பது எக்காலம். 184

வெட்டவெளி தன்னில் விளைந்தசிவம் பாசத்தை
திட்டமுடன் கண்டு தெளிவதினி யெக்காலம்.

(போ-ரை.) திருவருள் வியாபகத்திலிருந்துகொண்டு எனக்கு அநாதியாக வுண்டாகிய ஆணவமலத்தின் உண்மையினைத் தெரிந்து அதனினின்று நீங்கியிருப்பது எக்காலம். 185

எங்கும் பரவடிவா யென்வடிவு நின்வடிவாய்க்
கங்குல்பக லின்றியுனைக் கண்டிருப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) எங்கும் சிவமயமாயிருக்கும் கடவுளே, என்னுடைய உடலானது சிவசொரூபமாய், சகலகேவலமற்று உன்னைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்பது எக்காலம். 186

உண்டதுவு மாதருடன் கூடிச் சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவு நீயெனவே கண்டுகொள்வ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) பிரபஞ்சபோகமனுபவித்ததும், பெண்களுடன் கலந்து சிற்றின்பத்தினை நுகர்ந்ததும், என்னுடைய கன்மத்திற்குத் (தகுந்தபடி) தேவரீரே கூட்டிவைத்தீரென்னும் (உண்மையினைத்) தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 187

ஈமென்று கேட்டதுவு மென்னுள்ளே நின்றதுவும்
ஓமென்று சொன்னதுவு முற்றறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (நான் நிஷ்டைகூடியிருந்தகாலத்தில்) என்காதினிடத்து ஈம் என்ற நாதமுண்டானதுவும், பின்ன ரென்னுள்ளத்தில் குண்டலிசத்தி நிலையுற்றதுவும், அது ஓங்காரத்துடன் சப்தித்ததும் (ஆகிய விஷயங்களின் உண்மையை) நிலையுறச் சிந்தித்தறிவது எக்காலம். 188

சத்தம் பிறந்தவிடந் தன்மயமாய் நின்றவிடஞ்
சித்தம் பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நாதோற்பத்திக்குக் காரணமாகவுள்ள மூலாதாரத்தையும், திருவருள்மயமாக நின்ற அவசரத்தையும், மனோவிருத்திக்கு ஆதாரத்தையும் விசாரித்தறிவது எக்காலம். 189

போக்கும் வரவும் புறம்புள்ளு மாகிநின்றும்
தாக்கு மொருபொருளைச் சந்திப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சகல வடிவினையுற்ற ஆன்மாக்களின் அனுக்கிரக நிமித்தமாக காட்சிகொடுத்தருளுதலும், மறைந்தருளுதலும், செய்து, நிஷ்களவடிவினையுற்று எங்கும்வியாபகமாகி பிரபஞ்சத்தில் அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்ற வஸ்துவைத் தரிசிப்பது எக்காலம். 190

நானெனவு நீயெனவு நாமிரண்டு மற்றொன்றும்
நீயெனவே சிந்தைதனி னேர்படுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சுதந்தரமாக நானென்னு மொருவனிருப்பதாகவும் எனக்கு அன்னியமாக நீயொருவனிருப்பதாகவும் சொல்லும் அப்பேதத்தன்மை யிரண்டும் நீக்கி, என்னிடத்தில் அபேதமில்லாமல் பொருந்தியிருப்பது தேவரீர் எனவே என்மனதில் உதயமாவது எக்காலம். 191

அறிவையறி வாலறிந்தே யறிவு மறிவுதனில்
பிறிவுபட நில்லாமல் பிடிப்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்ம அறிவை திருவருளை முன்னிட்ட அறிவினால் தெரிந்து அங்ஙனமறிந்த அறிவினில் வேறுபட்டு நில்லாமல் அத்திருவருண்மயமாக பொருந்தியிருப்பது எக்காலம். 192

நீடும் புவனமெல்லாம் நிறைந்துசிந் தூரமதாய்
ஆடும் திருக்கூத்தை யறிவதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) புவனமனைத்தும் வியாபித்து அப்புவனமுழுவதும் டஸ்பமாகும்படி தகித்து (சர்வசங்காரகாலத்தில்) நடனம்செய்யும் (உண்மையினைத்) தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 193

தித்தியென்ற கூத்துத் திருச்சிலம்பி னோசைகளும்
பத்தியுட னேகேட்டுப் பணிவதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை) தித்தியென்றதாள ஒத்துடன் நடிக்கும் திருக்கூத்தில் திருவடியிலுண்டாகின்ற (அழகிய) வேதச்சிலம்பின் சப்தங்களையும் பக்தியுடனே அடியேன்கேட்டுத் தில்லைச்சிற்றம்பலத்திலே வணங்குவது எக்காலம். 194

நயனத் திடைவெளிபோய் நண்ணும் பரவெளியில்
சயனத் திருந்து தலைப்படுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை) இரண்டுநேத்திரங்கட்கும் மத்தியிலுள்ள கோதண்டத்தானத்தில் தியானங்கூடி யிருந்து அங்குத்தோன்றும் சிதாகாய வெளியில் திருவருட் சுழுத்திகூடி உன்னுடனே வாழ்தல் எக்காலம். 195

அருவி மலைநடுவே யாயிரக்கால் மண்டபத்தில்
திருவிளையா டல்கண்டு தெரிசிப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை) அமிர்த தாரையாகிய அருவியோடிவருகின்ற சந்திரமண்டல மேருவிலுள்ள அநேகமாயிரமான நரம்புகளாகிய கால்களாலே தாங்கப்பெற்ற பிரமாந்திர மண்டபத்தில் தெய்வத் திருவிளையாட்டினைத் தரிசிப்பது எக்காலம். 196

மீனைமிக வுண்டுநக்கி விக்கிநின்ற கொக்கதுபோல்
தேனைமிக வுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்ப தெக்காலம்

(போ - ரை.) மீன்களை அதிகமாகபிடித்துண்டு திகட்டிநின்ற கொக்கினைப்போல, ஞானனர்தத்தேனைத் திருப்தியாகவுண்டு ஏப்பமிட்டு இருப்பது எக்காலம். 197

பொல்லாத காயமதைப் போட்டு விடுக்குமுன்னே
கல்லாவின் பால்கறப்பக் கற்பதனி யெக்காலம்.

(போ-ரை.) தீவினையாலாகிய உடலினைப் பூமியிலே கிடத்தி விடுமுன்னமே (அவ்வுடலின் கண்ணேயுள்ள) கற்பசுவாகிய (இருளுண்ட மனதுக்கு (ஞானப்) பாலினை உண்பித்து அஞ்ஞானத்தை நீக்கி, சாதனங்களை தெரிந்து கொள்ளுதல் எக்காலம். 198

வெட்ட வெளிக்குள்ளே விளங்கு சதாசிவத்தைக்
கிட்ட வரத்தேடக் கிருபைசெய்வ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) சிதாகாய வெளியிலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் (அருவுருவாகிய) சதாசிவமூர்த்தியினைச் சமீபத்தில் தரிசனம் செய்யும்படி குருவருளைப்பெற்று அதனால் சிவத்தன்மையடைவது எக்காலம். 199

போரறிவி லேமனதை போராம லேயிருத்தி
ஓரறிவி லென்னாளு மூன்றிநிற்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.)பேரறிவினாலே மனத்தினை அசையாதபடி நிறுத்தி, மனமும் அறிவும் ஒருமைப்பட்டு நிலைபெற்றிருப்பது எக்காலம்.

அத்துவிதம் போலுமென்ற னாத்துமத்தி னுள்ளிருந்து
முத்திதர நின்ற முறையறிவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) ஒன்று இரண்டென்னப் பிரித்தறிதற்கு வாராத தாகிய அத்துவிதத் தன்மைபோல, என்னுடைய ஆன்மாவின் கண்ணே கலந்திருந்து மோட்சத்தை அடைய பரிபக்குவ காலத் தினை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிற தன்மையினை யறிந்து கொள்வது எக்காலம். 201

நாணின்ற பாசமதி னுணிருந்து மாளாமல்
நீநின்ற கோலமதில் நிறைவிநிற்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை) நாணழுந்திக்கிடக்கிற மலத்திலேயே நான் தங்கி யிருந்து அழியாமல், தேவரீர் எங்கும் வியாபகமாயுள்ள திருவருள் மயக்கத்தில் கலந்து இருப்பது எக்காலம். 202

எள்ளுங் கரும்பு மெழுமலருங் காயமும்போ
லுள்ளும் புறம்புநின்ற தூற்றறிவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) எள்ளில் எண்ணெயைப் போலவும், கரும்பில் இரசம்போலவும், புட்பிக்கின்ற புட்பத்தில் வாசனைபோலவும், உட லில் உயிரைப்போலவும் எனது அகத்தும் புறத்தும் கலந்ததன்மை யினை தெரிந்துகொள்ளுதல் எக்காலம். 203

அன்னம் புனலைப்பகுத் தமிர்தத்தை யுண்டதுபோ
லென்னைவகுத் துன்னை யினிக்காண்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) அன்னபட்சியானது நீரினின்றும் பாலைப்பிரித்து உண்ணுமாறுபோல (நானே நீயென்னும்) பசு ஞானத்தினின்று நீங்கி அடியேனை (ஆண்டானாகிய) உனக்குவேறாக அடிமையெனக் கண்ட பதிஞானத்தால் தேவரீரைத் தரிசிப்பது எக்காலம்.

அந்தரத்தி னீர்பூத் தலர்ந்தெழுந்த தாமரைபோல்
சிந்தைவைத் தூக்கொண்டு தெரிசிப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆகாய கங்கையிலிருந்து பூத்து மலர்ந்த தாமரைப் புட்பத்தினைப்போல, திருவருட்பெருக்கத்தில் மனம்நாட்டி, இருதயதாமரை மலரக்கண்டு தரிசிப்பது எக்காலம். 205

பிறப்பு மிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்று மூச்சுமற்று
மறப்பு நினைப்புமற்று மாண்டிருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிறப்பதற்கும் இறப்பதற்கும் மேதுவாயுள்ள சுகதுக்கங்களையொழித்து, பிராணவாயுவை விளங்கவொட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டு, சகல கேவலங்கடந்து மவுனமோடிருந்து தற்போதங்கொண்டிருப்பது எக்காலம். 206

மன்னும் பரவொளியை மனவெளியி லடைத்தறிவை
என்னுமொரு நினைவை யெழுப்பிநிற்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிலைபெற்ற சிதாகாய வொளியினை மனத்திலடக்கி அறிவினைப் (பிரபஞ்சமுகமாகப்) பலவழியிலும் விடாது நிறுத்தி திருவருளையே சிந்திக்கும் ஒரு நினைவிலேயே தூண்டிநிற்பது எக்காலம். 207

ஆசைகொண்ட மாத ரடைகனவு நீக்கியுன்மேல்
ஓசைகொண்டு நானு மொடுங்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மோகத்தினை யுண்டாக்கும் அழகிய மாதர்களைக் கனவினும் நினையாதபடி நீக்கித், தேவரீரின்மீது மனதைச்செலுத்தி அடியேனும் ஒடுங்கி யிருப்பது எக்காலம். 208

தன்னுயிரை கொண்டு தான்றிரிந்த வாறதுபோல்
உன்னுயிரைக் கொண்டிங் கொடுங்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தனது ஆன்மசுதந்தரத்தினால் உலகத்திற் சஞ்சரித்து வாழுதல்போல, தேவரீர் திருவருளினை ஆதாரமாகக்கொண்டு இவ்வுலகில் சீவன்முத்தனாகத் திரிந்துவருதல் எக்காலம்.

சேற்றிற் கிளைநாட்டுந் திடமா முடலையினிக்
காற்றிலுழல் சூத்திரமாய்க் காண்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சேற்றினிடத்தே ஒரு விருட்சத்தின் கிளையினை நடுதலினால் பலங்கொண்டிராததுபோல, நிலையில்லா தேகத்தினை யினிமேல் நம்பாமல் மெய்ஞ்ஞானமாகிய சிவத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற காற்றாடியென உண்மையையறிவது எக்காலம். (210)

என்வசமுங் கெட்டிங் கிருந்தவச மும்மழிந்து
தன்வசமுங் கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடலின் சுதந்தரத்தையும் நீங்கி, உலகின் சுதந்தரமும்நீங்கி, ஆன்மாவின் சுதந்தரமும் நீங்கித், திருவருளின்சுதந்தரத்தில் வாழ்ந்திருப்பது எக்காலம். 211

தன்னை மறந்து தலத்து நிலைமறந்து
கன்ம மறந்து கெதிபெறுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடலின்செய்கைகளையுமிழந்து, பிரபஞ்சகாரியங்களையுமிழந்து, கன்மத்தால் விளையும் போகங்களையுமிழந்து முத்தியை அடைவது எக்காலம். 212

என்னையென்னி லேமறைந்தே யிருந்தபதி யும்மறந்து
தன்னையுந்தா னேமறந்து தனித்திருப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நானென்ற உடலினை மறந்து, இதுகாறும் வாழ்ந்துவந்த பூமியையுமறந்து, ஆன்மாவாகிய தன்னையும் தானே மறந்து தனித்து வாழ்வது எக்காலம். 213

தன்னையுந்தா னேமறந்து தலைவாசற் றாழ்போட்டே
உன்னை நினைந்துள்ளே யுறங்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னையும் ஆன்மா காரணமாகவேமறந்து, பிரபஞ்சவாசனை நுழைதற்கேதுவாகவுள்ள மனவாயிலையடைத்துத் தேவரீரை தியானித்துக்கொண்டு சிவயோகநித்திரையிலிருப்பது எக்காலம். 214

இணை பிரிந்த போதலறி யின்பமுறு மன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோ தருளால் தொடர்ந்துகொள்வ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உற்றதுணையாக விருந்த ஆண் அன்றிலும் பெண் அன்றிலும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று நீங்கியபோது கூச்சலிட்டுப் பழையபடி கூடியிருக்கும் அன்றிற்பட்சிகளைப்போல, தனக்கு உற்ற உதவியாகவிருந்த ஞானாசிரியரைப் பிரிய நேரிட்டபோது மனம் வருந்தி தேடிக்கண்டு ஆனந்தமுற்றிருப்பது எக்காலம். 115

ஆட்டமொன்று மில்லாம லசைவுசற்றுங் காணாமல்
தேட்டமற்ற வான்பொருளைத் தேடுவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சஞ்சல மென்பதுஞ் சிறிதுமில்லாமல், சோர்வென்பதுஞ் சிறிதுந்தோன்றாமல், கவலையற்ற உயர்ந்த திருவருளின் றன்மையினை ஆராய்வது எக்காலம். 216

முன்னைவினை யாலறிவு முற்றாமல் பின்மறைந்தால்
அன்னைதனைத் தேடி யமுதுண்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூர்வ ஜென்மாந்தர வினையின்படி அறிவு அழுந்தாமல் ஒருக்கால் திரோதான சத்தியால்மறைந்தாலும், திருவருட் சத்தியினைநாடி ஞானமிர்தம் உண்பது எக்காலம். 117

கள்ளுண்ட வன்போற் களிதருமா னந்தமதாற்
றள்ளுண்டு நின்றாடித் தடைபடுவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சமாயையை நீக்கி ஞானக்கள்ளினைக் குடித்தவர்போலச் சந்தோஷத்தினை அடைந்து சிவானந்தத்தால் அசைதல் பெற்று பிரமானந்தக் கூத்தாடித் திருவருளைப் பெற்று ஆனந்தத்தை யடைவது எக்காலம். 218

தானென்ற வாணவமுந் தத்துவமுங் கெட்டொழிந்தே
ஏனென்ற பேச்சுமிலா திலங்குவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தான் என்று செருக்குற்ற ஆணவமலமும், தத்துவங்களின் காரியப்பாடும் நீங்க, ஏன் என்கின்ற சொல்லுமில்லாதபடி மவுனமுற்றிருப்பது எக்காலம். 219

நானவனைக் காண்பதெல்லா ஞானவிழி யாலறிந்து
தானவனை நின்று சரணடைவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆன்மாவாகிய) நான் முதல்வனுடைய (கருணையால்) எல்லாவற்றையும் காணுவதென்னும் உண்மையினை யெல்லாம் ஞானேந்திரியத்தாற்றெளிந்து, (சிவோகம்பாவனையில்) முதல்வனுகேயிருக்கும் திருவடியினை யடைவது எக்காலம்.

தானந்த மில்லாத தற்பரத்தி னாடுருவி
ஆநந்தங் கண்டே யமர்ந்திருப்ப தெக்காலம்.

(போ-ரை.) ஆன்மாவாகிய நான் முடிவில்லாத சிவபெருமானின் (திருவருளில்) கலந்து சிவானந்த மனுபவித்து பொருந்தியிருப்பது எக்காலம். 221

உற்ற வெளிதனிலே உற்றுப்பார்த் தந்தரத்தே
மற்ற மறமாய்கை மாள்வதினி யெக்காலம்.

(போ-ரை.) பொருந்திய சிதாகாயவெளியிலே ஞானநோக்காற் பார்த்து அவ்வெளியிலே (அம்மயமாயிருந்து) வேறுபட்ட மாய்கையானது நீங்குவது எக்காலம். 222

ஏடலர்ந்த பங்கயமு மிருகருணை நேத்திரமுந்
தோடணிந்த குண்டலமுந் தோன்றுவது மெக்காலம்.

(போ-ரை.) புறவிதழ் அவிழப்பெற்ற தாமரையினைப்போன்ற திருமுகமும், கருணை பொழியா நின்ற நேத்திரங்களும், வளையந் தரித்த குண்டலங்களுடன் கூடிய (செவிகளும்) உடைய தேவரீர் எனக்கு தரிசனம் கொடுத்தருளுவது எக்காலம்.

ஐயாறு மாறு மகன்றுவெறு வெளியில்
மையிருளில் நின்றமன மாள்வதினி யெக்காலம்.

(போ-ரை.) முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து சிதாகாயத்தில் (கலந்து) ஆணவ மயக்கத்திலிருந்த மனம் ஒடுங்குவது எக்காலம். 224

காட்டு மருண்ஞானக் கடலிலன்பு கப்பல்விட்டு
மூட்டுங் கருணைக்கடலின் மூழ்குவது மெக்காலம்.

(போ-ரை) ஆசாரிய மூர்த்தி காட்டும் திருவருளாகிய ஞான சமுத்திரத்தில் அன்பாகிய கப்பலினை நடத்தி கருணைசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருப்பது எக்காலம். 225

நானாரோ நீயாரோ நன்றாம் பரமான
தானாரோ வென்றுணர்ந்து தவமுடிப்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நான் என்னும் தன்மைச் சுட்டினுக்கும், நீயென்னு முன்னிலைச் சுட்டினுக்கும், நல்ல ஞானபரவெளியாக விருக்கிற தான் என்னும் படர்க்கைச் சுட்டிற்கும், இலக்கு எவரோவென ஆராய்ந்து தவத்தினை முடிப்பது எக்காலம். 226

எவரெவர்க ளெப்படிகண் டெந்தப் படிநினைத்தார்
அவரவர்க் கப்படிநின் றானென்ப தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாக்கள் தங்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி எவ்வெவர்கள் எந்தவிதமாகத் தரிசிக்க எண்ணினரோ, அவ்வவர்கட்கு அந்த விதமாக காட்சிகொடுத்தருளும் முதல்வனது உண்மையை அறிவது எக்காலம். 227

உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிதருமா னந்தமதை
நெற்றிக்கு நேர்கண்டு நிலைப்பதினி யெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இலக்காக மனத்தைவைத்து நோக்க அவ்விடத்துத் தோன்றும் அருட்பெருஞ் சோதியினை இருபுருவங்கட்கு மத்தியிலுள்ள கோதண்ட தானத்தில் நேரே தரிசித்து நிலைத்திடுவது எக்காலம். 228

விளங்குகின்ற தாரகையை வெய்யோன் மறைத்தாற்போல்
களங்கமற வுன்காட்சி கண்டறிவ தெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் சூரியனது கிரணங்களால் மறைந்ததுபோல, அடியேனுடைய மாயா சம்பந்தமான காரியங்களெல்லாமறைய ஞானசூரியனைத் தரிசிப்பது எக்காலம். 229

என்னையே நானறியே னிந்தவண்ணஞ் சொன்னதெல்லா
முன்னையோர் கைக்கொள்ள முன்பணிவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னையே இன்ன விலக்கண முடையதென வறியேன் என்று சொன்ன யாவும் சிவஞானிகள் சம்மதப்பட்டதை சாஸ்திரத்தால் தெரிந்துகொண்டு சிவபெருமான் சந்நிதானத்திலே பணிவது எக்காலம். 230

ஐஞ்சு கரத்தானை யடியிணையைப் போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற் பொருந்தி நிலைபெறுவ தெக்காலம்.

(போ-ரை.) ஐந்து திருக்கரங்களுடன் கூடிய விநாயகக்கடவுளின் திருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்து அவர் திருவுருவத்தினை மனதிற் பதித்து திருவருளினையடைவது எக்காலம்.

மெஞ்ஞானப் புலம்பல் இடையூறின்றி முடிதற்பொருட்டும் முடிந்ததின் பொருட்டும் முதலிலும் கடையிலும் முத்தபிள்ளையார் வணக்கம் கூறினாாயினர். 231

இம்மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலுக்கு அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களிலொருவராகிய வாயிலார் நாயனார் பாரம்பரையில் வந்தவரும், சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவபிரவர்த்தகாசாரியரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாவித்துவான்களிலொருவரும், சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபை அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய சித்தாந்தசரபம். அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தரர் இயற்றியது.

ஞானார்த்ததீபவுரையும் முற்றியது.

Cudg
8289